

Országgyűlési Napló

***Dr. Hiller István, Jakab István és
Sneider Tamás***
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gúr Nándor, dr. Szűcs Lajos,
dr. Tiba István***

Az ülésnap megnyitása	12329
Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleménye Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről általános vitájának folytatása	12329
Az időkeret ismertetése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	12329
Felszólalók:	
Manninger Jenő (Fidesz).....	12330
Dr. Molnár Zsolt (MSZP).....	12332
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	12335
Dr. Morvai Krisztina , (Európai Parlament magyarországi képviselője).....	12340
Font Sándor (Fidesz)	12345
Ikotity István (LMP)	12347
Varju László (független)	12354
Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló.....	12359
Gógös Zoltán (MSZP)	12364
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	12365
Dr. Pósnán László (Fidesz).....	12366
Dr. Schiffer András (LMP).....	12367
Dr. Vas Imre (Fidesz).....	12368
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	12369
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	12375
Dr. Simicskó István (KDNP)	12375
Dúró Dóra (Jobbik).....	12379
Manninger Jenő (Fidesz).....	12382
Dr. Schiffer András (LMP).....	12383
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	12387
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	12388
Szabó Tímea (független)	12389
Dr. Schiffer András (LMP).....	12392
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	12393
Kepli Lajos (Jobbik).....	12394
Pócs János (Fidesz)	12395
Gúr Nándor (MSZP).....	12395
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	12396
Demeter Márta (MSZP)	12399
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	12402
Balla Mihály (Fidesz)	12404
Egyed Zsolt (Jobbik)	12407
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	12410
Egyed Zsolt (Jobbik)	12410
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	12411
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	12413
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	12417
Vantara Gyula (Fidesz).....	12418
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	12419
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	12422
Apáti István (Jobbik).....	12425
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	12426
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	12427
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	12427
Révész Máriusz (Fidesz)	12428
Dr. Szakács László (MSZP).....	12432

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	12437
Kepli Lajos (Jobbik)	12440
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	12443
Révész Máriusz (Fidesz)	12445
Kepli Lajos (Jobbik)	12446
Gúr Nándor (MSZP).....	12447
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	12448
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	12448
Gógös Zoltán (MSZP)	12452
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	12456
Pócs János (Fidesz)	12460
Apáti István (Jobbik)	12463
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	12467
Gógös Zoltán (MSZP)	12471
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	12471
Teleki László (MSZP).....	12474
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12477
Dr. Kovács József (Fidesz)	12480
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	12483
Rig Lajos (Jobbik).....	12486
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12489
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	12490
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12491
Dr. Tiba István (Fidesz)	12492
Gúr Nándor (MSZP).....	12494
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	12497
Bányai Gábor (Fidesz)	12498
Szávay István (Jobbik).....	12502
Gúr Nándor (MSZP).....	12506
Kulcsár Gergely (Jobbik)	12506
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12507
Bányai Gábor (Fidesz)	12508
Kovács Sándor (Fidesz)	12508
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	12512
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12515
Dr. Aradszki András (KDNP).....	12518
Kulcsár Gergely (Jobbik)	12522
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	12525
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	12526
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	12527
Gúr Nándor (MSZP).....	12527
Kulcsár Gergely (Jobbik)	12528
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	12529
Boldog István (Fidesz)	12530
Heringes Anita (MSZP).....	12534
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12539
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)	12540
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	12543
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12547
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	12548
Hadházy Sándor (Fidesz).....	12548
Horváth Imre (MSZP)	12551
Dr. Salacz László (Fidesz)	12552
Bana Tibor (Jobbik)	12554
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12558
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	12559

Dr. Pósan László (Fidesz).....	12559
Magyar Zoltán (Jobbik).....	12561
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	12565
Vécsey László (Fidesz).....	12567
Dr. Józsa István (MSZP).....	12571
Boldog István (Fidesz)	12573
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	12576
Vécsey László (Fidesz).....	12576
Gúr Nándor (MSZP).....	12577
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	12578
Boldog István (Fidesz)	12579

Napirenden kívüli felszólaló:

Magyar Zoltán (Jobbik).....	12580
------------------------------------	-------

Az ülésnap bezárása	12582
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT és DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkárok, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS, DR. FÓNAGY JÁNOS, SZABÓ ZSOLT, és KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN és DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkárok, BANAI PÉTER BENŐ, DR. CZOMBA SÁNDOR, DR. RÁKOSSY BALÁZS és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. HOPPÁL PÉTER, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN és DR. ZOMBOR GÁBOR emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
33. ülésnapja
2015. május 28-án, csütörtökön
(8.03 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Gúr Nándor és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 33. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleményét tartalmazó előterjesztés általános vitájának folytatása**. A törvényjavaslatot T/4730. számon, az Állami Számvevőszék véleményét T/4730/5. számon ismerhették meg.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a 14 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 289 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 131 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 160 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 144 perc, az LMP képviselőcsoportjának 85 perc, a független képviselőknek pedig 31 perc áll rendelkezésére.

Tájékoztatom önöket, hogy az egyes ülésnapokon rendelkezésre álló, fel nem használt tárgyalási időkeret más napra nem vihető át.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vita tegnapi megkezdésekor elhangzott az előterjesztői nyitóbeszéd, az Állami Számvevőszék elnökének, valamint a Költségvetési Tanács elnökének felszólalása, ezt követően pedig a vezérszónoki, majd képviselői felszólalásokkal folytatódott a vita. A mai napon a frakciók, a független képviselők, a nemzetiségi bizottság által felkért szószóló, az európai parlamenti képviselők felszólalására kerül sor. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Manninger Jenő képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr. Képviselő úr, a kártyáját szíveskedjen elhelyezni.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Abban a helyzetben vagyunk, hogy most, a 2016. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslatnál arról számolhatunk be, hogy jelentős pluszforrásaink lesznek, és ezek a pluszforrások hogyan segítik a munkahelyteremtést és a gazdasági növekedést. Az európai uniós források ehhez jelentősen hozzájárulnak, a korábbi sikeres tárgyalásoknak köszönhetően a 2014-2020 közötti tervezési időszakban összesen 34 milliárd eurónyi, vagyis 12 ezer milliárd forint uniós forrás érkezik majd Magyarországra.

Mint azt korábban is deklaráltuk, a célunk az, hogy a fejlesztési-beruházási támogatások legalább 60 százaléka gazdaságfejlesztésre és munkahelyteremtésre fordítódjon. Ez a cél már a 2016-os költségvetésből is jól tükröződik. A kormány kiemelten kezeli az uniós támogatások felhasználását, az uniós forrásból megvalósuló programokra, beruházásokra jövőre több mint 1400 milliárd forintot költ a költségvetés, ami a GDP 4 százalékát is eléri. Ennek részeként több száz milliárd forint jut szociális, egészségügyi és oktatási fejlesztésekre. Ez azt is jelenti, hogy a 2014-2020-as fejlesztési ciklusban a magyar vállalkozások pályázati lehetőségei megsokszorozódnak.

Az idén megkezdett átalakításnak köszönhetően 2016-ban a pályázók a korábinál már jóval átláthatóbb, egyszerűbb és ésszerűbb pályázati eljárásokkal számolhatnak. Felkészültünk arra, hogy a hazánkba érkező fejlesztési forrásokat célzottan és egyszerűbben használjuk fel. A korábbi gyakorlathoz képest fontos változás, hogy a pályázók a korábinál már jóval átláthatóbb, egyszerűbb és ésszerűbb pályázati eljárásokkal számolhatnak. Az átalakítás egyik legfontosabb célja, hogy a források felhasználása koncentráltabbá váljon, egyúttal világos irányokat fogalmazzon meg a vállalkozások számára.

Az uniós források és az ehhez kapcsolódó nemzeti önrész továbbra is jelentős mértékben járulnak hozzá az egészségügy, az oktatás és a foglalkoztatáspolitikai átalakításának sikeréhez. Ezek a források a közlekedés, a környezetvédelem és a gazdaságfejlesztés területén, valamint a terület- és vidékfejlesztési célok megvalósításában is kiemelkedő szerepet kapnak. A tavalyi év rekordszintű teljesítménye után a beruházások további bővülése várható, ami az uniós források fokozott lehívása mellett a kkv-szektor támogató hitelprogramoknak is köszönhető.

Összhangban Magyarország 2020-ra tett európai uniós és hazai vállalásaival, kutatás-fejlesztésre és innovációra a mostani fejlesztési ciklusban több mint kétszer annyi forrás jut, mint a 2007-2013-as időszakban, közel 750 milliárd forintos fejlesztés valósulhat meg a szektorban a következő öt évben. A fenntartható növekedésben játszott szerepére tekintettel a zöldgazdaság fejlesztésére, az energiahatékonyság növelésére és a megújuló energiaforrások alkalmazására nem csupán az előző időszakhoz képest, hanem az Európai Unió által elvárt szinthez képest is nagyobb forrásallokációval számolhat hazánk.

Az előkészített infrastrukturális - közúti, vasúti, városi közlekedési, közmű-infrastrukturális és árvíz-védelmi - projektek 2016-ban továbbra is kiemelkedő mértékű, több száz milliárd forintos támogatások révén valósulhatnak meg. Jelentős források jutnak az oktatási, egészségügyi és szociális ágazatbeli fejlesztésekre, valamint a XXI. század kihívásainak megfelelően az ügyfélközpontú közigazgatás és a hatékony elektronizált közszolgáltatások fejlesztésére is. A korábbi időszakokkal ellentétben a megyék és a megyei jogú városok előre meghatározott fejlesztési forráskerettel rendelkeznek, amire volt lehetőségük programot kidolgozni, amelynek révén 2016-ban is már jelentős, százmilliárd forintos nagyságrendű új fejlesztések valósulhatnak meg.

Ezt kiegészítik hazai források is, amelyek 2016-ban szintén számottevőek lesznek. A kormány például több mint 60 milliárd forint költségvetési forrást irányzott elő a közúthálózat fenntartására és működtetésére, illetve 160 milliárdot a kiemelt közúti projektek megvalósítására. Ezek összege, kiegészülve az európai hálózatfinanszírozási eszközprojektek 60 milliárdos keretösszegével, több mint 200 milliárd forinttal meghaladja az idei évre tervezett költségvetési forrásokat.

(8.10)

Amennyiben csak a 2014-20-as új operatív programokra koncentrálunk az alábbi táblázat alapján, akkor azt láthatjuk, hogy a kormány az alábbi kifizetéseket tervezi jövőre, vagyis a 2016-os évben. A legnagyobb keretösszegű gazdaságfejlesztési és innovációs operatív programban 308 milliárd forintot, az integrált közlekedésfejlesztési operatív programban 203 milliárdot, a környezeti és energiahatékonysági operatív programban 120 milliárdot, a terület- és településfejlesztési operatív programban 106 milliárdot, az emberierőforrás-fejlesztési operatív programban közel 53 milliárdot, a közigazgatás- és közszolgáltatás-fejlesztési operatív programban 45 milliárdot, míg a versenyképes Közép-Magyarország operatív programban 32 milliárd forintot fordít, a rászoruló személyeket támogató operatív programban pedig több mint 3 milliárd forintot tervez kifizetni a kormány.

A korábbi évekhez hasonlóan 2016-ban is több jogcímen érkezik olyan jelentős összegű támogatás hazánkba, amely a költségvetésben nem jelenik meg, felhasználásukra azon kívül kerül sor. Ennek az az oka, hogy ezekhez a támogatásokhoz nem kapcsolódik kötelező nemzeti társfinanszírozás, továbbá a kedvezményezettek körének, a támogatás összegének meghatározása nem a magyar hatóságok feladata, a jogosultsági kritériumokat ugyanis a közösségi jogszabályok vagy az Európai Bizottság döntése határozzák meg. A költségvetésen kívüli támogatások között összegükben az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból finanszírozott területalapú támogatá-

sok dominálnak, aminek éves uniós kerete jövőre 1274 millió euró, azaz 392 milliárd forint.

Az EU közös agrárpolitikájának végrehajtását szolgáló másik közvetlen támogatási jogcím az úgynevezett agrárpiaci támogatások, amelyből a belpiaci támogatások egy részéhez kötelezően kapcsolódik nemzeti kiegészítés. Ilyen az „Igyál tejet” program, az iskolagyümölcs-program, méhészeti nemzeti program. Az agrárpiaci támogatási jogcímen 16 milliárd forintos uniós támogatással lehet számolni, amelyhez nemzeti kiegészítés kapcsolódik.

Szintén nem jelennek meg a központi költségvetésben közvetlenül az Európai Bizottságtól pályázható egyéb támogatások, amelyek közül kiemelendők a kutatás-fejlesztési, valamint a különböző oktatási programok keretében megpályázható források.

Természetesen az európai uniós tagsággal összhangban Magyarország 2016-ban is hozzájárul az uniós költségvetéshez. Az uniós költségvetés várható összege, amely mintegy 300 milliárd forint fölött van, majd később határozható meg egészen pontosan, de a kapott támogatásnak ez töredéke, mint láthatjuk, körülbelül a 20-25 százalékát teszi ki.

A pénzügyi konszolidáció lezárulása után Magyarország immár fokozottabban fordulhat az európai felzárkózás felé. A felzárkózásban kitüntetett szerep jut a fejlesztéspolitikának, amely Magyarországon a 2014-2020-as időszakban jelentős uniós források bevonásával valósulhat meg. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Molnár Zsolt képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A 2016-os költségvetéssel kapcsolatban a nemzetbiztonsági szolgálatokkal összefüggésben szeretnék néhány gondolatot megosztani.

Azzal kezdeném, hogy egy felelős kormánynak az az elsődleges feladata abban a biztonsági helyzetben, amiben Európa, az egész világ és köztük Magyarország van, hogy a biztonsági kockázatokat és azoknak a növekedését értékelve hoz felelős döntést és terjeszt elő költségvetést. Előjáróban annyit mondanék, hogy ez nem nagyon sikerült a kormányzatnak.

Távol álljon tőlünk, hogy riadalmat, pánikot keltsünk az országban, de azok a változások, amelyek Európa és benne Magyarország biztonságában az elmúlt időszakban végbementek, azt mondatják minden felelős politikussal, hogy különös figyelemmel kell ezen a területen megtervezni a költségvetést, hiszen a költségvetés kijelöli annak a keretét, hogy milyen mozgásteret hagy majd azoknak a szervezeteknek, köztük a nemzetbiztonsági szolgálatoknak vagy a velük szorosan együttműködő Terrorelhárítási Központnak, hogy pontosan milyen forrásokból tud-

nak majd gazdálkodni ilyen biztonsági kihívások mellett.

Ha megnézzük a közel-keleti eseményeket, megnézzük Ukrajnát, megnézzük a Balkán egyes országait, tőlünk alig kétszáz kilométerre, azt tapasztaljuk, hogy soha nem látott kihívásokkal szembesül Magyarország és egész Európa, az 1945 utáni világ legnagyobb kihívását intézi a nemzetközi terrorizmus Európával és Magyarországgal szemben. Ezekkel a kedvezőtlen folyamatokkal, amelyeket a kormányzat részben tetőzött a szerepvállalással, amelyet az Iszlám Állam ellen Irak-Kurdisztánban a Magyar Országgyűlés vállalt, ezzel aránytalan módon megnőtt Magyarország biztonsági kockázata. Nem vitatjuk, hogy az Iszlám Állam ellen fel kell lépni, és helyes az, ha ebben Magyarország részt vesz, de az a forma és az a minőség, ahogy ezt tesszük, az már aránytalan biztonságkockázat-növekedést okoz.

Ha ezeket a szempontokat megnézzük, és összevetjük a 2016. évi költségvetés egyes elemeivel, hogy azok a szervek, köztük a Terrorrelhárítási Központ, az Alkotmányvédelmi Hivatal, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat és maga a rendőrség milyen forrásokkal gazdálkodhat, akkor azt látjuk, hogy mintha a kormányzat nem érzékelte volna ezeket a kihívásokat.

Elsőként megemlékezve, hiszen a terrorizmus elleni fellépés elsősorban a Terrorrelhárítási Központ feladata, hagyományosan ismert a Szocialista Párt véleménye ezzel kapcsolatosan, és nem szeretnék feltétlenül hosszasan aggódni a Terrorrelhárítási Központ költségvetéséért, mégis azt mondjuk, hogy mindannyiunk biztonsága ebben az országban részben az ő munkájuktól függ, és ezzel kapcsolatosan azt látjuk, hogy az ő költségvetési forrásaik nemhogy nőttek volna, hanem inkább csökkentek. Kérdéseket vet ez fel ebben a helyzetben, hogy ez helyes-e.

Az Alkotmányvédelmi Hivatallal kapcsolatosan az látható, hogy bár nő a költségvetése, és egyébként nagyon helyesen, a nemzetbiztonsági törvény módosítása kapcsán új feladatokat lát el, amelyek az ellenőrzésekkel kapcsolatosak és a közszférát érintik, ezek helyes célok és feladatok, mégis fel kell tenni azt a kérdést, hogy kizárólag a bizalmas munkakörben dolgozók átvilágítása-e az a fontos feladat egy ilyen helyzetben, amelyre ilyen jelentős többletforrást kell nyújtani.

Az önmagában helyes, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat költségvetése is nő. Itt azonban azt kell pontosan mérlegelni, hogy melyek a prioritások, és azt gondolom, az egész ország biztonsága és a külső fenyegetettség, amit a terrorizmus jelent, ennek kell az első prioritásnak lenni, minden ehhez képest kell hogy jöjjön.

Látjuk azt, hogy a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatnak, amely gyakorlatilag technikai segítséget nyújt az egész állam számára az ilyen feladatokban, gyakorlatilag alig növekszik a költségvetése. Kérdés, hogy ennek a kihívásnak, amivel szemben áll az ország, eleget fog-e tudni tenni a szakszolgálat.

Röviden megemlékezve a katonai területről, azt tudjuk, hogy nagyon nagy kihívás az a missziós-expedíciós tevékenység, amit Irak-Kurdisztánban végez Magyarország; ugye, fegyveres katonákkal veszünk részt, ha nem is elsődlegesen harcoló alakulatokkal, de mégiscsak fegyveres katonákkal. Ebben a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatra nehezedő nyomás, kihívás azt mondatja velünk, hogy az a 139 millió forintos és közelebből meg nem határozott többletforrás, amit a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat kap, azt a kérdést veti fel, hogy feltétlenül elegendő-e ez egy ilyen missziós-expedíciós tevékenység esetén arra a felderítő-elemző munkára, amelyet a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatnak el kell látnia.

Azt is látjuk, hogy a rendőrség költségvetése, hiszen a rendőrségbe integrált módon a határrendészet betagozódott, és a rendőrségnek ilyen értelmű feladatai, amelyek a határvédelemmel kapcsolatosak, természetesen összefüggést mutatnak hazánk biztonságával és azon belül a terrorizmussal, és a rendőrségnek együtt kell működnie a nemzetbiztonsági szolgálatokkal és a Terrorrelhárítási Központtal, a rendőrségnél is ez a költségvetés mintha azt mutatná, hogy ezt nem érzékelte kellő súllyal a kormányzat.

Szó sincs arról, hogy azt gondolnánk, hogy a kormányzat szándékosan nem akarná észlelni, hogy hazánk biztonsága új kihívásokkal néz szembe, és talán nagyobb gondossággal kellett volna ezt a költségvetést ezen a területen megtervezni, a szándékoságot tehát nem feltételezve mégis azt gondolom, hogy gondatlanul, talán túl optimistán értékelik hazánk biztonságának változását, és túl optimistán azt gondolják, hogy attól, hogy nem vagyunk elsődleges célpont, hiszen ezt továbbra is, mint a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke, elmondhatom, hogy elsődleges kiemelt célpont nem vagyunk a terrorizmusban, mégis azt gondolom, hogy az a terrorizmusdoktrínaváltás, ami bekövetkezett, és amely gyakorlatilag célponttá tesz minden olyan jogállamot, amely bármilyen módon nem hajlandó az Iszlám Állammal együttműködni - szerencsére a világ elsöprő többsége ilyen -, ez a biztonsági kihívás azt mondatja, hogy a túlzott optimizmus nehogy az ország biztonsága rovására menjen.

(8.20)

Összességében: mintha a kormányzat nem értené ezt a változást, amely a világban, Európában és benne Magyarországon is végbemegy. Azt gondoljuk, egy kormányzatnak az a feladata, hogy remélje a legjobbat, de a rosszra készüljön. Márpedig a rossz itt van tőlünk nem messze, hiszen láthatjuk, hogy a Balkánon, tőlünk már 150-200 kilométerre ezek a terrorista sejtek fellelhetők, az országon csőbomba utazik át kéretlenül, ahogy szokták mondani. Ezért azt gondolom, a kormányzatnak azt kellene mérlegelnie és újragondolnia, hogy a megelőzés, a gondos

tervezés szempontjainak megfelel-e ez a költségvetés a nemzetbiztonsági szolgálatokkal vagy tágabb értelemben a nemzetbiztonsággal összefüggésben, hiszen az ország nemzetbiztonságát nemcsak a nemzetbiztonsági szolgálatok, hanem a velük együttműködő többi szervezet garantálja. Sőt, legtágabb értelemben az egész lakosságnak együtt kell működnie ebben, hiszen ez a bekövetkezett terrorizmusdoktrínaváltás azt mondhatja, hogy mindnyájunknak van ebben szerepe.

Ez a költségvetés ezt a feladatot csak részben, túl optimistán, túlságosan a lehetséges forgatókönyvek közül az optimálisat figyelembe véve teszi meg. Minden más esetben nagyobb forrásokat kellett volna rendelni azokhoz a szervekhez, amelyek valamennyiünk, gyermekeink biztonságát garantálják. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Hoffmann Rózsa képviselő asszony a KDNP képviselőcsoportja részéről. Megadom a szót, képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az ember, egy család és egy társadalom életében igen fontos érték a kiszámíthatóság; a kiszámíthatóság, amely biztonságot jelent, nyugalmat jelent, a holnap tervezhetőségét jelenti. Ezzel szemben a kiszámíthatatlanság bizonytalanságot szül, és ez a kettő együtt nagyon sok stresszt okoz az ember életében. Egy olyan kormány idejében, amely számára az ember a legfontosabb érték, ez is irtó fontos szempont, hogy stresszmentes, kiszámítható életünk legyen.

Ezt a kiszámíthatóságot szolgálja az, hogy eddig példátlan módon májusban beterjesztette a kormány a költségvetésről szóló törvényt az Országgyűlésnek. Lehet persze aggályoskodni amiatt, és ezt teszik is néhányan, hogy még több mint fél év választ el bennünket 2016-tól, amelyre ez a költségvetési törvényjavaslat vonatkozik, de ezek az aggodalmak kissé mondva csináltak. A kiszámíthatóság ugyanis azt fogja jelenteni, hogy a költségvetési törvény elfogadása után mind az ország, mind az önkormányzatok, az intézmények meg tudják tervezni időben a jövő évüket, és megszűnik az az áldatlan állapot, amikor egy-egy önkormányzati testület áprilisban vagy éppen májusban jut el odáig, hogy az az évre szóló költségvetését elfogadja és tervezhetővé tegye a saját településének és intézményeinek életét. Ezért a magam nevében csak megköszönni és dicsérni tudom ezt a szándékot és tettet, hogy ilyen korán elkészült a kormány a költségvetési törvénnyel.

A hátralévő fél év alatt nyilvánvalóan nem történhet olyan esemény, amely ezt a törvényt felülírja. Ezért azokat a hangokat, amelyeket tegnap a vezérszónoklatok közben egyik-másik, főleg egyik ellenzéki párt megfogalmazott, hogy vonjuk vissza, teljes mértékben megalapozatlannak tartom. Amennyiben, ne adj' isten, valami olyan váratlan eset történik,

amely a költségvetés egyik-másik számát felülírja, lesz még idő annak korrekciójára. Hivatkoznék az Állami Számvevőszék elnökének tegnapi szónoklatára, amelyben egyértelművé tette, hogy a költségvetés számainak túlnyomó többsége megalapozott, egy-két tétellel kapcsolatban fogalmazott úgy, hogy részben megalapozottak a számítások, de mint mondtam, lesz alkalom a korrekcióra, amennyiben ez szükséges.

Mindazonáltal ahhoz, hogy e költségvetés érvényességében hihessünk, szükségünk van bizalomra is. Ezt a bizalmat a kormány megszolgált az elmúlt öt évben azzal a cselekvéssorozatával, amellyel Magyarországot a 2010-es mélypontról kiemelte, gazdasági teljesítményét, pénzügyi helyzetét tekintve ismét Európa élvonalába emelte, és erre joggal lehetünk büszkék. Ez az öt év elegendő muníció arra nézve, hogy ne aggodalmaskodjunk amiatt, hogy ilyen korán készült el a költségvetés. A magam részéről kívánom, hogy ez így folytatódjék.

A költségvetés, mint hallottuk tegnap is, a családok érdekét szolgálja elsősorban, hiszen a család adja azt az keretet egy-egy ember életének, amely az életét biztosítja. Ezért mind az adócsökkentés, mind a különböző intézkedések sorozata azt szolgálja, hogy a családok élete jobb legyen a következő időszakban. A hívó szót Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrtól hallottuk tegnap a miniszteri expozéjában, hogy fegyelmezett és felelős gazdálkodásra szorít a költségvetés, és ennek a lehetőségét teremti meg éppen azáltal, hogy ilyen korán ismertek lesznek a számok.

Fontos azt is megjegyezni és megismételni, hogy itt most már nem arról van szó, hogy a fejlődést hiteltől tudja biztosítani ez az ország, mint ahogy tették ezt a múltban elődeink nemegyszer, tönkretéve, gyakran a nullával egyenlővé téve egy-egy ágazat teljesítményét, hanem az a gazdasági fejlődés alapozza meg, amelyet az elmúlt években Magyarország emberei, lakosai, polgárai produkáltak, és így joggal számol a költségvetés 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel.

Amikor a költségvetési törvényt a parlament tárgyalja, nagyon sok számot szoktunk hallani. Mi több, hajlamosak vagyunk arra, hogy első helyen mindjárt a táblázatokat nyissuk ki és a számokat nézzük, és azt vizsgáljuk, hogy mennyivel több vagy mennyivel kevesebb jut egy-egy ágazatra, egy-egy területre, egy-egy feladatra, mint jutott korábban. Holott a költségvetési törvény ennél sokkal több, mert megfogalmazza azokat a célokat, azokat a prioritásokat, amelyek az ország politikai vezetése szempontjából elsődlegesek, és amelyek az emberek boldogulását szolgálják.

Néhány területről szeretnék mindössze csak szólni, hiszen az egész költségvetés értékelését tegnap vezérszónokaink, így a Kereszténydemokrata Néppárt vezérszónoka is megtette. Első helyen a családokat említem mint a legfontosabb értéket, és ahogy a pénzügyminiszter, illetve a nemzetgazdasági miniszter tegnap említette és tudjuk is, ez a költség-

vetés a családok költségvetése, az ő biztonságukat, kiszámítható életüket szolgálja.

Nos, ismertek a tények, de nem árt ismét és ismét felsorolni. A személyi jövedelemadó 1 százalékos csökkentése minden dolgozó, kereső családot pozitívan érint, mégpedig jó értelemben véve. Az áfa csökkentése, a sertéshúsról gondolkodok, megint csak nagyon jelentős megtakarítást jelenthet a családoknak, hiszen Magyarországon köztudottan a sertéshús-fogyasztás meglehetősen elterjedt. A gyermekétkeztetés kiterjesztése óriási lépés. Az elmúlt hónapokban a Parlament falai között is nagyon sokszor elhangzott a gyermekek szegénysége, a gyermekek éhezése, meglátásom szerint eltúlzott módon és a legtöbbször bizonyítatlan módon. Mindazonáltal a Kereszténydemokrata Néppárt is tudja, hogy számos még a szegény család, ahol a gyermekek étkeztetése gondot jelent. Ezért az egy nagyon fontos lépés, hogy a tavalyi 61 milliárdról a jövő évi költségvetés 71,7 milliárdra emeli a gyermekétkeztetésre szánt összegeket, hogy egyetlen gyermek se éhezzen.

(8.30)

Hozzáteszem persze, hogy a megemelt összeg sem lesz elegendő akkor, ha minden egyes szülő, minden egyes család nem tesz meg minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy amikor éppen nem tábortban vagy iskolában van a gyermeke, akkor se éhezzen, és a család jövedelmének a vastag részét arra költse, hogy a gyermekek megfelelő módon tudjanak táplálkozni. A felelősség tehát közös. Én úgy látom, hogy ez a költségvetés az állam felelősségét megfelelő módon biztosítja, és egyéb módon is, mint láttuk, segíti a családok helyzetét.

Az ingyenes tankönyvek kiterjesztése is javít a családok helyzetén. Szeretném azért itt megemlíteni, hogy ez is egy folyamat, amely azt bizonyítja, hogy kormányunk öt év óta következetesen folytatja azt a politikát, amely az emberi életminőség javítását szolgálja, hiszen az ingyenes tankönyvek fokozatos bevezetését a 2011 decemberében elfogadott köznevelési törvény rögzítette. Most már ott tartunk, hogy 2016 szeptemberétől az alsó tagozaton, járjon akár milyen iskolába, minden gyermek ingyen fog a tankönyvekhez jutni, ami jelentős megtakarítást jelent a családok számára, és természetesen a felsőbb évfolyamokon megmaradnak a kedvezmények, tehát a szegény sorsú családok gyermekei ezután is ingyen kapják a tankönyvet. Miután a törvény folyamata biztosítva van, a következő években fokozatosan eljutunk odáig, hogy a tankönyvellátás teljes mértékben ingyenes marad.

Érinti a családok életét az egészségügy is, hiszen a betegség életünk velejárója, és ha betegség van a családban, ez sok költséggel jár. Jól tudjuk, hogy az egészségügy finanszírozása óriási összegekbe kerül, és nehéz megoldani. Öröndetes mindazonáltal, hogy 50 milliárd forinttal többet szán az ez évi költ-

ségvetés az egészségügy támogatására, mint ebben az évben. Tudjuk, hogy ez az összeg sem elég, de azt is tudjuk, hogy honnan indultunk 2010-ben, hová jutottunk, és egyelőre ennyire futotta. Addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér - mondja a közmondás -, tehát ez a plusz 50 milliárd forint remélhetőleg elegendő lesz arra, hogy a legfájóbb sebeket begyógyítsa.

A köznevelés szorosan összefügg a családok életével, hiszen ahol család van, gyermek van, előbbutóbb óvodába és iskolába kerül. A 2011-ben elfogadott köznevelési törvény vezette be azt az intézkedést, amely szintén 2016-ban már teljes körűvé válik, hogy tudniillik minden 3 évet betöltött kisgyermek óvodába járjon, és ez kötelező lesz számára. Ezzel nagyon fontos nevelési, felzárkóztatási céljaink vannak. Nos, ahhoz, hogy az óvodák működjének, hogy meglegyenek, a költségvetési konzekvenciákat is le kellett vonni. Ez a törvény ezt megteszi. Mintegy 10 milliárd forinttal emeli meg az önkormányzatok támogatását, amelyek köztudottan a legnagyobb óvodafenntartók, ezenkívül magánóvodák és egyházi óvodák vannak. Folytatódik az óvodaépítési program, akárcsak a tornaterem- és az uszodaépítési program, amely megint a gyerekek, a családok, az emberek, a felnövekvő nemzedék egészséges életét szolgálja.

Az egyik legfontosabb pozitívum, bár ez engem nem lepett meg, és remélem, hogy senkit, mert éppen a kormány következetességét bizonyítja, az évek óta folytatott következetes politikáját, hogy a költségvetésben megvannak a garanciák a pedagógusbér-emelés folytatására is. Jól emlékszem azokra a napokra, hetekre, amikor a köznevelési törvényt, majd későbbi jogszabályokat tárgyaltunk itt a parlamentben, és mennyi kétkedő, mennyi bizonytalanító, mennyi értetlenkedő véleményt, kérdést, megjegyzést hallottunk az ellenzéki sorokból; hogy miért kell ez, honnan van erre pénz - bizony még kormánypárti sorokból is meg lehetett ezt néhány helyen hallani. Lám, 2013-ban megindult a pedagóguséletpálya, elkezdődött az a példátlan pedagógusbéremelési sorozat, amelyet minden egyes óvónő, tanító és tanár megérezett, megértett és pozitívan fogadott, és nemcsak a pedagógusbér-emelésről kell itt beszélni, hanem arról a minősítési rendszerről, amely a pedagógus-életpályának szerves része, és azt mutatja, hogy a minőségi munka irányába állandó erőfeszítéseket kell tennie a közoktatás, a köznevelés minden egyes szereplőjének.

Ennek a költségvetési konzekvenciáit pontosan ki lehet olvasni a költségvetési törvényből. 2016 szeptemberében ismét minden egyes tanító, tanár, óvodapedagógus fizetése növekszik, és megvan az az összeg, amely a további minősítésekhez jár, amelynek szintén pénzügyi konzekvenciái vannak, hiszen a minősített pedagógusok bértételei számottevően nagyobbak, mint a minősítés nélkülieké. Ez azért rendkívül fontos, mert az elmúlt évtizedekben minden egyes szereplője a politikai életünknek, közle-

tünnnek és a magánembereknek egyetértett abban, hogy ahhoz, hogy jó iskolák legyenek Magyarországon, sokkal jobban meg kell fizetni a tanárokat, mert a jó iskola legfontosabb feltétele, garanciája - és elnézést a kifejezésért, tartozéka - az a tanárember, akinek nincsenek napi megélhetési gondjai. Ezzel a béremelési sorozattal, amely 2013-ban indult és '16-ban és '17-ben folytatódni fog, már eljutottunk oda, hogy nincs egy olyan pedagógus sem, aki azt mondja, hogy ebből a fizetésből nem tud megélni. Örövendetesen megemelkedett az elmúlt egy-két évben a pedagóguspályára és a pedagógusképzésre jelentkezők száma is.

Így tehát szoros összefüggés van a költségvetési törvény és ama bizonyosság között, hogy a magyar iskolarendszer teljesítménye is javulni fog. Itt emlitem meg, hogy megint csak a magyar munkavállalók, a magyar polgárok szorgalmát dicséri az a sok-sok terv, amely a költségvetési törvényben is bizonyítva van. Ezek az életpályamodellek ki lesznek terjesztve más szférákra is, itt elsősorban a szociális ágazatra, a közszolgálati, rendészeti dolgozókra gondolok, akik mind-mind fokozatosan béremelés elé nézhetnek a pedagógusokat követően, akiknek a béremeléséről beszéltem.

Szót kell még ejteni az intézmények vonatkozásában - a köznevelési intézményekre gondolok természetesen - a fenntartásukról és működtetésükről. Az állami szerepvállalás növelése fontos kormányzati cél a továbbiakban is, amelyet a Kereszténydemokrata Néppárt teljes meggyőződéssel támogat, hiszen a mi időnkben kezdődött el ez a folyamat, és létrejött az a szerv, amelyet Klebelsberg Intézményfenntartó Központnak nevezünk, amely a fenntartást és a működtetést is nagyon sok esetben vállalja. Nos, számtalan kritika érte és éri mindmáig a Klebelsberg Intézményfenntartó Központot, holott nem magával a központtal volt, illetve van baj ott, ahol baj van, ez nem általános, de előfordul, hanem a költségvetési feltételeinek a hiányossága miatt.

Ezért örövendetes, hogy ebben a törvényben a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ támogatására számítható összegek is megemelkedtek. Hogy elégséges mértékben-e vagy sem, azt az idő fogja megmutatni, de szeretném idézni Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének tegnapi szavait, amelyek itt hangzottak el a parlamentben. Ő így fogalmazott, és igaza van, hogy „csak megfelelő strukturális intézkedések esetén lesz elegendő az az összeg, amelyet a költségvetés a KLIK-nek biztosít”. Ezért tehát a költségvetési törvény is gyorsítja azt a folyamatot, amely örövendetes módon megkezdődött, a KLIK-nek nevezett Intézményfenntartó Központ strukturális átalakítását, és ott is racionális, tudatos, fegyelmezett gazdálkodásra int. De szeretném megemlíteni, hogy a KLIK létezése óta nem volt, nem fordult elő olyan helyzet, hogy egy-egy iskola, egy-egy kollégium működésképtelenné vált volna, összeomlott volna, be kellett volna zárni azért, mert nem volt elegendő pénz. A rendszer mindig biztosította

azokat a kiegészítő csatornákat, amelyek áthidalták a nehézségeket.

(8.40)

Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy számos olyan váratlan kiadás érte ezt az intézményt, amelyet előre nem lehetett látni, emiatt tervezni sem lehetett.

Én a reményemnek szeretnék hangot adni, hogy 2016-ban ezek a működésbeli panaszok, amelyek késedelmes számlakifizetésekből, hosszan elnyúló, bürokratikus intézkedésekből fakadtak, ezek a következő évben, 2016-ban meg fognak szűnni, és végre eljutunk oda, hogy a pozitívumokat, az általánosítható pozitívumokat nem takarja el az itt-ott megjelenő működésbeli probléma.

A költségvetési törvényben az összeállítók jól számoltak azzal a nemzetközi helyzettel is, amely ma a világunkat jellemzi, így Magyarországot is. Olyan fenyegetettség jelent meg Európa felett és a világ felett, amelynek komoly pénzügyi konzekvenciái is vannak, hiszen a védekezésre, az előintézkedésekre fel kell készülni. Ezért csak örömmel tudom megállapítani azt a tényt, hogy az Országvédelmi Alapnak a támogatása háromszorosára emelkedett a költségvetésben.

Elég régóta szónokolok itt, úgyhogy bocsássanak meg ezért - befejező gondolataimhoz közeledem. Ez a törvény is arról győzött meg engem, ez a törvényjavaslat, hogy azokat az intézkedéseket, amelyeket különböző területeken a kormány és a parlament, ha törvényről volt szó, az elmúlt években meghozott, ez a költségvetési törvény továbbviszi. Bizonyítja azt, hogy itt olyan folyamatos, folytonos politikai munka, gazdasági és szakpolitikai munka folyik, amely megint csak azt a kiszámíthatóságot, azt a biztonságot szolgálja, amelyről a bevezető gondolataimban szoltam, hogy tudniillik a biztonsághoz, a kiszámíthatósághoz tudnunk kell, hogy mit akarunk, hogy hová tartunk, hogy mik a céljaink, milyen feladatokat tűzünk magunk elé, és tudnunk kell időben azt is, hogy ezek végrehajtásához milyen pénzügyi eszközökkel rendelkezünk.

Mindezt minden esetlegesen megmaradt kérdőjel ellenére a költségvetési törvénytervezet biztosítja, amelynek elkészítéséhez csak gratulálni tudok a Nemzetgazdasági Minisztérium apparátusának, és a törvénytervezet elfogadását a Kereszténydemokrata Néppárt természetesen támogatja. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Morvai Krisztina képviselő asszony, európai parlamenti képviselő. A képviselő asszony a Jobbik képviselőcsoportja időkeretének terhére mondja el felszólalását. Megadom a szót, képviselő asszony.

DR. MORVAI KRISZTINA európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen. Kedves Képviselőtársai-

im! Ebben a költségvetési vitában olyan sok szó esett a gyermekek és a családok érdekeiről, hogy büntető-jogászként úgy gondoltam, hogy szeretném bemutatni néhány olyan aspektusát a gyermekek és a családok életének, amit, úgy gondolom, önöknek ismerniük kell. Nem öncélúan teszem ezt, hanem azzal a kéréssel, hogy ha már ilyen jó gazdasági eredményeket tud felmutatni az ország, mint ahogy elhangzott ebben a költségvetési vitában, akkor ne csökkentsék a gyermekvédelmi rendszer és a benne dolgozók költségvetését, hanem ellenkezőleg: növeljék meg azt radikálisan. A gyermekvédelmi rendszer megroppan, nagy bajban van.

Én most jogerős bírói ítéletekből fogok idézni önöknek, remélem, hogy megnyerve képviselőtársaimnak a figyelmét. Körülbelül 8 ezer súlyosan bántalmazott, illetve elhanyagolt gyerekek foglalkoznak a jelenleg körülbelül 80 ezer forintot kereső családgondozók és más gyermekvédelmi szakemberek. Hogy milyen ügyekkel foglalkoznak, hangsúlyozom, körülbelül nyolcezres nagyságrendben, abba szeretnék betekintést adni.

Előre is elnézésüket kérem, hogy olyan kifejezések fognak elhangzani itt, amik ezek között a falak között nem szoktak. Önöknek ezt most körülbelül tíz percen keresztül, amíg a beszédidőm tart, mindössze hallgatni kell. Kérem, hogy gondoljanak arra, hogy a benne szereplő gyermekeknek mindezt el is kellett szenvedniük, illetve, hogy a velük dolgozó családgondozóknak pedig ez a napi munkájuk, hogy ilyen gyerekekkel, ilyen helyzetben lévő kiszolgáltatott családtagokkal foglalkozzanak. Tehát ezek jogerős ítéletekből vett részletek, körülbelül tizenötöt hoztam magammal, meglátjuk, mennyire lesz időm, és kérném szépen a figyelmüket.

A gyerekekkel való - idézőjelbe tett - nevelés és veszekedések során a vádlott a gyerekeknek olyat mondott, hogy nem lesz belőlük ember, genetikai hulladékok, rohadjanak meg, dögöljenek meg. Az élettársával, S. K.-val való veszekedések közepette előfordult, hogy többször leköpte és bántalmazta is oly módon, hogy tenyérrel pofon, illetőleg fejen ütötte, vagy megszorogatta az arcát és az állát.

Ezen bántalmazásoknak a tíz év körüli kiskorú gyermekek is több esetben szem-, illetve fültanúi voltak, és olyan eset is előfordult, amikor a kétéves gyermek is tanúja volt az ilyen veszekedéseknek. Ekkor az édesanyjához szaladt, és megszorítva a lábát, hozzábújt. A vádlott magatartása miatt S. K. sértett szinte állandóan félelemben élt, ugyanígy félelemben, rettegésben éltek a sértett gyermekei is, ez az iskolai eredményükön és viselkedésükön is meglátszott.

A következő jogeset: az átköltözés után meg nem határozható számban előfordult, hogy a vádlott a testileg fejletlen tízéves sértettel hüvelyi közösülést kísérelt meg, de behatolnia nem sikerült. Ekkor a hímveszőjét a sértett combjaihoz dörzsölte, és ki-elégüléskor az ondóját a gyermek lábára engedte. A vádlott a lánya szexuális zaklatásakor általában ittas

állapotban volt. A vádlott rendszeres italozása miatt a kiskorú gyermek átköltözött a harmadik szobába, ahol nem volt fűtés. A vádlott a kiskorú gyermek szexuális zaklatását folytatta, bement a szobájába és ott zaklatta, de előfordult, hogy a konyhában is rátámadt.

Előfordult olyan is, hogy a vádlott arra kötelezte a lányát, hogy a jelenlétében DVD-lemezre rögzített pornófilmet nézzen. Ha a tízéves kislány elfordult, rászólt, hogy nézze, hogy tudja, mit és hogyan kell csinálnia. A testileg fejletlen, éjszakai vizelettartási zavarokkal is küzdő kiskorú gyermek a vádlott szexuális zaklatásától zárkózottá vált, és mivel a vádlottnál történő elhelyezésekor még csak ötéves volt, és ebben a csonka családban nem volt rajta kívül nő, sokáig nem fogta fel, hogy a vádlott zaklatása nem természetes. Arra is gondolt, mivel nincsen anyja, a vádlott zaklatása a felvilágosítás része, és azt hitte, hogy neki az anyját kell helyettesítenie.

A következő jogesetben egy kétéves gyerekről van szó, aki aztán életveszélyes sérüléseket szenvedett el végül a hosszabb, rendszeres bántalmazásoktól - ebből egy kis epizód. Ebben az időszakban, míg a másodrendű vádlott szüleinél éltek, több alkalommal előfordult, hogy az elsőrendű vádlott a kisgyermekkel kiabált, illetőleg erőszakos módon próbálta rávenni akarátának érvényesítésére. Ilyen eset volt, amikor a szobatisztaság elérése érdekében egy teljes napig bilin ülésre kényszerítette a gyermeket. Szegény nem ebbe halt bele majdnem, hanem a rendszeres bántalmazásokba, de itt látszik az, hogy a lelki terror és a fizikai bántalmazás hogy függenek össze.

Egy másik jogeset: a vádlott azzal a magatartásával, hogy lánya előtt többször hangoztatta, megöli az anyját, illetve magából kivetkőzve a gyerek szeme láttára az anyát testszerte összeszurkálta, szülői kötelességét súlyosan megszegve, gyereke erkölcsi és érzelmi fejlődését veszélyeztette. A bűncselekményt követően gyermekkorú 1. számú tanút pszichiátriai kezelésre kellett hordani.

Lássuk, milyen ügyekkel foglalkozik még a gyermekvédelem!

Amikor az 1. számú sértett tanköteles lett, másodrendű vádlott rendszeresen koszos ruhában vitte az iskolába a hatéves gyereket. Nem kapott megfelelő ételmezt, ezért többször is előfordult, hogy az utcán idegen személyektől kéregetett. A gyerekek rendszeres étkezését - ez későbbi része az ítéletnek, de még ugyanebben az ügyben - továbbra sem biztosították, olyan is előfordult, hogy a másodrendű vádlott a rászorult családok nyári étkeztetése keretében biztosított ingyenételért nem ment el. Az 1. számú sértett a vádlottak napközibe nem járatták, holott ott kedvezményes ellátásban részesült volna. Emiatt az 1. számú sértett és az 5. számú sértett is rendszeresen kéregettek az utcán. Az éhség miatt a gyermekek alkalmanként a saját széketüket ették meg.

Látszik, hogy a gyermekétkeztetésnek a támogatása nem oldja meg például ezeknek a gyerekeknek a problémáját, mert itt gyermekvédelmi beavatkozásra

van szükség. Ahhoz pedig arra van szükség, hogy felemeljék a jelenleg 80 ezret kereső családgondozóknak a fizetését, akik ezekkel az ügyekkel foglalkoznak, hogy ne hagyják el az országot, és legyen elég családszolgáltató, családgondozó és gyermekvédelmi szakember.

A vádlott a válófélben lévő felesége, a sértett után futott egy másik jogesetben, majd körülbelül 15 méter megtétele után utolérte, és a hajánál fogva visszarántotta őt. Ezután hátulról, jobb kezével magához szorítva és a sértett fejét erőszakkal balra, majd jobbra fordítva arcának mindkét oldalán egy-egy vágást ejtett. Eközben a vádlott fiatalabb, hatéves gyermeke az apja lábába csimpaszkodva, azt megharapva próbálta anyját védeni.

(8.50)

A vádlott ezt követően a helyszínről elmenekült, az elkövetéshez használt kést ismeretlen helyre tette.

A következő jogeset: az otthonukban rendszeresen trágár módon beszélt a vádlott nevelőapja a gyermekkorú F. A. sértettel - elnézést a kifejezésért -, fogyatékos gecinek, fogyatékos köcsögnek és papagájnak csúfolta a gyermeket, sőt...

ELNÖK: Képviselő asszony, tisztelettel kérem önt, még akkor is, ha jogeseteket ismertem - mivel ezt az adást nagyon sokan hallják az országban -, ha lehet, ne használja azokat a kifejezéseket, amelyeket ebben a Házban egyébként nem használunk. Köszönöm. *(Dr. Schiffer András: Ez a valóság!)*

MORVAI KRISZTINA európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen. Képviselőtársaimat megint csak szeretném emlékeztetni - természetesen követem elnök úr kérését -, az a különbség, hogy ön ezt megteheti, de az a kisgyermek, akinek ezt nap mint nap hallania kell, nem teheti meg, hogy azt mondja: kérem, hogy most hagyjátok abba, kedves szülők, ezeket a kifejezéseket. Mondom, nem öncélúan olvasom fel ezeket, hanem azért, mert arra kérem önöket, hogy alaposan emeljék meg a gyermekvédelmi rendszer költségvetését.

Úgy hallom, hogy meghaladják a képviselők ingerküszöbét a szexuális abúzusról szóló jogesetek, amelyekből egyébként körülbelül ötszáz van jogerős ítéletként évente, tehát nem egy-egy ilyen ügy van, hanem évente legalább ötszáz, ami csak a jéghegy csúcsa, hiszen itt óriási a látencia. Tehát kihagyom azokat, ahol nem erős zakról van szó, adott esetben övodás gyermekek sérelmére.

Közvetlen szem- és fültanúi csupán ezt megelőzően a családi veszekedésnek voltak a gyermekek, kiskorú K. V. és kiskorú K. F. csupán ezt követően mentek be a nagyszobába, amikor az Országos Mentőszolgálat dolgozói édesanyjukat ellátták, a rendőrök azonban eltávolították őket a nagyszobából. Itt

az édesanya sérelmére emberölés kísérletét követte el az apuka.

A vádlott mintegy húsz éve rendszeresen nyugtatókat szedett - ez egy édesanya -, főként Xanax nevű gyógyszert. Elkeseredése egyre fokozódott, amikor egy napon reggel arra ébredt, hogy az apja ittasan az anyjával veszekszik - tehát a nagyszülők -, elhatározta, hogy öngyilkos lesz, ám előbb megöli a két kislányt is. Elnézést, hogy ilyen lelki terheket tesz az önkéntesekre. Összeszedte a saját és a két kislány összes hivatalos igazolványát és iratát, majd egy plédet, egy üveg narancsüdítőt és csokis gabonapelyhet csomagolt be. Ezután az udvarról, a melléképületből zsineget vágott le, és a két kisgyermekkel elindult, hogy a tervét megvalósítsa. A faluból kiérve az erdősáv mentén a vádlott egy elhagyatott helyen megállt, a plédet az út mellett az erdősáv szélén leterítette, amire a gyermekeket leültette, és figyelmüket az eléjük tett étellel és itallal kötötte le. Amíg a gyermekek a pléden ülve ettek, ő az út mentén néhány lépéssel arrébb tüzet rakott, mindent elégetett. Eközben a gyermekekkel közölte, hogy rövidesen meghalnak, valamennyien együtt, és mindannyian a mennyországba költöznek. A gyermekkorú sértett 1. kijelentette ezt hallva, hogy nem kíván a mennyországba menni, még a földön szeretne élni. A két kislány sírni kezdett, azonban a vádlott ekkor sem állt el a tervétől. Elővette az egyik zsinórt, és az erdősáv egy kisebb benyúlójában lévő kiszemelt faágra felkötötte. A másik zsinórt rövidre fogta, majd a pléden ülő gyermekkorú sértett 1.-hez lépve a nyaka köré teker- te, és kis erővel megszorította. A kislány nem védekezett, sorsába beletörődve csak sírt, és tűrte a zsinór szorítását. A pléden a másik kislány, gyermekkorú sértett 2. ült, és sírva nézte a testvérét, illetve az anyját. A végén aztán megmenekültek, mert a nagymama az utolsó pillanatban megérkezett. S remélhetőleg a 80 ezer forintot kereső családgondozó ebben az esetben is a család segítségére sietett.

Elnézést kérek, még jóval többet is szerettem volna ismertetni, de mind a 8 ezret, amivel a gyermekvédelmi rendszer foglalkozik, természetesen nem tudom. Ám még annál is többel foglalkozna akkor, ha lehetőség lenne rá, infrastruktúra lenne rá, lennének megfelelő jövedelmi viszonyok.

Hálásan köszönöm elnök úrnak, hogy eltűrte, hogy ilyen témáról beszéltem. Önöknek is köszönöm, hogy türelemmel végighallgatták. Nagyon kérem, hogy ebben a témában legyen a pártok között egyetértés, kezdeményezzék és szavazzák meg azt, hogy a gyermekvédelmi rendszert ebben a költségvetésben sokkal erőteljesebben támogatják. Megérdemlik a gyerekek is, és megérdemlik a velük dolgozó gyermekvédelmi szakemberek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Font Sándor képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszakban számos vitát folytattunk le akár a költségvetésre hivatkozva is a magyar mezőgazdaságról, és figyelemmel kísértük különösen az ellenzéki kritikákat, amelyek minden évben gyakorlatilag a mezőgazdaság halálát látták az aktuálisan benyújtott költségvetésben. Nem csodálkoznék, ha valami hasonlót hallanánk majd a további ellenzéki felszólalások közepette.

Ugyanakkor mi történt a mezőgazdasággal? Hál' istennek az, ami a magyar gazdaság egészével: 2010 után stabilizálódott, és azok az intézkedések, amelyek véleményünk szerint a mezőgazdaság fejlődését szolgálták, beváltották a hozzáfűzött reményeket. Természetesen van egy olyan faktora a mezőgazdaságnak, ez az időjárás, a természet, amit nem tudunk befolyásolni. Ez volt az egyedüli faktor, az egyedüli tényező, az időjárás csapások, amelynek következtében a mezőgazdaság némely évben nem tudta hozni azt az eredményt, amelyet elvileg reméltünk. Ilyen volt például a 2012-es év.

2013-ban azt mondtuk, hogy egy nagyon szép eredményt hozhat a mezőgazdaság. Így is történt. Az ellenzéknek akkor az volt a kritikája, hogy könnyű volt az előző évi rossz terméseredményhez viszonyítani a '13-as év nagyszerű eredményét. Csakhogy nem a viszonyítási számok tükrében volt nagyon jelentős a '13-as év eredménye, hanem az össztömegszám tekintetében is jelentős volt. Akkor meg azt mondták, hogy a '14-es költségvetés egy pusztító költségvetés lesz a mezőgazdaságnak, nem lehet a '13-as évet tovább fokozni. Most már tudjuk, hogy a '14-es év meghazudtolt minden ellenzéki kritikát, és az általunk megalapozottnak vélt költségvetés nyomán - de tegyük hozzá, ez esetben az időjárás faktor is segített, ezt ne felejtjük el - a 2013-as évet is meghaladó eredményt hozott a 2014-es év.

A magyar mezőgazdaságnak sok szerkezeti dilemmával és problémával kell szembenéznie. Az egyik természetesen az, hogy képesek vagyunk-e a feldolgozóipar felé elvinni a megtermelt alaptermékmennyiséget - amelyeknek az előállításában rendkívül jók vagyunk -, főleg a szántóföldi növénytermelés által megtermeltet. A másik pedig az, hogy a foglalkoztatás kérdéskörében a mezőgazdaság a helyén van-e, tényleg annyi-e az alkalmazott munkaerő, amennyit a mezőgazdaság normális termelési körülmények között elbírná. A harmadik rész pedig az örökös vita, hogy vajon az elsődleges feldolgozóüzem - én így nevezem -, az állattenyésztés megfelelő nagyságrendű-e, minden eszközt rendelkezésre bocsátunk-e az állattenyésztőknek, illetve hogy van-e további fejlődési lehetőség. Tehát a feldolgozóipar, az állattenyésztés és a foglalkoztatás vált kulcskérdéssé a mezőgazdaságban.

Nyugodtan mondhatom, hogy az elmúlt időszak minden egyes évében egyre biztatóbb eredményeket kaptunk. Úgy látom, hogy a megtett intézkedések eredményesek voltak, például az, hogy a sertéságazat

fejlesztésére külön miniszteri biztos kinevezésével próbáltunk hatni. A többi állattenyésztési területet nem is sorolom, hiszen a szarvasmarha és a juh területén igen jelentős volt egyrészt a stabilizálás, másrészt a fejlődésünk, még a válság időszakában is; a sertés szokott egy bizonytalan tényező lenni.

A feldolgozóiparral vannak gondok, mert egy sajnálatosan téves logikán alapuló privatizáció következtében 1990-94-98 környékén tönkretették, megsemmisítették a globális élelmiszerfeldolgozó bázisunkat. Ennek az újraépítése, gerjesztése nem egyszerű, de főleg a vidékfejlesztési források tekintetében, valamint az egyéb, vállalkozóknak szóló fejlesztési források tekintetében láthatóan jelentős az elmozdulás. Abban persze ne reménykedjünk, hogy olyan nagyságrendű, globális feldolgozócentrumok, mint a szocializmus időszaika alatt a Nagykőrösön vagy Kecskeméten működött konzervgyárak, ahova odahordták Magyarország összes gyümölcsét, újra-gerjednek, de a tészek, a termékértékesítő szervezetek, tehát szövetkezesek által beindított üzemek - amelyekből már jó néhány van -, feldolgozó-üzemek lesznek, lehetnek azok, amelyekkel le lehet fedni ezt a területet.

(9.00)

És nyilvánvaló, hogy az élelmiszer-feldolgozás másik kritikus része az állattenyésztés és az arra alapuló hús- és élelmiszer-feldolgozás. Itt kőkemény a verseny, ez tükröződik a támogatásokban is, hiszen egyike vagyunk azon országoknak, akik a legnagyobb nemzeti forrást tesszük hozzá a veszélyeztetett ágazatoknak évről évre, ez 70-80 milliárd nagyságrendű összeg, jelenleg is megtalálható a költségvetésben.

A harmadik nagy láb, a kérdés: a foglalkoztatottság. Úgy gondoljuk, hogy a mezőgazdaság itt segíthetne még nagyon jelentősen a nemzetgazdasági problémán. Általános probléma, ugye, a magyar foglalkoztatottság kérdésköre, jelentős előrelépést tudhatunk magunk mögött az elmúlt 4,5-5 évben, de talán a mezőgazdaság lehet épp az, amely ebben még segíteni tud. Hogyan? Véleményünk szerint nem tartható fenn a munkaerőt nemigen alkalmazó szántóföldi, nagyüzemi növénytermesztés modellje. Ezt, ugye bizonyítja - nem akarok ezzel vitát megnyitni, de - egyrészt a földforgalmi törvény korlátos földtulajdonlást engedélyező modellje. A véleményünk az, hogy ezen belül viszont kőkeményen a kézimunkaerő-igényes mezőgazdasági szektort kell fejleszteni. Ez pedig a zöldség-gyümölcs termesztés, a fóliás növények, üvegházi növények és hajtattott növények termesztése, a szaporítóanyag-termesztés. Ebben jelentős forrás van, bővülési lehetőség a foglalkoztatásra. Ezt a foglalkoztatási területet kell erősíteni, erre irányulnak a hamarosan megnyíló pályázatok.

A 2016-os év lesz az első teljes év, amikor az új európai uniós feltételeknek megfelelően kell felhasználni a magyar gazdák rendelkezésére bocsátott forrásokat. Egy jelentős vidékfejlesztési és egy jelentős

direkt támogatási rendszerben, amely feltételekhez kötött, de például, hadd említsem meg, hogy az EU is, úgy látszik, úgy gondolkodik, ahogy mi, hogy a kézimunkaerő-igényes zöldség-gyümölcs ágazatra külön hektáronkénti forrásalapot biztosít. Az idei, épp a napokban letelt pályázati benyújtási határidő volt az, amikor ezeket az új forrásokat már meg lehetett igényelni.

Nem kerülhetjük meg a kritikus területeket sem, így például a tejágazat kérdését. Hozzáteszem, hogy a kívülállók értsék, nem magyar problémáról van szó. Az Európai Unió döntése értelmében felszabaldultak az úgynevezett tejkvóták. Ez egy rendkívül nehéz, küzdelmes helyzetet okoz, főleg az Unióhoz utólagosan csatlakozott országok számára, akik messze kisebb tőkeerővel, infrastruktúrával és termelési tényezőkkal rendelkeztek, mint az Uniót alkotó országok, akik több tíz éven keresztül kizárólag ezen a területen kaptak nagyon jelentős forrásokat. Így aztán tudom, ismerem, hogy kinyílt újra a vita, hogy mi lesz a tejágazattal.

Ez az elődkormányoknál is nagyon komoly fejtörést okozott, kisebb-nagyobb problémákkal, de az ügyet kezelni lehetett. Komoly kihívás előtt állunk, nem menekülhetünk e kérdés elől, de úgy látom, hogy a tejtermelő téhenágazat, amely a legveszélyeztetettebbje ennek a kérdéskörnek, körülbelül 50 milliárd forintos pótlólagos támogatással talán ezt a kérdést továbbra is fedezni tudja. Természetesen több pontból tevődik össze ez az elég nagy összegnek hallatszó 50 milliárd forint, amely külön a tejtermelés és a tej literalapú támogatását is jelenti.

Összességében a 2016-os költségvetési terveztünk, ha az össz-számok tekintetében nézom, továbbra is azt a fejlődést mutatja, amit 2010-ben megkezdtünk. Nem nagy léptékű, de mégis mintegy 5 milliárd forinttal nagyobb a mezőgazdasági fejezet támogatottsága a 2015-ös évhez képest, tehát az összköltségvetése, és ezen belül a direkt támogatás is néhány milliárd forinttal nagyobb, mint a 2015-ös évé. A 2015-ös év márpedig egy jelentős támogatási növekményt mutatott a 2014-es évhez képest, úgy-hogy ha úgy tekintem, a mezőgazdaság azt a stabilitást, amit elért, minden bizonnal tartani tudja.

És ha azoknak a területeknek, amelyeket megemlítettem - a foglalkoztatás, a feldolgozóipar bővülése és lehetősége -, ha ezekre külön az európai uniós forrásokat is felhasználva támogatást tudunk adni, akkor állítom, hogy a '16-os év is, az időjárás-faktort nem számítva, mert ezzel nem tudunk mit kezdeni, egy jelentős tényezője lehet a magyar GDP hozzáadott értékének. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Ház! Az oktatás és az egészségügy témájához kapcsolódó terüle-

tekről fogok most szólni. Mielőtt azonban rátérnék a jövő évi költségvetés oktatási kiadásainak értékelésére, érdemes röviden áttekinteni, honnan is jutottunk el idáig. Ha megnézzük, hogy Magyarország tíz évvel ezelőtt mennyit költött oktatásra, az akkori oktatási közkiadásokra, akkor még egyáltalán nem álltunk rosszul az európai átlaghoz képest, sőt. Természetesen az oktatáspolitikában is vezető skandináv államokhoz képest jelentős volt a lemaradásunk, de a 2000-es években kezdődő megszorítások miatt sajnos az európai átlagtól is egyre inkább kezdünk leszakadni.

Az oktatásból való pénzkivonás sem 2010-ben kezdődött. A szocialista-liberális kormányok kezdték el, így már 2010-re az európai átlag alá kerültünk, ami az oktatási ráfordításokat illeti. 2010 után viszont tagadhatatlanul romlott a helyzet. Olyannyira, hogy a korábbi 6 százalékos körüli GDP-arányos ráfordítás 2013-ra 5 százalékos közelébe zuhant. Nem volt még egy olyan ország egyébként, ahol a válság begyűrűzésével az oktatási kiadásokon akartak volna spórolni, hiszen rajtunk kívül mindenki tudta, hogy az oktatásba való befektetéssel lehet hosszú távon is kilábalni egy válságból. Magyarországon, ha ki is jön végre a válságból, az oktatás leépítése miatt olyan hátrányokat cipel tovább magával, ami hosszú távú sikerességiünk esélyeit igen komoly mértékben csökkenti.

Az 1 százalékpontos GDP-arányos csökkentés több száz milliárd forint pénzkivonást jelent. Ez az összeg mind a közoktatás, mind a felsőoktatás fenntartásából, működtetéséből hiányzik egyébként a mai napig. 2008 óta nem nőttek sem a közoktatásban, sem a felsőoktatásban dolgozók bérei, majd a választások előtt elindult végre a pedagógusbér-fejlesztés. Tulajdonképpen az, hogy az elmúlt években növekedtek az oktatási kiadások, az a közoktatásban teljes mértékben a pedagógusok béremelésének köszönhető, miközben a közoktatásból továbbra is hiányzik 200 milliárd forint, a felsőoktatásból pedig körülbelül 50 milliárd forint. De ennek az összesen 250 milliárd forintnak a visszapótlása is csak arra lenne elegendő, hogy a 2010-2008 előtti szintre visszaterjünk, és akkor legfeljebb csak az európai átlagot súrolnánk alulról. A megszorítások az elmúlt egy-két évben megtorpantak, ezt meg kell vallani, de ha csak a nettó kiadásokat tekintjük, akkor állapíthatjuk meg ezt a mondatot.

A tavalyi évben már befagyasztották az oktatás kiadásait, és úgy látszik, beigazolódni látszik az, amittől tartottunk, hogy nagyon alacsony szinten akarják az oktatás finanszírozását tartani. Elég csak ránézni a betervezett költségvetés számaira. Ha az összes oktatási tevékenység finanszírozását tekintjük, akkor az idei évre vonatkozó, összesen 1610 ezer millió forinttal szemben áll a jövő évre tervezett 1616 ezer millió forint. Vagyis a teljes költést tekintve csupán 6 milliárd forinttal költenének többet az oktatásra jövőre, mint idén. Ez gyakorlatilag stagnálást jelent, a források befagyasztását jelenti. Ráadásul, mivel a kormány jövőre 2,5 százalékos GDP-növekedéssel

számol, ezek stagnáló oktatási kiadások GDP-arányos csökkentését, ismételt csökkentését jelentik. A növekvő tortából ugyanakkora szeletet szán az oktatásnak, vagyis a növekményből nem jut az oktatásra. Egyébként, mivel a pedagógusbér-emelés jövő évi részlete is ki fog tenni néhány tíz milliárd forintot, az oktatási kiadások stagnálása azt is jelenti, hogy bár a pedagógusok bére nőni fog, ez más oktatási kiadások kárára fog teljesülni.

(9.10)

Bár a költségvetésből ez még kevésbé látszik, de valószínűleg kizárásos alapon a működésfenntartásra fordított kiadásokon faragnának tovább.

A pedagógusbér-emelés egyébként teljesen más megvilágításba kerül, ha egyrészt azt nézzük, hogy a kormány megszegte eredeti ígérését, hiszen csak több részben, négy év alatt adják oda az eredetileg megígért növekményt, másrészt ha hozzáesszük, a pedagógusok munkaterhelésének növekedését jelenti, ami kapcsán tiltakoznak a szakszervezetek is, de az oktatási jogok biztosa is felemelte már a szavát. A munkaterhelés egyébként jobban nőtt, mint a bérek, vagyis arányában több munkáért jár ugyanannyival több bér.

Nem mehetünk el szó nélkül a nevelést-oktatást közvetlenül segítő munkatársak helyzete mellett sem. Őket továbbra sem becsüli meg a kormány, hiszen 2008 óta egy fillér béremelést nem kaptak, és ez a számokból láthatóan a jövő évben sem fog változni. A közalkalmazotti bértáblához egy ujjal sem nyúlnak, maradnak a 2008-as szintek. Míg a pedagógusoknak biztosítottak életpályát és béremelést - persze utaltunk rá, hogy ez nem egyértelmű és nem fekete-fehér -, addig az ő munkájukat közvetlenül segítő dajkák, pedagógiai asszisztensek, laboránsok, rendszergazdák, iskolatitkárok, könyvtárosok és sorolhatnánk, semmikora fizetésemelést nem kapnak jövőre sem, ahogy az elmúlt években sem történt ez meg.

A legnagyobb igazságtalansága az oktatáspolitikának, hogy azok a dolgozók, akik nélkül ugyanúgy nem működne az óvoda, az iskola, mint a tanárok nélkül, akik ugyanúgy ott vannak a csoportokban, osztályokban, akik ugyanúgy kiteszik a lelküket a gyermekekért, diákokért, ők nem kapnak semmit. Sokan közülük a létminimum alatt élnek, családjukat sem tudják eltartani. Amikor az LMP dolgozói szegénységről beszél, többek között az ő helyzetükre is gondol. Egyszerűen szegény, hogy azok, akik a gyerekekkel, fiatalokkal foglalkoznak, havi 70-80 ezer forintot kapnak. A fenntartóváltás után még a kafetériára sem számíthatnak.

A kormány valamennyit mégis érzékel ezekből az égbekiáltó igazságtalanságokból, hiszen állítólag ősszel az iskolákban dolgozó pedagógusok munkáját segítőik kapnak valamekkora béren kívüli juttatást, de ez is csak a KLIK-es intézményekben jár, az óvodákban dolgozó dajkák, asszisztensek, iskolatitkárok, pláne a technikai személyzet nem kap ebből semmit.

Az óvodákban dolgozók nem fontosak még ennyire sem, őket ennyire sem becsülik, így jövőre még nagyobb lesz a dolgozói szegénység is.

Visszatérve az oktatási kiadásokra és továbbmenve a felsőoktatásra: ezen a területen viszont tényleg teljes stagnálás jellemző, hiszen a tavalyi 152 milliárd forint állami támogatás a jövő évben 153 milliárd forintra változik. Ez a kiadás, bár nagyobb 1 milliárd forinttal és nagyobb, mint pár évvel ezelőtt, amikor 120 milliárdra visszaesett az állami támogatás, messze elmarad a 2010 előtti 190-200 milliárd forintos ráfordítástól. Sajnos, a felsőoktatási stratégia is kimondta - nem sajnós, hogy kimondta, de annál elkésőbb, hogy ez nem így történt -, hogy a felsőoktatás nem számíthat az állami felelősségvállalás növekedésére, nem cél az állami kiadások növelése itt. Tehát egyértelmű kormányzati cél a források befagyasztása.

Ráadásul ezen a területen semmiféle bérfejlesztésre nem kerül sor. Hiába rebesgette Palkovics László államtitkársága az év elején, hogy végre jöhet valamekkora emelés, hiába pedzegette ezt a felsőoktatási stratégia is, a számokból egyértelműen látszik, hogy erről nincs szó. Tíz éve semmilyen bérfejlesztést nem kaptak a felsőoktatási dolgozók. Ez azt eredményezi, hogy a tanársegédek, de lassan már az adjunktusok is dolgozói szegénységben élnek, de docensek, egyetemi tanárok fizetése sem elegendő arra, hogy a legjobb képességű fiatalokat az oktatói-kutatói pályára csábítsa. Leírhatja Palkovics László felsőoktatási államtitkár százszor is a felsőoktatási stratégiában, hogy versenyképes, minőségi felsőoktatást akar a kormány, a benne dolgozók béremelése nélkül ebből nem lesz semmi.

Versenyképes felsőoktatás nincs versenyképes felsőoktatási bérek nélkül. A bérek már 2008-ban sem voltak versenyképesek a piaci cégek, vállalatok álláshelyeivel, mára viszont drámaian romlott ez a helyzet. De hogyan is várhatnánk el, hogy egy frissen végzett diplomás ne egy multinacionális cég vagy akár egy hazai kkv munkahelyét válassza, hanem maradjon az egyetemi oktatásban kutatni-oktatni, ha harmadannyi bért kap csupán?

Egyébként hamarosan terítékre kerül a felsőoktatási törvény módosítása, amely többek között tartalmazza a felsőoktatásban dolgozók, illetve oktatók munkaidejének bizonyos szempontból rugalmasabbá tételét, miközben a tanársegédek, adjunktusok esetében egyébként növeli a terheket, illetve mindenki számára a munkaidejüket 20 százalék kutatási tevékenységgel eltölteni rendeli el. A béremelés elmaradását nézve ezek a változások is egészen más megvilágításba kerülnek.

A Lehet Más a Politika továbbra is azt képviseli, hogy minden költségvetési 100 forintból 15-20 forintot oktatásra kell költeni. Ez az érték jelenleg 12 forint körül van. Egyáltalán nem elérhetetlen célkitűzés, hogy a tudásba való befektetést ne csupán 12 forinttal, hanem másfélszer, közel kétszer akkora összeggel támogassuk. Minden egyes, az oktatásra

fordított pluszforint sokszorosán térül meg, ennél jobb befektetés egy ország számára, ennél jobb beruházás egy ország, egy nemzet számára, azt gondolom, hogy nincsen.

Persze, ezt a felfedezést csak az ismeri, aki tudásalapú társadalomban hisz, és ezért tenni is akar. Az LMP célkitűzése éppen ez. Mi olyan oktatáspolitikát képzelünk el, amely a társadalom minden tagja számára biztosítja ugyanazt a magas színvonalú nevelést, képzést, ahol az otthonról hozott hátrányokat kompenzálni tudja az oktatási rendszer, és nem löki külön pályára azokat, akik egy kicsit is lemaradnak az átlagtól. Megfelelő egyéni odafigyeléssel, innovatív pedagógiai módszerekkel mindenkiből ki lehet hozni a maximumot. Mi ebben hiszünk. A magyar oktatást is el kell juttatni oda, hogy képessé tegyen mindenkét arra, hogy kizárólag az egyén tehetségén és szorgalmán múljon az, hogy később mi válik belőle.

A fiatalokat arra kell felkészíteni továbbá, hogy a változó világ igényeihez tudjanak alkalmazkodni, rugalmasan gondolkodó, magukat minden helyzetben feltaláló, vállalkozó kedvű fiatalokat kell nevelni; a tudásalapú társadalom erről szól, ez az LMP víziója. Természetesen számtalan oktatáspolitikai, szakmai kérdés megválaszolására szükséges ehhez, de mindennek feltétele az oktatási kiadások radikális bővítése. Ennyi pénzből nem is lehet sokkal többet kihozni jelenleg.

Nagy előrelépés lenne persze a tankötelezettségi korhatár visszaállítása, még inkább a Nemzeti alaptanterv átdolgozása, az állami tankönyvrendszer felülvizsgálata, a közismereti tárgyak visszaállítása a szakképzésben, de ezek gyakorlatilag a nulladik lépést jelentenék. Minden fejlesztés, továbblépés, minőségi javulás csak ezek után következhet, de ehhez pluszpénzre van szükség. Azt állítjuk, hogy az oktatás meghatározza a jövőnket, az oktatást pedig meghatározza az, amit ráfordítunk. Ha a kiadások itt maradnak, ezen a szinten, akkor lényegében mi is itt maradunk. Ha nem lesz erősebb és jobb minőségű az oktatás, akkor nem lesz élhetőbb Magyarország, nem lesz versenyképesebb a gazdaság, nem lesz fenntartható fejlődés sem.

Az LMP természetesen idén is benyújtja az oktatáshoz kötődő költségvetési módosítókat, mivel az egyik legfontosabb célkitűzésünk a dolgozói szegénység felszámolása Magyarországon, ezért az oktatásban is erre fókuszálunk. A tudásalapú társadalom erősítését szolgáló oktatási rendszer csak megfizetett, megbecsült pedagógusokkal, őket segítő munkatársakkal és felsőoktatási dolgozókkal képzelhető el.

Most pedig áttérnék az egészségügy területére. Az látható, hogy ezen a területen sem történt túl nagy előrelépés, legalábbis az elmúlt hónapok történései alapján amire számíthattunk volna. Ha az egészségügy szempontjából nézzük a költségvetést, akkor az látszik, hogy még éppen nem vették le a lélegeztetőgépet, de nyilvánvalóan kétséges a túlélés. Azt pedig már bevallották, hogy ennyi pénz jut. Láthatjuk a költségvetésből, hogy nem emelkednek ezek

a számok. Nem találjuk nyomát például az egészségügyi dolgozókra kiterjedő béremelésnek a költségvetésben, amiért sokan, sokszor és sok helyen felemeltek a szavukat, az érintettek pedig már utcára is vonultak, de úgy tűnik, hogy a kormány őket nem veszi figyelembe.

Tehát továbbra is megszegyenítő fizetésért és olyan körülmények között kell dolgozniuk, ami csak felgyorsítja az elvándorlást, tehát nemcsak azzal kell számolni, hogy a külföldi élet vonzó lehet egyesek számára, hanem azzal is, hogy az itthoni körülmények külföldre taszítják azokat is, akik szívesen dolgoznának itthon, ápolnának betegeket, gyógyítanak embereket, de közben meg is szeretnének élni a keresetükből.

(9.20)

Arra pedig, hogy az egyik oldalról az egészségügyért felelős államtitkárral mindent megígértettek, aztán a költségvetés tervezésekor ebből nem tartanak be semmit, arra nehezen találni szavakat. Hogy lehet, hogy a kormány részéről egyszer azt mondják, hogy mindenben igazuk van, aztán pedig összeállítanak egy olyan költségvetést a jövő évre, amiben azt mondják, hogy ez minket a legkevésbé sem érdekel? Ehelyett mi abban látjuk a megoldást, ha az ország itthon tartja az egészségügyi dolgozókat, és ezért mindent megtesz; nem röghöz kötéssel teszi ezt, hanem olyan ígérettel, olyan távlatokkal, olyan jövőképpel, ami vonzó, itt tartja ezeket az embereket. Ezért a jövő évben egy azonnali, tűzoltásra elegendő, de a kérésekkel összhangban lévő béremelést kell nyújtani. Ezt mi módosítóval meg is tettük. Ezután pedig azon kellene dolgozni, hogy 2018-ig elérhesse a bérük azt a szintet, amikor már a családjuk eltartásához nem külföldön kell - akár ideiglenesen is - munkát keresniük, valahogy arányban áll a fizetésük az elvégzett munkájukkal. Mert - ne legyenek illúzióik önmaguk - évről évre egyre nagyobb teher nehezedik az egészségügyi szakdolgozók vállára, amiért jogosan várnak el méltányos fizetést.

De a másik nagyon fontos és nagyon súlyos dologról is muszáj szót ejteni, a kórházak adósságba kergetéséről, illetve arról, hogy az ígérek ellenére nem látszik, hogy ebből az adósságból hogyan keverednek ki. Úgy látszik, hogy a kórházakra próbálják húzni a vizes lepedőt, de ez teljesen nonszensz, hogy azokat hibáztassák, akiknek muszáj a szolgáltatást nyújtani, miközben a szolgáltatások pénzügyi fedezetét nem kapják meg; amíg a kórházi alapdíjak változatlanok, addig újra adósságok fognak keletkezni. Bár nem biztos, hogy tudják, milyen adósságokról beszélnek, hiszen még mindig nem fizették ki azokat a sok esetben több éve lejárt tartozásokat, amelyek rendezését már tavaly novemberben megígérték. Mindeközben ezzel a tétlenségükkel jelentős károkat okoznak a magyar beszállítóknak, nehéz helyzetbe hozva a hazai cégeket is és azok alkalmazottait is.

Sőt, a beszállítók többségével még csak tárgyalni sem voltak hajlandók. Legalább tudjuk, hogy már a Számvevőszék elnöke szerint is ez egy rossz üzenet, ha az állam nem fizet. Mi is annak tartjuk. A jelenlegi költségvetés pedig nem változtat ezen a problémán, hagyja, hogy az adósságok tovább gyülekezzenek.

Mi itt az önök helyében az alapidj emelésével kívánnánk biztosítani, hogy az ilyen adósságok ne termelődhessenek újra, és ha ez a lépés megtörténik, csak akkor szabad arról beszélni, hogy milyen okai lehetnek a vártnál esetleg magasabb kiadásoknak. Ezeket a módosítókat a Lehet Más a Politika benyújtotta, erre rászánná a jövő évi költségvetésből a megfelelő keretet.

Beszélnék arról is, hogy közben a mentőszolgálat felett is ott lebeg, hogy a vállalt mentőállomások építésével, illetve korszerűsítésével kapcsolatos pályázatot nem tudják időben befejezni, így akár 11 milliárd forintos teher is sújthatja őket, ami végleg működésképtelenné tenné a mentőszolgálatot, mert sem az ideje, sem a jövő évi költségvetésben nem szerepel, nem látszik erre fedezet. Pedig még mindig nem tűnik biztosnak, hogy minden elkészül időben, óriási csúszásban vannak a tervezett fejlesztések. Viszont ez is jól mutatja, mekkora rálátásuk van a valóságra, hogy milyen állapotok uralkodnak a mentőszolgálatnál vagy bárhol máshol az egészségügyben.

Itt most arról is szeretnék beszélni, hogy tévedés azt mondani, hogy az szi 1 százalékponttal való csökkentése helyett kellene egészségügyi béreket emelni. Nem, nem erről van szó, az egészségügyi bérek a szociális bérekhez hasonlóan, illetve a kórházak finanszírozásához hasonlóan olyan dolgok, amire muszáj komoly összeget fordítani, ezeket az összegeket jelen körülmények között is muszáj megemelni bizonyos mértékig.

Éppen elég baj volt ezen a területen, éppen elég régóta nem történtek változások; arról kellene beszélni, hogy mennyi pénzszozás történt az elmúlt években, és mennyiszer nem jutottak el ezekre a területekre. Csak vegyük észre, hogy a kormány és az őrség autói mindig elsőbbséget élveznek a mentőautókhoz képest, de a Várba költözés vagy bármilyen szimbolikus pénzszozás előrébb volt és előrébb helyezik most is, mint az egészségügy helyzetének javítását. Ennek a szemléletnek kellene nagyon megváltoznia.

Zárásként pedig csak meg szeretném említeni, hogy lehetőségünk legyen összehasonlítani az arányokat az egészségügy tekintetében nemzetközi viszonylatban: a hazai egészségügyi költségek 63 százalékát fedezik a közforrások, és nem kell a nyugati, jelentősen gazdagabb országokkal összevetni ezt az adatot, hogy megmutatkozzék az aránytalanság, ugyanis ha a környező országokat megnézzük, például a szlovák állam is 7 százalékponttal, a szlovén pedig 9 százalékponttal vállal nagyobb szerepet az egészségügy fenntartásából. Nem véletlen, hogy a hazai egészségügyi dolgozók már a szlovák bérekre is álmódzva gondolnak.

A Lehet Más a Politika megtette azokat a módosítókat, amelyekkel ezeket a problémákat a jövő évi költségvetésben orvosolni lehetne, azokat a lépéseket, amelyekkel a tűzoltást meg lehetne tenni, és el lehetne kezdeni ezt követően a hosszú távú gondolkodást, azt, hogy hogyan lehetne stabilan vonzóvá és jövőt kínálóvá tenni az egészségügyi pályát. Azt kérjük, hogy nézzék meg ezeket a módosítókat, anélkül, hogy félresöpörnék őket megtekintés nélkül, és azt kérjük, hogy gondolkodjanak el ezeken, hiszen enélkül nem lesz ezeken a területeken előrelépés. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Varju László képviselő úr. Öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A 2016. évi költségvetés jó alkalmat ad arra, hogy összevegyük alapvetően a Központi Statisztikai Hivatal adatai alapján nemcsak egy év lehetőségét, hanem egy időszaknak a teljesítményét. Ez az időszak a rendszerváltozás óta eltelt 25 évre vonatkozik, hogy ez hogyan alakult az azt megelőző, a rendszerváltozás előtti 25 évvel, és milyen teljesítményt hoztak és produkáltak a kormányzó pártok, milyen eredményt értek el, és hogyan látják ezt az emberek.

Ez a lehetőség tulajdonképpen most kivételes, hiszen ennek az elmúlt 25 évnek az időszakában a különböző kormányok, jobb- és baloldali kormányok tulajdonképpen egy kicsit hasonló időszakot ölelnek fel, bár a jobboldal e tekintetben nagyobb időszakban volt, és hozzá kell hogy tegyem, hogy a baloldal időszakát egy jelentős gazdasági világválság is sújtotta. De azt kell hogy mondjuk, hogy a rendszerváltozás óta eltelt időszakban az emberek a mindennapokban a Központi Statisztikai Hivatal adatai alapján is azt kell hogy lássák, hogy bizony a jövedelmi helyzetük, a reáljövedelmi pozíciójuk érdemben 2016-ig nem változott 1990-től. És ez egy drámai helyzet, hiszen a rendszerváltozás óta eltelt idő jóléti, szociális, jövedelmi teljesítménye eddig messze elmarad attól, ami egyébként a rendszerváltozás előtti időszakban volt.

Mi volt erre a Fidesz válasza? Egy meglehetősen autokrata rendszert kialakítva, a párbeszéd megszüntetésével egy ilyen haveri kapitalizmust épített ki, és igyekszik ennek megfelelően leképezni ezt minden évben a költségvetésében. Ennek a politikának az az eredménye, hogy viszonylag kevesen jártak jól, hiszen a Magyarországon élők egytizede, aki igazából jól járt; és ezt látjuk viszont a 2016. évi költségvetésben is. Éppen ezért elfogadhatatlan ez a költségvetés, mert sem megelőzést, sem biztonságot nem biztosít 6 millió embernek. Ez a költségvetés - az önök szándékaitól eltérően egyébként - a 6 millió embernek igazából a valóságtól való elsza-

kadását gyorsítja fel, és önök ezt törvényben is rögzíteni akarják. 6 millió embernek nem mond semmit egy-egy szingapúri rockkoncerten való részvétel lehetősége, egy-egy londoni út lehetősége; számukra nem ettől színes a világ, hanem azoktól a sárga csekkeltől, amelyeket nem tudnak befizetni az önök gazdaságpolitikája és költségvetés-politikája miatt jelentősen egyébként.

(9.30)

De mi az, amit önök fontos célként meghatároztak? Ugye, elsősorban adócsökkentésről, bérnövekedésről, munkahelyteremtésről hallottunk itt az elmúlt órákban, a vita óráiban. Tehát nézzük meg, hogy ehhez képest a valóság hogyan néz ki!

Adócsökkentésről beszélni, ami egy személyi jövedelemnél esetében 1 százalékos lehetőséget biztosít, azoknál jelenik meg érdemben, akik igazából jól jártak, azon kevesek, akik jól jártak ennek a politikának az eredményeként. Tehát a Fidesz haverjainak jó ez az adócsökkentés. Áfacsökkentésről beszélni, mondjuk azt, hogy tulajdonképpen eléggé cinikus dolog abban az esetben, amikor a világ legmagasabb - még egyszer hangsúlyozom, a világ egészét tekintve legmagasabb - általános forgalmi adót fizetetik meg a mindennapokban, akár az alapélelmiszereket, akár mást tekintve mind ez ideig. Ezért tulajdonképpen ennek az időszerűsége már régen-régen megvolt, hogy önök ezt újragondolják.

Bérnövekedésről beszélni akkor, amikor önök már fél évtizede kormányoznak, és lényegében ez alatt azt nem sikerült önöknek elérni, hogy a minimálbér biztosítsa az emberek számára a létminimum feltételeit... - ma a dolgozó ember, aki 8 órát dolgozik, bérből és fizetésből él meg, a 8 órából származó eredmény minimálbérként nem éri el azt a minimumot, amiből egyébként a mindennapi lakhatását, megélhetését legalábbis a statisztikai adatok alapján meg kellene hogy teremtsen. És nem éri el, önök öt év alatt ehhez nem kerültek közelebb, bár azt örvendetesnek tekintem, hogy akár a Magyar Szocialista Párt, akár a Jobbik felismerve a Demokratikus Koalíció ezen kezdeményezését, támogatják, sőt már nem is öt évről beszélnek, hanem azonnali bevezetés is jó lenne.

A harmadik, önök által bejelentett nagyon fontos cél a munkahelyteremtésről szól; miközben nem látunk mást, mint hogy a magyarországi kisvállalkozások soha nem látott mértékben szűnnek meg, és ennek fontos következménye, hogy bizony a megszűnő vállalkozások után ott marad a kifizetetlen munkabér. És ez a kifizetetlen munkabér lehetőleg helyzetbe hozza mindazokat a dolgozókat, kiszolgáltatottságukban senki nincs, aki e tekintetben fellépne. Ezért mi kezdeményezzük, hogy a törvény erejével legyen mód arra, hogy semmilyen vállalkozás ne szűnhessen meg úgy, ne tűnhessen el úgy, hogy egyébként mögötte kifizetetlen bér marad a bérből és fizetésből élők számára. Munkahelyteremtésről be-

szélnék, de ez a költségvetés elsősorban a közmunkahely-teremtésről szól, és erre viszont jelentős forrásokat terveztek be.

Ha kiemelt célokat tekintünk még, akkor ebből az következik, hogy valóban a haverok fognak ezekből a kiténtetett, elsősorban fejlesztési célokból jól jární. Hiszen még egyszer hangsúlyoznom kell, hogy a Fidesz gazdaságpolitikája 6 millió ember rovására teszi azt, amivel egyébként kevesek számára lehetőséget teremt. Nem saját teljesítményről van szó, nem olyanról, hanem a többségtől elvont jövedelmekkel finanszírozza lényegében a kevesek jólétét.

Hát nézzünk néhány konkrétumot ebből a költségvetési javaslatból, amit önök idetettek; bár hozzáteszem, hogy ennek tárgyalása, amire önök most kísérletet, nemcsak kísérletet tesznek, de ránk erőltetik, és egyidejűleg azt mondják, hogy ettől lesz meg a kiszámíthatóság, hát tisztelettel jelzem, hogy a 2016. évre vonatkozóan úgy látom, hogy ez egyáltalán nem biztosított. Hiszen az elmúlt évek alatt is számtalanszor kellett önöknek újratervezni a költségvetésüket annak érdekében, hogy a pillanatnyi helyzeteket korrigálják. Tehát ez a hivatkozás, azt gondolom, álságos. Bizonyosan még sokszoros módosítás előtt állunk.

A tárgyalásnak, az alapos vitának egyébként nincs értelme azért sem, mert a normaszöveg alapján a kormány úgyis azt csinál, amit akar. Önök kétszer 400 milliárd forintot eldugnak a tekintetben, hogy saját hatáskörben, a parlamenti hatáskörből kivonva, tartaléknak címezve a kormány kénye-kedve szerint használja fel. Másik több száz milliárd forintot pedig különböző háttérintézményekbe dugnak el. Korábban egyébként ezt kritizálták, ehhez képest akkor nem volt igaz, most pedig ezt csinálják. Tehát önök vizet prédikálva bort isznak, igazából becsapják az embereket, mert eldugják, és ilyen módon használják fel ezeket a forrásokat.

Hozzáteszem, ez a 400 milliárd forint tartalékba helyezés nagyjából azt jelenti, hogy a Magyarország számára rendelkezésre álló egész éves családtámogatási rendszerről beszélünk, vagy a közoktatásban meglévő bérmenyiség teljes összegénél többet helyeznek saját hatáskörbe, hogy majd ennek megfelelően tudják felhasználni. A szabad rablás alól kevés kivétel van, de majd ebben is találunk majd megoldásokat az önök részéről.

Gazdaságpolitikai szempontból egyetlen értékelhető teljesítmény, hogy eleget tesznek az európai uniós elvárásnak, ami arról szól, hogy 3 százalék alatt legyen a költségvetési hiány, és ennek megfelelően készült el ez a tervezés. Hogy a gazdaságpolitikai folyamatok milyen módon érvényesülnek, és mekkora hatással vannak önök erre a teljesítményre? Ha 2015-ből indulunk ki, akkor azt láthatjuk, hogy az elsősorban kettő plusz egy dologtól függ. A két dolog az európai uniós források lehívási lehetősége, magyarul, hogy Magyarország az Európai Uniótól kap-e támogatást a felzárkózáshoz vagy sem, és ezen kívül az autóiparág működése. Ha ez a két

dolog működik, akkor Magyarországon az önkormányzatai esetében az önkormányzatok beszámolhatnak arról, hogy valami teljesítmény történt. Holott ez teljesen független önkormányzattól. A harmadik elemet már Font Sándor úr többször emlegette, lényegében a Jóisten-től és az időjárástól függ. Ha ez jól sikerül, akkor igazából valóban a mezőgazdaság is hozzájárul érdemben ehhez a teljesítményhez, de ehhez a kormányzatnak valóban nincsen köze.

A kormány maga is azt állítja, hogy a GDP növekedése egyébként jelentősen lelassul 2016-ban. Ebből következik, és a költségvetésben ez meg is jelenik, hogy a beruházási ráta jelentősen csökken. Ez Magyarország tragédiája, amikor lényegében a beruházások olyan szintre esnek vissza, hogy lényegében az amortizációt sem pótolják. Ezt 2015-ben is láttuk, ezek szerint az önkormányzatok tervezésében ez tovább folytatódik, és ebből azért azt is lehet vonni, hogy a csökkenő beruházásokból csökkenő fogyasztás lesz azokon a területeken, amelyek a jövőt a legfontosabban érintik, és ebből az is következik, hogy csökkenő foglalkoztatás keletkezik. Tehát önkormányzatoknak közmunkára újabb és újabb pluszforrásokat kell betervezni a következő években, kivéve abban az esetben, ha előrehozott választásra kerülne sor, mert az megmentené Magyarországot mindentől.

Alapvetően ki kell tehát jelenteni, hogy az elmúlt években a magyar gazdaság teljesítménye csak átmenetileg tudott arra lehetőséget biztosítani, hogy az önkormányzatok fejlődéséről beszámolhassanak. De ha azok a nagyvállalatok, amelyeket magam is említettem, nem lennének, akkor az önkormányzatok e tekintetben most elég szomorúak lehetnének - de nem csak az önkormányzatok. A magyar kis- és középvállalkozások nemcsak lehetnének, hanem a valóságban is szomorúak, mert az ő helyzetük, az ő pozíciójuk az elmúlt időszakban semmit nem változott, és ez a költségvetés nem is ígér ehhez semmit. Olyannyira nem, hogy még a fejlesztési forrásokat sem képesek érdemben aktivizálni, hiszen miközben Magyarország, egész Magyarország pályázatokra vár, a 2014. január 1-je óta meglévő lehetőségekből nullát sikerült az önkormányzatoknak idáig érdemben produkálni.

(9.40)

És 2015 sem kecsegtet e tekintetben lehetőségekkel, mert a kiírások elmaradása - mint ahogy itt képviselőtársam is, több képviselőtársam is megígérte, hogy na, most már jönnek majd a pályázati kiírások, erre még várunk 2015-ben is, de ha a kiírások megjelennek 2015-ben, az még 2016-ra sem lesz nekik érdemi bevétel. Tehát az önkormányzatok kormányzatnak fele alatt elpackázták, eljátszották az európai uniós fejlesztési lehetőségeket, a gazdasági forrásokkal e tekintetben nem számolhatnak, miközben az elmúlt időszakokkal sem tudnak érdemben elszámolni.

Ha már a kormány statisztikája is azt mutatja, hogy ilyen nagy a probléma, akkor a napnál világosabb, hogy a magyar gazdaság nincs fejlődő, felzár-

köző pályán, a kormány a gazdaságfejlesztési forrásokat részben rosszul használja fel, részben pedig ellopja. Az önkormányzatok kormányzásának egyetlen valós eredménye a haverok pénztárcájának kitömése, éppen ezért az önkormányzatok után következő kormányok egész gazdaságfejlesztési cél- és eszközrendszerét át kell gondolni és újra kell tervezni.

A bevételekről még mindenképpen essen néhány szó, mert a költségvetési javaslat bevételi oldala az elemzők és az Állami Számvevőszék szerint is makroszinten egyébként rendben van. Összességében tehát a látvány ez, a valóság azonban ettől jelentősen, mondjuk azt, árnyaltabb képet mutat, hogy most fogalmazzak egy kicsit finomabban. Tisztességtelennek és károsnak tartjuk azt, hogy az önkormányzatok által bevezetett több mint hatvanféle adó egyik legkiemelkedőbb és legfontosabb eleme az önkormányzatok számára a 27 százalékos általános forgalmi adó, amire a bevételek túlnyomó részét építik. De itt a jövedelemadó csökkentését e tekintetben nem érinti az önkormányzatok kezdeményezése, legalábbis amiről érdemes lenne beszélni.

De van egy olyan elem, amit mindenképpen szeretnék megemlíteni, mert a jövedelemadó csökkentése nem érinti azokat a fogyasztókat, tehát a fogyasztási adók emelése kimondottan hátrányos lehet. A közgazdaságtan egyik alaptétele a csökkenő határhaszon elmélete, vagyis az, hogy az egyhavi ezer forintos jövedelemadó-emelkedés nem egyformán hasznos, nem egyformán hasznosan érzékelhető a közmunkás, az ügyvezető igazgató vagy a bankár számára. És akkor most nem beszélek Mészáros Lőrincről, aki egymilliárd forintnyi jövedelemről felejtett el beszámolni, így neki ez sem volt igazából értékelhető.

Az egészből az látszik - az adórendszerükből -, hogy az önkormányzatok a gazdagokat támogatják, és mindezt úgy teszik, hogy ezt egyébként 6 millió embertől elveszik, és ilyen adópolitikát valósítanak meg. Ezeknek az elveknek a Demokratikus Koalíció éppen az ellenkezőjét vallja, tehát ezen alapvetően az önkormányzatok, úgy látszik, most nem kívánnak változtatni, éppen ezért ebben csak - mint ahogy említettem - előrehozott választással lehetne új helyzetet teremteni.

Szeretnék még egyetlen dolgot kiemelni, ez pedig az a cinizmus, amikor az önkormányzatok hosszabb távról beszélnek, és eközben az oktatásban meglévő tervezésük mit mutat. 2015-ben az állami és önkormányzati oktatásra fordított összeg 697 milliárd forint volt, ehhez képest 2016-ra 713 milliárd forintot terveznek, tehát érdemben stagnálásról kell beszélni. Eközben, mint ahogy az előbb említett gazdaságpolitika következményeként közmunkára éppen azért kell többet tervezni az önkormányzatoknak, mert a beruházások elmaradása miatt a foglalkoztatás nem tud érdemben bővülni, ezért közmunkahely-teremtést, közmunkabővítést kell az önkormányzatoknak csinálni, és így a 270 milliárd forintos múlt évi tervezés helyett már majdnem 400 milliárd forintot kell az önkormányzatoknak a jövő évi közmunkára tervezni. Arról pedig, hogy az óvodatámogatást miért csökkentik, miközben arról beszélnek, hogy minden 3 éven felüli gyermeknek óvodába kell járni, és ez

hogyan oldódik meg, arról önöknek fogalmuk sincs, de az igazi probléma az, hogy azok a szülők, akik a gyermekeknek keresnek a közvetlen környezetükben óvodaellátási lehetőséget és nem találnak, na, az már egy sokkal nagyobb probléma.

Összességében véve azt kell mondjam önöknek, hogy ez a költségvetési tervezet elfogadhatatlan, éppen ezért módosítók beadásának sincs túl sok értelme, ezért az a javaslatom, hogy vagy vonják vissza, és csináljanak egy másik költségvetést, de ezt ebben a formában támogatni nem érdemes. Magyarország megélhetést és biztonságot hozó költségvetésre van szüksége. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most felszólalásra következik a nemzetiségi bizottság képviselőjében Alexov Lyubomir szószóló. Megadom a szót, szószóló úr.

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Poštovani Predsedniče, poštovana Skupštino! Zadatak mi je da u ime Narodnosnog odbora Mađarskog Parlamenta iznesem stav o pojedinih stavkama budžeta 2016. godine. - és természetesen folytatom magyarul.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló T/4730. számú törvényjavaslat kapcsán a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejténém véleményünket néhány, a nemzetiségi közélet számára fontos téma kapcsán, úgymint a nemzetiségi színjátszás, a hazai és uniós pályázati lehetőségek, valamint a nemzetiségi köznevelés egy apró szegmense.

A Magyarországon államalkotó 13 nemzetiség hagyományaival, kultúrájával, művészetével, anyanyelvvel kifejezésre juttatja az adott nemzetiség egyediségét, önazonosság-tudatát, gazdagítva ezáltal a magyarság múltját, jelenét és jövőjét is. A nemzetiségi lét meghatározó eleme az identitástudat megőrzése, az asszimiláció elleni küzdelem, valamint a nemzetiségi kultúra megőrzése érdekében végzendő áldozatos munka. A nemzetiségi hovatartozás kifejezésének módja leginkább a művészetek terén mutatkozik meg, a széles közönség számára ez a legtipikusabb megismerési forma.

A művészeti megnyilvánulások közül mindinkább meghatározó és legkifejezőbb a színjátszás. Magyarországon több évszázados múltra tekint vissza a nemzetiségi színjátszás, mely a nemzetiségek életében meghatározó, közösségmegtartó tényezőként jelenik meg. Az előadó-szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény a hazai nemzetiségek művészeti életének támogatása, a kulturális jogok érvényesülése érdekében fogalmazott meg rendelkezéseket. Rögzíti, hogy a színház-, tánc- és zeneművészet sokszínűségének és értékeinek gyarapítása, az előadásoknak, koncerteknek a közönség széles rétegeihez való eljuttatása, a hazai nemzetiségek művészeti életének támogatása, az előadó-művészeti intézményrendszer

fejlesztése, a közpénzek hatékony felhasználását elősegítő támogatási rendszer megteremtése, a kulturális jogok érvényesülése készítette a jogalkotót a jogszabály megalkotására. A törvény céljaként fogalmazza meg, hogy elősegítse a magyar nyelvű alkotások létrejöttét, ideértve a határon túli magyar alkotók és előadó-művészeti szervezetek értékteremtő tevékenységét is, magyar szerzők műveinek előadását, hazai nemzetiségek nyelvén születő alkotások létrejöttét és bemutatását.

A nemzetiségi színház az országos nemzetiségi önkormányzat nyilatkozatával elismert, nemzetiségi nyelven játszó színház - vagy akár magyar nyelven is -, melynek az adott nemzetiséghez kötődő alkotók-közösségek által létrehozott előadásai alapvetően e nemzetiségi közösség anyanyelvű művelődési igényeinek kielégítését szolgálják, és kötődnek a nemzetiségi közösség szociokulturális háttéréhez, hagyományaihoz.

(9-50)

Az elmúlt években a nemzetiségi színházaknak több problémával kellett szembesülniük. A színházakat érintő finanszírozási modell változása miatt drasztikusan csökkent a magyarországi nemzetiségi színházak támogatása. Példának okáért a Magyarországi Szerb Színház állami támogatása a 2009. évben 38 millió forint volt, 2013-ban 22 millió forint jut a költségvetésből a színházi szervezetnek. Ez a támogatás 43 százalékkal való csökkenését jelenti.

A nemzetiségi színházak számának növekedésével az idei évben már 13 nemzetiségi színház részéről került működési pályázat benyújtásra. A keretösszeg szűkítésével egyidejűleg az egyes színházakra jutó támogatási összeg tovább csökkent, ugyanakkor örvendetes módon a nemzeti és kiemelt kategóriájú színházak esetében nem történt ilyen mértékű elvonsás. Az intézményi működés alapfeltétele a tervezhetőség, itt kiemelt figyelmet kell fordítani arra, hogy a finanszírozás már év elején ütemezetten kezdődjön annak érdekében, hogy az év első felére se legyen pénzügyileg kiegyenlített. A jól tervezett intézményi működtetés nélkülözhetetlen feltétele a kiszámíthatóság, melynek természetes velejárója a források határidőben történő rendelkezésre állása. A költségvetési év előirányzatainak stabilitása meghatározza az intézmény egész évi biztonságos működését.

A színházak megfelelő mértékű finanszírozása elengedhetetlen ahhoz, hogy a nemzetiségi életben a színjátszás megőrizze a közösség összetartó erejét, a nyelvi kultúra magas szintű ápolását. Egy nagyobb nemzetiség magyarországi továbbélése szempontjából létfontosságú, hogy a nemzetiségi színház a jövőben is megfelelő súllyal legyen jelen, melynek előfeltételeként a finanszírozás mértékét hozzá kell igazítani a működési igényekhez.

A nemzetiségi színházak tekintetében az alulfinanszírozás mellett további gondot okozott, hogy a szakmai díjakra való felterjesztések is évről évre

sikertelenek voltak. Az elismerés hiánya fontos motívációvesztést jelent a nemzetiségi alkotók körében. Az Arcusfest volt a nemzetiségi színházak országos fesztiválja, forráshiánnyal való hivatkozással az utóbbi öt évben nem került megrendezésre, ezáltal a nemzetiségi színházak többségének bemutatkozási lehetősége szűnt meg. A szakmai továbbfejlődés szempontjából nélkülözhetetlen, hogy a nemzetiségi színházi fesztivál újból megmérettetési lehetőséget biztosítson.

A nemzetiségi színházi élet mindennapjait tovább nehezíti, hogy nem folyik Magyarországon állandóan szervezett formában képzés a nemzetiségi színházi szakemberek számára. Megfelelő képzés biztosításával egy sokszínű, értékes nemzetiségi elemekkel gazdagon átszótt magyarországi színházi élet alakulhatna ki. Fontosnak tartom, hogy Magyarországon a nemzetiségi színjátszás forráshiány miatt ne sorvadjon el, és ne szűnjön meg a több évszázados hagyomány.

A felsorolt negatív példák remélhetőleg a mögöttünk hagyott múlt. Ahogy a tegnapi nap során szószólótársam említette, az idei esztendő áttörést hozott a nemzetiségi közélet több területén. Remélhetőleg ez a folyamat indult el a nemzetiségi színjátszás területén is azzal, hogy kormányzati döntés következtében a 2015. évi költségvetésben a Deutsche Bühne német nemzetiségi színház felújítására 200 millió forint került elkülönítésre. Ezen forrásbiztosítás a német nemzetiségi színjátszás továbbélésének megalapozását jelenti.

A finanszírozási gondok megoldását jelentheti, ha a korábban e célra rendelkezésre álló évi 106 millió forint keretösszeg megemelésre kerülne, amely emelésre az előttünk lévő törvénytervezet javaslatot is tesz. A 2016. évi központi költségvetési törvényben, amennyiben a 2015. évhez képest 100 millió forint többlet kerülne elkülönítésre a nemzetiségi színjátszás számára, az a magyarországi nemzetiségi kulturális, művészeti életben a megmaradás, illetve a fejlődés lehetőségét biztosítaná.

Megfontolandó a kulturális államtitkárságnál kezelt 106 millió forint forrás átcsoportosítása, illetve összevonása a költségvetési törvényben biztosított további 100 millió forintos emeléssel. Bizottságunk feladata, hogy ehhez, illetve a finanszírozás módjának megváltoztatásához szükséges törvénymódosítások lehetőségét megvitassa, és a tisztelt Ház elé terjessze.

Ezen szükséges feltételek biztosítása nélkül a nemzetiségi színjátszás Magyarországon elsorvad. Az elsorvadás következtében pedig megszűnne az a több évszázados értékeremtő munkásság, amellyel a nemzetiségi színjátszás a hazai kulturális élet színésztését, gazdagítását eredményezte. A magyarországi kultúra szerves részét alkotják a nemzetiség kultúrái is, többletértékkel gazdagítva a hazai kulturális életet.

A nemzetiségi színjátszás kérdéskörén kívül a nemzetiségek számára rendelkezésre álló pályázati, illetve önerős pályázati lehetőségekről is szólnék. Az

európai uniós fejlesztési célú pályázatokhoz szükséges saját forrás pályázati igénylésére a nemzetiségi önkormányzatok - a helyi és települési önkormányzatokkal ellentétben - jogszabály erejénél fogva nem voltak jogosultak, ami a nemzetiségi önkormányzathoz fűződő jogokat diszkriminatívan érinti, hiszen az önerősre való pályázati lehetőség nélkül számos ígertes pályázati lehetőségtől estek el a magyarországi nemzetiségek.

Az önkormányzásra, önrendelkezésre és feladat-és hatáskörre vonatkozó jogi normák számos helyen analóg szabályozást alkalmaznak a helyi, területi és nemzetiségi önkormányzással. A nemzetiségi önkormányzatoknak, az elmúlt évek jogalkotási tendenciájának betudhatóan, egyre szigorúbb előírásoknak és feltételrendszernek kell megfelelniük, amely a fent említett azonos alapon nyugvó szabályozást támasztja alá.

A Magyarország 2015. évi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény IX. fejezete szerint támogatást csak helyi önkormányzat igényelhet. A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló C. törvény az európai uniós fejlesztési pályázat saját forrás kiegészítésének támogatása tekintetében sajnálatos módon az elmúlt évek gyakorlatát követi, amely nemzetiségi önkormányzatok számára súlyos diszkriminatív megkülönböztetést jelent azáltal, hogy a nemzetiségi önkormányzatok nem kerültek jogszabályi rendelkezésben nevesítésre.

Fő szabályként elmondható, hogy a nemzetiségi önkormányzat a jogi normákban analóg módon került szabályozásra a helyi, területi önkormányzatokra vonatkozó rendelkezésekkel, ezért alapos okkal kifogásolható azon jogalkotási gyakorlat, amely szerint a nemzetiségi önkormányzatok az önerőpályázatokból kizárásra kerültek. A kifejtettek tekintetével a nemzetiségi önkormányzatok kizártsága hazai és európai uniós önerőalapból diszkriminatív és életszerűtlen.

Az európai uniós fejlesztési célú pályázatokhoz szükséges saját forrás kiegészítése, a nemzetiségi önkormányzás részéről történő pályázati igény jogszerű és megalapozott, feltétlen jogosultsággal rendelkezik. A 2016. évi központi költségvetés tervezése során indokoltnak tűnik a nemzetiségi önkormányzatok beemelése az önkormányzatok és társulásaik európai uniós fejlesztési pályázatai saját forrás kiegészítésének támogatására rendelkező passzus szövegébe.

A költségvetési törvény XX. fejezet Emberi Erőforrások Minisztériuma 20/60. címrend alatt nemzetiségi intézmények támogatása beruházásra, felújításra, pályázati önrészre előrelépést jelent a korábbi gyakorlathoz képest, hiszen a hazai pályázatok tekintetében fedezetet jelenthet pályázati önrészre, amennyiben a pályázati kiírásokon a pályázók sorában a nemzetiségi önkormányzatok is nevesítésre kerülnek.

A nemzetiségi önkormányzatok az önkormányzáson kívül többek között nevelési, oktatási, közművelődési intézményeket, színházakat tartanak fenn és

működtetnek, amely feladat a finanszírozás mértéke miatt sok esetben a hazai és európai uniós pályázatokon történő részvételt követelné meg. Az önerőre történő pályázati lehetőség nagymértékben hozzájárulna a feladatellátás biztosításához és a további intézményhálózat fejlesztéséhez.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

(10.00)

Továbbá fontosnak tartom kiemelni: figyelemmel kell lenni arra, hogy a hazai és európai uniós fejlesztési célú pályázatok esetében a pályázati körben a nemzetiségi önkormányzatok is nevesítésre kerüljenek.

A felszólalás záró részeként a törvényjavaslatnak a köznevelési, illetve a nemzetiségi köznevelést érintő szakaszáról szólnék néhány szót. A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 12. §-ának (1) bekezdése szerint nemzetiséghez tartozó személynek joga van megtanulni anyanyelvét, részt venni az anyanyelvi köznevelésben, oktatásban, művelődésben, hozzáférni az oktatási esélyegyenlőséghez és a kulturális szolgáltatásokhoz, melyet az állam hatékony intézkedésekkel elősegíteni köteles. Az egyházi jogi személyek, a nemzetiségi önkormányzatok és a magánintézmények fenntartói közcélú és egyéb tevékenységének támogatásához a nemzetiségi köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény rendelkezése alapján a központi költségvetés a nemzetiségi önkormányzati, az egyházi és magán-köznevelési intézmény fenntartójának támogatást biztosít, melynek feltétele, hogy a köznevelési intézmény a működési engedélyben foglaltaknak megfelelően végezze tevékenységét. A finanszírozás az állami, helyi önkormányzati fenntartású intézményekkel azonos mértéken alapul.

Nemzetiségi önkormányzatok mind települési, mind országos szinten is működnek intézményfenntartóként. A nevelési-oktatási területen végzett feladatellátás sok esetben erőn felüli igyekezetet és anyagi ráfordítást igényel a nemzetiségi önkormányzatoktól. Magyarországon a nemzetiségi oktatás megvalósulásában számos esetben működik közre a települési önkormányzat úgy, hogy nemzetiségi iskolát, óvodát tart fenn. Ez a feladatellátás legtöbb esetben többlet anyagi ráfordítást igényel a települési önkormányzatoktól, amelyek a legtöbb esetben a költséget nem vagy csak jelentős nehézségek árán tudják kigazdálkodni. Mind az országos, mind a települési nemzetiségi önkormányzatok tartanak fenn száz fő alatti iskolai és óvodai köznevelési intézményeket, melynek központi finanszírozása jelenleg nem elegendő a biztonságos működtetéshez.

A 2016. évi központi költségvetésről szóló törvénytervezetben szereplő főösszegekből a javaslat elkülönít egy 80 millió forintos keretösszeget a fent megnevezett települési önkormányzatok, valamint nem-

zetiségi önkormányzatok által fenntartott, száz fő alatti nemzetiségi köznevelést végző iskolák, óvodák működtetési és fenntartási forrásainak kiegészítésére. Természetesen ez az összeg erre a feladatra nem elegendő, de a jelentősége az, hogy ez a címrend megjelenik a törvényben, és egy ilyen most bevezetésre kerül. A forráskiegészítés a nemzetiségi köznevelési intézmények továbbélését, fennmaradását biztosítja. Minden Magyarországon élő nemzetiség fontosnak tartja, hogy a nevelés-oktatás által fiataljaít megszólítsa, a nemzetiséghez tartozás érzését a képzések, a nyelvi kultúra megismertetése által a felnövekvő generációban erősíteni tudja.

A nemzetiségek tekintetében kiemelten fontos a kis létszámú osztályok indításának engedélyezése, ingyenes anyanyelvi tankönyvhöz való hozzájutás lehetőségének biztosítása, a tankönyvek időben történő kézhezvétele, valamint nem utolsósorban a nevelési-oktatási intézményfenntartó önkormányzatok számára megfelelő központi finanszírozás biztosítása. A magyarországi nemzetiségeket érintően mind a nemzetiségi színjátszás, mind a pályázati körben történő megjelenési lehetőség, mind pedig a nemzetiségi köznevelés tekintetében kérem a tisztelt Ház kedvező döntését. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most kétperces hozzászólások következnek. Ennek keretében elsőként Gögös Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Elég régen szolt hozzá Font Sándor képviselőtársam, így biztosan sokan már nem is emlékeznek rá, mit mondott. (Dr. Schiffer András: De!) De egy rövid reakciónak lenne, a többit majd nyilván elmondom délután.

Azt javasolnám a képviselőtársamnak és mindenkinek, aki esetleg nem szeretné a marhahúst, hogy akkor kezdjen hozzá és szeresse meg. Ugyanis amit elmondott a tejtermeléssel kapcsolatban, annál azért nagyobb a baj, mint ahogy ő ezt előadta. Ugyanis egy 25 százalékos tejárcsökkenésnél még mindig ragaszkodni ahhoz, hogy azoktól a cégektől elveszik a támogatást, akik ezzel foglalkoznak, nagyon-nagyon súlyos hiba. Ezt nem lehet kompenzálni, ilyen módon nem lehet kompenzálni, hogy majd a felét valamilyen ágon visszaadom. Úgyhogy ha lehet, a marhapörköltet javasolom mindenkinek, mert ezekből az állatokból viszont mást nem nagyon lehet csinálni, és tömegesen fognak megjelenni a vágóhidakon.

A másik nagy probléma lesz, hogy amik helyette mennének, az az üszőállomány, amely jelenleg van, azok meg eladásra kerülnek, mert ebből próbálják meg majd a veszteségeiket csökkenteni ezek a vállalkozások. Ez nem játék, nagyjából 30 ezer ember munkahelyét érinti, csak szeretném jelezni. Úgyhogy ezzel játszik a kormány, amikor úgy von el támogatá-

sokat, Európában példátlanul, hogy nem veszi figyelembe, ki milyen foglalkoztatással rendelkezik ebben a körben.

Csak még egy gondolat. Nem tudom, emlékszik-e még arra a kormányhatározatra, amely 1437. számon 2014-ben megjelent. Le van írva ebben világosan, hogy milyen kompenzációt kell adni ebben az esetben. A két évben 11 milliót von el a kormány a saját határozatából. Úgy gondolom, hogy ezekre mindenképpen figyelemmel kellene lenni. Ezer más probléma is van ebben a költségvetésben, de úgy gondolom, ez az egyik olyan, ami nagyon-nagyon komolyan érinti a vidéki foglalkoztatást. Ebből óriási baj lesz! A képviselő úr elmondta, hogy minden szép és jó. Javasolom azért, hogy néhányszor menjen el majd azokra a területekre is, ahol ilyen megszűnő munkahelyek lesznek, nézze meg, hogyan fogják majd fogadni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagy István államtitkár úr kért szót. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretnék Gógös képviselőtársam szavaira azonnal válaszolni, hiszen olyan kérdést vetett fel, amely nem maradhat reagálás nélkül.

A földművelésügyi kormányzat mindent megtesz azért, hogy a tejpiacon kialakuló helyzetet megfelelően kezelje. 1,2 milliárd forintért felvásárlást kezdeményez, hogy a tej fölös mennyiségéből kivonjunk a piacról, és megteremtsünk egy olyan lehetőséget, amellyel próbáljunk normalizálni a tejárat. Idén 55 százalékkal több támogatást kap egy tejtermelő gazda, mint amit kapott korábban. Európa legmagasabb szarvasmarha-támogatását fizetjük Magyarországon, több, mint bárhol másutt Európában. Azt hiszem, olyan lehetőségeket tudunk biztosítani számukra, amellyel ezt az ágazatot sikerülhet stabilizálni.

Nyomon követjük, érezzük, látjuk a piaci helyzetet. Nem véletlenül lett bevezetve az EKAER rendszer, hiszen ami a leginkább sújtotta a tejtermelőket, az az áfacsalt termékek behozatala Magyarországra. Az okoz egy olyan dömping tejárat, akár a multiáruházak polcain, ami természetesen nehéz helyzetbe hozza a gazdákat, és alacsonyra szorítja a tejárat. De az EKAER működik. Egyre több helyen tudjuk megfogni a tisztességtelen piaci szereplőket. Azt gondolom, azzal, hogy új fehérjeprogramot hirdet Magyarország, azzal, hogy elsőként elfogadjuk a génmódosítással kapcsolatos törvényt, azzal, hogy a földművelésügyi tárca dolgozik azon, hogy egy olyan jelzőrendszer tudjunk feltenni akár a tejedobozokra, amely azt jelzi majd, hogy génmódosítás-mentes takarmányból készült állati termékről beszélünk a tej esetében először, megint csak egy olyan piaci előnyhöz juttathatja a gazdákat, amellyel stabil körülmények között, kiszámíthatóan, hosszú távon szervezhetik a tejtermelést.

A tejtermelő ágazat a legnehezebb ágazat, azt is lehet mondani, hogy a magyar mezőgazdaság nehézipara. Nem lehet azzal kalkulálni, hogy máról holnapra levágjuk az állományt *(Gógös Zoltán: De így lesz!)*, hogy éppen marhapörköltet csináljunk. Minden döntésünknek hosszú távúnak, átgondoltnak és megfontoltnak kell lennie, mert egy borjú beállítása a tejelőrendszerbe, az kétéves program legalább.

(10.10)

Tehát nem lehet ad hoc intézkedéseket hozni, minden döntésnek legalább kétéves átfutása és kétéves hatása kell hogy legyen a piacra. Én azt hiszem, hogy ezzel a támogatási rendszerrel, azzal a határok védelmével, amivel az EKAER rendelkezik és a GMO nyújtotta védelem lehetőségével olyan előnyökhöz tudjuk juttatni a gazdákat, amely a piaci pozíciókat meg tudja őrizni, hosszú távon a tejtermelés mellett tudnak maradni, és egy biztos megélhetést fog tudni nyújtani a számukra. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Kétpercesekkel folytatjuk. Pószán László képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előbbieken elhangzott Varju képviselő úrtól és Ikotity képviselő úrtól is, hogy az oktatásban stagnálás van és nincsen növekedés, a kiadások nem nőnek. Nos, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a gondolkodás láthatóan hosszú időn keresztül meghatározta, amit a szocialista kormányok alatt tapasztaltunk, nevezetesen, az infláció mindig elvitt egy csomó pénzt, és a mindenkorai költségvetésben a nominális emelések a szinten tartásra voltak jók. Most viszont évek óta azt kell mondani, hogy az infláció gyakorlatilag nulla, következésképpen a nominális értékek ebből a szempontból valóban szinten tartást mindenképpen jelentenek.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet, különösen Ikotity képviselő úr felvetéséhez kapcsolódva: a közoktatási kiadások értékelésénél és tervezésénél jó, ha szem előtt tartjuk, hogy a szakképző intézmények átkerülnek a KLIK-től a nemzetgazdasági tárcahoz, a földművelési tárcahoz, következésképpen ezeknek a költségvetését nem a közoktatási soron kell keresni.

Ami a felsőoktatást illeti, azt mondja a képviselő úr, hogy itt a stratégia szépen hangzik, és nem történt semmi. Szeretném felhívni a figyelmet mindenkinek arra, hogy ezt a felsőoktatási stratégiát széles körben fogadták el. Ezzel mindenki egyetért, mindenki érti, valószínűleg az LMP nem érti. Ennek az a lényege, hogy először van profiltisztítás, párhuzamosságok felszámolása és azt követően bérrendezés. Most egyelőre ott tartunk, hogy profiltisztítás és párhuzamosságok felszámolása. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is, Pósnak képviselő úrnak mondanám, hogy a mellébeszélést jó lenne abbahagyni. Az a helyzet, hogy 2007, 2008 óta több száz milliárdot vontak ki az oktatásból, így felemelkedő pályára Magyarország soha nem fog állni.

A másik pedig: pusztán arról beszéltünk, hogy miközben van GDP-növekedés, akkora-amekkora, nem túl sok, az oktatás GDP-arányos részesedése folyamatosan csökken. Amikor Font elnök urat hallgattam, a végén már majdnem megtapsoltam, olyan gyönyörűen beszélt. Az a helyzet, hogy teljesen úgy nézett ki, mintha a 2009-es Magosz-vezetőt hallgatná az ember.

A probléma az, hogy teljesen más agrárpolitikát folytatnak. Egyetértünk abban, hogy alapvetően a munkaerő-igényes kis- és középbirtokot kellene támogatni. Akkor az a kérdésem, hogy amikor a Jobbik meg az LMP betérjeszti Ángyán Józsefnek a nemzeti vidékfejlesztési stratégiáját, miért szavazza ezt le a Fidesz-KDNP. *(Font Sándor: Mert elavult stratégia!)* Vagy akkor, amikor az LMP 2013-ban javaslatot tett egy 1200 hektáros abszolút birtokmaximumra, ezt Font Sándor miért szavazza le? Vagy akkor, amikor van működő ökológiai mezőgazdasági mintagazdaság Kishantoson, miért járulnak hozzá ahhoz, hogy a földművelésügyi tárca ezt beszántsa?

Egyetértünk abban, hogy óriási bűn volt, hogy a rendszerváltás után a feldolgozóipart gyakorlatilag lenullázták, ledózerolták, nincs miről beszélni. Azt az apróságot azért mellé lehetne tenni, hogy akik ebbe a leginkább behajszolták az Antall-kormányt, pontosan a liberális pártok, azok között is a legszélsőségebb, a Fidesz volt 1990 és 1992 között.

A kérdés viszont az, hogy ha újra akarjuk teremteni a feldolgozóipart Magyarországon 2018-tól, akkor megszavazzák-e például az LMP-nek azt a javaslatát, hogy legyen egy közösségi gazdaságfejlesztési alap, amiből például szövetkezéseket lehet támogatni, hogy a helyi termékeket el lehessen juttatni a piacra. Vagy ha a feldolgozóipart akarja újránöveszteni Font Sándor, miért nem követeli a kormányától, hogy mondjon világos nemet az európai-amerikai szabadkereskedelmi egyezményre, hiszen ha ez hatályba lép, soha nem lesz Magyarországon hazai feldolgozóipar. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Végezetül, ha egészséges élelmiszereket akarunk, ha egészséges élelmiszerekkel akarunk versengeni, nem lehet a környezetvédelemtől 300 milliárd forintot elvonni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Most visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Ennek keretében Vas Imre képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány álláspontja megalakulása óta világos, a rend és a közbiztonság az egyik legfontosabb terület, ahol az államnak meg kell felelnie, így ezzel összhangban a jövő évi költségvetésben is komoly jelentőséget kap a közrend és a közbiztonság kérdése. Magyarország kormánya kiemelt ügynek tekinti a közbiztonság megerősítését, a nemzetközi és a hazai terrorizmus elleni fellépést, az emberi élet és értékek védelme érdekében a katasztrófavédelem fejlesztését, a kis és nagy értékű bűncselekmények felderítését és a büntetések végrehajtását.

Ezeket a változásokat tartalmazza a kormányprogramunk is, és ennek megfelelően a 2016. évi költségvetés biztosítja a kormány e vállalásainak megvalósulását. Elmondható, hogy napjainkban lezárult a válságkezelés, és stabilizálódott a magyar gazdaság. Ennek eredményeként folyamatosan növekszik a rendőrség létszáma, új gépjárművekkel és kapitánysági épületekkel javítottuk a munkakörülményeket. A legjelentősebb eredménynek ezen a területen az életpályamodell és az ezzel együtt járó illetményfejlesztés bevezetése tekinthető. A kormányprogramban meghatározott célokkal összhangban a Belügyminisztérium és az irányítása alá tartozó rendvédelmi szervek alapvető feladata a rend és a közbiztonság megerősítése, az állampolgárok védelmét, biztonságát szolgáló fejlesztések és szervezeti átalakítások következetes végrehajtása.

A kormányprogram értelmében fokozott rendőri jelenlét szükséges minden magyar településen, ami az előző években is jól látható eredményeket hozott, és növelte az állampolgárok biztonságérzetét. Megfelelően képzett rendőrök létszámának növelése érdekében képzési koncepciót dolgozott ki a Belügyminisztérium, amivel szintén a közbiztonságot segíti elő, és a rendőrségi állomány számára is biztosítja a munkához szükséges elengedhetetlen tudást.

Tisztelt Képviselőtársaim! A rendőrség feladatellátását és a kitűzött célok elérését lehetővé teszi a 2016. évi költségvetés, mert több mint 4 milliárd forint többletforrást biztosít a szervezet részére, amely a meglévő feladatok magas színvonalú ellátását, továbbá a 2016-ban a szervezetenél jelentkező új feladatok végrehajtását szolgálja. Az ágazat legkiterjedtebb intézményrendszerével a rendőrség rendelkezik. Ide 29 költségvetési intézmény tartozik. 2015-ben a rendőrség létszáma 48 288 fő, míg 2016-ban várhatóan 48 436 főre emelkedik. Ez 148 fős emelkedést jelent.

A megújított rendészet három pillére a terrorcselekmények felderítésére, megelőzésére, felszámolására létrehozott Terrorelhárítási Központ, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokra létrehozott Nemzeti Védelmi Szolgálat, valamint az Országos Rendőr-főkapitányság és alárendelt szervei, melyek együttesen, együttműködve látják el feladataikat.

A legfontosabb változást az állomány számára a rendvédelmi illetményemelés jelenti. A költségvetés

tartalmazza a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának illetménynövekedéséről szóló rendelkezéseit, a hivatásos állomány részére rendszerszintű, összesen 50 százalékos bérfelzárkózásra kerül sor öt évre elosztva. Ebből 2015. július 1-jei hatállyal kategóriánként eltérően átlagosan 30 százalékos mértékű illetményfejlesztés valósul meg. Ezt követően az állomány tagjai évente átlagosan 5 százalékos mértékű emelésben részesülnek 2019. január 1-jéig.

(10.20)

Az új illetményrendszer célja, hogy egyidejűleg ismerje el a munkakörök értékét, a szolgálati tapasztalatot és a teljesítményt. Az új illetményrendszer magasabb illetményt biztosít a hivatásos állomány tagjainak a kormány döntésének megfelelően. Az új besorolással és szükség szerint további egyéni korrekciós intézkedésekkel a hivatásos állomány valamennyi tagja részére biztosított lesz az átlagosan 30 százalékos mértékű illetményemelés.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetés biztosítja a közrend, a közbiztonság folyamatos megerősítésének kormányprogramban foglalt céljait, hiszen a törvényjavaslat a stabilitás és a kiszámíthatóság jegyében készült. A kormány a nagyobb és minőségi teljesítményért, a különleges körülmények közötti szolgálatért cserébe megfelelő ellentételezést kíván biztosítani a rendvédelmi ágazat dolgozóinak.

A hatékony, a kor kihívásának megfelelni tudó és akaró apparátus működése, egyben pályán maradásának ösztönzése érdekében kiszámítható, vonzó és jelenleginél lényegesen magasabb bérszínvonalat eredményező életpályamodell létrejöttét a kormány és a tárca kiemelt céljának tekinti. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom, ki írta Vas Imre képviselőtársam szövegét, amit felolvasott, de a valósághoz nem sok köze volt. Elmondom, hogy mi van a Belügyminisztérium jövő évi költségvetési fejezetében, hogy legalább azok, akik néznek vagy a média, amely beszámol a mai vitáról, tisztában legyenek azzal, hogy mi a valóság.

Az MSZP a jövő évi költségvetést az első perctől kezdve a cserbenhagyás költségvetésének hívja, első sorban azért, mert azt a perverz társadalompolitikát támasztja alá és viszi tovább, sőt padlógázzal viszi tovább, amit önök az elmúlt öt évben folytattak: akinek jó, aki gazdag, aki a társadalmi felső rétegben van, annak legyen még több a közösből, még jobb legyen neki, aki középen van vagy aki szegény sorban él, annak meg legyen még rosszabb, sőt ha egy mód van rá, leginkább hagyják is el az országot, és akkor nincs velük probléma. Mind az adórendszerük, mind a költségvetésük erről szól.

Ha már a cserbenhagyás költségvetéséről beszélünk, akkor pontosan a Belügyminisztérium, azon belül a rendőrség cserbenhagyásának a költségvetése a jövő évi. Ezt objektív számokkal be lehet mutatni. Először is, azzal szemben, amit Vas képviselőtársam mondott, egy huncut fillér nincs a Belügyminisztérium jövő évi költségvetésében béremelésre, egy huncut fillér nincs benne fizetésemelésre, sem az életpályamodell végrehajtására. Tisztelt képviselőtársaim, ezek objektív dolgok, nincs benne. A Belügyminisztérium személyi előirányzata megegyezik az ideivel, tehát a most július elején beígért 30 százalékos béremelés szinten tartására sincs egy fillér sem a Belügyminisztérium jövő évi költségvetésében.

Mindeközben azt látjuk, hogy a belügyminiszter benyújtott egy néhány paragrafusos törvénymódosítási javaslatot a múlt héten a parlamentnek, amit nyilván valamikor a közeljövőben valószínűleg igen sürgősséggel, vagy valamilyen nagyon gyors eljárásban el is kell fogadnia a Háznak, hiszen július 1-jével hatályba kell lépjen. Ennek a lényegi eleme egyetlenegy pont, az, hogy az életpályamoddellen belül az illetményrendszerre vonatkozó új szabályokat önök 2019. január 1-jére el kívánják halasztani. A két szabályozást egymás mellé téve világos a helyzet: becsapták ezt a parlamentet is, amikor április 14-én kérték az ellenzék támogatását az új életpályamodellhez, és az ellenzék minden pártja meg is adta ezt a támogatást, és becsapták azt a 70 ezer embert, akiknek új életpályamodell és azon belül új illetményrendszert ígértek.

Önök ezzel a törvényjavaslattal a 2016. január 1-jei bevezetést a törvény hatálybalépése előtt három évvel el fogják tolni, plusz szeretném mondani, hogy azt a jutalmazási rendszert pedig, amit az új életpályával adnának, 2017 januárjáig vagy februárjáig el fogják tolni, tehát egyévnnyi jutalmazást kivesznek minden hivatásos zsebéből, ami az új rendszer szerint évente két részletben a teljesítmény alapján járna az embereknek. Hogy mindenkinek világos legyen, július 1-jétől viszont a meglévő jutalmazást felszámolják, tehát a rendvédelmi szférában a hivatásosok egy-másfél éven keresztül a teljesítmény alapján semmiféle ösztönzést nem fognak kapni, a régit elveszik, az újat pedig nem fogják nekik odaadni.

A jövő évi költségvetésben a rendvédelmi illetményalap 38 650 forint. Ez van beleírva a törvénybe. Kár, hogy Vas képviselőtársam kiment, bár így legalább nem zavarom össze őt a számokkal. Ez a 38 650 forint 2008 óta ugyanannyi, egy fillér emelés sincs benne. Ha összerakjuk azt, hogy önök el akarják vagy - valószínűleg egy egyszerű többséggel - el fogják halasztani a törvény e részének a hatálybalépését, el fogják halasztani a jutalmazási rendszer hatálybalépését, és egy fillért sem emelnek az alapon, ez két kérdést vet fel. Az egyik az, hogy képtelen a BM végrehajtani a törvényt és képtelen kiszámolni az új illetményrendszert. Tehát egy olyan jogi káosz van, hogy hiába fogadtunk el egy törvényt, a BM nem tudja végrehajtani.

A másik lehetőség - és ez valószínűbb az előbb felsoroltak szerint -, hogy önök alapvetően benézték ezt az illetményemelését és ezt az életpályamodellt, és egyszerűen nincs fedezet arra, hogy ezt a törvényt végrehajtsák, csak nem mernek kiállni, az emberek szemébe nézni és bejelenteni, hogy elnézést kérünk, hogy ezt az életpályamodellt költségvetési és anyagi okokból nem tudjuk bevezetni. Az a rossz hírem van, képviselőtársaim, hogy hiába ad ki Kontrát Károly különböző színvonalatlan közleményeket ebben az ügyben, az emberek fizetési papírjaiban előbb-utóbb, legkésőbb jövő januárban ki fog derülni, hogy önök becsapták-e őket vagy nem csapták be őket. Jelenleg a benyújtott törvénytervezetek alapján azt lehet látni, hogy önök arra készülnek, ismét becsapnak egy óriási területet, és ismét csak hitegettek új életpályával, de valódi életpályát nem kapnak ezek az emberek sem.

A jövő évi költségvetés objektív vesztesé - teljesen ellentétesen azzal, amit itt Vas Imre elmondott - konkrétan a rendőrség. A rendőrség közel 4 milliárd, 4,5 milliárd forinttal kevesebb pénzből gazdálkodhat a dologi kiadásoknál, mint az idei évben. Ha a rendőrség dologi kiadásait megnézzük, ez 10 százalékos elvonást jelent. Elvileg ebből a pénzből kell az autókat tankolni, a számlákat fizetni, a rendőrség alapműködését fenntartani. Az Állami Számvevőszék a következőt írja erről a részről: „A rendőrség cím esetében a takarékos gazdálkodás mellett is megjelenik a tartozásállomány kialakulásának kockázata a 2016. évi költségvetés végrehajtása során.” Tehát ezt maga az Állami Számvevőszék is előrevetíti. Ezt egyébként magyarul úgy szokták mondani, hogy önök arra sem adnak elég pénzt, hogy az alapfeladataikat ellássák, kifizetetlen számlákat, megrendeletlen szolgáltatásokat, elvégzetlen feladatokat vetít előre ez a költségvetési alultervezés, amit egyszerűen nem is értünk, hogy hogyan gondolnak Magyarország jelenlegi biztonsági helyzetében.

A fejezeti tartalékképzésnek 2,7 milliárd forintot előre zárolnak a működési költségéből. A támogatás-csökkenés bázisba építése miatt önök 3 milliárd forinttal adnak kevesebbet a rendőrségnek. Erre azért valami indoklást illene adni, hogy ez miért jó.

Vas Imre képviselőtársam elmondta, milyen fontos, hogy ott vannak a településeken a rendőrök, és jelenlét van, és ott vannak. Szeretném mondani, hogy erre a külön programra, ami különböző túlórakkal a meglévő állományt küldte ki az utcára - többek között nyomozókat és az igazgatásrendszert területén dolgozó hivatalnokokat is, de mindegy -, erre önök eddig 1,68 milliárd forint pluszpénzt raktak a költségvetésbe, Magyarország lakosságának szubjektív biztonságérzetét javító közbiztonsági program címen. Vas képviselőtársamnak, ha itt lenne, elmondanám, így mondom azoknak, akik itt vannak, nem tudom, tudják-e, fideszes képviselőtársaim, hogy ezt a programot jövőre megszünteti a kormány. Nem tudom, miről beszélt itt Vas képviselőtársam. 1,6, majdnem 1,7 milliárd forinttal kevesebb van, és ez a program megcímkezett program-

ként eltűnik, tehát ha valaki az egyéni választókerülete miatt aggódik, akkor nyugodtan elkezdhet aggódni ebben a tekintetben is.

Golyóálló mellényeket viszont 1,5 milliárd forintért mindjárt fog venni a rendőrség. Azért döbbenetes, képviselőtársaim, hogy számlákra nem lesz pénz, üzemanyagra nem lesz pénze a rendőrségnek, a járőrök majd megint kuncsorognak vagy nem fogják tudni végrehajtani a feladatokat, azonban most hirtelen 1,5 milliárd forintért golyóálló mellényeket bizonyára vásárolni kell. Az e-útdíjrendszer működtetése továbbra is a rendőrség feladata lesz. Évek óta kérjük és mondjuk, hogy ezt szüntessék már meg, mert nem jól képzett rendőrökkel kell matricákat ellenőriztetni, nem a megyei közlekedési rendőrség állományával, nem a közlekedésbiztonságért felelős rendőröket kell ücsörögtetni és azokkal nézegettetni, hogy vettek-e matricát az autóra az emberek vagy nem, mert ez óriási pénzkidobás, pazarlás, ez kifejezetten olyan típusú munkakör, amit egészen más képzettségű vagy felkészültségű emberekkel is el lehet végeztetni.

(10.30)

A BM-fejezeten belül a Nemzeti Védelmi Szolgálat költségvetése növekszik egyedül érdemben, mindjárt 50 százalékkal több pénzt kapnak: 4 milliárd forint helyett 6 milliárdból figyelhetik majd meg azokat a kollégákat itt a Nemzeti Védelmi Szolgálat munkatársai, akik - mint az előbb mondtam - az alapfeladataik ellátásához szükséges pénzt sem kapják meg. De bűncselekménnyel provokálva egyébként ki lehet majd őket ugrasztani a bokorból, hogy korruptak-e vagy nem.

Itt azért álljunk meg egy szóra, mert pont a mai napon vagy tegnap jelent meg egy igen szórakoztató hír, miszerint a Közlönyben megjelent, hogy a magyar kormány döntött a nemzeti korrupcióellenes programról, ami, azt gondolom, hogy Magyarországon kifejezetten egy szórakoztató kategóriájú hírnek tekinthető. Miután ebben a határozatban arról van szó, hogy a magyar kormány felszólítja az ezzel foglalkozó szerveket meg az önkormányzatokat, meg a civileket, hogy most aztán mindenkit meg kell vizsgálni, meg kell nézni, hogy hol van a korrupció kockázata, és jól le kell csapni a hivatalokra, a civilekre meg mindenki másra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Aki ezt az országot ismeri, pontosan tudja, hogy a helyzet fordítva van. Tehát a kormány tagjainál, az állami vezetők között, az állami cégek vezetőinél meg néhány korrump hivatal vezetőjénél kéne most már lassan végre lecsapni azoknak a szerveknek, amelyeknek ez a dolga, és akkor lehetne nemzeti korrupcióellenes programot végrehajtani.

De azért mondom ezt itt el, mert a Nemzeti Védelmi Szolgálat pontosan erre jött létre, és nem tudom, a Nemzeti Védelmi Szolgálatnak persze nagyon jó, hogy ilyen erős jogkörei vannak, meg még kap egy csomó létszámot és pénzt is. Na de hogyan történhet

meg egy olyan ügy Magyarországon, amikor titkoszolgálati eszközökkel bárkit lehallgathat, megfigyelhet a Nemzeti Védelmi Szolgálat, hogy közben az adóhivatal vezetőivel szemben hónapokon keresztül megy az amerikai kitiltási botrány, és önbevallásos alapon egy-egy ember bevallja, hogy ja igen, ő érintett ilyen ügyben, majd lemond.

Mit csinál a Nemzeti Védelmi Szolgálat? Kiket üldöz? Kiket üldöz? Mert ezek szerint nem azokat, akiket igazán kéne, ahol százmilliárdok tűnnek el, amikor olyan döntési helyzetben vannak, hogy közpénzeket játszanak át másoknak. Ezért nem azzal van gondunk, hogy az NVSZ-nek van jogköre, sőt azzal sincs, hogy kap pluszpénzt. Azzal van bajunk, hogy szemmel láthatóan nem a dolgát végzi.

A Terrorelhárítási Központ nem kap több pénzt, kevesebbet sem. Ugyan a feladata kevesebb lesz, mert, mint tudjuk, a Magyar Köztársaság elnöke megelégedte bizalmi okokból a Terrorelhárítási Központ védelmét, és a rendőrség védelmét fogja kérni a jövőben. Ez a költségvetésben nem látszik. De, tesszem hozzá, az sem látszik, hogy az Iszlám Állam ellen Magyarország harcoló alakulatokat küld, és ennek a belbiztonsági kockázatára miként készülne föl a magyar kormány.

A büntetés-végrehajtás területén voltak fejlesztések, vannak is fejlesztések, ezek nyilvánvalóan támogathatóak. 2016-ban Észak-Magyarországon egy újabb bv-intézet építéséről lesz elvileg szó. Összesen 6,5 milliárd forintot tartalmaz a cím ezekre a célokra, amiket kifejezetten lehet támogatni, mert a büntetés-végrehajtás infrastrukturális állapota évtizedek, sőt lassan egy évszázad óta siralmas állapotban van. Ugyanakkor itt is egymilliárd forintos támogatáscsökkenés van a bv-nél, és 603 millió forintot pedig szintén zárolnak, ami azt jelenti, hogy összességében magára a szervezetre működésére nem lesz érdemileg több forrás a további feladatok mellett sem.

A katasztrófavédelemnél, tisztelt képviselőtársaim, az alapfeladatok ellátására 250 millió forint pluszt kap a katasztrófavédelem. Az Állami Számvevőszék itt is felhívja a figyelmet, hogy óriási feszültségek lesznek, és muszáj felhívnom a figyelmüket, hogy önök ennek a szervezetnek akarják odaadni a szemétszállítást, a kéményseprést, lassan a vízellátást is.

Ezek a területek, ezek az ágazatok, mind az önkormányzatok, mind a cégek hónapok óta segélykiáltást tesznek, hogy össze fog omlani a szemétszállítás, össze fog omlani a vízszolgáltatás biztosítása az embereknek. A kéményseprésnél meg fogják látni, hölgyeim és uraim, hogy romlanak a statisztikák, és önök itt emberek egészségével és életével játszanak, miközben ebben a költségvetésben egy fillérrel nem kap többet a katasztrófavédelem, hogy ezeket a feladatokat valóban végrehajtsa. Úgyhogy jó lenne, hogyha ebben is lenne már egy világos döntés, hogy vagy hagyják azokat dolgozni, akik értenek hozzá és meg tudják csinálni, vagy ha a katasztrófavédelemnél akarják ezt a dolgot tovább erőltetni, akkor vi-

szont legalább lássuk már, hogy van már valamennyi forrás.

Itt jön az egyik legszebb része a költségvetésüknek, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal. Szóval, hölgyeim és uraim, valaki beszélgethetne Orbán Viktorral azok közül, akik ezt a költségvetést összerakták. Szó szerint az van benne az indoklásban, hogy elengedhetetlen a befogadó intézmények további bővítése, új befogadó állomás létesítése. Akkor döntsék már el, hogy a miniszterelnök úr a kampánykörútján hazudik, vagy ez a költségvetésben, az indoklásban nem igaz, hogy önök itt bezárni akarnak befogadó állomásokat meg fölszámolni, miközben a költségvetésben nem ez van - nyilvánvalóan a költségvetésben van az igazság ilyen szempontból, de ez több mint árulkodó.

Ráadásul 150 millió forint többletforrást adnak a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalnak, 31 fős létszámbővítést. Képviselőtársaim! Egy olyan ügyben, amiben a magyar kormány meg a miniszterelnök személyesen Strasbourgba is elmegy bohóckodni, hogy Magyarország legnagyobb problémája az ide jövő bevándorlók, önök plusz 150 millió forintot adnak és 31 fős létszámot?! Miközben egymilliárd forintért nemzeti konzultálgatnak, aközben 150 millió forintot adnak annak a szervezetnek pluszban, amelyiknek egyébként ezt a kérdést kezelnie kéne a valóságban?! Ebből is látszik, hogy a való életben sem a bevándorlás, sem a menekülthullám ma Magyarországon nem a legégetőbb problémák között van, attól függetlenül, hogy a jelenség létét senki nem vonja kétségbe. Na de hát ez a költségvetés nem ezt tükrözi.

Összességében azt lehet elmondani erről a költségvetésről, hogy objektíve a rendőrség, az emberek mindennapi biztonságáért felelős rendőri szervezet az egyik legnagyobb vesztese ennek a költségvetésnek, az alapfeladatai ellátásához szükséges pénz sem lesz meg.

Azt is el lehet mondani, hogy becsapták az embereket, mert a költségvetés és a mellé benyújtott törvény világossá teszi, hogy a még hatályba nem lépett törvényt önök három évvel el fogják halasztani, és nem azt kapja az állomány, amit az embereknek ígértek, és nem azt fogják végrehajtani, amit egyébként megszavaztattak itt a parlamenttel néhány héttel ezelőtt. Világosan látszik, hogy mind a katasztrófavédelemnél, mind pedig a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal költségvetésénél amit önök itt politikai hecckampányként művelnek az országban meg a valóságnak köszönő viszonya nincs egy-máshoz.

Módosító javaslatokat igenis fogunk beadni, mert a minimum az, hogy a Belügyminisztérium költségvetésében jelenjen meg a bérfejlesztésnek a fedezete, ahogy egyébként a honvédelmi tárcánál érdekes módon megjelenik, a BM-nél pedig nem, egyrészt. Másrészt pedig azokat a kiigazításokat, amik itt a rendőrségi elvonást illetik, azokat be fogjuk nyújtani, és nagyon reméljük, hogy legalább a Fidesz-frakciónak és a Honvédelmi és Rendészeti

bizottság ezzel a témával foglalkozó és remélhetőleg ezért elkötelezett tagjainak lesz annyi becsülete, hogy ezeket a módosító javaslatokat megtámogassák.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Pogácsás Tibor államtitkár úr jelentkezett hozzászólásra. Öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó képviselő úr hozzászólására szeretnék reagálni. A rendőrség dologi kiadásainak a csökkenését az idei évi egyszeri kiadások, beruházási kiadások miatt láthatja, hiszen azok a kiadások, amelyek az idei évben a beruházásokhoz kapcsolódnak, azok a jövő évben nem jelennek meg.

Külön kitért a golyóálló mellények vásárlására. Ez egy kötelezettség, a golyóálló mellényeknek kihordási, szavatossági ideje van, amíg a használhatóságuk adott. Én nem gondolnám, hogy bárki azt várná el, hogy bármelyik szolgálatnál a rendőröket úgy küldjék ki, hogy egyébként a védelemre alkalmatlan golyóálló mellényekben jelenjenek meg. Nyilván lehet ezt napi politikai, aktuálpolitikai célra használni, de egyszerű technikai oka van a golyóálló mellények cseréje szükségességének.

A képviselő úr az életpályamoddellel kapcsolatban nagyon érdekes fikciót vetített elő. A miniszteri expozében Varga miniszter úr, azt gondolom, elég világosan és érthetően elmondta, hogy az életpályamoddell keretén belül az előre megígért fizetésemelések az idei évben, illetve a jövő évben is megtörténnek. A költségvetés tartalékában megtalálható ennek fedezetéül a rendőrség esetében 121,7 milliárd forint.

Tehát arról beszélni, hogy a rendőrség vagy a Belügyminisztérium költségvetési fejezete a vesztese ennek a 2016-os költségvetésnek, én azt gondolom, hogy elég komolytalan. Nemcsak az életpálya bevezetéséhez szükséges 121,7 milliárd forintot tartalmazza a költségvetés *(Dr. Harangozó Tamás: 135, de ne foglalkozz vele!)*, hanem a rendvédelem területén dolgozó közalkalmazottak második 5 százalékos béremelését is tartalmazza a költségvetés. *(Dr. Harangozó Tamás: Hol?)*

Én azt kérem, hogy ne állítson olyanokat a képviselő úr, aminek nincs semmiféle valóságtartalma. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Harangozó Tamás: Hol tartalmazza? - Dr. Kovács Zoltán: Rosszul olvassa a költségvetést! - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(10.40)

ELNÖK: Most normál hozzászólásra Simicskó István képviselőnek adom meg a szót.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő-

társaim! Engedjék meg, hogy röviden szóljak a sportágazat költségvetéséről, jövő évi költségvetési tervezetéről. Pont azért, mert mindannyian tudjuk, hogy a sport egy olyan egyetemes érték, egy olyan fontos nemzeti többlet, amellyel szerintem élnünk kell és támogatnunk kell. A kormányzat sportbarát kormányzat, a sportot stratégiai ágazatnak tekintjük, és azt hiszem, hogy mindenki, aki a sportért tenni akar, az rossz ember nem lehet. Nagyon szépen köszönöm az eddigi bizalmat is és az eddigi támogatást is a különböző sportos előterjesztésekhez a parlament részéről.

Amit a költségvetés kapcsán szeretnék elmondani, az az a szempontrendszer, amellyel elindultunk, és ennek a következetes végrehajtását szolgáljuk. Ez pedig ugye a hármas célrendszer, és nem áll másból, mint abból, hogy ha lehet, akkor minden magyar gyermek sportoljon vagy minél több magyar gyermek sportoljon. Ennek a feltételeit szeretnénk biztosítani, ezért indult el többek között a mindennapos testnevelés programja is, és számos más olyan, ezt segítő sporttoborzó program is, amely mindenképpen sikeres. Ezen szeretnénk tovább haladni.

A másik ilyen fontos célkitűzésünk az, hogy minél több világversenyt, sportversenyt, nemzetközi versenyt hozzunk Magyarországra, a magyar szurkolók örömeire, és a magyar sportolók kibontakozásának a lehetőségét megteremtve ilyen módon is hazai szurkolók előtt, és nyilván a hagyományosan jó magyar vendégszeretetet és a szervezésbeli tudásunkat is bemutatva.

A harmadik pedig nem más, mint az, hogy igenis szükségünk van olyan sportlétesítményekre, olyan kulturált sportcsarnokokra, sportpályákra, ahol egyre színvonalasabb nemzetközi versenyeket meg hazai versenyeket tudunk lebonyolítani, és hát természetesen szükség van arra, hogy a gyermekeink minél kulturáltabb körülmények között tudjanak sportolni, tehát tanuszodákra, tornatermekre és sok-sok minden másra.

Engedjék meg, hogy röviden ismertessek néhány számadatot. Többek között, hogy a kiemelt sportágak, sportlétesítmények fejlesztési elképzelésének megvalósítása kapcsán a Magyar Sport Háza üzemeltetése, a kisebb volumenű, egyedi sportlétesítményi fejlesztési igények támogatása a 2015. évi központi költségvetésben biztosított. Azonos mértékű támogatásban részesülnek, mint korábban.

A kiemelt sportegyesületek támogatása egyrészt olyan módon történik meg, hogy vagyongazdálkodásba kapják a különböző ingatlanokat, az ehhez szükséges forrást biztosítjuk, és a 2016. évi költségvetésben jelentős mértékben növeljük a támogatásukat, közel 3,5-szeresére növeljük a hat nagy fővárosi klub támogatását.

Tudjuk, hogy az olimpiai érmeiket, végignézve az a 168 aranyérmét, 148 ezüstöt, 170 bronzérmét, döntően egyébként ennek a hat fővárosi klubnak a sportolói szerezték meg az elmúlt időszakban, és szeretnénk több ezer gyermek sportolását is ilyen módon

tovább segíteni, hogy a hat fővárosi klubot kiemelt módon támogatjuk. És a lemaradásokat mind a létesítményekben, mind pedig az üzemeltetésben, amelyek kialakultak, szeretnénk felszámolni, és a klubokat segíteni, támogatni. Egyrészt itt bekerült az MTK mellett a Vasas, a Ferencváros, a Budapest Honvéd, az Újpest és a BVSC is ezen támogatotti körbe. Ezek részére biztosítja a kormányzat... *(Mirkóczki Ádám közbeszól.)* A Vasast mondtam, nem? Igen. Biztosítja a kormányzat az üzemeltetéshez szükséges forrásokat, és egyébként pedig a létesítményfejlesztési programok megvalósulását is, illetve annak az elindítását, az első ütemét.

Az NFM-hez kerültek át bizonyos feladatok, ezt bizonyára önök tudják, ennek megfelelően például a nemzeti olimpiai központ fejlesztése, a stadionfejlesztési program és sok-sok minden más, nagyobb sportlétesítmény-fejlesztési program, ez mind a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium költségvetésében fog szerepelni, és onnan kerül finanszírozásra.

Szeretném elmondani, nagyon fontos, hogy a magyar sportolók eredményességét elismerjük, nagyon fontos, hogy megbecsüljük a sportolóinkat, hiszen sok-sok örömet hoznak a magyar nemzetnek, és a nemzeti önbecsülésünket is erősítik. Magyarország jó hírnevét keltik és generálják világszerte. Ezt olyan módon fejezzük ki, amely azt jelenti, hogy 33,4 millió forinttal, azaz 2 milliárd 679 millió forintra növeljük a sporteredmények, sportszakmai tevékenység anyagi elismerésére szolgáló fejezeti kezelésű előirányzatot. Ez természetesen egyrészt fedezi az olimpiai járadékokat, amiket fizetünk az olimpiai bajnokoknak, a „nemzet sportolója” címmel járó életjáradéknak, valamint a Gerevich Aladár-sportörsztöndíjnak is fedezetet biztosít ez az összeg. Úgy értem, ez fontos, hogy a megbecsülést még tovább erősítsük a sportolóink irányába.

A 2015. évi központi költségvetésben biztosított összeggel megegyező a jövő évben a doppingellenes tevékenység sportszakmai feladatainak és a sportegészségügyi ellátásnak a támogatása. Ez is egy fontos szempont. Ez összesen 187,7 millió forintot tesz ki.

A fogyatékosok sportjának támogatására rendelt forrás a költségvetésben mintegy 120 millió forinttal növekszik, ez összességében 447 millió forintot tesz ki. A 2015. évvel megegyező a nem olimpiai sportágak szakmai támogatása, amely 376 millió forintot jelent, és a szabadidősport támogatása is 477,4 millió forint, amely igen jelentős.

A diák- és hallgatói sport támogatása 410,7 millió forint, valamint a sport népszerűsítésével összefüggő kiadásokat 22 millió forintra tervezzük.

2 milliárd forinttal növekszik a sportteljesítmények elismerése, megbecsülése, ez egy olyan tervezett összeg, amely a 2016-os riói olimpiai játékokon, illetve a paralimpián várható eredményes magyar sportolók díjazását jelenti majd. Reméljük, hogy ettől magasabb összegre is szükség lesz, és reméljük, hogy sikeres olimpiát fogunk majd zárni ismételten, hasonlóan Londonhoz.

Néhány szót még hadd szóljak, tisztelt képviselőtársaim, arról, hogy az említett hármas célrendszerben a minél több hazai sportesemény kerüljön megrendezésre célkitűzésünket is alátámasszuk, és a költségvetésben is számszakilag is kifejezzük. Csak néhányat említek. Itt például a férfi vízilabda Bajnokok Ligája döntőjének megrendezését megcéloltuk, ezzel kapcsolatosan 2016-ban közel 150 millió forintot rendelt a kormány ennek érdekében, hogy sikeresen lebonyolíthassuk ezt a vízilabda Bajnokok Ligája döntőt. 2017-ben rendezzük meg, amit szintén megnyertünk, hiszen nemzetközi sportdiplomáciai sikert értünk el, nemcsak a vizes világbajnokságot, hanem egyébként a felnőtt dzsúdó-világbajnokságot és egy világkongresszust is ide tudunk hozni Magyarországra, sok-sok szurkolóval, sportolóval, sportszakemberrel. Ennek a rendezési költségeire a jövő évben 625 millió forintot terveztünk.

Még idetartozik az, hogy nagyon fontos az utánpótlásbázis növelése, szélesítése, és nyilván a tehetséggondozás és a tehetségkiválasztás rendszere. Az országos sportági szakszövetségek akadémiai rendszerének a támogatására 5,2 milliárd forintot szán a költségvetés. Szerintem mindannyian egyetértünk abban, hogy szükség van arra, hogy a tehetségeket felkaroljuk, és valóban az élsportunk számára, a versenysportunk számára biztosítsuk az utánpótlást a magyar sport eredményessége szempontjából.

A versenysport és olimpiai felkészülés soron, a XXXI. nyári olimpiai játékokon történő felkészülés vonatkozásában a részvétellel összefüggő kiadások 2,6 milliárd forintot tesznek ki. Nyilván ez még a paralimpiai játékok vonatkozásában további költségeket jelent majd.

A sportági fejlesztési koncepciók megvalósításával összefüggő feladatok támogatása jogcímcsoporton rendelkezésre álló összeg 2016-ban 10,6 milliárd forint lesz, itt az előirányzat ezen keresztül biztosítja 16 kiemelt sportág fejlesztéseit, szakmai programjait, létesítményfejlesztéseit, utánpótlásbázis-növelését. Itt ugye 16 sportágról, sikeres sportágakról van szó, amelyek szereplői az olimpiákon, nemzetközi versenyeken, világversenyeken nagyon komoly eredményeket értek el eddig is: az atlétika, asztalitenisz, birkózás, evezés, dzsúdó, kajak-kenu, kerékpár, kocsolya, ökölvívás, öttusa, röplabda, sportlövészet, tenisz, torna, úszás és vívás sportágak részesülnek ilyen mértékű támogatásban, hiszen ezt a programot másfél-két éve indítottuk el, és ennek a következő évi tervezése is megtörtént.

(10.50)

2020-ig tervezhetjük azt, hogy ezen 16 kiemelt sportág a sportág fejlesztési koncepciói alapján milyen eredményeket szeretne elérni, és ennek az anyagi forrását biztosítja a jövő évi költségvetés is.

Ehhez képest még egy felzárkóztatási keretet is létrehoztunk, ami a 16 kiemelt sportágon túl még további 18 sportágot támogat. Engedjék meg, hogy

csak néhányat említsek: ez a taekwondo, a lovasport, a rögbi, a kick-box, a sí, a műugrás, a súlyemelés, a tollaslabda, az íjászat, a triatlon, a karate, a szinkronúszás, és a többi, és a többi. Azt hiszem, hogy amellet, hogy ezen sportágakban közel 170 edzőt is tudunk támogatni - állami fizetést kapnak ezen edzők, amivel meg tudjuk becsülni, itthon tudjuk tartani őket, és a magyar sport eredményességét tudjuk ilyen módon szolgálni -, ez is fontos és a költségvetés erre is kitér.

Összességében úgy látjuk, hogy a sportágazat költségvetése mindenképpen a sportszakma világára nézve nagyfokú körültekintéssel gondolta végig azt, hogy milyen fontos prioritások, milyen célkitűzések vannak, mit szeretnénk elérni a sportágazatban, és erre kellő mértékű forrás rendelkezésre fog állni, úgyhogy kérem a magyar Országgyűlés tagjait is, hogy támogassák majd a költségvetés elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Köszönöm elnök úrnak a szót. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Jobbik részéről.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az oktatás és a kultúra költségvetéséről szeretnék röviden beszélni, és arról, hogy sajnos továbbra sem tekinthetjük a költségvetési törvény nyertesének ezeket az ágazatokat. A felsőoktatás vonatkozásában ha összehasonlítjuk a 2010-es számmal azt, amit a 2016-os költségvetés tervezete tartalmaz, akkor azt látjuk, hogy akkor az egyetemek, főiskolák költségvetése körülbelül 180 milliárd forint volt, míg a 2016-ra tervezett szám 153 milliárd forint; az állami szerepvállalás tehát jelentősen csökkent az elmúlt öt évben e tekintetben.

Mindezek fényében különösen súlyos az a kijelentés, amit a felsőoktatási stratégia tartalmaz, hogy az állami támogatás jelentős mértékben nem növelhető a felsőoktatásban, és ez egy olyan stratégia, ami a következő 15 évre határozná meg Magyarország felsőoktatási ágazatának jövőjét.

Úgy gondolom, hogy ez egy rossz irány, és ha sikerül is piaci forrásokat is bevonnunk a felsőoktatás finanszírozásába, annak ellenére nem megengedhető az, hogy az állam szerepvállalása, felelősségvállalása akár a költségvetés szintjén csökkenjen a felsőoktatás vonatkozásában.

Nem kerül sor 2016-ban sem a felsőoktatási életpálya megújítására. 2016 szeptemberétől sem fog ez elindulni, látható a költségvetés számaiból, tehát elmondhatjuk, hogy az Orbán-kormány hatéves időszakát követően sem lesz változás a felsőoktatási életpályában. Ez rendkívül súlyos, Magyarország lemaradását az Európai Unió belül is tovább fogja növelni. Ma egy egyetemi tanársegéd nettó fizetése havonta 114 ezer forint, míg ha a munkaerőpiacon vállal munkát egy frissdiplomás, akkor körülbelül havonta 50 ezer forinttal keres többet, így rendkívül

nehéz helyzetben vannak az egyetemek a tekintetben, hogy a legkiválóbbakat ott tartásuk, és biztosítsák az utánpótlást az oktatói gárdában is.

A nők lemaradása a férfiakhoz képest a felsőfokú végzettségűek körében szintén növekedett 2011 óta. Akkor átlagosan egy nő lemaradása a bér tekintetében egy férfihoz képest 40 ezer forintos volt, most már ez meghaladja az 50 ezer forintot, tehát ez az olló, ami a bérek tekintetében a férfiak és a nők között van, tovább növekedett.

Szót kell ejtenem egy olyan speciális problémáról, ami a közép-magyarországi régióba tartozó egyetemeket érinti, és ez az európai uniós finanszírozás logikájából adódik. A K+F pénzek nem érkeznek ezekre az egyetemekre az európai forrásokból, ezért rendkívüli nehézséggel küzdenek ezek az egyetemek, éppen ezért módosító javaslatot nyújtunk be azért, hogy a Pálkás-féle hivatalból ezek az egyetemek hozzájussanak kutatás-fejlesztési és innovációs forrásokhoz is, mert a magyar tudományos tevékenységnek jelentős részét adja, ha csak az ELTE-re, a SOTE-re, a BME-re gondolunk, de a szerencsétlen Corvinus Egyetemet is ebbe a sorba kell sorolnunk.

A köznevelés kérdésére rátérve: látszik, hogy ha a pedagógus-életpályamodellt tartani szeretnék - márpedig nyilvánvalóan tartani szeretnék -, akkor ez csak úgy valósulhat meg, ha más közoktatási források rovására fogják tudni emelni a pedagógusok bérét. Emlékeztünk rá, hogy amikor elfogadták a pedagógus-életpályamodellt, az utolsó pillanatban módosítani kellett a törvényt, mert az eredetileg megígért és betervezett emelést nem tudták a pedagógusoknak biztosítani, csak annak a 60 százalékat. Ezt követően minden szeptemberben további 10 százalékos emelésre vár a pedagógusok bére 2017-ig.

Ugyanakkor a minimálbérhez kötés sem valósult meg, ezt is ígérték a pedagógusoknak, hogy a mindenkori minimálbérhez fogják kötni az ő fizetésüket, ilyen értelemben az értékállóságát biztosították volna, de ez is kikerült sajnos a szabályozásból. Most már nem fogják tudni ezt sem tartani.

Látható az egész oktatási rendszer vonatkozásában, hogy pályázati pénzekből tartják fenn gyakorlatilag magukat az iskolák. Rendkívül sajnálatos, hogy rendkívüli forrásokat, pályázati pénzeket rendes forrásként könyvelik el, és így tudják gyakorlatilag a mindennapi működésüket biztosítani.

Rendkívül fontos és az általam megkérdezett iskolákban a legnagyobb három probléma közé sorolták a tornaterem-építéseket és a sportlétesítmények hiányát. Úgy vezették be a mindennapos testnevelést, hogy a megfelelő infrastrukturális háttér ehhez nem áll rendelkezésre. Ez balesetvesztélyes helyzeteket is teremt, és csak zárójelben kérdezem meg, hogy ki lesz akkor a felelős, ha egy mindennapos testnevelés szabályozásából adódó kényszermegoldás miatt valamilyen baleset történik egy gyerekkel testnevelésórán, mert elég gyakori az, hogy utcán futnak például a gyerekek, mert nem állnak rendelkezésre a megfelelő létesítmények. Erre is adunk be módosító

javaslatot természetesen, hogy a kormány adja meg azokat a feltételeket, amelyek ehhez szükségesek.

Évekkel a bevezetés után is azt látjuk, hogy körülbelül a felénél tartunk azoknak a létesítményfejlesztéseknek, amelyekre szükség lenne. A bevezetés előtt a Miniszterelnökség készített egy felmérést, amelyet ugyan nem hoztak nyilvánosságra, de kiszivárgott, és akkor körülbelül 50 milliárd forint forrást kellett volna hozzárendelni a mindennapos testnevelésből adódó infrastruktúra-fejlesztéshez, hogy zökkenőmentes legyen ennek a bevezetése.

Rátérve a kultúra szférájára, itt sem láthatunk semmilyen előrelépést. Ahogy az értékrend vonatkozásában elmaradt a kulturális rendszerváltás, úgy azt látjuk, hogy a finanszírozás tekintetében sem számíthatnak semmi jóra a kulturális intézmények. A színészek fizetése rendkívül alacsony, egy kezdő színész fizetése, mondjuk, egy vidéki színházban nettó 120 ezer forint, ha diplomája is van, akkor 129 ezer forint. Ez egyáltalán nem vonzó a színészek számára, de sajnos nagyon gyakori, hogy ezért a fizetésért is meg kell küzdeni. Fővárosi színházban is előfordul, hogy azt tervezték finanszírozási okokból, hogy a nyári szünetre egyáltalán nem kapnak fizetést a színészek, tehát két hónapig vagy minimálbért kapnak, vagy egyáltalán nem kapnak pénzt.

Persze vannak olyan ágazatok, amire van, amire jut. Például a közmédiára 80 milliárd forintot költenek, de mindez érthető természetesen, hiszen a Simicskával való háború vonatkozásában fontos, hogy felépítsenek egy új médiabirodalmat. Az MTV-ben dolgozó munkatársak is egyébként szörnyülködnek azon, illetve közülük többen szörnyülködnek azon, hogy ez mennyire sok pénz a közmédiára, és hogy mennyire tudják ésszerűen elkölteni.

Egy példát szeretnék elmondani arra vonatkozóan is, hogy egy látszólagos stagnálás is valójában csökkenést jelent. Ez jellemző a kiemelt színházak támogatására is. A kiemelt színházak támogatása szerepel a költségvetésben, azonban amióta ezt a kategóriát megalkották, azóta több lett a kiemelt színház, ezért a költségvetési összeg stagnálása valójában csökkenést jelent, hiszen ugyanarra az összegre több színház jut, ilyen értelemben egy színházra kevesebb az, amit fordítani tudnak.

Összességében azt kell elmondanom sajnos, hogy az oktatás és a kultúra költségvetése nem megfelelő, sokkal több pénzt kellene áldozni ezekre az ágazatokra, azért, hogy Magyarországon valóban komolyan vegyük azt, hogy a jövő generációt szeretnénk helyzetbe hozni, a magyar fiatalokat szeretnénk versenyképesé tenni. Az a munkanélküliségi adat, ami a fiatalok körében rendkívül magas, abból is adódik, hogy az oktatásra nem fordítunk kellő figyelmet, nem fordítunk kellő pénzt sem.

(11.00)

Gyakorlatilag tízmilliárdos nagyságrend az, ami a köznevelés finanszírozásából hiányzik, a felsőokta-

tásban az életpályamodell bevezetésének elmaradása súlyos problémákat fog okozni, az elvándorlást gyorsítani fogja. Ez nem megengedhető. Magyarország egyik legnagyobb problémája az elvándorlás, a képzett munkaerő elvándorlása. És ha nem fektetünk a magyar fiatalok számára fontos ágazatokba költségvetési forrásokat, akkor ez az elvándorlás továbbra is fel fog gyorsulni. Ez nem megengedhető.

Kérem, hogy támogassák a módosító javaslatainkat. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, a Fidesz részéről.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Fenntartható fejlődés bizottságának tagjaként is a környezetvédelemmel kapcsolatos kérdésekről szóljak néhány szót, ami a költségvetést érinti. A 2016. évi költségvetés fejezeti fő számai alapján a hulladékgazdálkodással kapcsolatos szakmai feladatoknál összességében az előző időszakhoz képest nagyobb előirányzattal gazdálkodhatunk. Amíg az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség gazdálkodására 2014-ben 9,7 milliárd forint állt rendelkezésre, addig ezen az előirányzaton ez az összeg a 2015. évi költségvetésben és a 2016. évi költségvetési törvény tervezetében is 12,7 milliárd forintra emelkedett.

A természetvédelmi pályázatok támogatásáról szólnék még néhány szót, hiszen a természetvédelem különösen fontos, ez a költségvetésben is megjelenik. A 2014-2020 közötti pénzügyi időszakban közvetlen európai uniós forrásfinanszírozásból folytatódik a LIFE-program, amelynek új elemeként nagy volumenű integrált projektek finanszírozását is támogatja. Az Unió presszionálja a tagállamokat ilyen típusú projektek megvalósítására, amelyekhez viszont jóval nagyobb mértékű önrész szükséges, mint a korábbi LIFE-projektekhez, tehát átlagban 500 ezer euró helyett 8-10 millió euró. Így a LIFE integrált projektek kedvezményezettjei kizárólag állami szervezetek, így a nemzeti parki igazgatóságoknál az eddiginél jóval nagyobb mértékű társfinanszírozási igény fog felmerülni.

Elmondhatjuk tehát, hogy a nemzeti parki igazgatóságoknak további jelentős forrásigénye keletkezik, a futó, illetve a most induló, a tárca által is támogatott egyéb nemzetközi projekteken túlmenően, így nagyon lényeges, hogy a jóváhagyott operatív programok alapján közel 40 milliárd forint forrást használhatnak fel a nemzeti parki igazgatóságok. Nyilván emellett kulcskérdés lesz az igazgatóságok számára, hogy az állami alapfeladatok szempontjából különös jelentőségű pályázati terveket megvalósítsák, előkészítsék, és a nemzeti önrésszel ehhez hozzá tudjanak járulni.

A 2015-ben lezárult környezet és energia operatív program folytatásaként elindul a 2023-ig terjedő környezet- és energiahatékonysági operatív prog-

ram, amelyben önálló prioritástengelyként jelenik meg a természetvédelem. A program 85 százalékát az Európai Unió finanszírozza, a fennmaradó rész finanszírozása történik a hazai költségvetésből. Rendkívül fontos, hogy a nemrég kormányhatározatban kihirdetett éves fejlesztési keretnek megfelelően a 2015-ös, 2016-os években 21 milliárd forint értékben indulhatnak újabb élőhely-fejlesztési programok és más természetvédelmi fejlesztések. A kormány célkitűzése 2023-ig újabb 100 ezer hektárnyi terület helyreállítása, biztosítva az ott található természeti értékek megőrzését.

A 2015-tel induló időszakban újabb fejlesztési területek indulhatnak meg, az élőhelyvédelmi intézkedéseket, a hatékony természetvédelmi kezelést megalapozó beruházások mellett fejlesztjük a természetvédelmi őrszolgálatot és a természetvédelmi monitorozás eszközzrendszerét. A projektek hangsúlyos eleme a természeti értékek bemutatása, a bemutatást szolgáló infrastruktúra fejlesztése, illetve a szemléletformálási tevékenységek megvalósítása. A prioritástengely keretében külön intézkedést indítunk.

Tisztelt Képviselőtársak! Föl kell még hívnom a figyelmet az egyik legfontosabb környezetvédelmi problémára: az Európai Bizottság még 2008-ban, tehát az előző kormányok idején kötelezettségszegési eljárást indított Magyarország ellen a levegőtisztasági irányelvben található, kisméretű szálló porra, a PM10-re vonatkozó levegőtisztasági határérték vonatkozásában. Erre való tekintettel a kormány 2011-ben a kisméretű szálló por csökkentése érdekében ágazatközi intézkedési programot fogadott el. A programban felsorolt feladatok végrehajtására megtalálható a megfelelő összeg, 54 millió forint szerepe, amely a tárca éves ütemezett feladatainak ellátására szolgál.

De nyilván nem ez szolgál az egész program fejezetül, az ágazatközi programok megjelennek összkormányzati szinten, elsősorban a közösségi közlekedésben, a közlekedés átalakításában, és számolni kell a tüzelőanyagok által keletkezett kisméretű szálló por mennyiségének csökkentésével is. Tehát ezeket összesített ágazatközi programban fogják megoldani. Ez megközelítőleg akár 700 milliárd forint kihatású is lesz. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schiffer Andrásnak, az LMP részéről.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Miután meghallgattuk a Habony-művek környezetvédelmi győzelmi jelentését, szerintem jó lenne néhány tényadatot viszont ebből a költségvetési törvényjavaslatból átismételni. Arról van szó, hogy az elmúlt 25 évben példátlan módon a következő évi költségvetés a környezetvédelmi kasszát megfelelően, 300 milliárd forintot vonnak el *(Font Sándor: Nem igaz.)* a környezetvédelmi kiadásokból. Akkor Font úr kérjen

szót, aztán szépen mondja el! 300 milliárdot vonnak el, hiába ordít. *(Font Sándor és Vantara Gyula közbeszól.)* Elnök úr, vegyen be egy nyugtatót! Hiába ordít, a 300 milliárd akkor is 300 milliárd, megfelel a környezetvédelmi kiadásokat.

De menjünk tovább! Egy hónappal ezelőtt elfogadtak egy olyan törvényt, az Alkotmánybíróság remélhetőleg hétfőn ezt ki is fogja végezni, amelyik nem biztosítja a szakszerű természetvédelmi kezelést a védett természeti területeken. Arról van szó, hogy amennyiben a környezetvédelemtől további forrásokat vonnak el, ráadásul a védett természeti területeken a szakszerű természetvédelmi célú gazdálkodás intézményi feltételeit nem biztosítják, mindaz, amiről egy jó órával ezelőtt Font elnök úr még egy nyugodtabb idegállapotban beszélt, az egész egyszerűen megvalósíthatatlan lesz. Egész egyszerűen arról van szó, hogy ha egyik oldalon az intézményi feltételeket felszámolják, a másik... *(Tállai András: Az sem jobb dolog, amiről te beszélsz.)*

Államtitkár urat már tegnap is megkértem, ha annyi véleménye van, nyomjon már gombot, és kapcsolódjon be a költségvetési vitába, szerintem ez mindannyiunknak, főleg a választópolgároknak jó lesz. Az idétlen viccelődésen túlmenően szerintem arra van a parlament költségvetési vitája, hogy a kormány és az ellenzék ütköztessen az álláspontját. Köszönöm szépen. *(Tállai András: Sallai R. Benedek számoljon be a támogatásról! Hiteltelen a Schiffer.)* Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Tállai András: Hiteltelen az LMP. Számoljon be a 215 hektárról!)*

Tehát továbbra is azt kérjük számon a kormányon, hogy addig, amíg *(Tállai András: Hiteltelen az LMP, hiteltelen az LMP.)* a környezetvédelmi kassa felét elveszik és megsemmisítik azt az intézményrendszert, ami a garanciája... *(Tállai András: Számoljanak be a támogatásokról! Hiteltelen az LMP.)*

Elnök úr, intse már nyugalomra az államtitkár urat, mert rettenetesen beakadt a lemez nála. *(Tállai András: Tegnap én is kértem ugyanezt.)*

ELNÖK: Igen. Kénytelen vagyok megkérni államtitkár urat, hogy majd nyomjon gombot, de ne a zakója gombját.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Amiért pedig alapvetően szót kérünk, hogy *(Tállai András: Hiteltelen párt.)* érdemes áttekinteni a költségvetést abból a szempontból, hogy milyen kiadások várhatók a korrupcióellenes küzdelmet szolgáló intézményrendszer megerősítésére. Az LMP 1 milliárd forint többletet javasolt az Állami Számvevőszéknek és az ügyészségnek, ezen túlmenően pedig további 1 milliárd forintot az Országos Bírósági Hivatalnak annak érdekében, hogy a korrupcióellenes fellépés hatékonyabb legyen Magyarországon.

Az LMP már a 2009-ben nyilvánosságra hozott antikorrupciós programjában azt rögzítette, hogy az

Állami Számvevőszéket kellene a korrupcióellenes küzdelem központjává megtenni. Az Állami Számvevőszéknek adnánk feladatul azt, hogy például a politikusok kötelező vagyongyarapodási vizsgálatát levezesse. Azt látjuk, hogy a Számvevőszék esetében lenne meg a kellő jogosítvány és szakmai apparátus arra, hogy megvizsgálja, ha egy polgármester, egy képviselő hirtelen túlságosan nagy vagyonra tesz szert. Joggal vannak felháborodva a magyar állampolgárok azon, hogy lassan már megszokottá válik, hogy valaki 5-10-20 évet eltölt a polgármesteri székben vagy éppen egy államtitkári székben, és hirtelen akkora mesebeli vagyonra tesz szert, amit egyébként józan ész fel nem foghat.

(11.10)

Ezekre a kérdésekre, hogy ez hogyan lehetséges, az emberek választ várnak. Ahhoz, hogy ezek a válszok megszülessenek, szükség van a politikusok kötelező vagyonosodási vizsgálatára, és szükség van egy olyan apparátusra, méghozzá a Számvevőszék keretén belül, amelyik ezt a vizsgálatot lefolytatja. De ráadásul a Számvevőszéknek lehet a feladata az is, hogy a különböző közérdekű bejelentéseket ne egyszerűen megvizsgálja, hanem elemezze a korrupciós kockázatokat az államgépezeten, az önkormányzati szervezetrendszer működésén belül.

Az ügyészség esetében pedig még az ügyészségi törvény előterjesztésénél az LMP javaslatot tett arra, hogy az ügyészségnek legyen kötelező jelleggel feladata az, hogy amennyiben egy oknyomozó újságíró különböző visszaélésgyanús ügyeket feltár, közzétesz, egy előzetes vizsgálatot folytassanak le. Természetesen tudatában vagyunk annak, hogy ez többletapparátust és többletköltséget igényel, ezért javasoljuk a plusz egymilliárd forintot az ügyészségi fejezetnél.

Ha a kérdés az, hogy ezt miből vesszük el, a válasz rendkívül egyszerű: egyrészt legalább 200 milliárd forintot a saját becsléseink szerint az áfacsalások visszaszorításával meg lehetne spórolni, kiváltképp akkor, hogyha a parlament elfogadná az LMP-nek azt a javaslatát, amelyik egyébként az offshore-lovagok kiűzéséről szól. Hogyha elzárnánk azokat a pénzszivattyúkat, amelyeket a politikai elit az elmúlt 25 évben kiépített, és különböző adóparadicsomokba nyúlnak ki, és pumpálják ki a jövedelmet a magyar nemzetgazdaságból, rögtön több maradna az államkasszában. Ezen túlmenően pedig, azt gondoljuk, hogy a játékadórendszer átalakításával ott figyel csak Andy Vajna zsebében olyan 15 milliárd forint, amelynek lenne jobb helye másutt, akár a korrupcióellenes intézményrendszer megerősítésénél, akár a kórházak adósságállományának a csökkentésénél.

És nem utolsósorban, ha a fedezeti oldalról beszélünk, szólni kell arról is, hogy a jövő évre is, ha nagyon szigorúan becsüljük, akkor is több mint 2 milliárd forint jut különböző címeken kormányzati kommunikációra. Ez a pofátlanság netovábbja. Az LMP ezt az álláspontot képviselte 2009-ben is már a

Bajnai-kormány idején, akkor 400 millió volt a kormányzati költségvetésben kormányzati kommunikációra. Ma több mint 2 milliárd forint, és akkor nagyon szerény a kormány, mert tavaly, amikor választási év volt, ez az összeg 3 milliárd volt. Ez nem más, mint bújtatott pártfinanszírozás. Addig, amíg lehetséges a kormányzati propaganda, teljesen fölösleges reklámadóról idehozni törvényeket, hiszen nyilvánvaló, hogy a kormányzati megrendeléseken, illetve az állami cégek megrendelésein keresztül szabadon tudja manipulálni a sajtót, saját szája íze szerint a mindenkori kormányzat. És, gondoljunk bele, hogy azok a milliárdok, amelyek kormányzati kommunikációra elmennek, jelenleg nem a polgárokat segítik jogaik gyakorlásában vagy kötelezettségeik teljesítésében, hanem az üres hablatyot közvetítik, amit valamelyik kommunikációs gurujuk éppen kitalál. A kormányzati kommunikáció ma szól a nemzeti konzultációnak nevezett agyrémről, és szól arról, hogy a saját dicsőségüket hogyan tudják időről időre óriásplakátokon hirdetni. Erre Magyarországnak, a magyar embereknek nincsen szükségük.

Éppen ezért követeljük azt, hogy egyrészt a kormányzati propagandát tiltsák meg, a kommunikációra szánt összegeket pedig csökkentse a minimumra, ami valóban ahhoz szükséges, hogy a polgárok jogainak gyakorlásához elengedhetetlenül szükséges információkat célba lehessen juttatni. Ezért követeljük azt is, hogy ezt az úgynevezett Nemzeti Kommunikációs Hivatalt, ügynökséget, amit most kreálnak, úgy, ahogy van, szánassák be, szüntessék meg, hiszen nemcsak a kormányzati kommunikációra nincsen szükség, a monopolhelyzetben lévő állami, önkormányzati cégek reklámozására sincsen szükség. Akinek nincsen versenytársa, annak nincsen szüksége reklámra. Éppen ezért azok a milliárdok, amit ilyen célra a költségvetésben elkülönítettek, egészen egyszerűen a választópolgárok, az adófizetők megrablása.

Tisztelt Országgyűlés! Arra teszünk tehát javaslatot, hogy növeljük azoknak az intézményeknek célzottan a támogatását, amelyeknek kulcsszerepük van a korrupcióellenes küzdelemben, ez a Számvevőszék és az ügyészség az LMP álláspontja szerint. Ezen túlmenően pedig további 1 milliárddal az Országos Bírósági Hivatal költségvetését azért javasoljuk megnövelni, mert így van lehetőség arra, hogy az igazságszolgáltatás nyilvánossága biztosított legyen, és ne kézen-közön derüljön ki - politikai szándékoktól vezérelten, gondolom én -, hogy egy-egy ügy éppen hol tart, más ügyekben, ahol nincsenek ilyen politikai szándékok, pedig a választópolgár sötétben tapogatózik. Az igazságszolgáltatás nyilvánosságával párhuzamosan követeljük ugyanis azt, hogy pontosan a közérdeket sértő cselekmények esetén legyen garantált a nyilvánosság hozzáférése ahhoz, hogy a különböző büntetőeljárás fázisok éppen hol tartanak, legyen szó akár a szekszárdi trafikmutyiról, akár Simon Gábor ügyéről, a választópolgároknak jogukban áll pontosan és hitelesen tájékozódni arról, hogy

egy büntetőeljárás hol tart. Ehhez törvény kell az igazságszolgáltatás nyilvánosságáról, de ahhoz, hogy ezt végre lehessen hajtani, többletfedezet kell a bíróságoknak.

Éppen ezért úgy gondoljuk, hogy részben a kormányzati kommunikáció beszántásából, az áfacsalások visszaszorításával, illetve az offshore-ozás tilalmával, másfelől pedig például a játékadórendszer átalakításával, hogyha Andy Vajnákat megszabadítjuk attól a 15 milliárd forinttól, amit önök neki odaajándékoztak, bőven lenne fedezete annak, hogy tisztességes célokra, a korrupcióellenes küzdelem hatékonyabbá tételére, illetve az igazságszolgáltatás nyilvánosságának a fejlesztésére legyen elégséges költségvetési forrás. Mi erre terjesztettünk be módosító javaslatokat, ennek az elfogadását kérjük a kormánytól. És továbbra is szeretnénk megerősíteni, hogy azok a célok, amelyeket hangzatosan hirdetnek vidékfejlesztésben és környezetpolitikában, nem valósíthatók meg akkor, hogyha a környezetvédelmi büdzsét kivéreztetik, kivonják azt a 300 milliárd forintot, amit ki akarnak vonni, és nem valósítható meg akkor, ha a nemzeti parki szervezetrendszer szétverik és a természetvédelmi célú földek kezelésénél nem biztosítják a megfelelő szakmai apparátust.

Köszönöm szépen. (Tállai András: *Hiteltelen vagy!* - *Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Nagy István államtitkár úr kért szót. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Schiffer Andrást szeretném idézni: a polgároknak jogában áll hitelesen tájékozódni. Ennek jegyében kértem szót, hiszen képviselőtársunk azt mondta, hogy kivéreztetésre kerül a környezetvédelmi büdzsé, 300 milliárd forinttal kevesebb. Akkor tegyük hozzá az igazságot, kedves képviselőtársam, hiszen az arról szól, hogy a Földművelésügyi Minisztériumhoz tartozó háttérintézmények az államreform keretében a kormányhivatalok alá kerülnek, az az összeg a kormányhivatali büdzsében található. Tehát szó nincsen arról, hogy sérülne vagy kivéreztetésre kerülne a környezetvédelem. Már csak azért sem, mert számos olyan intézkedést foganatosítunk és számos olyan intézkedés van folyamatban, amire szerintem méltán lehetünk majd büszkék ennek a ciklusnak az eredményeképpen. Csak a legszűkebb pátriámat hadd mondjam, Szigetköz kérdését. Majdnem 90 ezer hektár terület fog jó reményeim szerint natúrparkká avanszálni és védelem alá kerülni Szigetközben; mi ez, ha nem a természetvédelemnek egy újabb sikere, hogyha ezt meg tudjuk valósítani.

A hulladékgazdálkodás terén nagyon sok bírálat érkezik, de a szelektív gyűjtés, a hulladékújrahasznosítás, már maga a fogalom, hogy hulladékgazdálkodás szerintem mind-mind olyan érték, amellyel nyugodtan el lehet mondani, hogy felelősen

gazdálkodó kormány és felelősen gazdálkodó szakárca az, amelyik ezzel foglalkozik. És ennek az eredményei az átalakulás után látványosan lehetővé válnak.

Említette képviselőtársam a nemzeti parkok és az NFA közötti anomáliát, ami itt a parlamentben is nagyon sokat lejátszódott. Nagyon szeretném kérni képviselőtársamat, hogy az igazságot mondjuk el, azt a szándékot, ami a törvényben le van írva. Semmi más nem történne, és a törvény semmi mást nem akart tenni, mint csak azt, hogy van egy pályázati rendszer, amely alapján a földeket megpályáztatjuk, és „Földet a gazdáknak” program keretében kiadjuk. A nemzeti parki területeknél semmi más területről nem beszélünk, csak azokról, amelyek már most is hasznosítva vannak, amiket már most is gazdák művelnek, természetesen nemzeti parki szakmai felügyelettel. A törvény sem akart semmilyen más változást tenni, mint azt, hogy azon az egységes pályázati rendszeren keresztül a nemzeti parkok által hasznosított adott földeket most az NFA, a Nemzeti Földalap tehesse meg egységes kezeléssel; de ugyanúgy nemzeti parki szakmai felügyelettel, ugyanolyan szigorú ellenőrzéssel és ugyanazokat a területeket, amelyek most is már gazdáknál vannak, csak lejárnak a szerződések.

(11.20)

Tehát semmi olyan károsodás, semmi olyan értékvesztés nem történne, amelyet a képviselő úr fölvezetett. Nagyon helyes, hogy aggódik a természetért, de ki kell bontani, hiszen ön mondta, ezért idéztem: a polgároknak jogában áll hitelesen tájékozódni, hogy akkor mondjuk el a teljes igazságot, mondjuk el azt, ami a valóság, és ne álljunk meg félúton mondat közben. Köszönöm szépen, képviselő úr. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Tállai András államtitkár úr is szót kért. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Rövid hozzászólásomban azt szeretném hangsúlyozni, hogy Schiffer András frakcióvezető úrról kiderült a felszólalása alapján, hogy nem ismeri a költségvetést, és így nem tudja a közvéleményt hitelesen tájékoztatni. Ezért, ha megengedi az elnök úr, akkor a költségvetés egy nyomtatott példányát szeretném átadni Schiffer András frakcióvezető úrnak (*Derültség.*), hogy tájékozódjon, és csak azután szólaljon föl a vita további részében. Köszönöm szépen. (*Dr. Schiffer András: De akkor add ide! - Átadja dr. Schiffer Andrásnak a költségvetést tartalmazó kis könyvet. - Szórványos taps, derültség. - Dr. Répássy Róbert: Én is kaphatok?*)

ELNÖK: Elég apró volt az a költségvetés, kis könyvecske. (*Dr. Répássy Róbert: De minden benne*

van.) De lépünk tovább! Független képviselőként Szabó Timea képviselő asszonynak adom meg a szót.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az Orbán-kormány maga ismeri el a konvergenciaprogramban azt - amelyben egyébként az Unió jövő évi költségvetéséről is beszámol -, hogy a gazdagok támogatása és a pazarló beruházások egy fenntarthatatlan és embertelen szociális politikán alapulnak. Ebben a programban a Fidesz-KDNP-kormány azzal kérkedik, hogy a társadalmi juttatások, a kiadások összege nem a GDP növekedésének megfelelően emelkedik, és ezt a többletet a kormány az 1 százalékos szja-csökkenésre és a paksi állami cég 113 milliárdos tőkeemelésére, illetve a stadionberuházások ütemének fenntartására tudja fordítani.

A kormány tehát maga ismeri be azt, hogy a 2016-os költségvetés ismét a szolidaritás teljes hiányán, a szegények és elesettek megalázásán alapul. A gyerekeknek, a rokkantaknak, ápolóknak, nagycsaládoknak, a munkából kiesetteknek megint és megint rosszabb lesz; Mészáros Lőrincnek, Rogán Antalnak, Lázár Jánosnak és Orbán Viktor baráti körének pedig újra jobb. A jövő évi adócsökkentés ugyanis megint csak a legjobban kereső felső 10 százaléknak jelent némi többletet, a társadalom maradék 90 százaléka megint rosszul jár.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzünk néhány konkrétumot! Balog Zoltán és a Fidesz-KDNP öt év után végre elismerte, hogy van Magyarországon gyermekéhezés. Már ez is előrelépés, hiszen az elmúlt években önök ezt is tagadták. Az ígéretek, miszerint a felismerést tettek is követik majd, viszont elmaradtak. A gyermekéhezés felszámolására szánt keret jövőre ugyan 9 milliárd forinttal emelkedik, és üdvözljük ugyan, hogy az étkeztetést kiterjesztik végre a bölcsődés és az óvodás gyerekek számára is, a legsúlyosabb problémát azonban továbbra sem hajlandók kezelni, ez pedig a szünidei étkeztetés.

A tervezett összeg egy fillérrel sem tölti meg a több mint félmillió gyerek téli és nyári szünetben való meleg ételhez jutását. Tudják önök, képviselőtársaim egyáltalán, hogy idén a téli szünet extra hosszú, 16 napos volt és hogy a nyári szünet több mint 70 napos lesz? Tudják önök, milyen az, amikor egy gyerek 70 napig nem eszik rendesen? *(Dr. Répássy Róbert: Te sem tudod.)* Belegondol például a fideszes Szűcs Lajos ebbe a kérdésbe, amikor röhögcsélve közli a Költségvetési bizottság ülésén, amikor benyújtok egy javaslatot, hogy különítsünk el már idén nyárra a gyermekek étkeztetésére plusz 9 milliárd forintot, hogy tudjuk pótolni ezt a hiányosságot, közli, hogy én hecckampányt folytatok és hogy én PM-esként mekkora terhet jelentek a fideszesek számára. Ennyi az ő hozzászólása a Költségvetési bizottságban ehhez a kérdéshez. *(Dr. Répássy Róbert: Lehet, hogy nem így hangzott el.)*

Távol álljon tőlem, hogy az önök gyermekeinek kívánjam azt a nélkülözést, tisztelt kormánypárti

képviselőtársaim, amit ma 600 ezer magyar gyermek elszenved, de nyáron azért egy pillanatra, amikor valamelyik luxus tengerparti hotelben dőzsölnek, gondoljanak azokra a csongrádi, baranyai vagy nógádi gyerekekre, arra a több százezer gyerekre, akik alultápláltak, éhesek, és akiknek a nyári szünet nem a feltétlen örömet, hanem a nélkülözést jelenti.

A gyerekek után nézzük meg, képviselőtársaim *(Zaj a kormánypárti sorokban.)* - hiába kiabálnak, sajnos ez a helyzet -, a szociális dolgozók állítólagos bérfeljesztését is. *(Dr. Kovács Zoltán: Nem kiabál senki. Ne állítson ilyet, nem kiabált senki.)* Az önök hangzatos ígéretei egy forintot sem érnek, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim. Megnézve a jövő évi számokat, azt látjuk ugyanis, hogy a szociális dolgozók 90 százalékának a fizetése továbbra is alulról fogja súrolni a létminimumot. Tudják önök, képviselőtársaim, hogy mennyi most a létminimum? A KSH idén nem közölt adatokat, de azért tudjuk a tavalyi adatokból, hogy ez 87 500 forint. Jó esetben ennyit visz haza ma egy bölcsődei vagy egy szociális dolgozó, vagy egy ápoló, aki a szüleinket, a nagyszüleinket ápolja, vigyáz rá. A töredéke annak, amit mondjuk, Lázár János vagy önök közül bárki egy koktélozásra eltapsol egy hétvége alatt.

Ma jelent meg a delmagyar.hu-n egy cikk, amely arról számol be, hogy az adózók több mint fele 2015-ben is a létminimum alatt keres, az adózók fele, tehát aki dolgozik. Mivel minimálbért, kerekítve 69 ezer forintot visznek haza, a 2013-as létminimumot is megemlítik, 87 500 forint. Kiszámolták, ugyanebben a cikkben szerepel, hogy tavaly egy áruházlánc legolcsóbb termékei alapján mire telik a legszegényebeknek, mondom: a dolgozó szegényeknek ebből a pénzből. Egy kiló rizs, fél kiló tészta, fél kiló sertészsír, egy doboz tejföl, 6 darab krumpli, 4 alma, egy paradicsom, egy paprika és egy vöröshagyma. Ennyit tudnak egy héten költeni élelmiszerre, és 3,2 millió emberről beszélünk ma Magyarországon. Ennyit adnak önök a szociális dolgozóknak, ennyi önök szerint ma a bérfeljesztés.

1,4 milliárd forint van betervezve a diplomás bölcsődei dolgozók béremelésére, ez szintén mindössze pár ezer forintos béremelést jelent, és nem melleleg a bölcsődei dolgozók 14 százalékát érinti, ugyanis 86 százalékának nincsen felsőfokú végzettsége. Ezt Balog Zoltán is elismerte, hogy probléma. De ugyanígy jártak az ápolók, orvosok, néhány ezer forintos béremeléssel szűrják ki a szemüket, miközben stadionépítésre újabb 58 milliárd forint jut jövőre.

Czibere Károly államtitkár elismerte azt is, hogy katasztrofális helyzetben van Magyarországon a gyermekvédelem. Nem kell most sorolni a sziget-szentmiklósi és egyéb ügyeket, képviselőtársaim is jól ismerik ezeket a borzalmas gyerekbántalmazásos eseteket. Ebben a szakmában a legnagyobb a pályaelhagyók mértéke, hiszen az ott dolgozók sem tudnak ennyire alulfinanszírozott rendszerben dolgozni. Mindezek ellenére a gyermekvédelmi szakellátásra jövőre ugyanannyi jut, mint az idén, azaz 22 milliárd

forint. A „Biztos kezdet” gyermekházak támogatása, támogató szolgáltatások, utcai szociális munka támogatása 1 milliárd forinttal csökken, miközben a kormány 614 millió forintot fog eltapsolni Orbán Ráhel kedvenc nemzetközi gasztronómiai versenyére. Önök megint és megint a gyermekeket bántják.

És akkor még megint nem beszéltünk arról, hogy a szociális ellátások átalakítása miatt 650 ezren is ellátás nélkül maradhatnak az idén. A pontos számot még nem tudhatjuk, ezért is felelőtlenség egyébként a zárszámadás benyújtása előtt már egyáltalán a jövő évi költségvetésről beszélni vagy azt elfogadni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Varga Mihály a napokban azt nyilatkozta, hogy most ennyire van pénz, de pontosan tudjuk, hogy ez hazugság. *(Zaj a kormánypartok soraiban.)* Van pénz, tisztelt képviselőtársaim, csak nem arra költjük, amire kell. *(Cseresnyés Péter közbeszólására:)* Hát, igen, ugyanis hiába kiabálnak megint itt a fideszes padosorokból, nem a Paksi Zrt. feltőkésítésére kell 113 milliárd forintot elkölteni. *(Dr. Kovács Zoltán: Nem kiabált senki, te kiabálsz. Valótlanságot állít.)* Nem a viccnek is rossz közmédiára kell 80 milliárd forintot eltapsolni vagy éppen 58 milliárd forintot megint stadionfejlesztésekre elkölteni.

A szegénységet és az egyenlőtlenségeket tovább mélyítő költségvetés helyett, tisztelt képviselőtársaim, a PM az alapjövedelem költségvetésének előkészítését javasolja. *(Dr. Répássy Róbert: Inkább arról beszélj, hogy miért léptél ki az LMP-ből.)* Kétlépcsős támogatásra és keresetnövelésre van azonnali szükség. Az első lépcsőben az alapjövedelem bevezetésének feltételeit kell megteremteni. Ilyen a többkulcsos igazságos személyi jövedelemadó-rendszer létrehozása, egy komolyan vehető - ismétlem, komolyan vehető - antikorrupciós intézkedéscsomag bevezetése és egy oligarchaellenes és gazdasági fordulathoz vezető intézkedéscsomag meghozatala. Ezek az intézkedések olyan 2000 milliárd forintos összeget szabadítanak fel a költségvetésben, amely a második lépcsőben lehetővé teszi a szegénységet radikálisan csökkentő alapjövedelem bevezetését.

(11.30)

Az alapjövedelem bevezetésének részleteit a PM már megjelentetett tanulmányában bemutattuk. Havi 50 ezer forint a felnőtteknek, 25 ezer forint a gyerekeknek és 75 ezer forint a várandós nőknek. És nem utolsósorban 100 ezer forintos minimálbér a dolgozóknak, hogy ösztönözzük a munkába állást. Amíg ezt bevezetjük, azonban addig is azonnali tűzoltásra lenne szükség. Garantálni kell, hogy a legalacsonyabb nettó fizetés se lehessen első körben a létminimumnál kevesebb a közsférában. Ez 70 milliárd forintból megoldható lenne, és így azonnal nőne például az egészségügyi dolgozók vagy a szociális sférában dolgozók bére is. A következő lépcsőben pedig ezt a szintet kellene a nettó 100 ezer forintos minimálbér szintjére emelni az alapjövedelem beve-

zetésével, ahogy ezt már három hónappal ezelőtt bemutattuk a PM konferenciáján, ahol a számok egyébként elérhetőek az erről kiadott könyvből.

Emelni kell a „Biztos kezdet” programra szánt keretet, hogy segítsük a jövő generáció boldogulását a szegényebb régiókban is. Nem engedhetjük meg ugyanis, tisztelt képviselőtársaim, hogy ilyen drasztikus módon újra- és újratermeljük a szegénységet ezekben a leszakadó rétegekben, hogy a jövő generációk számára azt az üzenetet küldjük, hogy te és még a gyereked és az unokád is szegénységben fogtok élni. Erről gondoskodnunk kell. Egyébként ezt egy viszonylag alacsony összegből, például a Bocuse d'Or szakácsverseny európai döntőjére szánt pénzből meg lehetne oldani. Lehet, hogy Orbán Ráhel egy kicsit szomorú lesz, de hát belátja, hogy azért a rászoruló gyerekeknek nagyobb szüksége van erre a pénzre.

Ki kell terjeszteni a gyermekétkeztetést a szünidőkre és a hétvégére is, és garantálni kell, hogy mind a 650 ezer rászoruló gyermek már a nyári szünetben is és egész évben meleg ételhez juthasson. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Tudod, miről beszélsz?)* Ez plusz 40 milliárd forintból megoldható lenne. Emelni kell a hét éve befagyasztott gyes és családi pótlék összegét 20 százalékkal. Ez is 70 milliárd forintból megoldást jelentene, az alapjövedelem bevezetése pedig hosszú távra megoldaná ezt a problémát.

Az álláskeresői támogatás folyósítási idejét is növelni kell 9 hónapra, ezt 60 milliárd forintból már most meg tudnánk oldani. Az alapjövedelem bevezetésével valójában a valódi piacképes állások keresését lehetne támogatni ahelyett, hogy álmegoldásként közmunkára kényszerítenénk az álláskeresőket.

Míndezekre, ahogy már mondtam, a stadionfejlesztési programra, a közmédiá támogatására, a Paks II. bővítésére szánt összeg a forrás, hogy arra költjük, tisztelt képviselőtársaim, amire valóban szükség van.

A PM javaslata tehát ez a kétlépcsős modell, amelyben az alapjövedelem bevezetésével végre Magyarországon először megszűnne a nincstelenség, és már rövid távon drasztikusan csökkenne a szegénység, és nőne a dolgozó emberek megbecsülése is. A pazarlás és a vagyonosok támogatása helyett, tisztelt képviselőtársaim, szavazzanak önök is egy összetartó és szolidáris Magyarországra. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Dr. Kovács Zoltán: Hatalmas taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most kétpercesek következnek. Elsőként Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Először is, kedves Tállai államtitkár úr, nagyon szépen köszönöm ezt a költségvetést. *(Felmutatja a minikönyvet.)* A helyzet az, hogy ez nagyon közelít ahhoz, hogy sőralátétten legyen. A kérdésem az, hogy viszont hol van a sőralátétten beígért adóbevallás, amit a miniszterelnökünk 2010 nyarán beígért. *(Derűtség az államtitkárok soraiban.)*

A történet azért nem vicces, mert ez egy költségvetés. Az a kérdésem, hogy hol van a sörálátétre begigért adóbevallás. Hiszen ma Magyarországon nagyon sok kisvállalkozót az tesz tönkre, hogy gyakorlatilag átláthatatlan az adórendszer, az adóbevallási rendszer, és ez ró többletterheket a hazai kis- és középvállalkozásokra.

Nagy István államtitkár úrnak csak annyit szeretnék válaszolni, hogy az engem rettenetesen nem nyugtat meg, hogy a környezetvédelmi háttérintézményeket a kormányhivatalokba pakolták át. Ez az egyik. A másik, amit válaszolni szeretnék, az az, hogy az, hogy egyébként a miniszternek vagy az államtitkárnak mi a célja a természetvédelmi célú földterületekkel, és az, hogy ezeket hogyan lehet megvalósítani, ez két különböző dolog. Onnantól kezdve, hogy elveszik attól az állami intézményrendszertől, a nemzeti parki hálózattól a földeket, amelyekben megvan a kellő tudás ezeknek a természetvédelmi célú hasznosítására, ezzel már visszavettek a természetvédelem már egyszer elért szintjéből.

Az a törvény, amit idetoltak a Ház elé, aminek a vége az lett, hogy a nemzeti parkokat megfosztották a földjeiktől, annak valóban volt egy racionális célja, hogy legyen egységes kezelése az állami földterületeknek. Tettünk javaslatot arra, hogy ezt akár el is tudnánk fogadni, ha ebből a halmazból a nemzeti parki földterületeket kivesszük. Nem ez történt. A nemzeti parkokat megfosztották a földterületektől, ugyanakkor számos más ágazatban továbbra sem történt meg a földterületek egységesítése. Ez a nagy helyzet, és itt bújt ki a szög a zsákból, hogy nem az egységes célú földkezelés volt az önök célja, hanem az egyszerű földrablás. Köszönöm szépen. *(Dr. Kovács Zoltán: A Sallainak hol van földje? - Dr. Schiffer András: Jó helyen...!)*

ELNÖK: Tállai András államtitkár úr kért szót. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha Schiffer frakcióvezető úr megszólított, akkor engedje meg, hogy egy percben elmondjam, hogy mi a különbség az LMP és a kormánypártok adópolitikája között. Az a különbség, hogy az LMP adót szeretne emelni.

A tegnapi vezérszónoklatban is elhangzott, hogy személyi jövedelemadó szeretne emelni *(Dr. Schiffer András: És áfát csökkenteni!)* mindenki számára az LMP. *(Dr. Schiffer András: Nem mindenkinél, a gazdagoknál!)* Korábban elhangzott, hogy zöldadót szeretne bevezetni. Tehát az LMP az adóemelést tartja meg. *(Dr. Schiffer András: Fizesse nek a gazdagok!)*, míg a Fidesz-KDNP pedig az adócsökkentést tartja meg. Ez a költségvetés is tartalmazza, illetve a szombaton megtárgyalandó adócsomag is tartalmazza, amely szerint tovább csökken a személyi jövedelemadó mértéke egy százalékkal, négymillió embernek lesz több a jövedelme. Ez 120

milliárd forintot jelent az emberek számára, ennyivel tudnak többet költeni saját szükségleteikre.

Egyébként pedig a családi adókedvezmény mértéke is tovább fog növekedni, a kétgyermekeseknél négy év alatt a duplájára fog emelkedni. A Fidesz-KDNP-kormány mindig is hangsúlyozta, hogy a családok pártján áll *(Dr. Schiffer András: Melyik családok? - Szabó Tímea közbeszól. - Dr. Répássy Róbert: Sallai család!)*, és ezáltal a gyermeket nevelő családok... Elnök Úr! Ilyenkor nem jár a... *(Dr. Kovács Zoltán: ...védelem az államtitkárnak? - Az elnök csejget.)* De jár.

ELNÖK: Teljesen jogos államtitkár úr kérése. Kérem képviselőtársaimat, fogadják el, hogy most ő beszél.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tehát összességében maradjunk annyiban, hogy az LMP adót szeretne emelni, a Fidesz-KDNP pedig adót csökkent. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Sajnálom, hogy Nagy István államtitkár úr nincs a teremben. Én is a környezetvédelemmel kapcsolatos részhez szerettem volna hozzászólni, bár majd a rendes hozzászólásomban később majd kicsit bővebben is kifejtem.

Tényszerűen az szerepel ebben a kötetben, ami a 2016. évi költségvetést és mellékleteit tartalmazza, hogy 320 milliárdról 233 milliárdra csökken a környezetvédelemre fordítható előirányzat. Azt nem tudjuk, hogy abban a 114 milliárdból, ami a kormányhivatalok költségvetéseire szerepel a Miniszterelnökség fejezetében, abból mennyi az, ami a környezetvédelmi hatóságok költségvetésére jut. Hiszen elkülönítve nem szerepel, így nem tudhatjuk azt sem, hogy megmarad-e vagy pedig leépül a személyi állománya, és nagyon félünk attól, és a környezetvédelmi hatóság munkatársai is tartanak attól, hogy még kisebb személyi állománnyal fog az amúgy is nagyon kivéreztetett környezetvédelmi hatóság dolgozni.

Tehát a környezetvédelemre fordított kiadások az államháztartás 2 százalékáról 1,5 százalékra csökkennek, tehát 87 milliárd forinttal biztosan kevesebb jut, és ez csak az, amit itt feltüntettek, miközben mindnyájan láthatjuk, hétről hétre kerülnek olyan ügyek napvilágra, amelyek azt mutatják, hogy sokkal erősebb környezetvédelmi hatóságra, sokkal erősebb környezetvédelmi ágazatra, ne adj' isten, önálló minisztériumra volna szükség, és ahogy ebben az ütemben épül le a hazai környezetvédelem, annak semmi jó vége nem lesz. Láthatjuk a példát akár az Illatos úton, láthatjuk a példát akár a tavalyi évben az abasári vízszennyezésnél, vagy Balmazújvárosban továbbra is ennek alátámasztását látjuk, hogy az

utóbbi években, amióta a Fidesz kormányon van, a környezetvédelem helyzete egyre inkább leépül.

Még egyszer mondom, konkrét számokkal ezt majd a rendes felszólalásomban később ki fogom fejteni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Két percben Pócs János képviselő úrnak adom meg a szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnök úr, elsősorban egy dolog miatt úgy gondolom, hogy kedves Szabó Tímea képviselő asszony felszólalása mellett nem lehet elmenni szótlanul.

Egyrészt szerintem mélységesen szomorú és keserű, amikor egy képviselőről sugárzik a gyűlölet, a rosszindulat és az olyan mondas, aminek a valóság-hoz az égvilágon semmi köze nincs. Képviselő asszony, ha visszahallgatja önmagát, hogy „a Fidesz bántja a gyermekeket”, mások magánéletében vájkál, szerintem kellene, hogy önnek egy kis lelki problémát okozzon, de ezt majd ön meg fogja oldani. *(Szabó Tímea közbeszól.)*

Ha a költségvetéssel kapcsolatban, amit az államtitkár úr is elmondott, nem érti, hogy 120 milliárd forinttal több fog az emberek zsebében maradni *(Szabó Tímea: Az önökében fog több maradni! - Dr. Schiffer András közbeszól.)*, és csak a rosszindulat és a gyűlöletkeltés vezérli, az szintén szomorú.

(11.40)

Én a kormánypárti képviselőtársaim nevében tisztelettel szeretném kikérni magunknak egy kijelentését, amely egy valótlanítás volt a rengeteg közül. Ön azt mondta, hogy a kormánypárti képviselők luxus tengerparti szállodákban fogják tölteni a nyarat. Lehet, hogy ön ott találkozott már sok képviselővel, de kérem, hogy ne általánosítson *(Szabó Tímea: A sajtóból tájékozodom!)*, ez nem igaz. A kormánypárti képviselők választókerülettel rendelkeznek, és a választókkal fognak törődni. Én személy szerint a dinnyeföldön fogom tölteni a nyarat. Kérem tisztelettel, hogy ne önmagából induljon ki. *(Szabó Tímea: Jaj, ne!)* Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Most Gúr Nándor jegyző úrnak adom meg a hozzászólás lehetőségét, két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tállai képviselőtársam, államtitkár úr, az önök adócsökkentése olyan, mint az egymillió új munkahely a gazdaságban. Ismeri ezt a két ígéretet. Orbán, de talán ön is használta ezt 2010 előtt. *(Tállai András: 450 ezer már megvan belőle!)* Egymillió új munkahely lesz a gazdaságban és radikális adócsökkentés. A radikális adócsökkentésük arról szólt az elmúlt öt esztendőben, hogy 40-50 új adónemet vezettek be. Volt olyan, amelynél 1200 százalékos növekedés volt, a talajterhelési díjra emlékezzenek csak vissza, de tudnék más példákat is mondani.

Most a személyi jövedelemadó 1 százalékos csökkentésén keresztül nagyjából 120 milliárd forintot áldoznak a költségvetésben ennek a teljesülésére, de ez nem azokat érinti, akik abban a helyzetben vannak, hogy leginkább kedvezményezettjei kellene hogy legyenek az adókedvezményeknek. Egy 1 millió forintos jövedelmet szerző embernél nyilván az 1 százalék 10 ezer forintot jelent, míg egy minimálbéres embernél 1000 forintos nagyságrendet éri el. Ez ön szerint egy szolidáris, ez ön szerint egy méltányos, ez ön szerint egy igazságos adórendszer?

De nem csak a személyi jövedelemadóról van szó. Nézze meg, hogy ha erre 120 milliárdot áldoznak, és alapvetően a tehetősebbek számára hoz kedvezményeket, akkor mit tesznek, mondjuk, a kétgyermekesek tekintetében az adókedvezmény kapcsán! A 120 milliárddal szemben 15 milliárd forintot áldoznak. Ahelyett, hogy az alapvető élelmiszerek tekintetében az Európa-, illetve világcsúcs 27 százalékos szégyenletes áfájukkal szemben, mondjuk, 5 százalékra csökkentenék az áfa mértékét, ehelyett egy részelemében tesznek valamifajta elmozdulást azért, hogy arról beszélhessenek, önök mértékadó módon áfát csökkentenek. Nem, önök hülyének nézik az embereket! A saját maguk javát, a holdudvaruk javát szolgálják, miközben a kiszolgáltatott emberekről nem hajlandók gondoskodni, számukra segítséget nem kívánnak nyújtani. Ez az önök politikája. Ez szégyenletes! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most újból visszatérünk a normál felszólalások körébe. Ennek során Hörcsik Richárd képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz részéről.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a tisztelt Ház előtt lévő 2016-os költségvetési törvényjavaslatnak az európai uniós költségvetési vonatkozásai kapcsán három fő kérdéskörre térjek ki. 1. A 2016. év jellegzetességeire és az új operatív programok felfutására; 2. az úgynevezett európai szemeszter szerepére; és végül 3. az uniós források felhasználásának eddigi mérlegére.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő esztendő mérőben más lesz, mint ez az év vagy az elmúlt évek egyike, hiszen a 2016-os esztendő az első olyan év, amikor a korábbi európai uniós költségvetési ciklus kifizetésének lezárulásával ebben az évben már csak a 2014 és 2020 közötti időszak uniós támogatásai állnak majd rendelkezésre.

Úgy vélem, hogy a keretszámokat, ahogy azt tegnap hallottuk az általános vita elején, fontos újra megismételni. 2020-ig több mint 34 milliárd eurónyi támogatás érkezik hazánkba. Ez a szükséges hazai társfinanszírozással együtt mintegy 12 ezer milliárd forintos fejlesztést jelent. Úgy vélem, ebben mindenki egyetért, hogy Magyarország óriási lehetőség előtt áll az elkövetkezendő hét évben, illetve az elkövetkezendő esztendőben.

Ezt a nagy lehetőséget a kormány azzal kívánja kihasználni, hogy tíz operatív programot és egy sokkal átláthatóbb intézményi rendszert kíván létrehozni ennek a működtetésére. Szeretném megemlíteni, hogy az operatív programokból hetet Brüsszel, az Európai Bizottság már jóváhagyott. E programok közül a következőkben szeretném külön is kiemelni a gazdaságfejlesztést, a munkahelyteremtést, a környezet- és közlekedésfejlesztést leginkább szolgáló programokat.

A gazdasági növekedés központba állítása miatt a legnagyobb keretösszegű az úgynevezett gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program, amelyet rövidítve csak úgy emlegetünk, hogy GINOP. Ez összesen 2730 milliárd forintot tartalmaz. Megjegyzem, tisztelt képviselőtársaim, hogy a 2014-20 közötti fejlesztési időszak első nyertes pályázatait szintén a GINOP-hoz kapcsolódtak, 107 kis- és középvállalkozás közel 4 milliárd forint uniós támogatást nyert el a közelmúltban. Az 1230 milliárdos kerettel rendelkező terület- és településfejlesztési operatív program, amelyet rövidítve csak úgy szoktunk nevezni, hogy TOP, a közép-magyarországi régió kivül a megyék és a megyei jogú városok helyi fejlesztéseire terjed ki. Szűkebb pátriámat tekintve, például Borsod-Abaúj-Zemplén megyébe 93 milliárd forint forrás jut. A környezetfejlesztési, energetikai, illetve a külön operatív programban kezelt közlekedésfejlesztési támogatások együttes keretösszege meghaladja a 2400 milliárd forintot. A környezeti és energiahatékonysági operatív program, a KEHOP 1174 milliárd forintot szán árvíz, illetve aszály elleni védekezésre, a települési vízellátás, szennyvízelvezetés, valamint a hulladékgazdálkodás fejlesztésére.

Manninger Jenő képviselőtársam már szólt a hulladékgazdálkodással kapcsolatban a következő év fejzeteiről. Én csak azt említem meg, hogy erre a forrásra rendkívül nagy szükség van, hiszen a szennyvízelvezetés még nem teljes Magyarországon, és különösen például Abaújban több tucat település vár arra, hogy uniós derogációnak megfelelően ezt a beruházást elvégezzék. A forrás tehát lehetővé teszi ezt.

A KEHOP-hoz tartoznak az energiahatékonyság növelését célzó fejlesztések is, összesen több mint 308 milliárd forint forrással, amelyen belül a lakossági támogatás várhatóan 120 milliárd forintot tesz ki. Úgy vélem, hogy ez komoly előrelépése az új költségvetési ciklusnak, segítve az Európa 2020 stratégia célkitűzésének teljesülését is. Úgy érzem, hogy az uniós céloknak megfelelően ez a jövő évi költségvetés segít abban, hogy elsősorban nem Brüsszel, hanem saját magunk miatt az Európa 2020 stratégia teljesítésére egy nagy lépést tegyünk.

Végül az integrált közlekedésfejlesztési operatív program, az úgynevezett IKOP több mint 1000 milliárd forintot irányoz elő, főként, ahogy hallottuk, az országhatár és a megyeközpontok bekötéséhez szükséges még hiányzó útszakaszok megépítésére és a vasútvonalak villamosítására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szűkebb pátriámat tekintve mi, Zemplénben élők joggal számíthatunk erre a rendkívül fontos uniós forrásra, hogy végre például 2018-ra befejeződhessen az évek óta a MÁV belső forrásaiból szakaszonként megújuló 80/C-s Mezőzombor-Sátoraljaújhely-vasútvonal villamosítása. Valamint, úgy vélem, sor kerülhet a Miskolctól leágazó 37-es négy-sávósítására, ez az út majd átszeli Hegyalját és Zemplént, Gesztely-Miskolc, Gesztely-Mezőzombor és Sátoraljaújhely között.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra nincs sajnós a szűk időkorlátok miatt idő, hogy a teljes skáláját áttekintsem az operatív programoknak, de úgy vélem, a felsorolt operatív programok egyértelműen jelzik, hogy az ország gazdaságfejlesztésének alapjai és keretei a jövő évben megalapozottak és adottak, és igenis, főleg az uniós források bevonásával tudjuk tartani a 2,5 százalékos GDP-növekedést.

(11.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Második szempontként az európai szemeszter és a költségvetési törvényjavaslat tárgyalásának a kapcsolatára szeretnék rátérni. Talán egy kicsit egzotikusnak tűnik, amikor most az egyetemi vizsgaidőszak közepette ezt a szót használom, hogy szemeszter, de itt többről van szó, az európai szemeszterről. Arról van szó, hogy a tagállami költségvetési és gazdaságpolitikákat az Európai Unió egy kialakult eljárás keretében próbálja koordinálni. Igen, a magyar EU-elnökség alatt indult el az európai szemeszter, és az ez évi egyik újdonsága az, hogy a kormány az Európai Bizottságnak benyújtott konvergencia- és nemzeti reformprogrammal együtt készítette el a költségvetési törvényjavaslat tervezetét. Úgy vélem, ez külön is segíti az említett dokumentumok közötti megfelelő összhangot és a kiszámítható gazdaságpolitikai környezetet.

A tagállamok által benyújtott programokról az Európai Bizottság minden évben országspecifikus ajánlásokat terjeszt elő. Megjegyzem, hogy Magyarországra nézve az idén a tavalyi hét helyett csupán öt bizottsági ajánlást találunk. Az ajánlások a korábbiaknál kedvezőbben értékelik a Magyarország által eddig tett lépéseket, különösen gondolok itt az adóelkerülés elleni fellépés vagy a munkaerő-piaci helyzet javulása tekintetében. Látható tehát, tisztelt képviselőtársaim, hogy a 2010-ben megkezdett gazdaságpolitikai fordulat eredményeit az Európai Bizottság is elismeri.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végül engedjék meg, hogy a 2007-13-as költségvetési ciklus eddigi mérlege kapcsán a 2016. évi költségvetési törvényjavaslat szempontjából is releváns tanulságokra nagyon röviden kitérjek. Figyelve az elmúlt évek vitáit, különösen fontosnak tartom megemlíteni, hogy a 2014-20 közötti fejlesztési időszakban az uniós források pályáztatása három fő elvet tart szem előtt: a célzottságot, a hatékonyságot és az egyszerűséget.

Ami a célzottságot illeti: a korábbiaknál struktúráltabb megközelítést az összesen tíz operatív program jelentheti, tehát egyszerűsödik az egész rendszer. Továbbá a fejlesztési céloknak egyértelműen a gazdaságfejlesztést, a versenyképesség növelését és a munkahelyteremtést kell szolgálniuk. Igen, véleményem szerint is megvan a remény arra, hogy a következő évben 6 százalékra tudjuk csökkenteni a munkanélküliségi rátát.

A hatékonyságot a visszatérítendő jellegű források részarányának a növelése, az 50 százalékos támogatási intenzitás vagy a kedvezményes hitelgarancia- és tőkeprogramok bővítése is segítheti, hogy a megtérülő, önfenntartó és növekedést szolgáló projektek kaphassanak támogatást.

Végül az egyszerű forrásfelhasználást az átalakult intézményi rendszer és az elektronikus pályázattal mellett leginkább az utófinanszírozás, illetve az önrész problémájának az orvoslása biztosítja megfelelően, azaz a köztartozással nem rendelkező vállalkozások mentesülnek a biztosítéknyújtási kötelezettség alól, az önrészt pedig a projekt utolsó fázisában kell biztosítani, addig pedig a beruházással lehet hitelfelvételhez szükséges fedezetet is előteremteni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Demeter Márta képviselőnőnek adom meg a szót, az MSZP részéről.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Abban szerintem egyetértünk, hogy a honvédelem nemzeti ügy legyen. S nagyon remélem, abban is, hogy a katonailag is egyre veszélyesebbé váló világunkban nemzeti érdek, és egyáltalán nem luxus egy modern, jól felszerelt haderő kialakítása és fenntartása. Sajnos, 2016-ra olyan állapotok alakultak ki a Magyar Honvédségnél, ami azt eredményezte, hogy az, hogy egyáltalán a működőképesség még megmaradt és a honvédség sikeresen tudta teljesíteni a reá szabott feladatokat, csak és kizárólag a honvédség állományának, a katonáknak és a honvédségi dolgozók kitartó, elhivatott munkájának köszönhető. Az egész biztos, hogy ez nem a kormányon múlt és nem is a honvédelmi politikai vezetésén.

Azt nagyon sajnálom, hogy úgy tárgyaljuk a 2016-os költségvetést, hogy nem látjuk a 2014-es év zárszámadását, hiszen különösen a honvédelmi fejezetnél nagyon érdekes adatokat szoktunk ebből látni például a létszámra és a fluktuációra vonatkozóan, és arra is, hogy milyen a technikai eszközök amortizációja, hiszen mint tudjuk, a 2012-es évről a 2013-as évre a zárszámadásban 8-9 százalékos amortizációs emelkedés látható, ami azt bizonyítja, hogy rohamosan öregednek el a technikai eszközök a Magyar Honvédségnél.

Ha megnézzük az idei évi költségvetést, akkor látunk némi emelkedést - ez ténykérdés -, ami már nagyon aktuális volt. Egyébként örülök annak, hogy

a kormány legalább egy részét meghallotta annak, amit az MSZP évek óta mond, és főleg az illetményemelés tekintetében, amit képviselőtársaim is említettek már a mai nap folyamán. Az, hogy az átlagos 30 százalékos illetményemelés meg tud valósulni, rendkívül pozitív dolog.

Ha megnézzük az elmúlt évek költségvetéseit, akkor mondhatjuk azt, hogy a 2016-os költségvetés a hatodik olyan egymás után benyújtott költségvetés, amelyben a honvédségre szánt források 1 százalék alatt vannak, a GDP 1 százaléka alatt. 2010 előtt ez sosem fordult elő.

Nézzük meg, hogy mi a többlet, hiszen van ilyen is, ez tény. A 48 milliárd forintos többlet közel 70 százalékát az illetményemelés teszi ki. Ez nagyon dicséretes dolog. Az is nagyon jó, és szeretném kiemelni, hogy megállapításra került a rendvédelmi és a honvédelmi illetményalap is, és láthatjuk azt, hogy a honvédelmi illetményalap 38 650 forintról - ami még mindig a köztisztviselői illetményalap összege - felemelkedik 40 140 forintra. Azt gondolom, ez egy nagyon dicséretes dolog.

De azt is szeretném kiemelni, hogy a köztisztviselői illetményalap még mindig 38 650 forint, így a Magyar Honvédségnél közel 6 ezer olyan honvédségi dolgozót érint az, hogy nem kapnak bérfejlesztést, akik közalkalmazotti státusban vannak. Tehát az ő bérfejlesztésükkel mindenképpen kell a jövőben foglalkozni. Tudjuk azt, hogy a nehéz körülmények miatt, amelyek az elmúlt öt évben kialakultak, a csapatoknál nagyon sok fontos feladatot is ők látnak el, nélkülözhetetlen az ő munkájuk is.

Volt egy 2012-es kormányhatározat, amelyben meg lett határozva, hogy 2016-tól 0,1 százalékkal emelkednie kell a honvédség költségvetésének. Az tény, hogy ez számszakilag teljesül, viszont, amint említettem, közel 70 százalékban ez az illetményemelésnek köszönhető. A maradék összeg pedig megoszlik több soron is, és több szervezet között.

Szeretném kiemelni a fejlesztésre szánt forrásokat. 2004-ben volt egy országgyűlési határozat, amely meghatározta a honvédség fejlesztésének az irányait. A kormány ezt hatályon kívül helyezte, és létrejött egy tízéves fejlesztési terv, amely szupertitkos. Az utóbbi években már megszokhattuk, hogy sok mindent így kezel a kormány. Ennek a fejlesztési tervnek a részeként a 2016-os költségvetésben 5,3 milliárd forint lett előirányozva fejlesztésekre, azonban egyáltalán nem látszik, hogy ez az összeg konkrétan mire, milyen technikai eszközök beszerzésére megy.

A fennmaradó fejlesztési összegben pedig azok a programok futnak, amelyek már 2010 előtt elindultak, mint a Mistral fegyverrendszer, az URH-rádiók beszerzése, a gépjármű-beszerzési program. Tehát ha megnézzük, hogy ez a tízéves fejlesztési tervre szánt 5,3 milliárd mire elég, akkor azt kell mondjam, tény, hogy több mint a semmi, de tisztában vagyunk vele, hogy a honvédségnél a technikai eszközök tekintetében mennyit jelenthet ez az összeg.

Szeretném kiemelni, hogy a honvédség az idei évre kapott új feladatokat; itt hadd emeljem ki az állami rendezvényszervezést.

(12.00)

Erre már 760 millió forintot idénre kapott a honvédség. Messzemenőig nem tudok azzal egyetérteni, hogy ezt a feladatot a honvédség lássa el. Az elmúlt hónapok tapasztalata alapján, amikor láthatuk, hogy március 15-re egyébként kormánypropaganda-szagú szervezés történt, itt iskolások buszoztatásától kezdve sok mindent említhetnénk, nem tudok azzal egyetérteni, hogy a Magyar Honvédségre éjjenek rá kormánypropaganda-szagú feladatellátások és események. Amde ahogy olvashatjuk a Magyar Közlönyben, még több mint 1 milliárd forintot idén pluszban kap erre a feladatra a honvédelmi tárca, és jövő évre pedig 550 millió forintról beszélhetünk ugyanerre a feladatra. Ha ezeket összeadjuk, akkor azt kell mondjam, hogy egy olyan összeget kapunk, ami majdhogynem ugyanannyi, ami a következő feladatra van meghatározva: a Magyar Honvédség alakulatainak működési kiadásaira, beleértve a hazai gyakorlatok és kiképzések végrehajtásának csapatszintű feladatellátását.

Tehát mára ott tartunk, hogy amennyit most látunk az idei és a jövő évi költségvetésben előirányozva állami rendezvényszervezésre, ami nem gondolom, hogy a honvédelmi tárca feladata lenne, az szinte megegyezik azzal az összeggel, ami egyébként hazai gyakorlatokra elő van irányozva. Itt szeretném felhívni a kormány figyelmét, hogy a Magyar Honvédség még mindig nem rendezvényszervező cég, és még mindig nem állami ünnepek díszlete, hanem fontos feladatokat lát el mind hazai, mind pedig nemzetközi szinten.

Ha megnézzük a honvédség létszámát, akkor arra jutunk, hogy 4200 fős hiányról beszélhetünk. A 2016-os költségvetés számaiból az látszik, hogy tovább csökken a honvédség létszáma. Ha érdemben szeretne a kormány - és azt gondolom, feladata, nem pedig szeret, nem szeret kérdése - javítani az állomány perspektíváján, a munkakörülményein is, hiszen a megbecsülésnek nemcsak az illetményemelés az egyik sarokpontja, hanem az előbb említett kettő is nagyon fontos eleme, akkor többek között fordítson nagy figyelmet arra, hogy betöltöttek legyenek a létszámhelyek, hiszen ez is hozzátartozik a megfelelő működéshez. Egyelőre annyit láthatunk, hogy a honvédek jogállásáról szóló törvény módosításakor ezt a fajta létszám-betöltetlenséget, ami elsősorban pénzhány miatt valósul meg... - ezt egyébként ilyen jogszabályi rugalmas változtatásokkal és farigcsálásokkal próbálják meg kompenzálni, hogy a jelenlegi állomány is el tudja látni ezeket a feladatokat. Azt gondolom, nem ez a megoldás, a farigcsálás, hanem az, hogy egyébként igenis a létszámot fel kell tudni tölteni.

Amit szerettem volna még kiemelni, az az, hogy a többletforrásoknál az illetményemelésen túl meg van nevezve a pápai bázisrepülőtér fejlesztése - erről már sokat beszéltünk -, az Iszlám Állam elnevezésű terrrorszervezet elleni fellépés költségei, illetve ez a tízéves tervben jóváhagyott programok. Csakhogy ezekre egyébként nem látjuk, a fejlesztési programoknál nem látjuk, hogy mik pontosan ezek a fejlesztések, amelyek megvalósulnak, és a pápai bázisrepülőtérnél és az Iszlám Állam elleni fellépésnél pedig a '16-os költségvetésben nem látjuk a pontos számokat, hogy ez konkrétan mit takar és mi fog ebből megvalósulni.

Fontosnak tartom kiemelni azt, hogy a jövő éves költségvetésből egyáltalán nem látszik azt, hogy mikor valósítaná már meg a kormány azt a helikopterbeszerzést, ami rendkívül sürgetővé vált az elmúlt években. A Fidesz nagyon jól tudta már ellenzékéből, hogy mikor jár le a helikopterek üzemideje. Ez akkor még nyilvános adat volt és hozzáférhető adat. Bár megígérte a honvédelmi miniszter, hogy az új kormány megalakulásakor, 2014 tavaszán első dolga lesz majd az új kormány, hogy az előkészített munkaanyagok alapján kiír egy nyílt, átlátható, valódi versenyt biztosító tendert, hogy hosszú távon oldja meg ezt a kérdést. Ebből nem történt semmi, sikerült 3 darab Mi-8-as helikoptert vásárolni eléggé furcsa körülmények között. Mindenesetre nem hosszú távú megoldás. Erről a tenderről, hogy hogyan lesz megoldva a forgószárnyas szállítóképesség hosszú távon, semmit nem lehet látni. Ez érinti a légi mentőket is, érinti egyébként a rendőrséget is. Tehát ez mindenképpen sürgető feladat. Jelenleg erre semmilyen forrás nincs a költségvetésben. Itt említhetném még a merevszárnyas szállítóképességet, az A-26-osokat, ennek a modernizációjára sem látunk semmit.

Szeretném még egyszer kiemelni azt, hogy fontos az, hogy tudatos fejlesztések valósuljanak meg. Fontos az, hogy megfelelő, kiszámítható arányban történjen a források felhasználása és megnevezése is. Még egyszer szeretném elmondani, hogy nagyon dicséretes, hogy megvalósul az állomány illetményfejlesztése. Mindenképpen a közalkalmazottakkal is foglalkozzanak, azzal a közel hatezer emberrel, hogy ők is minél előbb kaphassanak bérfejlesztést.

Kiemelném megint csak azt, hogy a haderő fejlesztése, fenntartása, a működőképesség fejlesztése nem luxus, hanem nemzeti érdek, Magyarország érdeke, a szövetségi rendszer érdeke, amiben Magyarország részt vállal és a biztonságunkat szolgálja. Köszönöm szépen. (Dr. Kovács Zoltán: Sok szocialista tapsol.)

ELNÖK: Vargha Tamás államtitkár úr jelentkezett hozzászólásra. Öné a szó, államtitkár úr.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy dologban biztosan egyetértünk Demeter Márta képviselő asszonnyal, hogy a honvé-

delem nemzeti ügy, de láthatóan a képviselő asszony temetni érkezett a költségvetést és nem dicsérni. Ennek ellenére elhangzott néhány dicséret is a szájából, de a tények azonban makacs dolgok. Azt gondolom, hogy mindenképpen cáfolják azt a szándékát a képviselő asszonynak, hogy ezt az ideai 2016-os honvédelmi költségvetést eltemesse, hiszen ha megnézzük a számokat, akkor látjuk, hogy a 2016. évi támogatási főösszeg 22 százalékkal emelkedett az előző évhez képest, és a bevételekkel növelt támogatási főösszeg, a kiadási főösszeg csaknem eléri a 300 millió forintot a jövő esztendőben. Emlékezhünk rá, 2014 szeptemberében a NATO walesi csúcstalálkozóján a miniszterelnök úr jelentette be, hogy Magyarország meg fogja kezdeni védelmi kiadásainak a NATO átlagához történő közelítését, és ez meg is kezdődött, és a nemzetgazdaság vártnál jobb teljesítménye miatt ez a forrásbővülés meg is haladja a honvédelmi tárca 2013-2022. közötti időszakra vonatkozó stratégiai tervében kalkulált növekedési értéket.

Hogy mire biztosít fedezetet ez a majd' 50 milliárdnyi növekmény, valóban idén júliusban a katonák életpályaprogramja keretében fizetésük, illetményük mintegy 30 százalékkal emelkedik, és 2016-tól 2019-ig minden esztendőben 5-5 százalékkal fog emelkedni. Tartalmaz a költségvetés a Magyar Honvédség Egészségügyi Központ működési költségein felül támogatást a honvédelmi tárca keretéből. Jut haditechnikai programok végrehajtására. Ez az előirányzat tartalmazza a korábbi években megkezdett fejlesztési programok folytatásának fedezetét, és tartalmazza a költségvetési javaslat mintegy 25 533 fő katonai közalkalmazott és kormányzati tisztviselő foglalkoztatásának fedezetét, ami ebben az esztendőben lehetőséget fog teremteni arra, hogy az illetményfejlesztés hatásaként is, elsősorban a szerződéses állománycsoport vonatkozásában a feltöltetlen beosztásokat feltöltsük. Említsük meg a debreceni Kratochvil Károly Honvéd Középiskolát és Kollégiumot, amely szintén szerepel ebben a költségvetésben.

Azt gondolom, hogy a nemzeti ügyet és a nemzeti ünnepeket nem illendő és nem is szabad összekeverni a kormánypropagandával. Március 15-én nemzeti ünnepünket ünnepeltük, és ezt semmiképpen nem nevezném kormánypropagandának.

(12.10)

A Magyar Honvédség forgószárnyas helikopter-, illetve merevszárnyas képessége biztosított jelen pillanatban, és a kormány döntésének megfelelően, amikor a kormány dönt erről, arra a fejlesztésre akkor kerülhet sor. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Balla Mihály képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz részéről.

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Mielőtt gondolataimhoz hozzákezdnék, engedjék meg, hogy két képviselőtársamra is visszautaljak, és velük kapcsolatban is egy-egy gondolatot elmondjak.

Legelőször Demeter képviselő asszonnyal osztanám meg azt az ismeretet, hogy ön hivatkozott a fejlesztésekre, és például hivatkozott a Mistral légvédelmi rakétákra. Csak emlékeztetni szeretném arra, hogy lassan tényleg tíz éve, hogy az akkori honvédelmi miniszter - Juhász Ferencnek hívták - bezáratta azt a nagyoroszi laktanyát és azt a drégelypalánki lőteret, gazdasági okokra hivatkozva, ahol tulajdonképpen ezek telepítve voltak. Ez Nógrád megyében található két olyan település, ahol évtizedes hagyománya volt annak, hogy ott volt Magyarországnak az 5. tüzérezrede, légvédelmi tüzérezrede, és tulajdonképpen ez attól kezdve, attól a pillanattól kezdve megszűnt.

A másik képviselői gondolatmenethez pedig azal kapcsolódnék hozzá, hogy képviselőtársam, Hörcsik Richárd elnök úr elindította azt a gondolatmenetet, hogy az európai uniós forrásoknak a felhasználása miatt fontos gazdaságfejlesztési szempontból. Én itt kapcsolódnék az ő gondolatmenetéhez, hiszen a költségvetésünkben a Külgazdasági és Külügyminisztérium fejezetével foglalkoznák a költségvetésen belül. Azért tartom fontosnak kiemelni, amit képviselőtársam, elnök úr elmondott, mivel az összes ilyen gazdaságfejlesztési célnak van külgazdasági hasznosulása. Egyrészt azért, mert lehetőséget biztosítunk vállalkozásoknak, hogy Magyarországra jöjjenek, letelepüljenek. Másrészt pedig, és ez legalább olyan fontos, sőt, ha nem fontosabb, hogy magyar kis- és középvállalkozásoknak vagy erősebb magyar vállalkozásoknak támogatási lehetőséget tudunk arra adni, hogy a külpiacokon a külgazdasági folyamatoknak a részeseivé váljanak, és külpiacokra tudjanak termékeket elindítani.

Tulajdonképpen ez az a gondolatmenet, ami a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak költségvetési szempontból, úgy gondolom, hogy nagyon fontos szempontja. Hiszen többször beszélünk már itt, évek óta, talán másfél évtizede, lehet, hogy régebben is zajlik mindig egy polémia a Külügyi bizottságon belül, illetve a Ház falain belül, hogy elegendő pénz van-e az alapvetően működési költségekkel rendelkező Külgazdasági és Külügyminisztériumnak vagy a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak a költségvetésében, hiszen fenn kell tartani több mint 115 olyan képviselőt, nagykövetségeket, főkonzulátusokat, konzuli irodákat, amelyek tulajdonképpen Magyarországot jelenítik meg a világban, és mindig is vitatémája volt az, hogy elegendő-e a forrás, elegendő-e a pénz arra, hogy ezeket jól lehessen működtetni, a céloknak megfelelően.

Nos, az előttünk fekvő költségvetés ebben a tekintetben megnyugtató, hiszen már az ideai költségvetés vitájakor is elmondhattuk, hogy a külképviseletek igazgatására fordított kiadások a tavalyi évhez

képest 5 százalékos növekedést tartalmaztak, de a 2016-os költségvetés még ehhez képest is, hogyha az átlagot nézzük, közel 13 százalékos növekedést foglal magában, és a külképviseletek igazgatása cím alatt pedig minden egyes sorának a kiadási összege legalább 10 százalékkal nő. A személyi juttatásokra 12 százalékkal jut több, beruházásokra és a felújításokra pedig több mint kétszer akkora összeg áll majd rendelkezésre jövőre, mint az idei évben.

Csak a viszonyítás arról is szól, ebből is az látszik, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztérium számára nagyon fontos dolog, hogy a magyar külpolitikai, magyar külgazdasági érdekérvényesítésnek a színterein, legyen szó a képviselésekről vagy legyen szó például a kulturális intézményekről, mind azt a célt szolgálja, hogy Magyarország minél jobb gazdasági kapcsolatokat teremtsen, illetve minél jobb piacokat alakíthasson vagy segítsen a magyar vállalkozások számára. 3,5 milliárd forint áll majd rendelkezésre például új külképviseletek működési kiadásaira, amelyből 550 millió jut a 2009-ben az MSZP által bezárt chicagói főkonzulátusra például.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium stratégiai célja, hogy a magyar külgazdasági érdekek érvényesítése érdekében minden egyes külképviseleten dolgozzon külgazdasági attasé. A költségvetés erre a célra is több mint kétegy milliárd forint többletforrást biztosít.

A keleti nyitás eddigi eredményességének mintájára 2015 márciusában a kormány, a miniszterelnök úr által meghirdetett déli nyitás külgazdasági stratégia jegyében a magyar Külgazdasági és Külügyminisztérium erősíteni kívánja a pozícióit Latin-Amerikában, Afrikában, Ázsiában és a csendes-óceáni térségben.

Mindaz a háttérmunka, amely a minisztérium munkája mellett zajlik, nagyon fontossá teszi a Külügyi és Külgazdasági Intézetnek a támogatását, hiszen ez az a háttérintézmény, ahol tulajdonképpen kutató szakemberek, tanácsadók tudják ezt a stratégiát még jobban megerősíteni a saját kutatási irányikra, és erre is a Külügyminisztérium mintegy 200 millió forintot fog a következő időszakban szánni, ez 22 százalékos növekedést jelent; illetve 34 millió forintos többletből kerül majd sor a Külügyi Szemle és az Európai Tükör fejlesztésére. Ezek mind olyan kiadványok, amelyek a szakemberek számára elengedhetetlenül fontosak, hogy rendszeresen összegyűjtsék számukra az ismereteket a külgazdasági és az európai folyamatokról.

A kulturális diplomáciában is jelentős növekedés indult el, hiszen a közép-európai régióban is egyedülállónak tekinthető, hogy a 21 országban összesen 23 intézettel rendelkező Balassi Intézet költségvetése 2016-ban 2015-höz képest mintegy 12 százalékkal nő, ezen belül személyi juttatásokra 11, dologi kiadásokra pedig 19 százalékkal jut majd több forrás. 2015-ben három helyen nyílik új intézet, ezeket létre is kell hozni: Bakuban, Kolozsváron és Ljubljanában. Tehát a jövő évi költségvetési növeke-

dés nagyrészt ezeknek az új intézeteknek a finanszírozásához, működtetéséhez lesz szükséges.

A fejezeti kezelésű előirányzatokban, engedjék meg, hogy kiemeljek még egy nagyon fontos programot, a Stipendium Hungaricum ösztöndíjprogramot, amelynek a tapasztalatait az Országgyűlés Külügyi bizottságában a közelmúltban tárgyaltuk. Ez azért is nagyon fontos, hiszen az ösztöndíjrendszer különböző kétoldalú szerződések, országokkal való kétoldalú szerződések nyomán a tehetségvonzásnak a fontos eszközévé válhat, illetve lehetővé teheti majd a jövőben azt, hogy azok a fiatalok, azok az egyetemisták, akik Magyarországon végeznek és visszatérnek hazájukba, a magyarországi ismeretek, a Magyarországhoz való jobb viszonyulásuk okán egyfajta kapcsolati tőkét jelenthetnek majd a kint dolgozó diplomatáinknak vagy az éppen abba az országba befektetni szándékozó magyar vállalkozások számára.

Tehát nagyon fontos az, hogy megismerjék a magyar kultúrát, és ezen keresztül pedig olyan kapcsolati hálót tudjon kiépíteni a Külgazdasági és Külügyminisztérium, amelyet majd idővel jobban fog tudni használni, mint ma. Ez azt jelenti, hogy ma az idei őszi kezdésre meghirdetett 2340 helyre több mint 3200 pályázat érkezett, ami azt is jelenti, hogy a kormány egy rugalmas döntéssel a keretszámát, a kerettételét ennek a pályázati ösztöndíjprogramkeretnek több mint a háromszorosára emelte. Tehát 1,5 milliárról 5,5 milliárdra, ami, hangsúlyozom, egy keretet jelent, alapvetően a szerződések alapján kell arra elkölteni, amire éppen szükséges.

A nemzetközi fejlesztési együttműködésekre fordított összegek közül pedig külön említést érdemel a Kárpátalja és Nyugat-Ukrajna területén köz-, felsőoktatási intézmények, óvodák, egészségügyi, kulturális, szociális és egyházi intézmények támogatására fordított 40 millió forint.

Az exportfejlesztés és beruházásösztönzés intézményi eszközrendszerének nagyon fontos része az Eximbank, amely a tőkeemelésére 20, kamatki-egyenlítésre 30 milliárd forintos előirányzattal szerepel a 2016-os költségvetési tervezetben.

(12.20)

A költségvetésről tehát összességében, a Külgazdasági és Külügyminisztérium költségvetéséről összességében kijelenthető, hogy a 2016-ra tervezett, a korábbi évekhez képest jelentős mértékben növekvő költségvetése elegendő lesz a tárca kiszámítható finanszírozásához és a külgazdasági központi külpolitika és a magyar érdekek érvényesítésére.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most Egyed Zsolt képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének adom meg a szót.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék néhány olyan kérdést idehozni a tisztelt Ház elé a 2016-os költségvetés vitájában, amire a megítélésem és a Jobbik megítélése szerint ebben a költségvetésben nincs meg a fedezet, és én úgy gondolom, hogy itt olyan problémákról van szó, amik folyamatosan fennállnak évek, évtizedek folyamán, és eddig nem sikerült megnyugtató megoldást találni rá.

Első és számomra nagyon fontos kérdés, amivel viszont egy negyed évszázados adóssága van a törvényalkotásnak, az állatvédelem kérdése. Tudom nagyon jól, hogy sokszor vitáztunk már itt a Házban erről a kérdésről, és nagyjából az állatvédelmi törvény kapcsán is egyetértés volt a fontosabb kérdésekben, csak a legnagyobb probléma az, hogy amikor ennek a kérdésnek a valós finanszírozásáról esik szó, akkor mindenki diszkréten félrenéz, és valljuk be őszintén, hogy nem vette eddig a tisztelt Ház ezt a kérdést elég komolyan. Két csoportra kell osztani ezt a kérdést most, jelen pillanatban. Működnek településeken, települések mellett úgynevezett gyepmesteri telepek, amik gyakorlatilag nem szólnak másról, mint a bekerült jószágokat önkormányzati vagy állami finanszírozással, nemes egyszerűséggel elpusztítják. Ezek az intézmények, ha nem is sokat, de kapnak valamennyi pénzt.

Mellette működnek civil állatvédő szervezetek, mondhatom nyugodtan, százával az országban, akik saját forrásokból, legjobb esetben az adó 1 százalékok fogadásával működtetik erőn felül ezeket a telephelyeket, és gyakorlatilag mindent megtesznek azért, hogy ezeket az állatokat, akik oda bekerülnek - és ezt mindig szeretném, és fogom is hangsúlyozni, hogy az ember felelőtlensége miatt kerülnek oda -, ezeket gazdához juttassák, és megtalálják számukra a megfelelő megoldásokat, hogy az a jószág gazdához kerüljön, és normális körülmények között tudjon élni. Ezek a szervezetek, kijelenthető, hogy egyetlenegy forint állami támogatásban nem részesülnek, és úgy gondolom, hogy ez nemcsak hogy közös érdek, az egész ország érdeke, hanem ezek a szervezetek - szeretném hangsúlyozni - közfeladatot látnak el. Ugyanis a nap 24 órájában, ha szólnak nekik, összeszedik a kóborló állatokat. És gondolom, nem kell idehoznom példának azokat az eseteket, amikor kisgyermekeket utcán, városokban, falvakban kóborló állatok megtámadnak, és sokszor életveszélyes sérüléseket okoznak.

Tehát én úgy gondolom, hogy ezek a szervezetek közfeladatot látnak el, és mindenképpen megérdemelnék azt, hogy megkapják az állami finanszírozást. Mellette még egy nagyon fontos dologra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ez a probléma - mint sok oly más probléma az országban -, ha a kiváltó oka nem gyökerestől van megszüntetve, újra fog termelődni. Itt pedig egyetlenegy megoldás lenne arra, hogy ezt a problémát csírájában elfojtsuk: el kellene indítani egy államilag finanszírozott ivartalanítási akciót. Megegyezni adott esetben az Állatorvosi Ka-

marával, megegyezni az állatorvosokkal, mert ez máshogy nem fog működni, mert így kútba dobott pénz az egész, amit az állatvédelemre fordítanak ezek a civil szervezetek a saját forrásaikból. Természetesen ebben a kérdésben a költségvetéshez megírtam a módosító javaslataimat, és remélem, hogy kormánypárti képviselőtársaim is támogatni fogják.

Másik nagyon fontos és itt az állatvédelemmel valamilyen szinten összefüggő kérdés a speciális mentőcsoportok kérdése. Gyakorlatilag ők ugyanabban a helyzetben vannak ilyen szempontból, mint a civil állatvédő szervezetek, saját forrásból működnek, gyakorlatilag nem nagyon vagy szinte sosem kapnak állami támogatást. Szintén az 1 százalékokból próbálják működtetni a saját rendszerüket, próbálják a saját infrastruktúrájukat fejleszteni, építeni. Én nagyon jól tudom, hogy addig ez a kérdés senkinek sem fontos annyira, amíg ő vagy valamelyik családtagja nem kerül olyan helyzetbe, hogy ezeknek a szervezeteknek, csoportoknak a sürgős beavatkozására van szükség.

És hát itt most szeretnék példaként felhozni akár egy átlagos esetet. Mi történik akkor, ha például egy idős ember, aki esetleg nem is tudja mindig, hogy mi történik körülötte, tegyük fel, elcsatangol az erdőben, a környéken, mindennap megtörténik. Tudják, kedves képviselőtársaim, mi történik ilyenkor? Értesítik a rokonok a rendőrséget, kijönnek a rendőrök, ők felhívják a katasztrófavédőket, a katasztrófavédelem kivonul. És szeretném még egyszer hangsúlyozni, nem akarom megbántani a katasztrófavédelmet, mert gyakorlatilag ők is egy elég alulf finanszírozott szervezet, megítélésem szerint, és nem kaptak kiképzést ilyen speciális helyzetekre, tehát folytatom: kijönnek a katasztrófavédők, megvizsgálják a helyzetet, és utána értesítik a környéken megtalálható speciális mentőcsoportot, akik elvégzik a tényleges felderítést, és optimális esetben - nagyon jó statisztikákkal egyébként - az elveszett embereket, gyermekeket, idős embereket élve megtalálják.

Na most, én úgy gondolom, hogy az emberi élet nem mérhető forintokban, millió forintokban, tízmillió forintokban, minden emberi élet felbecsülhetetlen, és azok a szervezetek, akik áldozatos munkájukkal, saját forrásaikból 10-20 éve végzik ezt a tevékenységet, igazán megérdemelnék azt, hogy megfelelő finanszírozásban részesüljenek. A finanszírozásnál arra gondolok, hogy az alapvető tevékenységükhöz szükséges járműveket, eszközöket be tudják szerezni, és ne okozzon esetleg az problémát, ha el kell vonulni, mondjuk, száz kilométerre egy katasztrófavédelemhez, hogy miből fogják megtankolni a járműveiket, mert sajnos jelen pillanatban itt tart ez a helyzet.

A teljesség igénye nélkül, most én a saját lakhelyem kapcsán nem tudok mást felhozni, mint a Spider Speciális Mentőcsoportot, akik, mondhatom nyugodtan, Miskolcnak és Magyarországnak világhírűvé hozták, ugyanis a világ számos pontján katasztrófavédelemekben kimagaslóan teljesítettek, és gyakorlatilag ők is a mindennapos megélhetéssel

küszködnek. Úgy néz ki most ez a mentőcsoport, hogy a tagjai munkaként óriásplakátokat ragasztanak, beteget szállítanak, és mindezek után, ha érkezik egy riasztás, napi 10-12 óra munka után beülnek a kocsiba, és mennek életet menteni. Gondolom, ezt itt a tisztelt Házban senki sem tartja normális dolognak, hogy egy ilyen szervezetnek így kell működnie. Természetesen ehhez is beadtam a megfelelő módosító javaslatokat, és én nagyon bízom benne, hogy a tisztelt képviselőtársak emberség és bölcsesség kapcsán ezeket a módosító javaslatokat támogatni fogják.

Végezetül pedig nem mehetek el szó nélkül Északkelet-Magyarország nagyon sanyarú és nagyon szomorú helyzete mellett, mivel én is ott élek, és ami Budapesten és a Dunántúlon vidámnak tűnik, az - higgyék el, képviselőtársaim - nem annyira vidám Északkelet-Magyarországon. Északkelet-Magyarországon sajnos a kilátástalanság, a reménytelenség és az elvándorlás gondolata övezi az emberek minden napjait, ugyanis olyan helyzetbe került az elmúlt 25 évben ez a régió, hogy gyakorlatilag nem élhető már nagyon sok település. És most, ha jobban bele szeretnék menni ebbe a kérdésbe, én mindenképpen felhívnom a szűkebb környezetemre, például Gömör térségére, Ózd környezetére a figyelmet - higgyék el, képviselőtársaim -, beszélhetünk akár Miskolcra is, mert nem az a megoldás az emberek életére, ha Szi-jártó külügyminiszter úr lobbizásának köszönhetően odahoznak egy összeszerelő üzenet, ahol 70-80-90 ezer forintért vidám rabszolgaként dolgozhatnak az emberek. Borsod megyében, ebben a régióban nagyon jó képességű, nagyon jól képzett emberek is élnek, és megérdemelnék azt, hogy megteremtse nekik a mindenkori kormányzat azt a lehetőséget, hogy ne kelljen elhagyni a szülőhelyüket, ne kelljen elhagyni a környezetüket, hanem ott tudjanak boldogulni.

(12.30)

Úgy gondolom, gyakorlatilag az egyik kitörési pont az lehetne, ha komolyabb figyelmet fordítanánk a turisztikai fejlesztésekre, mert egyébként a mi környezetünk gyönyörű szép, egyedi hely, hogy mást ne említsek: Lillafüred vagy Aggtelek. Úgy gondolom, erre lehetne jövőt építeni, csak ehhez szükség lenne kormányzati akaratra. Én megtettem ehhez a módosító javaslataimat, és nagyon bízom benne, hogy a tisztelt kormánypárti képviselők is támogatni fogják ezeket, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében élők is lássák, hogy nem mondtak le róluk.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Mengyi Roland képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm szépen. Egyed Zsolt képviselőtársam felszólalására szeretnék két percben, illetve néhány percben reagálni. Mindaz, amit elmondott, szép és jó, de senki ne gondolja, hogy a magyar kormány, a polgári kormány lemondott Borsod-Abaúj-Zemplén megyéről, Északkelet-Magyarországról vagy az ott élő emberekről. Igen komoly és dinamikus fejlődés az, ami az elmúlt négy-öt évben Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, abban a térségben, sőt akár Gömör vagy Ózd térségében történt. De sorolhatnám Tokaj-Hegyalja településeit, Szerencset, a borsodi tengelyt, Miskolc, Szikszó, Tiszaújváros térségeit. Egyre több egyre biztosabb megélhetést nyújtó vállalkozás települ meg, és nemcsak éhbéért dolgozó összeszerelő műhelyekről beszélhetünk.

Szeretném elmondani, hogy a területi operatív programokból a legtöbb forrást, 93 milliárd forintot Borsod-Abaúj-Zemplén megye kapja. Miskolc város ebben természetesen még nincs is benne. Ebből jellemzően az integrált tervük szerint gazdasági infrastruktúrát tudnak majd fejleszteni a megye és a települések is, amelyek még tovább könnyítik az odateleplő vállalkozások életét. Azonkívül egy érdekes kutatási eredményre szeretném föl hívni képviselőtársam figyelmét: az elmúlt időszakban, az elmúlt hét évben, az elmúlt hetéves európai uniós pénzügyi ciklusban a legtöbb gazdaságfejlesztéssel kapcsolatos pályázat erről a vidékről érkezett be.

Ez azt jelenti, hogy nemcsak az élni akarás, de az élni képesség és a kreativitás is jelen van megyénkben, ami továbbra is bizakodásra ad okot. Természetesen nincs minden rendben, sok még a munka, de jó úton haladunk, hiszen a 2010 és 2014 közötti időszakban is 17 százalékról 11 százalékra esett vissza a munkanélküliség Északkelet-Magyarországon, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Most Egyed Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Mengyi képviselőtársam felszólalására szeretnék reagálni. Természetesen nem azt mondtam, hogy nem történt semmi. Azt akartam a hozzászólásomban kifejtetni, hogy ez még mindig kevés. Most vegyünk egy teljesen egyszerű példát. Ragály település, ahol én élek, 700 lakosú. Ebből 85 közmunkás, a maradék 10 ember, aki még dolgozik a településről, szerencsésnek mondhatja magát, mert valahol talált magának munkahelyet.

Mindenesetre azt szeretném hangsúlyozni, és nem is szeretném tovább húzni az időt, és gondolom, ebben Mengyi képviselőtársam is egyetért, hogy a mi megyénk olyan egyedi adottságú térség, hogy itt sokkal nagyobb forrásokat kellene a turizmusra fordítani. Mert ha azt sikerülne kifejleszteni európai szintre, akkor az gyakorlatilag a megye nagy részét el tudná tartani. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most visszatérünk a normál hozzászólásokhoz. Ennek keretében Simon Miklós képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz részéről.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Belügyminisztériumra 2016-ban is jelentős feladat hárul. A kormány egyik kiemelt célkitűzése a közbiztonság és a közrend további erősítése. A benyújtott költségvetés tartalmazza azokat a fő célokat, amelyeket a Belügyminisztérium kitűzött maga elé a jövő évre, és ezek költségvetési megalapozottságát is rögzíti. A belügyminisztériumi fejezet rendvédelmi területei a következők: rend- és közbiztonság, büntetés-végrehajtás, polgári nemzetbiztonság, katasztrófavédelem és menekültügy. Ezek közül kiemelnék két területet, a büntetés-végrehajtást és a menekültügyet.

A kormányprogram tartalmazza a közbiztonság erősítését, ennek következményeként az elmúlt években jelentős változások következtek be a büntetőpolitikában. Az úgynevezett három csapás törvény, a középérték alkalmazása, illetve a közbiztonsági törvénycsomag hatására a büntetés-végrehajtási intézmények létszáma folyamatosan nőtt, és 2016-ra várhatóan eléri a 18 500-as létszámot. A büntetés-végrehajtási intézetek végrehajtják a törvényben meghatározott, szabadságelvonással járó büntetéseket és egyéb intézkedéseket, továbbá ellátják a fogvatartottakat is.

A feladatok ellátásával az intézetek hozzájárulnak a közrend és a közbiztonság erősítéséhez, viszont a jogszerű, szakszerű és emberséges fogva tartás mellett jelentős feladatot jelent a belső ellátási rendszer működtetése is. A büntetés-végrehajtási intézetek nemzetközi elvárásoknak való megfelelése szempontjából az egyik legfontosabb feladat a telítettség csökkentése. A fogvatartotti létszám folyamatos emelkedése nagymértékben befolyásolja a fogvatartottak és a büntetés-végrehajtó állomány biztonságát. A zsúfoltságból eredő feszültségek közvetlenül is kihatnak az eseményekre. Emellett a biztonsági tevékenységet végrehajtók feladatai is jelentősen megnövekednek.

A leterheltség csökkentése, a megfelelő munkakörülmények biztosítása szempontjából elengedhetetlen a tárgyi feltételek további javítása. A korábbi években megkezdett férőhelybővítések folytatása 2016-ban is kiemelt feladat. A fogvatartotti létszám túltelítettségének 100 százalékos szintre történő csökkentése a már folyamatban lévő beruházások, valamint a következő években induló 8 darab 500 fős, 1 darab 1000 fős új intézet átadását követően megvalósítható lesz. A kormány az intézmények európai színvonalra való felzárkóztatását tűzte ki célul. Ezt az irányt szolgálja a 2016. évi költségvetés is a maga több mint 5 milliárd forintos beruházási volumenével.

Fontos megjegyezni, hogy a rendvédelmi állomány illetményemelése a büntetés-végrehajtás hiva-

talos dolgozóira is vonatkozik természetesen, így ismerve el az ő munkájukat is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időben jelentős migrációs nyomással szembesült Magyarország. De ezzel nemcsak hazánk szembesült, hanem Európa is. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal célja 2016-ban az idegenrendészeti, menekültügyi feladatok hatékonyabb ellátása. A hazánkra nehezedő migrációs nyomás jogszerű és hatékony kezelése, az illegális migráció kapcsán felmerülő biztonsági kockázatok kiszűrése, különös tekintettel a terrorfenyegetettségre, szükségessé teszi a rendszer fejlesztését. Kiemelt feladatként jelentkezik a Magyarországra irányuló migráció szabályozott mederben tartása, a menedéjjoggal való visszaélések visszaszorítása mellett a nemzetközi védelem megfelelő szintű biztosítása a menekültek számára.

(12.40)

A rendszer fejlesztésének részét képezi a befogadó kapacitás szükségszerű esetleges bővítése, a menekültellátás színvonalának emelése is. A magyar menekültügyi rendszer az uniós követelményeknek megfelelően lett kialakítva, de a 2013. év előtti adatokat vette alapul.

A menedékkérők számának folyamatos emelkedése új kihívásokat jelent a Bevándorlási Hivatalnak. A megsokszorozódott feladatok miatt a hivatal állományának létszámát is szükséges emelni, hiszen míg 2012-ben 2157 darab, addig idén áprilisig több mint 37 ezer darab menekültügyi kérelem érkezett. A költségvetés tartalmazza a rendszer működéséhez és az esetleges továbbfejlesztésekhez szükséges forrást.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016. évi költségvetési tervezetekből az látszik, hogy a kormány elkötelezett a Belügyminisztérium feladatköréhez tartozó rendvédelmi területek tovább erősítése és fejlesztése mellett. Kiemelkedő eredménynek tekinthető a rendvédelmi dolgozók életpályarendszerének bevezetése és a hozzá kapcsolódó bérfejlesztés, amely által új, hosszú távon jól tervezhető életpálya nyílik meg a rendvédelmi állomány számára.

A béremelés a rendőrség mellett kiterjed a katasztrófavédelem és a büntetés-végrehajtás hivatásos dolgozóira, a polgári titkosszolgálatokra, valamint az Országgyűlési Őrségre, összesen több mint 60 ezer ember fizetése emelkedik tehát júliustól, amire a költségvetés mintegy 120 milliárd forintos fedezettel rendelkezik.

Zárásként tisztelettel szeretnék egy aktualitást említeni. Sajnálatos módon a napokban Kelet-Magyarországot jégverés sújtotta, több település - jelesül 22 település - mezőgazdasági terménye veszett kárba. Ezért szorgalmazom a kormánytól azt, hogy fontoljuk meg, pontosabban gyorsítsuk fel az országos jégelhárító rendszer kialakítását. Erre már a kezdeti lépések megtörténtek: Vincze László, volt kisgazda képviselőtársam és Jakab István, az Országgyűlés alelnöke, a Magosz elnöke is tett lépéseket.

Én tehát azt várom nagy tisztelettel a kormánytól, hogy ebben az évben ezen jéghárító rendszer bevezetésének eleget fogunk tenni, mert az a több-milliárdos kár, ami most is érte a kelet-magyarországi gazdákat, megtérülne a minél hamarabbi jéghárító rendszer bevezetésével. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót, az MSZP részéről.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Alapvetően az igazságügyi területhez tartozó számokról szeretnék és fogok beszélni, de egypár gondolatot előljáróban engedjenek meg az előző felszólalások, felszólalás kapcsán is.

Szeretném azt hangsúlyozni, hogy amikor közbiztonságról, közrendről, főleg a bűnözés alakulásáról beszélünk, tisztelt Simon képviselőtársam, akkor óriási hibát követünk el, amikor ezt megpróbáljuk a rendészeti kérdésekkel vagy a büntetés-végrehajtás problémáival azonosítani.

Pontosan tudjuk azt, hogy a bűnözés mikénti alakulása elsősorban nem rendészeti kérdés, hanem társadalmi kérdés; és pontosan ez a probléma ezzel a mostani költségvetéssel, az egyik legnagyobb probléma, hogy megint ugyanúgy, mint az előző évi költségvetéseknél, a lényeg az, hogy megint a jobbmódúaknak kedvez a többség kárára, azok kárára, akik kevesebb keresettel rendelkeznek. Ameddig ez így van, tisztelt képviselőtársaim, ameddig nem differenciálunk az adókulcsok között - például ezért javasoljuk mi azt, hogy egy számjegyű legyen azok adókulcsa, akik keveset keresnek -, amíg nem fejlesztünk föl bizonyos térségeket, addig hiába állítunk Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében vagy Borsod-Abaúj-Zemplén megyében kétszer annyi rendőrt és építünk kétszer annyi börtönt, akkor sem lesz jobb a közbiztonság! Addig, ameddig ez a társadalmi probléma így nem oldódik meg, ameddig ez a fajta hozzáállása van a kormánynak mind a szegényebb rétegekkel szemben, mind a lemaradottabb térségekkel kapcsolatban, amit tükröz a mostani költségvetés, addig itt a közbiztonság vonatkozásában sem lesz fejlődés, „három csapás” ide vagy oda.

Az elmúlt időszakban egyébként - és ezt hadd említsem meg -, annak ellenére, hogy egy „három csapás” nevű törvénycsomagot vezettek be még 2010-ben; annak ellenére, hogy számtalan esetben módosították a büntető törvénykönyvet; annak ellenére, hogy sikerült elérni valóban, hogy a börtönképesség még magasabb, a börtönök még túlszűfoltabak - nem a 100-hoz közelít, hanem lassan a 200 százalékos túltelítettséghez -, ennek ellenére a bűnözés volumene gyakorlatilag semmivel sem lett kevesebb, nem csökkent ahhoz képest, mint az előző években volt. Ez a büntetőpolitika egyébként - akár csak ez a költségvetési politika -, azt gondolom, csődöt mondott.

A másik, amit megemlítenék még az előző felszólalással kapcsolatban, az a bevándorlás. Persze, fontos erről a kérdéstről beszélni, és tudom, hogy most ez az egyik gumicsontja a kormánynak, erről szól a nemzeti konzultáció is, amiről azt gondolom, hogy kül- és belföldön joggal keltett felháborodást, de azt gondolom, hogy a legnagyobb probléma ma Magyarországon nem a be-, hanem a kivándorlás. Az, hogy a fiatalok tömege hagyja el az országot, az, hogy ma már Nyugat-Magyarországon lassan annyian választják a külföldi felsőoktatási intézményeket, mint a magyar felsőoktatási intézményt, az, hogy gyakorlatilag éppen az a réteg, amely fel tudná virágoztatni az elkövetkezendő évtizedekben Magyarországot, nem Magyarországon képzei el a jövőjét. Azt gondolom, hogy ez lényegesen nagyobb probléma annál, mint hogy a bevándorlókról ilyen mértékben sokat beszéljünk. Ebből a költségvetésből, azt tudom mondani még egyszer, legalábbis én nem látom benne azt, hogy ezen a tendencián akarna és tudna módosítani.

És most rátérve az igazságügyi területre, elsősorban csak egy kérdést tennék föl, mert azt látom, hogy az Országgyűlés fejezetén belül további 1 milliárd forintot különítenek el az MTESZ-székház felújítására. Kérdezném: ez azt jelenti, hogy 2,5 milliárd forintból tervezik ennek a felújítását? Mert ezt egy picit túlzónak érzem, de ha ez másként van, akkor tegye meg valaki a kormány képviselői közül, hogy e vonatkozásban majd ad nekünk felvilágosítást.

A másik, amit kifejezetten nehezményezek, az az, hogy az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala költségvetése 18 millió forinttal csökken. Akkor, amikor az Igazságügyi bizottságban az ombudsman urat meghallgattuk, ő elmondta azt, hogy milyen többlet-terhet rótt az elmúlt időszakban a hivatalra a mi jogalkotási tevékenységünk. Elmondta azt, hogy ehhez szeretne pluszforrásokat kapni, és azt gondolom, hogy megfelelőképpen meg is indokolta, alátámasztotta ezt, de ez a jelentéséből is kiolvasható.

Számomra nem elfogadható az, hogy a hivatal támogatása csökken, ahelyett, hogy növekedne. Tekintettel arra, hogy az összköltségvetést tekintve itt alig több mint 1 milliárd forintos támogatásról van szó összességében; tehát ahhoz, hogy ezekhez a pluszfeladatokhoz hozzá tudjuk rendelni még a szükséges forrásokat, azt gondolom, hogy bele kellene hogy férjen, főleg tekintetbe véve azt, hogy az ombudsman milyen hasznos tevékenységet folytatott, milyen komoly munkát végzett.

(12.50)

Az is bizonyítja ezt, hogy az ombudsmani beszámolót elfogadta nemcsak a kormánypárt, hanem, ha jól emlékszem, akkor minden ellenzéki párt, tehát nem szavazatot nem kapott, talán a Jobbiknál volt tartózkodás az egyik évi beszámolót illetően, mert hogy többet tárgyaltunk együtt az elmúlt évben.

A másik, amit kiemelnék a bíróságok fejezet vonatkozásában: a bíróságok iránt elkötelezett jogászként, az OIT volt tagjaként szívügyemnek tekintem azt, hogy a bírósági költségvetés egyre több legyen, egyre nagyobb legyen, és természetesen növekedjen a támogatottsága. Mi azt javasoltuk is, hogy Alaptörvény, illetve alkotmány rögzítse azt, hogy a bírósági költségvetés nem lehet kevesebb, már a támogatás összege nem lehet kevesebb az előző évinél.

Mindösszesen az indokolás az, ami nekem egy picit problémás, ugyanis én azt gondolom, hogy az a fajta jogalkotási tevékenység vezet most oda, hogy közel 3 milliárd forinttal többet kénytelenek leszünk fordítani a bírósági költségvetésre, ami minden, hadd fogalmazzak úgy, csip-csup ügyet bírósági hatáskörbe utal. Én azt gondolom, hogy a bírák leterheltségét a továbbiakban is érdemes csökkenteni, éppen a minőségi ítékezés és az ügyek gyorsítása érdekében, de ezt elsősorban nem a költségvetési támogatással érdemes, hanem azzal, hogy azokat az ügyeket, amelyek egyébként közigazgatási hatáskörben remekül elintézhetőek lennének, ne utaljuk bírósági hatáskörbe.

Voltak erre jó törekvések, például a szabálysértési értékhatár felemelése 50 ezer forintra. Azt gondolom, hogy ezt nyugodtan föl lehetne emelni a mai viszonyok mellett 200 ezer forintra (*Zaj a Jobbik soraiból.*), vagy akár még tovább is, és ezt közigazgatási hatáskörben elrendezni, főleg úgy, hogy ma már a szabálysértési szankciók gyakorlatilag hasonlatossá kezdenek válni bizonyos területen a bíróság által kiszabható büntetőjogi szankciókhoz. Látom, jobbikos képviselőtársaim ezzel nem értenek egyet. (*Mirkóczki Ádám közbeszól.*) Nyilván kifejtik az álláspontjukat ezzel kapcsolatban.

Igen, tisztelt képviselőtársaim, hadd reagáljak. Jó műfajnak tekintem a bekiabálást, magam is szoktam élni vele, úgyhogy válaszolok arra, amit ön most fölvetett. Nem feltétlenül van szükség arra, hogy egy teljes bírósági büntetőjogi garanciarendszert használjunk akkor egy 200 ezer forintos lopás esetén, amikor ezt közigazgatási hatáskörben egyszerűen, gyorsan és hatékonyan meg lehet oldani. Nem hiszem, hogy mondjuk, egy két- vagy háromfokú fellebbezési lehetőség szükséges ahhoz, hogy egy 200 ezer forintos lopást el tudjunk intézni. Én erre utalok, és ezért mondom azt, hogy nem a garanciarendszer szintjét kell csökkenteni, hanem ezeket az ügyeket kivenni ebből az ügymenetből, és áttenni közigazgatási hatáskörbe. Gyorsabb, olcsóbb és hatékonyabb ügyintézés. Egyébként gyorsabban fogja a bűnös elnyerni a méltó büntetését, mint a mai rendszerben, hadd tegyem ezt hozzá. Máshol persze, ahol nagyobb értékről van szó, ott a garanciarendszer megtartása értelemszerűen szükséges, de ez már túlmutat egy költségvetési vitán.

Amit szeretnék még kiemelni, hogy ha a perek elhúzódsáról beszélünk és a perek elhúzódsát tekintjük problémának, akkor miért van az, hogy nem kap soha, most már évek óta jelentősen több támogatást az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézet,

ugyanis mindenki tudja, az összes felmérés és statisztika azt mutatja, hogy a szakértői munka hátrálatja elsősorban, vagy talán ez az egyik legfőbb oka, amiért az eljárások húzódnak. Mindenki tudja azt, hogy ha itt egy picit több pénzt kapna, nem picit, sokkal több pénzt kapna a kutatóintézet, akkor az eljárások lényegesen rövidülni tudnának.

Nagyon röviden még emliteném a jogászképzés színvonalának emelését célzó programok támogatására szánt 500 millió forintot. Itt nagyon kíváncsi lennék, hogy ez részleteiben mit takar, ez nem olvasható ki ugyanis az indokolásból. Azt látom és azt tudom, hogy amióta lecsökkentették 100-150 főre a támogatotti helyeket a jogászképzésben, országos szinten, szeretném hangsúlyozni, nem egy-egy egyetemnél, azóta a jogi egyetemeknek ez a legfőbb problémája. Ha ennek a megemelését is segíti ez az 500 millió forint például, akkor ezt tudom támogatni, csak szeretném tudni, hogy ezt hogy kívánják majd fölhasználni a költségvetésben, erről nem látunk kimutatást.

Végül az Igazságügyi Minisztérium fejezeti kezelésű előirányzatai kapcsán egy kezem nem elég mutatni, hogy hányszor mondtam el, és nem értem az okát, hogy miért nem lehet ezen változtatni, hogy a kártalanításra, a jogi segítségnyújtásra, illetve az áldozatok kárenyhítésére szolgáló keretösszeget minden évben ugyanannyiban határozzák meg, és minden évben két-háromszorosa az előirányzatnak, ami a valóság. Miért nem lehet felemelni ezt, miért nem lehet az, hogy a valóságot tükrözzék ezek a számok? Annál is inkább, mert én azt gondolom, hogy a jogi segítségnyújtás rendszerét - de már megint túlmutat a költségvetési vitán ez a kérdés - jelentősen át kellene alakítani, és a kirendelési rendszert gyakorlatilag nem megszüntetni, de a bíróságok, hatóságok hatásköréből át kellene utalni a jogi segítségnyújtó szolgálat keretei közé. Sokkal objektívebb lenne a védői munka, ha ezekben a keretekben folyna.

Tényleg utolsó témaként, egészen elválva most már az igazságügyi területtől, én messzemenőig osztom azokat a gondolatokat, amiket Egyed Zsolt képviselőtársam elmondott az állatvédelemmel kapcsolatban. Én is úgy gondolom, hogy ez egy olyan terület, aminél, hála istennek, az elmúlt időszakban az állatvédelem és az állatok megítélése sokat változott. Mutatják ezt a Btk.-módosítások, mutatják ezt az állatvédelmi törvény módosításai. Ez valóban egy olyan ügy, ami nem politikai kérdés. Valóban egy olyan ügy, amely megérdemelne ennél több figyelmet és több anyagi ráfordítást. Ezeket a módosító javaslatokat tehát én például nagyon jó szívvel tudom támogatni, mint minden olyan jogszabálymódosítást, amely az állatvilág, a természetvédelem és általában az állatok világát pozitívan érinti.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Kontrát Károly államtitkár úr kért szót. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Bárándy képviselő úr által elmondottakra szeretnék reagálni annyiban, hogy jó hírt mondok a képviselő úrnak. Ő azt mondta a hozzászólása elején, amikor rendészeti kérdésekkel foglalkozott, hogy a szigorú rendészeti politika nem hozott eredményeket (*Mirkóczki Ádám: Nem.*), illetőleg azt mondta, hogy a bűnözés megoldása tekintetében csupán a rendészeti kérdések nem elegendőek. Azzal kezdtem, hogy jó hírt mondok Bárándy képviselő úrnak.

Amikor 2010. május 29-én hivatalba lépett Orbán Viktor második kormánya, akkor világossá tettük, hogy a rendet és közbiztonságot kiemelt nemzeti ügynek tekintjük, és ennek érdekében megerősítjük a rendőrséget. Többször elmondtam, 3500 fővel erősítettük meg a rendőrséget. Szigorú törvényeket hoztunk a parlamentben, a bírósági ítélezési gyakorlat gyorsítását is elősegítő törvényeket alkottunk, 2012-ben hatályba lépett a bírósági reform. Ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően 2010 decembere és 2014 decembere között 70 ezerrel csökkent az ismertté vált bűncselekmények száma, és elmondhatjuk azt, hogy ma Magyarországon az emberek nagyobb biztonságban élnek, mint 2010 előtt.

Tehát úgy gondolom, hogy ez egy jelentős előre lépés, és fontos az, hogy ezt itt az Országgyűlésben is világosan lássa minden képviselő úr. Azért mondom, mert én jóindulatúnak vettem Bárándy képviselő úr hozzászólását, ezt az adatot csak azért mondtam el, hogy ezzel legyen tisztában.

Másrészt pedig egy nagyon fontos lépés fog bekövetkezni ez év július 1-jétől. Az április 14-én elfogadott új szolgálati törvény eredményeképpen 2015. július 1-jétől hatályba lép az új illetményrendszer, aminek eredményeképpen 2015. július 1-jétől átlagosan 30 százalékos emelést kapnak a rendvédelmi területen szolgálatot teljesítő hivatásosok. Ennek a fedezete a 2015-ös költségvetésben 44 milliárd forint összeggel rendelkezésre áll. 2016. január 1-jétől egészen 2019. január 1-jéig további évi 5-5 százalékos, összesen átlagosan 50 százalékos illetményemelést fognak kapni a rendvédelmi állomány hivatásos tagjai. Ennek a 2016-os forrása 121 milliárd forint értékben a 2016-os költségvetésben is szerepel.

(13.00)

Ezzel reflektálok más ellenzéki képviselők által elmondottakra is. Tehát azt tudom mondani, hogy jelenleg ez a helyzet. Nem vagyunk elégedettek egyébként, további lépéseket szeretnénk, és a 2016-os költségvetés ennek a fedezetét, tehát hogy előre lépünk a közbiztonság, közrend további erősítése területén, ezeket a feltételeket úgy, ahogy Simon Miklós képviselő úr elmondta, tartalmazza.

De még egyszer mondom, nekünk az a filozófiánk a rendészet területén, hogy holnap sokkal többet kell tenni a rend, a biztonság érdekében, mint amit

tegnap vagy tegnapelőtt tettünk. Mi erre készek vagyunk, elszántak vagyunk, és ez a költségvetés '16 vonatkozásában ennek a feltételeit tartalmazza. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Most Vantara Gyula képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének adom meg a szót.

VANTARA GYULA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem szólók a költségvetés részkérdéseivel foglalkoztak, engedjék meg, hogy egy picit visszatérjek a költségvetés filozófiájához és a 2016. évi költségvetést eszerint vegyem görcső alá.

Minden költségvetés célja az, hogy az választ adjon arra, hogy hogyan fognak élni az emberek a következő évben. Ez leegyszerűsítve talán így hangzik egy költségvetés feladatáról. A kormány 2015. május 13-án terjesztette be a parlament elé a 2016. évi költségvetést, aminek a legfontosabb üzenete az emberek felé az adócsökkentés - adócsökkentés felelősséggel. Jóllehet alacsonyok a kamatok, jelentős a gazdasági növekedés, az infláció is alacsony, de nem szabad felelőtlen költekezésbe kezdeni, ahogy ezt a szocialista kormányok idején számtalanszor megtapasztalhattuk. Mindannyian emlékszünk még az alaptalan költekezésekre, a kétszer száznapos programokra vagy a 2006-os esztendőre, amikor úgy csökkentették az áfát, hogy közel 10 százalékos hiány lett belőle. Persze, amikor látták az intézkedés költségvetési hatását, gyorsan vissza is emelték azt.

Szerencsére ma már nem arról vitatkozunk a költségvetés kapcsán, hogy kinek és mennyivel növekednek a befizetései, hanem arról, hogy kinek és mennyivel csökkennek. Magyarország továbbra is a fegyelmezett költségvetési gazdálkodás híve. Ezért megnyugtató a kormány azon szándéka, hogy a személyi jövedelemadó mértékét több lépcsőben fokozatosan szándékozik csökkenteni, hogy az ne veszélyeztesse a költségvetést, és tartani tudjuk a 2 százalékos költségvetési hiánycélt. Ugyanez a felelős hozzáállás mutatkozik meg az áfa tekintetében is, ugyanis a kormány itt is a fokozatosság elvét követve először csak a sertés tőkehús általános forgalmi adóját csökkenti 5 százalékra annak érdekében, hogy a költségvetés egyensúlya ne boruljon föl. Bízunk benne, hogy az intézkedés hatásai pozitívak lesznek, kifehériti a gazdaságot, és további termékcsoportokra is érdemes lesz megvizsgálni az áfacsökkentés lehetőségét.

Meglátásom szerint egy polgári kormány nem hitelből osztogat, eladósítva ezzel a jövő generációját, hanem felelősen bánik az adófizetők pénzével. Nem volt fenntartható az a rendszer, hogy a legtökeerősebb vállalatok nem vették ki részüket a közös terhekből, miközben extraprofitot termeltek és vittek haza. Ennek jegyében a dohányipari vállalkozások egészségügyi hozzájárulása állandó közteherré alakul, mely hosszú távon biztosít forrást a hazai egészségügyi ellátásokat finanszírozó Egészségbiztosítási

Alap számára. A filozófia itt is az, mint a népegészségügyi termékadónál, hogy az adóemelést nem elnyeli az állam, hanem visszaforgatja oda, ahol a legnagyobb szükség van rá, az egészségügyi ágazatba.

A kormány másik, egészségügyet érintő javaslata, hogy a házi orvosok mentességet kapjanak a helyi iparüzési adó alól, ami nagymértékben segíteni fogja az ágazatban dolgozók megtartását. A kormány továbbá teljesíti egy másik ígértét is, miszerint a költségvetés lehetőségeihez mérten csökkenti a bankadó mértékét is. Ez kifejezetten jó hír a bankszektornak és valószínűleg a gazdaságnak is. A bankadó drasztikus csökkentése javíthatja a hitelezést és ezáltal felgyorsíthatja a gazdasági növekedést, ugyanis az adó mértéke 2016. január 1-jétől a mérlegfőösszeg 0,53 százalékáról 0,31 százalékra fog csökkenni. Ezzel az intézkedéssel körülbelül 60 milliárd forinttal csökken a bankok adóterhelése, remélhetőleg ezzel egyidejűleg a hitelezési aktivitásuk is nőni fog, segítve ezzel a magyar gazdaság fejlődését.

Pozitív az is, hogy a kormány ezen adó esetében is felelősségteljesen jár el, hiszen nem egyik napról a másikra szünteti meg, hanem csak fokozatosan, így nem jelent olyan nagy terhet a költségvetésnek. Most már kijelenthetjük, hogy az úgynevezett krízisadók bevezetése, a 2010-11. évi válságkezelés sikeres volt, hiszen a magyar gazdasági modell bizonyította életképességét, minden makrogazdasági mutató javul az utóbbi időben, és elindult a növekedés is.

A másik terület, ahol a kormány könnyítést ígér, az az adminisztrációs terhek csökkentése. Az államreform II. program keretében vizsgálják annak lehetőségét, hogy milyen illetékeket, díjakat lehet megszüntetni, illetve csökkenteni. Ezzel az intézkedés-csomaggal közel 10 milliárd forint maradhat az embereknél.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Így szolgálja tehát a 2016. évi költségvetés a polgárok érdekeit is.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most Mirkóczki Ádámnak, a Jobbik képviselőjének adom meg a szót.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is alapvetően rendészeti kérdésekhez szeretnék hozzászólni. Igyekszem nem megismételni azokat, amelyek már akár ellenzéki, akár kormánypárti padsorokból a témában elhangzottak, tehát én most a számokat és a különböző költségvetési tételket nem sorolnám el. Viszont szeretném azért tisztázni elsősorban kormánypárti képviselők irányába, hogy azt a nagy-nagy sikerpropagandát, mely szerint 2010 óta mi rendet tettünk, elköteleztünk vagyunk, mindent megtettünk, ezt azért vagy fejezzük be, vagy akkor a mérleg másik serpenyőjébe tartozó negatívumokat, ami egyébként a realitás és a valóság, azt tegyük hozzá.

A rendőrség esetében korábban ellenzéki felszólalásban elhangzott, hogy ott vannak a dologi kiadások, amin most lehet vitatkozni, hogy az egyik sorban növekszik, a másikban csökken, egy tény: mindennapos probléma, és tessék megkérdezni körzeti megbízottakat, tényleges járőrszolgálatot teljesítő rendőröket, alapvető probléma az, hogy az adott hónap második-harmadik hetében elfogy az üzemanyagkvóta. Nincs, saját zsebből tankolnak kisteleplésen a körzeti megbízottak. Ez a helyzet. És ezt az önkormányzat ötéves alatt nem tudta teljesíteni. Lehet ezt tagadni, hogy van; a valóság az, hogy nincs. Nem én mondom, hanem általam megkérdezett rendőrök, hogy ez tényleg igaz-e. Mert az ember ezt nem akarja elhinni, hogy egy rendőr az ő fizetéséből saját maga tankol, és kistelepléseken megteszik a rendőrök, hiszen mindenki ismer mindenkit, és mondjuk, a falu lakossága benne bízunk. Nem fogja azt megtenni, hogy azt mondja egy hozzá forduló állampolgárnak, hogy bocsánatot kérek, nem tudok már tankolni a keretből, úgyhogy nem megyek. Ilyet nem mond a rendőr, zsebbe fog nyúlni és elmegy, minden tisztelet az övé. De még egyszer mondom, azért ezeket az alapvető problémákat lássuk be.

És ami a legfontosabb: lehet azt mondani... - sajnálom, hogy Kontrát államtitkár úr éppen nem figyel. *(Dr. Kontrát Károly az ülés terem bejáratánál telefonál.)* Mindegy, biztos el fog hozzá jutni. Lehet azt mondani, hogy minden településen van rendőr. *(Dr. Kontrát Károly visszatér az ülés helyére.)* Lehet azt mondani, hogy 3500 rendőrt avattunk 2010 óta, ez igaz, ezt senki nem vitatja, én meg azt mondom, hogy ez még mindig nem elég. Mert mi az alapvető probléma? Az alapvető probléma az, hogy egy körzeti megbízottnak nem egy település van, ami a normális eset lenne, hanem három-négy, sokszor öt. Egy szolgálati idő alatt annyi feladata van, és annyi energiát és időt elvesz az, hogy minden településen, ha tud, jelenjen meg, hogy gyorsan körbeszalad a településeken, bemegy a polgármesteri hivatalba, esetleg beszél a polgárőrökkel, hogy minden rendben van-e. Nincs, jó, mennem kell tovább, nem tudok mit csinálni. Ez a helyzet.

És hogy ne hitetlenkedjenek, a közelmúltban írásbeli kérdéssel fordultam Pintér Sándorhoz, a következő választ kaptam, és akkor ebből kell kiindulni, hogy ez elégséges vagy jó-e.

(13.10)

Érdeklődtem a kapitányságok, rendőrőrsök, körzeti megbízottak létszámát tekintve. Ma Magyarországon, durván 3200 településen 154 rendőrkapitányság működik, 21 határrendészeti kirendeltség, valamint 258 rendőrőrs. Az jól látható, hogy Magyarország településeinek elképesztő mértékű hányadában sem kapitányság, sem rendőrőrs, sem körzeti megbízotti központ nincsen. A körzeti megbízottak száma 3546 fő. El lehet képzelni, hogy a 3200 településre hogy oszlik meg 0-24-es szolgálat alatt a

3546 fő. Sehogy. Települések döntő hányada marad ténylegesen rendőrség nélkül. Ez a legnagyobb probléma. Mert lehet azt mondani, hogy papíron van, a gyakorlatban az a helyzet, hogy nincs.

De menjünk tovább! Önök szerint minden rendben van, és a költségvetés is azt mutatja, hogy érdemben - én most az érdem alatt itt a sok százalékos változást értem akár pozitív, akár negatív irányban - az előző évekhez nem igazán változik a költségvetés. Az egyik szavukkal azt mondják, hogy biztosított a keret minden előttünk álló és a hatóságok előtt álló feladatok kihívásainak kezelésére, a másik oldalon meg azt mondják, hogy milyen nagy problémát okoz a terrorizmus, milyen nagy problémát okoz az illegális migráció.

Akkor szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy mi nem véletlenül mondjuk azt, hogy az önálló határőrség visszaállítása elengedhetetlen. Lehet azt mondani, hogy a rendőrség kötelékein belül működő határrendészet végzi a dolgát, a valóság itt is az, hogy például a szerb határnál, Ásotthalom környékén nem Toroczkai Lászlónak és mezőőreinek kellene összeszedni az illegális migránsokat, hanem normális esetben határőrségnek.

És hogy a hiba vajon kinek a készülékében van, arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy az Európai Unió 27 tagállama közül - azok közül a tagállamok közül, akiknek schengeni határszakaszuk van, akár egyetlen méter -, mely tagállam az, ahol nincs önálló határőrség. Egyedül Magyarország. Egyedül Magyarországnak nincs önálló határőrsége.

Azt gondolom, hogy nem lehet azt állítani, hogy az EU tagállamainak azon tagjai, akiknek van határőrségük, hülyék vagy ostobák, mert minek, mert itt a magyar példa. A magyar példa pontosan az illegális migráció tekintetében mutatja, hogy nem jó. És itt van a terrorveszély példának okáért. Mi is azt gondoljuk, hogy ez egy nagyon valós és egyre nagyobb kihívás. Azt látjuk, hogy Nyugat-Európában milyen brutális dolgok történnek. Azt látjuk, hogy az illegális migrációból fakadó nemzetbiztonsági kockázat és egyéb biztonságpolitikai kihívások egyre nagyobbak, ellenben azt látjuk, hogy a költségvetésben ezek a fokozódó kihívások vagy mondjuk úgy, hogy vélelmezett fenyegetettség nem jelenik meg; sem az Alkotmányvédelmi Hivatal - itt most, ugye, több minisztérium érintettsége fölmerül -, sem az Információs Hivatal, sem a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat esetében, sem a Terrorrelhárítási Központ esetében.

Nincs meg az a költségvetési tételnövekmény, amely igazolná azt, amire önök is sokszor hivatkoznak, hogy milyen arányban nőtt a fenyegetettségünk. És ténylegesen nőtt, csak egyetlenegy döntéssel: csak az Iszlám Állam elleni magyar katonai szerepvállalással soha nem látott mértékűre fokozódott Magyarországon a terrorfenyegetettség. Ez maradjon csak fenyegetettség, és én is azt kívánom, hogy ne legyen belőle probléma, de azért azt lássuk be, határőrségünk nincs, az illegális migránsok száma elsősorban délről elképesztő mértékben és elképesztő

ütemben növekszik, nincs a magyar titkosszolgálatoknak kapacitása arra, hogy a több tízezer illegális migránst vagy egyéb bevándorlót olyan szinten tudja ellenőrizni, hogy megállapítsa, hogy valamilyen dzsihádistá csoporttal például van-e kapcsolatuk, tartozik-e szalafita vagy vahabita szélsőséges szektákhoz vagy hozzájuk köthető körökhöz és a többi. Itt azért lenne feladat.

És maradjunk annyiban, hogy a bizonyos csőbomba esete is azt mutatta, és a történet szempontjából teljesen lényegtelen, hogy az, nem tudom, az Iszlám Állam nevű terrorszervezethez vagy máshoz köthető, egyetlenegy eset bemutatta azt, hogy Magyarország mennyire kiszolgáltattott a terrorizmussal szemben. Ez kétségtelen. Az csak a fatális véletlennek köszönhető, hogy nem lett belőle tragédia.

És én is azt mondom, hogy nincs százszázalékos biztonság, de amikor a Terrorrelhárítási Központ vezetője, az összes titkosszolgálat főigazgatója azt mondja, hogy az Iszlám Állam elleni hadba lépés - és nagyon udvariasan és nagyon finoman fogalmaztak, de ezt fordítsuk le magyarra - elképesztő mértékben fokozta Magyarországon és fokozza folyamatosan a terrorfenyegetettséget, hiszen tőlünk néhány kilométerre délre Boszniában az Iszlám Államnak rengeteg kiképzőtábora és sejtje működik, akiknek tagjainak egy jelentős része rajtunk keresztül utazik Észak-Irakba vagy Szíriába az Iszlám Államhoz csatlakozva harcolni. Ha ők úgy döntenek, hogy megbüntetjük Magyarországot a katonai szerepvállalásáért, akkor kis túlzással, és mondjuk ki nyíltan, gond nélkül megtehetik. Ez a probléma, és ezzel kellene foglalkozni. Mondjuk, hozzáteszem, a leghatékonyabban úgy lehetne foglalkozni, ha ezt megelőznénk. Ezt úgy lehetett volna megelőzni, hogy egy amerikai e-mailre nem az a válasz, hogy 150 katonát évi 20 milliárd forintért kiküldünk Észak-Irakba.

És akkor a másíkról még nem beszéltünk. Itt van a szomszédunkban egy háborús konfliktus, Ukrajna területén szabadcsapatok, köztörvényes bűnözők, ténylegesen szélsőséges, náci eszméket valló, ukrán sovíniszta politikára és ideológiára épülő gyilkosok több száz fővel felfegyverezve grasszálnak, és azt csinálnak, amit akarnak. Ha Ukrajna adott esetben - úgy hozza a nagypolitika - szétesik, és megindul a menekültáradat, őket vajon fogjuk-e tudni szűrni, akár a Szics, Azov, Jobb Szektor, bármelyik esetében. És ők mit művelhetnek Magyarországon?

Én erről beszélek, amikor azt mondom, hogy a költségvetésben nem feltétlenül tükröződik vissza az a növekmény, ami a jövő szempontjából Magyarország biztonságpolitikai értelemben vett kihívásait képes kezelni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kontrát Károly államtitkár úr kért szót. Öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök

Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Mirkóczki Ádám képviselő úr által elmondottakra szeretnék reagálni néhány gondolat erejéig.

Ami a rendőrség létszámát és megerősítését illeti, tudja, képviselő úr, azért furcsa, hogy egyrészt számon kéri rajtunk, hogy miért nincsenek jobb eredmények, másrészt pedig önök sorozatban nem szavazták meg azokat a törvényeket, amelyek ezeket a célokat szolgálták. *(Mirkóczki Ádám: Salátatörvényt nem szavaztunk meg!)* De nem szavazták meg. Tényként mondom: nem szavazták meg. *(Apáti István: Lejárt lemez!)* Ez hiteltelen, hogy ön rendért kiált *(Mirkóczki Ádám: A kormány a hiteltelen!)*, és nem adják meg azt a lehetőséget a rendőrségnek, nem adják azokat a fegyvereket a rendőrség kezébe, hogy jelképesen mondjam, amelyek a még hatékonyabb fellépéshez szükségesek. *(Mirkóczki Ádám: Mit nem adunk meg? Kétharmadotok van! Mi kellett volna? Négyötöd?)*

Ez nem hiteles, képviselő úr, hiszen én többször figyelmeztettem az elmúlt négy évben, felhívtam a figyelmüket, és kértem önöket szép szóval, hogy támogassák azokat a rendet megerősítő törvényeket, amelyeket beterveztünk, de önök nem tették meg. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Elnök úr, kérem, tegye lehetővé, hogy elmondjam a hozzászólásomat! *(Apáti István: A közbeszólás parlamenti műfaj!)* De a demokrácia is parlamenti műfaj *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ti már csak tudjátok!)*, képviselő úr, és a másik meghallgatása is hozzátartozik ahhoz, hogy... *(Szilágyi György: Meg az igazmondás is parlamenti műfaj!)* Tehát folytatom, ha megengedi Apáti István képviselő úr, ha befejezte a bekiabálást.

Tehát ott hagytam abba, hogy igen, Bárándy képviselő úrnak reagálva elmondtam, hogy mi sem vagyunk teljesen elégedettek, mi is látjuk azt, hogy nagyon sok a teendő még, ezért azt gondoltuk egyébként, hogy a közbiztonság egy olyan kérdés, amiben nemzeti közmegegyezést lehet létrehozni, hiszen valamennyiünk érdeke az, hogy az ország valamennyi településén rend és biztonság legyen. Ezt várják el tőlünk a választópolgárok az ország minden területén, Kelet-Magyarországtól kezdve Nyugat-Magyarorszáig, Budapestig bezárólag mindenhol. És mi ennek érdekében cselekszünk.

Ami a körzeti megbízotti létszámot illeti, illetőleg szóvá tette, hogy nincs elég körzeti megbízott: ha a 2010-es adatokhoz viszonyítjuk, akkor azt mondhatjuk, hogy közel százszázalékos a feltöltöttsége a körzeti megbízotti állománynak, ami jelentős előre lépés, egyrészt.

Másrészt pedig, amit szeretnék elmondani, hogy ennek eredményeképpen és a Készenléti Rendőrség segítségének köszönhetően ma elmondhatjuk, hogy minden magyar településre jut rendőr. Nem azt mondtam, hogy egész nap ott van rendőr, de minden magyar településen van rendőr, és az a célunk egyébként, hogy ezt a helyzetet tovább javítsuk, és összefogva az önkormányzatokkal, a civil szervezetekkel, a polgárőrséggel... - és itt hadd emeljem ki a

polgárőrséget, és hadd mondjak köszönetet a polgárőröknek, annak a több tízezer embernek, akik önként, szabadidejüket feláldozva teljesítenek szolgálatot a bűncselekmények megelőzése érdekében. Szóval, nekik ezúton is köszönetet mondok.

(13.20)

Tehát ezzel az összefogással, a rendőrség, a polgárőrség, az önkormányzatok, a civil szervezetek, az egyházak, az emberek összefogásával mind-mind nagyobb sikereket tudunk elérni. És mindig többet kell tenni, mert a bűnözők is fokozzák az erőfeszítéseiket azért, hogy megtalálják a réseket, de nekünk mindig többet kell tenni. Egyébként Bárándy képviselő úrnak is elmondtam, hogy mi is többet szeretnénk tenni, még nagyobb biztonságot szeretnénk az országban elérni. Ezért a körzeti megbízotti létszám teljes feltöltésére törekszünk, valamint az önkormányzatokkal való állandó együttműködésre. Kistérségi, járási fórumokat tartanak a rendőrkapitányságok, ahol valamennyi polgármestert meghallgatnak a tekintetben, hogy hol kell nagyobb erőfeszítést tenni, hol van nagyobb szükség a nagyobb rendőri jelenletre. Tehát ott vagyunk, a terepen vagyunk, együtt dolgozunk mindenkivel, akinek fontos a rend és a közbiztonság.

Hadd mondjam el, hogy a 2016-os költségvetésnek öt kiemelt célja van a BM-fejezetet illetően. Az egyik a közbiztonság megerősítése, a másik pedig a terrorizmus elleni védelem, a terrorcselekmények megelőzése. *(Mirkóczki Ádám: Vissza kell állítani az önálló határőrséget.)* Arra is rátérek majd. S még egyszer mondom, vannak eredmények, a számok javulnak, de még többet kell tenni a rendőrségnek is, nekünk törvényhozóknak is, hogy olyan feltételeket teremtsünk, amelyek az ő eredményes munkájukat lehetővé teszik.

Ami pedig az önálló határőrség visszaállítását illeti: ez többször előkerült korábban is a parlamentben azonnali kérdésekben, napirend előtti és egyéb parlamenti műfajokban. Mindannyiszor elmondtuk, hogy 2007. december 21-én csatlakozott Magyarország a schengeni térséghez, a schengeni rendszerhez. 2008. január 1-jével jött létre a rendőrség és a határőrség fúziója, a határrendészet akkor lett a rendőrség tevékenység része. Miniszter úr abban a levélben, amit az ön írásbeli kérdésére válaszolt, világosan érintette, hogy hány határrendészeti kirendeltség van, és milyen szervezeti egységben dolgoznak a határőrök.

Képviselő úr, fontos az, hogy a Frontex, az Európai Unió határrendészeti ügynöksége is elismerően állapítja meg az éves jelentéseiben a magyar határrendészeti tevékenységet végző rendőrök eredményeit. Együttműködünk az uniós határrendészeti ügynökséggel, a Frontexszel és az Unió egyéb szervezeteivel. Uniós alapokra pályázunk, a Külső Határok Alapot és az egyéb alapokat igénybe vesszük a határőrizeti tevékenység eredményesebbé tétele érdeké-

ben. Ezen a területen is azt tudom mondani, amit az egyéb, a közbiztonságot érintő területeken, hogy mi sem vagyunk teljesen elégedettek, mi is nagyobb biztonságot szeretnénk. Ezért azt szeretnénk, ha a bevándorlás kérdése nemzeti hatáskör lenne, és mi dönthetnénk el azt, hogy kit engedünk be, milyen feltételekkel, és hogy alakuljanak ezek a kérdések.

Másrészt pedig folyamatosan figyelemmel kísérjük azt a helyzetet, ami a külső schengeni határainkon van. Az elmúlt évben - de erről is tájékoztattam a tisztelt Házat és önt is, képviselő úr, ha jól emlékszem - jelentősen megerősítettük a Csongrád megyei szakaszt. A magyar-szerb határ Csongrád megyei szakasza az elmúlt időszakban több mint 600 fővel került megerősítésre. És szeretném elmondani, ha további erősítések lesznek szükségesek, azokat is meg fogjuk tenni. De nem az a lényeg - ezt is már többször elmondtam -, hogy a határőrizeti tevékenységet végző szervezetet határőrségnek vagy a rendőrség határrendészeti igazgatóságainak vagy kirendeltségeinek nevezzük, hanem az, hogy valamennyiünk biztonsága érdekében jó minőségben végezzék a munkájukat. Én ehhez kérem a támogatásukat, tisztelt képviselő úr.

Ami a terrorfenyegetettséget, illetőleg azt a kérdéskört illeti, amit feltett, hogy mennyire vannak biztosítva a TEK, a Terrorelhárítási Központ költségvetésében ennek a tevékenységnek a forrásai, valamint hogy a titkosszolgálatok költségvetése mennyire biztosított: szeretném megnyugtatni, hogy a jelenleg betervezett költségvetésnek, ahogy már mondtam, fontos eleme a terrorizmus elleni védelem, a terrorcselekmények megelőzése, az ezzel kapcsolatos összehangolt tevékenység. Én abban bízom, hogy ennek a költségvetésnek az elfogadását követően biztosítottak lesznek a feltételek.

Ami az ukrán helyzetet illeti: szeretném megnyugtatni, hogy megfelelő felkészülés folyik e tekintetben, s ön mint a Nemzetbiztonsági bizottság tagja erről értesülhetett. Úgy gondolom, hogy Magyarország készen áll.

Képviselő úr, ami a hozzászólását illeti: még egyszer mondom, arra kérem önöket, ha önöknek valóban fontos a közbiztonság és a közrend megerősítése, a terrorfenyegetettség csökkentése, illetve kizárása, akkor az első lépés az, hogy változtassanak az eddigi politikájukon, és támogassák ezt a költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Mirkóczki Ádám: Salátatörvényeket nem támogatunk!)* Ez nem salátatörvény!

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Ennek keretében elsőként Apáti István képviselő úrnak adom meg a szót.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én Simon Miklós korábbi felszólalására szeretnék reagálni a szatmári térséget ért valóban sokmilliárdos jégkár ügyében. Örülök annak és egyet is értek képviselő úrral a tekintetben, hogy

jégkárrelhárító rendszer telepítésére égetően szükség lenne, bár az ehhez szükséges több tíz milliárd forintnyi forrást nem látom a költségvetésben. Biztos, hogy támogatni fogjuk, ha ilyen előkerül. Mutatja képviselő úr, hogy 5 milliárd forint van erre. Nos, tájékoztatom, hogy egy valamirevaló, kisebb kapacitású jégágyú 40 ezer eurónál kezdődik, és ebből komoly mennyiséget kellene telepíteni. Ha ez a forrás rendelkezésre áll, örülök, de az 5 milliárd biztos, hogy kevés lesz.

Na de mi a helyzet, tisztelt kormánypartai képviselők, a mostani jégkárral? Mi a helyzet a kártalanítással, a kárrendezéssel? Ugyanis kis- és közepes gazdák százai kerültek Csenger környékén, illetőleg a Csengertől északra fekvő települések sokasága került reménytelen helyzetbe. 500 ezer folyóméter támrendszeres uborka is tönkrement, és ez még csak a kárfelemelés első szakasza. 5 és 10 milliárd közé esik a kár óvatos becslések szerint is. A gyümölcskultúrákat pedig olyan szinten verte tönkre, hogy a gyümölcsösgazdák legkorábban 2017-ben számíthatnak árbevételre, hiszen a gallyakat, a leveleket teljesen tönkretette a dió- és cseresznyenagyságú jég, tehát gyakorlatilag még a jövő évben sem fognak bevételhez jutni, éppen ezért a Kártalanítási Alap „1 forinthez 1 forintot” elve ehhez kevés lesz. Ezt a térséget katasztrófa sújtotta övezetté kellene nyilvánítania a magyar kormánynak, és segíteni kellene azoknak a gazdáknak, akik értelemszerűen önhibájukon kívül kerültek reménytelen helyzetbe.

Ez erkölcsi kötelességük, tisztelt képviselő úr. Amikor 2007-ben volt a környéken tavaszi fagykár, akkor önök a Magosszal az élen teljes joggal követelték a gazdák kártalanítását, a parlament kapujának beszakítását is kilátásba helyezve. Hát akkor ez a szabadságharcos, meg a gazdák mellett való kiállás szemlélete akkor is uralkodjon el önökön, amikor kormányon vannak, és a Magosz ne a kormány házi szervezeteként működjön az Agrárkamarával együtt, hanem végre tegye oda magát és segítsenek a szatmári gazdáknak. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én röviden Kontrát államtitkár úr felszólalásaira reagálnék. Államtitkár úr, az a csökkenés, amit ön a bűnözésben meghatároz, megmondom önnek nagyon egyszerűen, hogy miből adódik. Nem az önök jó büntetőpolitikájából, hanem abból, amit - egyébként nagyon helyesen - megtettek, hogy a szabálysértési értékhatár 20-ról 50 ezer forintra emelték, ezért a 30-40 ezer forintos vagyon elleni bűncselekmények nem bűncselekménynek minősülnek, hanem szabálysértésnek. Így a szabálysértések száma megemelkedett, a bűncselekményeké meg lecsökkent. Ennek a jelentős része ebből adódik. Tudja, államtitkár úr, ettől függetlenül jó a tendencia, már olyan értelemben véve, hogy helyes volt az

értékhatar felemelése, csak éppen ezt kormányzati eredményként eladni, miszerint is a bűnözés csökkent volna, egy álszent dolog.

A másik pedig az, hogy önök szigorú büntetőpolitikáról beszélnek, néha még a mi hozzájárulásunkat is kéri ehhez, sőt mi több, néha még meg is adjuk. Nekem nem egy olyan felszólalásom volt, hogy rendben van, ha a kormánypárt azt gondolja, ettől fog javulni a bűncselekmények aránya, ettől lesz jobb a közbiztonság, ám legyen; büntetőjogászként ugyan nem értek egyet vele, de megtámogatjuk. Nem látjuk az eredményt. Azt látjuk viszont, és azok a visszajelzéseink, hogy a bíróságokon a bírák - most kapaszkodjon meg - elsősorban az új Btk.-t alkalmazzák. És ez tudja, mit jelent, államtitkár úr? Azt jelenti, hogy az új Btk. kedvezőbb az elkövetőre nézve, mint a régi, ugyanis visszaható hatálya a büntetőtörvénynek csak akkor van, ha az új kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé, mint a régi. És ha a bírák az új Btk.-t alkalmazzák, akkor az azt jelenti, hogy az számukra enyhébb megítélés.

(13.30)

Ez az, amikor az ember ész nélkül és a populáris igényeknek megfelelően módosít Btk.-t, de nem gondolja át azt rendszerszerűen. Ez az eredménye, tisztelt államtitkár úr! Köszönöm szépen. *(Gógös Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Most Simon Miklós képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Apáti képviselő úr jégkarral kapcsolatban mondott néhány gondolatot. A költségvetést lapozgatva ajánlom a figyelmebe nagy tisztelettel a Földművelésügyi Minisztérium fejezetét, miszerint közel 8 milliárd forint áll rendelkezésre kárenyhítésre. *(Gógös Zoltán: Nem férnek hozzá, az a baj!)* Úgyhogy a gazdákat innen is kérem nagy tisztelettel, hogy minél hamarabb adják be az igényüket, és mindent meg fogunk tenni azért, hogy azok az ültetvények, amelyek ténylegesen elpusztultak, itt gondolok az uborkaültetvényekre, új lehetőséget kapjanak. A tegnapi napon tárgyaltam az egyik konzervgyár tulajdonosaival, a máriapócsival, akik integrátori szerződés keretében új ültetvény kialakítását is kilátásba helyezték. *(Gógös Zoltán: Csak gyorsan kell, mert hamarosan szedni kellene már!)* A lehetőség tehát adott arra, hogy a munka tovább folyjon. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kontrát Károly államtitkár úr kért szót. Öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Bárándy Gergely képviselő úr által elmondottakra csak nagyon röviden szeretnék reagálni.

Képviselő úr, nem elsősorban az ön által említett változás miatt csökkent a bűncselekmények száma Magyarországon. *(Mirkóczki Ádám: A szabálysértési értékhatar felemelése miatt!)* Nem, nem! Hanem annak a bűnmegelőzési tevékenységnek az eredményeképpen is, amelyről beszéltem. *(Dr. Bárándy Gergely: A legfőbb ügyész beszámolójából más tűnik ki!)* Arról az összefogásról, ami ennek a bűnmegelőzési tevékenységnek az eredményeképpen... Tessék? *(Dr. Bárándy Gergely: A legfőbb ügyész beszámolójából más tűnik ki!)* Így van, a számokat is tudnám idézni, de most nem akarok számháborút vívni önrel *(Gógös Zoltán: Kérnék pedig!)*, csak azt szeretném elmondani, hogy a bűncselekményszám-csökkenés kétségbe vonása vagy a leszólása nem biztos, hogy erősíti a rendet, a közbiztonságot. Úgy gondolom, az is fontos, hogy az ezzel a területtel foglalkozók, a hatóságok, a rendőrség személyi állománya biztatást kapjon, hogy itt a parlamentben is elismeréssel szóljunk arról a tevékenységről, amelyet ők valamennyiünk, valamennyi magyar településen élők biztonsága érdekében végeznek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most visszatérünk a normál felszólalások sorához. Ennek keretében elsőként Révész Máriusz képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz részéről.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! 1998 óta vagyok képviselő, és ha kiszámoljuk, ez a 17. költségvetési vita, amelyben részt veszek. El kell mondanom, hogy a 17 költségvetési vita közül egy sem volt olyan, mint ez.

Az elmúlt 17 évben nem volt olyan költségvetés elénk terjesztve, mint a 2016-os. Gondoljuk meg, hogy a következő évi költségvetésben 2 százalékos hiánnyal számolunk - mikor volt erre lehetőség? -, 1,7 százalékos inflációval, 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel, úgy egyébként, hogy a reálbéremelkedést is 2,5 százalékra számoljuk. Ez a költségvetés tartalmaz 170 milliárd forintnyi adócsökkentést, és ezen felül még ez a költségvetés folytatja - az a helyzet - az életpályaprogramokat, tehát még béremelések is lesznek. Nyilván ez megjelenik a 2,5 százalékos reálbérnövekedésben is. Azt hiszem, ha ezeket a tényeket egymás mellé rakjuk, világosan és egyértelműen látszik, hogy egyetlenegyszer sem volt az Országgyűlés olyan helyzetben, hogy olyan költségvetést fogadjon el a következő évre, mint amelyet mi most fogunk tenni.

Nagy viták vannak a parlamentben, ez kétségtelen. Már két napja vitatkozunk. Az a helyzet, képviselőtársaim, hogy ezeket a tényeket valójában senki nem kérdőjelezi meg. Senki nem kérdőjelezi meg, hogy gazdasági növekedés lesz, nem kérdőjelezi meg senki gyakorlatilag, hogy rekordalacsony lesz a költségvetési hiány, és folytathatnám a sort. Egyre nehezebb kétségbe vonni, hogy az elmúlt években sikerült a magyar gazdaságot konszolidálni. Hogy ez mennyire nem volt egyértelmű, hadd mondjam el, hogy van

a baloldalhoz, Bajnai Gordonhoz közel álló Költségvetési Felelősség Intézet, amely - hadd mondjam el - tavaly talán év közepén még azt jövendölte, hogy 2015-re a gazdasági növekedés Magyarországon 1 százalék alá fog csökkenni. Egy százalék alá fog csökkenni, és az idei évben komoly megszorításokra lehet számítani tavasszal. (*Gógös Zoltán: Miért, nem volt?*) Ugyanezt mondta egyébként a szocialistákhoz közel álló Vértés András is a Gazdaságkutató Intézet-től, hogy nagy megszorítások lesznek idén tavasszal. Látjuk, hogy ehelyett nem megszorítások vannak, hanem életpályaprogramokat indítunk (*Gógös Zoltán: Pénz nélkül!*), és most már nem nagyon van olyan gazdasági elemző, aki azt mondaná, hogy ebben az évben ne lenne legalább 2,8 százalék a gazdasági növekedés mértéke. Bár el kell mondanom, hogy a legtöbb elemző már 3 százalék fölé teszi a gazdasági növekedés mértékét.

Tegnap volt egy szocialista képviselő, aki egyszeri kiugrásnak minősítette a tavalyi növekedést. Az ő figyelmét szeretném felhívni arra, amit az előbb mondtam, hogy az idén is 3 százalék körüli, valószínűleg ennél magasabb gazdasági növekedés lesz. Nyilván az sem véletlen, hogy napirenden van Magyarország felminősítése. Reményeink szerint ez még az idei évben be fog következni.

Volt olyan képviselőtársunk is, aki azt állította a tegnapi vitában, hogy ezek az eredmények szépek, szépek papíron, de mit sem érnek, ha az emberek nem érzékelnek belőle semmit. (*Gógös Zoltán: Ez így van!*) Ez mind igaz, de ha megnézzük az adatokat, azt látjuk, hogy januárban, februárban, márciusban 5 és 8 százalék között volt a kiskereskedelmi forgalom növekedése. Egy 5-8 százalékos kiskereskedelmi forgalomnövekedés viszont már mindenképpen érzékelhető, hiszen ezt a pénzt az emberek költik el. Egyetlenegy adatot hadd emeljek ki, amely mutatja, hogy milyen brutális változások vannak folyamatban Magyarországon. Az első négy hónapban a használt lakások értékesítése több mint másfélszeresére növekedett a tavalyi év első négy hónapjához képest. Másfélszeresére! Azt hiszem, hogy illet Magyarországot történetében, történelmében valószínűleg soha nem találunk (*Gógös Zoltán: Brókerbotrány!*), hogy egyik évről a másikra másfélszer annyit lakást sikerült értékesíteni, mint az előző évben.

Olyan hozzászólók is voltak, akik azt mondták, hogy a magyar társadalom folyamatosan szegényedik el, és lehet, hogy vannak ezek a problémák, de a magyar társadalom kettészakad. Hét nappal ezelőtt jelent meg vagy került nyilvánosságra az OECD felmérése, ajánlom mindenkinek a figyelmébe. Ez azt tartalmazza, hogy Magyarországon a legszegényebb tízed és a leggazdagabb tízed - tíz százalék - jövedelemkülönbsége 7,2-szerese egymásnak. Annyit hadd mondjak el, hogy az OECD átlaga egyébként 9,6-szeres, és ezzel a 7,2-del egyébként az Európai Unió átlaga alatt vagyunk. Tehát csak mindenkinek mondom, hogy lehet érvelni sok mindennel a parlamenti vitában, de szerintem jó, ha tudjuk, hogy a

szociális területen is úgy állunk, hogy a társadalom Magyarországon kevéssé van kettészakadva ezen adatok alapján, mint az OECD-országokban, vagy akár az Európai Unióban is.

Voltak olyanok, akik elmondták, hogy a család-támogatási kiadások és a szociális kiadások nagyon jelentősen csökkentek Magyarországon az elmúlt időszakban. Azt kell mondanom, hogy ezek az intézetek, nyilvánvalóan megint a baloldalhoz közel álló intézetekről beszélünk, nem bontották ki az igazságnak minden szeletét teljesen pontosan. Valóban igaz, hogy a szociális kiadások csökkentek. Például kevesebb munkanélküli-segélyt vagy jövedelempótló támogatást adunk, de az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem ezt adjuk, hanem közmunkát adunk helyette, és a közmunkából ezek az emberek egyébként lényegesen többet kapnak. Nem huszonegynéhány-ezer forintot, hanem hatvanegynéhány-ezer forintot. Ez valóban nem a szociális támogatások körében jelenik meg, viszont nagyon sokat segítünk ezeknek az embereknek, sokkal jobban járnak a közmunkával egyébként, mint ha jövedelempótló támogatásban részesülnének.

Ugyanez a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, a családtámogatások területén. Ki lehet mondani, hogy ha összeadjuk a családi pótlékot, a gyest, meg nem tudom, milyen fixen járó összegeket, akkor a költségvetésben azt látjuk, hogy jó, kisebb összeg szerepel ezeken a sorokon.

(13.40)

Viszont ha megnézzük, hogy a családtámogatásra és a családi kedvezményekre a költségvetés 2010 óta mekkora összegeket biztosított, akkor azt tapasztaljuk, hogy hihetetlen mértékű a növekedés. Hihetetlen mértékű, hiszen gondoljanak csak abba bele, hogy amikor a gyerekek után járó adókedvezményt bevezettük, az 2011-ben 185 milliárd forintot hagyott a családoknál. Az a felvetésük két éven keresztül egyébként többé-kevésbé igaz volt, és én akceptáltam is ezt az érvet, amikor azt mondták, hogy a legszegényebbek nem tudják ezt kellő mértékben igénybe venni. De 2014-től ez a probléma is megoldódott, amikor azt mondtuk, hogy az egészségügyi és a nyugdíjjáruléokra is ki tudjuk ezt terjeszteni. Ezzel máris 240 milliárd forintra növekedett ez a plusztámogatás. Az a helyzet, hogy ez viszont már a legszegényebbekben is nagyon sokat segített. A 2016-os költségvetés tartalmazza, hogy ezen az úton fogunk továbbmenni vagy továbbmehetünk, hiszen a kétgyermekesek esetében is elindítjuk az adókedvezmény növekedését. Ez egy négyéves program, évente 2500 forinttal biztosítunk nagyobb összeget gyerekenként. Ennek a költségvetési vonzata egyébként nagyjából 20-21 milliárd forint. Ennyivel hagyunk több pénzt a kétgyermekes családoknál. Tehát ha a kedvezményeket is összeszámoljuk és hozzáadjuk a támogatásokhoz, akkor nem igaz az, hogy kisebb a családtámogatások mértéke, a családi kedvezmények

mértéke Magyarországon, mint az elmúlt időszakban, hanem sokkal-sokkal nagyobb. Van azonban egy alapvető filozófiai különbség: mi ezt nem alanyi jogon járóvá szeretnénk tenni, hanem minden ilyen támogatást, minden ilyen kedvezményt igyekszünk a munkához kötni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy nagyon lényeges kérdés, és ez nem véletlenül van így. Tegnap a vitában szóba került, hogy 1 millió fővel kevesebben dolgoznak, mint a rendszerváltás idején, és az az igazság, hogy ez az állapot valóban igaz, és ez egy nagyon komoly kihívás, de ez nem egy eleve elrendelt állapot, mert ha megnézzük a hozzánk hasonló lélekszámú országokat, mint például, mondjuk, Csehország vagy Portugália, akkor hasonló lélekszám mellett 1 millióval ott is több ember dolgozik. Valószínűleg, ha őszintén szembenéznénk a tényekkel, akkor az a szociális rendszer, ami kialakult, hogy mondjam, az tette egy kicsit ellenérdekeltté az embereket abban, hogy munkát vállaljanak Magyarországon. Mi ezen nagyon drasztikusan szeretnénk változtatni, és itt is úgy tűnik, hogy az első eredmények már megvannak. Növekedett a foglalkoztatottság Magyarországon, és külön szeretném kiemelni, ami rendkívül pozitív fordulat, hogy a női foglalkoztatottság a csúcson van Magyarországon. Ez nagyon-nagyon fontos, és ha ezen adatokat még tovább bontjuk, akkor azt látjuk, hogy különösen nagy mértékben növekedett a kisgyermekes anyák foglalkoztatottsága. Ez nyilván nem elvonatkoztatható azoktól a döntésektől, amelyeket a kormány az elmúlt időszakban, illetve a parlament meghozott. Ilyen a munkahelyvédelmi akció, ami után a kisgyermekes anyukák gyedről, gyesről egyébként járulékkedvezményel térhetnek vissza a munkahelyükre. Ilyen például a gyed extra, aminek a változtatása a következő évben ismét pozitív irányba halad előre, hiszen már féléves kortól igénybe lehet venni. Azt tapasztaljuk, hogy azok az országok sikeresebbek egyébként a gyermekvállalás tekintetében, ahol az édesanya számára a gyermekvállalás és a munka összeegyeztethető. Azt gondolom, hogy ezen a területen is nagyon sokat tudtunk előrelépni.

Örömmel hallottam államtitkár asszony tegnapi bejelentését vagy két nappal ezelőtti bejelentését, amikor azt mondta, hogy a munkahelyi napközis kidolgozásának az előkészületeit kezdik meg, hiszen azt látni kell, hogy hiába teremtettük meg az ösztönzést, hogy az édesanya visszamehet hamarabb dolgozni, ha nem tudja hova elhelyezni a gyerekeket, a gyermekeiket, akkor nem fog tudni visszamenni. Úgy-hogy én nagyon fontosnak érzem, hogy az elkövetkező években folytatódjon az a bölcsődeépítési, családinapközi-, illetve most már munkahelyi-napközi-építési program, amit elkezdtünk az elmúlt években.

Magyarország legnagyobb kihívása egyébként a demográfiai probléma, és ezen demográfiai problémákon most azért, hogy mondjam, igyekeztünk sok mindent előrelendíteni, segíteni. Viszont van egy

nagyon fontos probléma, hogy ha a fiatalok nem tudnak hol lakni, akkor sajnos nem tudnak gyermeket vállalni sem. Örömteli, hogy egy hónap múlva elindul a családi otthoneremtési kedvezmény, és örömteli, hogy ennek a költségvetési fedezete a következő évi költségvetésben teljes egészében megtálálható. Ez azt jelenti, hogy évente 12 ezer fiatal házaspárt, családot fogunk tudni segíteni abban, hogy lakhatáshoz jussanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azzal kezdtem, hogy ilyen költségvetés az elmúlt években, 1990 óta nem volt a magyar parlament előtt. Az a helyzet, hogy az elmúlt időszakban sikerült konszolidálni a költségvetést. Most sikerül előremenni - adócsökkentés - a jövedelmek területén, sikerül előremenni a gazdasági növekedés területén. Egyetlenegy hiányérzetemet azért hadd mondjam el. Azt gondolom, hogy a szociális ágazatban dolgozók esetében nagyon reménykedem, hogy lesz akkora gazdasági növekedés most, ebben az évben, illetve a következő esztendő elején, hogy a szociális ágazat területén is az életpályaprogramot el fogjuk tudni indítani, és akkor ebben az esetben elmondhatjuk, hogy 2016-ban hihetetlen nagyot léptünk előre. Reménykedünk abban, mivel ez egy fenntartható növekedés, hogy ezen az úton 2017-18-ban és az azt követő esztendőben is tovább tudunk menni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Most Szakács László képviselő úrnak adom meg a szót, az MSZP részéről.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Bocsanatot kérek, azt hittem, van még előttem egy kétperces. Azzal kezdeném, hogy először inkább reagálok. Bár osztozhatnánk Révész Máriusz optimizmusában! Akkor, amikor képviselőtársam elmondja, hogy mennyi lesz a növekedés, hogy mennyi lesz ebben az évben az infláció, és mennyi lesz ehhez képest az államadósság hiánya, akkor szerintem egyébként önön kívül majdnem mindenki eddig azért nyilatkozott jóval visszafogottabban erről a kérdéstről, mert önök ezt nem tudják. Minden egyes iratban, a költségvetés indoklásában és minden egyes eddigi megszólalásban arról van szó, hogy előreláthatólag. Előreláthatólag a mai napon az, amit önök mondanak, még akár igaz is lehet. Viszont önök - majd később kifejtem, hogy van nekünk is arról egy álláspontunk, hogy miért májusban tárgyaljuk a költségvetést - egynegyed éves tényszámok alapján akkor kezdtek el még költségvetést tervezni, amikor a legnagyobb adóbevételek, mondjuk, az szeptemberbe se jött. Előreláthatólag 2,5 százalékos lesz majd a növekedés - aztán ha nem ennyi lesz, akkor mi fog történni, képviselőtársam? Előreláthatólag 1,2 százalékos lesz az infláció. Fogok majd mondani olyan tényezőket, amelyek ezeket egészen pontosan tudják majd módosítani, és önök - ezt az elmúlt időszakban is bebizonyították - három hétre nem látnak előre. Most módosítjuk a 2015. évi, ugyancsak kő-

be - hál' istennek, nem gránitba - vésett költségvetést, amiről tegnap szavaztunk, azt kettő körben kellett bizottságban is tárgyalnunk, azért, mert egyszer már bejött, aztán utána még egyszer visszajött, mert valamit kellett rajta módosítani. Tehát egy-két héten belül kettőszer módosítottuk, kettőszer tárgyalta a Költségvetési bizottság az idei költségvetést. Annak is van egyébként egy szépsége, hogy ugyanazon a héten tárgyaljuk és szavazzuk a 2015. évi költségvetés módosítását, amikor már a 2016. évről beszélünk, és azt próbáljuk meg elhíttetni az emberekkel, hogy pontosan tudjuk, hogy miről van szó, és mi hány, hány tized százalék lesz az elkövetkezendő időszakban.

Abban igaz van képviselőtársamnak, hogy brutális változások vannak Magyarországon. Brutális változások vannak, és lehet, hogy ön csak azt látja, hogy a használt lakások, illetve azoknak az értékesítése másfélszer annyi Magyarországon, ahogyan elmondta, szinte kolbászból van a kerítés; csak meg ne nézzék, mi van abban a kolbászban! Én Magyarországnak egy elfelejtett régiójából jövök, a déldunántúli régiójából, azon belül is Baranyából. Nemcsak az az öt-hat élhető város van ebben az országban, képviselőtársam, hanem ennek az országnak vannak más területei is. Én Komlóról jövök, ahol van olyan tízemeletes, ahol a harminc lakásból kettőben laknak. Na, itt a használtlakás-piac egészen biztosan nem szárnyal, és ott, abban a városban és a környező településeken annyiért lehetne eladni egy használt lakást, amennyiért egy használt autót lehetne eladni!

(13.50)

Ez csak azért fontos, mert ugye, ez az egyetlen szem kis vagyunkája volt azoknak a családoknak, amelyre egész egyszerűen az önök torz társadalom- és gazdaságpolitikája, költségvetési és támogatáspolitikája miatt ráfordították a kulcsot. *(Révész Máriausz: A devizahitelt, azt ki csinálta?)* Ami belefért az autónak a hátuljába, azt berakták, és elmentek vagy az ország másik tájára, vagy Európa másik tájára a megélhetésüket megkeresni.

Pécsről 10 százaléka tűnt el a városnak, Komló-ról 15 százaléka tűnt el a városnak, Sopronban természetesen ez egy másik probléma, ahol egy 60 ezres városban megjelent 20 ezrenyi olyan magyar ember, aki szeretne ott letelepedni, és szeretne ott dolgozni egy jobb életnek a reményében. *(Dr. Molnár Ágnes: Hatezer!)*

Én úgy gondolom, hogy az önök feladata az volna, hogy az egész országra dolgozzanak ki olyan programokat és dolgozzanak ki olyan politikát, amely nemcsak annak szól, hogy kiváló PR-mondatokat lehessen mondani, és jól tűnjön egyébként a sajtóban.

Ha folytatni akarom ezt a sort, azért Vantara képviselőtársam is mondott egy-kettő érdekes dolgot, és erre is szeretnék reagálni. Ennek a költségvetésnek, azt mondta Vantara képviselőtársam, az a

filozófiája, hogy hogyan fognak élni a magyar emberek. Ettől félünk mi is.

Attól félünk mi is, mert azért látjuk majd, és hogyha egy-két alrendszer majd itt kibontottak képviselőtársaim, én is érinteni fogok majd egyet-kettőt, azért az, ami a mi életünknek, az, ami a magyar államszervezetnek, az államrendszernek, illetve a minket körülvevő szociális és egészségügyi biztonságnak az alapjait nyújtja, ha aszerint fogunk élni a jövő évben is, akkor én úgy gondolom, hogy nagyon nagy problémával fogunk szembenézni.

Nincs felelőtlen költségek, mint a kétszer száznapos program volt. A kétszer száznapos programban azért volt egy 50 százalékos béremelés. Mi most is ezt mondjuk, hogy legyen egy 50 százalékos béremelés. Azzal szemben, amit önök mondanak *(Cse-renyés Péter: Miből? Miből csinálták, azt meséld el nekem!)*, azzal szemben, amit önök mondanak, béremelés lesz az egészségügyben, mondta Varga Mihály miniszter. 15 milliárd forintot - ugye? -, 15 milliárd forintot különítenek el erre. A 15 milliárd forint, hogyha elosztom ezt a 85 ezer fővel, aki az egészségügyben dolgozik, ez nem egészen 3 százalék. Erre azért, én még úgy gondolom, hogy nem kellene büszkének lenni. *(Zaj.)*

A szociális ágazatnak a 15 milliárdját megint nem sikerült beleépíteni még a tavalyi évi költségvetésbe, de most, amikor volt egy 144 milliárdos ártrendezés, amiről kedden tárgyaltunk és szerdán szavaztunk, abba se sikerült beletenni a szociális szférában a béremelést, illetve a rendvédelmiseknek önök megígérték a bérfelzárkóztatást és a programot, és nyilvánvalóan a Miniszterelnökségnek a 60 milliárdos tartalékát önök már hatodszor költik el nagyjában egészében. Bízunk benne, hogy azért ezzel majd mégiscsak megbirkóznak, és a rendvédelmisek megkapják majd a nekik járó juttatásokat. De én mégis azt mondom, hogy ez azért, az 50 százalék helyett a 3 százalék az nem büszkeségre ad okot, képviselőtársaim, hanem pironkodásra ad okot, én abban egészen biztos vagyok.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben dr. Tiba István váltja fel.)

Ha filozófiáról beszélünk, akkor én úgy gondolom, hogy egy költségvetésnek nem filozófiájának kellene lenni, hanem egy költségvetésnek egy nagyon sűrített gazdaságpolitikának kellene lenni: mit akarunk elérni abból a helyzetből, ahonnan elindulunk. Itt ugye, újra visszatérek arra a kérdésre, hogy nem tudjuk, hogy mi az a helyzet, ahonnan elindulunk, hiszen azt tudjuk, hogy előreláthatólag önök mit mondanak a mai számok alapján. Nincsenek tény-számok, még a tavalyi évről sincsenek tény-számok, és erről az évről is ugye, nagyon-nagyon kevés adat jött még be.

De akkor mondom egyet, hogy önök mire lehetnek annyira büszkéek. A régió országai úgy elhúznak mellettünk, hogy nem fogjuk őket sohasem utolérni.

Nagyon büszkék önök a 0,8 százalékos, a tavalyi első negyedévhez viszonyított GDP-növekedésre. Ha mellé tesszük azt, hogy Szlovákiában ez 0,8 százalék, Lengyelországban 1 százalék, Romániában 1,6 százalék és Csehországban pedig 2,8 százalék, akkor én úgy gondolom, hogy megint nem a büszkeségre, hanem a pironkodásra adna ez egészen biztosan okot.

Ez a lemaradásnak és a cserbenhagyásnak a költségvetése. Az, amit önök kiszámoltak, az, amiből önök most dolgoztak, most felsorolok egy pár dolgot, hogyha abból bármi másképpen sikerül, és azért látjuk, hogy körülöttünk azért egy eléggé komolyan mozgó gazdasági, politikai világ van, ha Görögországgal valami nem úgy történik, mint ahogyan ezt önök kitalálták, minden héten bejelentik nagyjában egészében, hogy most államcsőd van, nincs államcsőd, finanszírozzák őket, nem finanszírozzák őket; ha Németországnak gyengül a növekedése, márpedig ugye, erre látunk adatokat, és azért remélem, hogy azt még itt, ebben a Házban is meg tudjuk állapítani, még közösen is, nincs ebben vita, hogy a német gazdaság és a magyar gazdaság növekedése vagy csökkenése között azért egyenes párhuzam van.

Csökkenni fognak az uniós transzferek, ezt Varga Mihály is elismerte egyébként a televízió adásában, amikor elmondta, hogy hát a következő évi költségvetésben azért legalább egy 1000 milliárddal kevesebbel, de 800 milliárddal kevesebbel számolhatunk EU-transzferekkel. Kérem szépen, hogyha a magyar fejlesztéseknek a 97 százalékát adó fejlesztések csökkennek, akkor én úgy gondolom, hogy az optimizmusunk az azért nem lehet olyan nagyon magas, és azért ezeknek megfelelően, hogyha véletlenül még az olajár is úgy mozog, ahogyan azt önök nem várják, akkor még az infláció is változhatna, hát már oda is van a 2,5 százalékos növekedés.

Azért nem örülünk annak, hogyha ilyen feltételezések alapján egy egész ország életét meghatározó, bízom benne, nem filozófiára és nem ilyen torz gazdaságpolitikára alapozzuk a következő évi költségvetésünket... - mert egyszer már önök ezt megpróbálták, és nem sikerült. 2012-ben önök behozták a 2013-as költségvetést, májusban hozták be, decemberben volt róla szavazás, közben hét alkalommal sikerült módosítani, majd utána volt ennek egy nyolcadik módosítása is, az akkor már elfogadott törvénynek.

Amikor azt hallom önöktől, hogy ez a stabilitás és a kiszámíthatóság költségvetése, akkor kérem, vegyék figyelembe mindazt, amit én előtte elmondtam. Ha a forint árfolyama csak 1 százalékkal másabb lesz, mint amit önök beállítottak, ez a 303 forint, csak 1 százalékkal másabb lesz, ha az infláció csak fél százalékkal lesz magasabb, mint amit önök mondtak, akkor én úgy gondolom, hogy nem fog sikerülni ezt a költségvetést végrehajtani, és nagyon hamar módosítani fogjuk.

Valószínűleg ez vezethetett oda, hogy azt az adósságképletet, amelyet egyébként Matolcsy György a világ legmodernebb, de legalábbis Európa legmodernebb adósságképletének mondta, amely nagyon

sokat segít nekünk - megpróbáltam szó szerint idézni -, ezt önök ugye nem is alkalmazták. A Költségvetési Tanács erre fel is hívta a figyelmet, ennek hatására a Költségvetési Tanács tagja, Matolcsy György nem írta alá a Költségvetési Tanácsnak a jelentését.

Ez nem a stabilitás és a kiszámíthatóság, ez a kapkodás, tisztelt képviselőtársaim. Valami miatt kapkodni kell, és ezt megpróbáljuk megfejtetni, hogy miért kell ennyire kapkodni. Az elmúlt költségvetési módosítási vitában - nem volt olyan régen, tegnapelőtt - többször beszélünk az Erste Bankban történő megállapodásokról. Hát csak nem azért kellett már most, májusban behozni ezt a költségvetést, hogy a bankadó csökkentését az EBRD-vel történt megállapodás alapján kőbe vessék? Én úgy gondolom, hogy ebben a költségvetésben ez az egyetlen dolog, amit önök kőbe akartak vésni. Ebben a költségvetésben minden más mozogni fog, és éppen ezért nagyon-nagyon nehéz lesz végrehajtani.

Engedjék meg, hogy egy ágazatot én is érintsek, már csak azért is, mert talán méltatlanul kevés szó is esett róla, pedig itt a parlamentben nagyon sokszor tárgyaltunk erről, ez az egészségügynek a kérdése. 1923 milliárd forint, ha jól emlékszem, ennyi pénzre tervezték önök meg az E-kasszát. Ennek az összegnek a magyar munkavállalók, illetve munkáltatók által befizetett járuléka mintegy 60,4 százalékát fedezik ennek az összegnek, és mégis forráshiányos lesz, még akkor is, hogyha az állam nagyon-nagyon mélyen a zsebébe nyúl, mégis forráshiányos lesz ez a költségvetés.

Miből gondolták, hogyha valami a tavalyi évben nem volt elég, hogyha idén akkora viták vannak arról, hogy mekkora az egészségügyi ágazatban a kórházaknak, az EMMI-kórházaknak az adóssága, akkor miből gondolták azt, hogy ugyanennyi pénz elég lesz? Hát nézzük: a gyógyító-megelőző tevékenységre, a gyógyító-megelőző munkára 600 millió forinttal még kevesebb is jut.

Az Országos Mentőszolgálat, amelyik most már minden gépbeszerzést leállított, a helikopterbeszerzést leállította, emberek mennek el onnan, mert azt mondják a mentőorvosok, a mentőtisztek, hogy nem tudják ennyiből eltartani a családjukat, az Országos Mentőszolgálat forint-árfolyamra annyi pénzt kap a következő évben, 2016-ban, mint amennyit kapott 2015-ben. Mitől várjuk akkor azt a javulást? És erre az a cinikus válasz egyébként, amit Varga Mihály adott, hogy azért kell kevesebbet költenünk az egészségügyre, mert kevesebben vagyunk az országban, hát én úgy gondolom, hogyha az egyik hibát a másikkal megfejeljük, akkor nem a megoldást találtuk meg, hanem egy nagyon-nagyon cinikus olyan rossz választ adtunk, amivel nem lehet egyetérteni.

(14.00)

A költségvetésben most is 200-220 milliárd forintot keresnek forrásként. Ezt nem beleteszik ebbe a

költségvetésbe, hiszen korábban is kivettek belőle 350 milliárdot, hanem megpróbálják szinten tartani. Megint ugyanaz a módszer, megint ugyanaz a gondolkodás folytatódik, ami eddig is volt, hogy nem mérik önök fel sem a kapacitásokat, nem mérik önök föl sem a képességeket, nem mérik önök föl sem az igényeket, hanem egész egyszerűen kijelentik, hogy erre ennyi pénz van, és ezt ennyiből meg kell oldani.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azért összehasonlításul egy pár adatot mondanék. Az Országos Mentőszolgálat fillérre-forintra ugyanannyi pénzt kap, mint amennyit a tavalyi vagy az idei évben kapott. Nem olyan régen tárgyaltuk a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság éves beszámolóját. Önök tudják, hogy a médiahatóságnak több tartaléka van, amit felhalmozott az elmúlt időszakban a létrehozása óta, mint amennyiből egy év alatt gazdálkodik az Országos Mentőszolgálat? Önök nagyon komolyan elveszítették, úgy gondolom, a realitásérzéküket. Amikor százmilliárdokat költünk sportra, és mellette csak 120 milliárdot költünk gyedre, akkor úgy gondolom, ez egy sportbarát kormány, nem egy családbarát kormány.

Úgy gondolom, ami mai hír - és ugyanezt az érvelést támasztja alá, amit eddig mondtam, önök most sem tudták megoldani, és jövőre sem tudják megoldani -, hogy a nagybeszállítókkal megegyeztek az egészségügyben, csak hogy kamat nélkül a tőketartozásokat ki tudják fizetni, de a kisbeszállítóknak csak a felét tudják kifizetni abból a pénzből, amit önök erre félretettek, azért, mert önök nem jól gazdálkodnak, mert felelőtlenül gazdálkodnak.

Ezért nem fogjuk tudni támogatni ezt a költségvetést. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket, folytatjuk a költségvetés tárgyalását. Jó munkát mindenkinek!

Tapolczai Gergely képviselő úr a következő fel szólaló, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Meglepődtem, mert azt hittem, hogy még egy képviselő előttem van, de én következem.

Az én felszólalásom témája a társadalmat egy szűkebb keretben fogja érinteni, a fogyatékos személyekkel és a megváltozott munkaképességű személyekkel kapcsolatban szólnék hozzá. Mielőtt rátérnék a 2016-os költségvetésre, szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy a 2015-ös évi költségvetés elfogadásakor mi történt, milyen pozitív előrelépések történtek a fogyatékos személyeket képviselő országos érdekvédelmi szervezetek életében.

Az Országos Fogyatékosügyi Tanács tagjai is támogatásemelésben részesültek. Ezzel visszaálltunk

a 2009. évi szintre. Mint ismeretes, a 2008-as válság után felével-kétharmadával csökkentették ezeknek a szervezeteknek az éves támogatását, utána fokozatosan léptünk előre ezek megemelésében. A korábbi országos fogyatékosügyi program szellemében elkezdtük a fogyatékos személyek kitagolását, az úgynevezett intézménytelenítést. Az elmúlt időszakban 6 milliárd forintos forrásból elkezdtük 660 fogyatékos személy kitagolását a nagy létszámú intézményekből.

A jelnyelvi tolmácsszolgáltatások támogatására a látássérültek elemi rehabilitációjának támogatását 5 százalékkal emeltük meg. A korábbi országos fogyatékosügyi program alapján 5,2 milliárd forinttal támogattuk a közszolgáltatások akadálymentesítését, a hozzáférhetőséget. Továbbá az Országos Fogyatékosügyi Tanács rendszeresen összeül, ezeken az üléseken általában én is részt veszek. Az idén tavasszal elfogadtuk az országos fogyatékosügyi programot az új szakaszra, ami 2020-ig szóló, hosszú távú program. Ez egy tízéves szakasz lesz. Ennek részleteiről, feladatairól később beszélnék.

Rátérek az EMMI szociális és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkárság fejezetére. Látni lehet, hogy a 2015. évi költségvetéshez képest körülbelül 5,2 milliárd forinttal több ennek a fejezetnek a támogatása. A különböző fejezeti kezelései előirányzatok között vannak olyanok, ahol emelkedés történt, vannak olyanok, ahol csökkenés. Ez nem jelenti azt, hogy tényleges csökkenés történt, hanem átcsoportosításokról, átvezetésekről van szó, a feladatokat más forrásból fogják ellátni. Összességében ez mindenképpen pozitív előrelépést jelent.

Néhány tételt szeretnék kiemelni, amelyek nagyobb pozitív változást eredményeznek. Ilyen a megváltozott munkaképességeket foglalkoztató cégek támogatása, 5 milliárd forinttal emelkedett meg ez az összeg. Ezzel visszaálltunk a 2014. évi szintre. Hangsúlyozom, hogy 2014-ben is ugyanezt kapták, csak ez az 5 milliárd forint európai uniós támogatásból volt biztosítva, most az a különbség, hogy a 2016. évi költségvetésben már benne van ez az 5 milliárdos támogatás is.

Szintén növekedett a szociális célú, nem állami humán szolgáltatók támogatása, 1,6 milliárd forinttal lesz több ez az összeg. Szintén növekedett a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal támogatása 354 millió forinttal, ezáltal a megváltozott munkaképességű személyeket foglalkoztató munkaadók nagyobb összegre pályázhatnak, több költségvetési támogatásban részesülhetnek. Illetve az akkreditációt folyamatosan tudjuk folytatni.

Fontos még, eddig nem szerepelt a költségvetésben egy új támogatási sor, a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-piaci integrációját elősegítő programok támogatása, 180 millió forinttal lesz támogatva ez a feladat. Ez azoknak a munkaadóknak, munkáltatóknak nyújt támogatást, akik potenciális munkahelyeket, munkalehetőségeket biztosítanak megváltozott munkaképességű szemé-

lyek számára. Érzékenyítő programok támogatásáról van szó, megváltozott munkaképességű személyek alkalmazásának lehetőségéről, módjáról, ennek segítéséről, ösztönzéséről. Ezeket a munkaadók számára biztosítja a költségvetés.

Látni lehet, hogy a támogató szolgálatok a közösségi ellátások, az utcai szociális munka, a „Biztos kezdet” gyermekház soron csökkenéssel számol a költségvetés. De ez nem azt jelenti, hogy valójában csökken ez az összeg, hanem átvezetésre kerül a helyi önkormányzatok támogatási sorára. Körülbelül plusz 2 milliárd forintról van itt szó. A helyi önkormányzatok fogják biztosítani ezeknek a feladatoknak az ellátását.

Mindezen pozitív lépések mellett szeretném megemlíteni, hogy beadtam egy módosító javaslatot, ami arra szolgál, hogy több olyan támogatás visszakerüljön a 2014. évi szintre, például a már említett érdekvédelmi szervezetek támogatása. Több helyen is 1 százalékkal csökkent ez az összeg, ezt nem tartom indokoltnak.

(14.10)

Fontosnak tartom, hogy a 2015-ös szintet tartjuk meg. Fontos, hogy az Országos Fogyatékosügyi Tanács minden tagja ugyanolyan szintű támogatást kapjon, mint ebben az évben. Megemlítem, hogy az elmúlt évben több új szervezet is kapott támogatást, akik a Fogyatékosügyi Tanács tagjaivá váltak, ezek is ugyanolyan támogatást kapnak a következő költségvetésben. A módosítókkal szeretném elősegíteni, hogy a jelnyelvi tolmácsszolgálatok plusz 5 százalékkal több támogatást kapjanak, ugyanis folyamatosan növekszik a tolmácsszolgáltatás iránti igény, ami által az alap- és a kiegészítő támogatás nem látszik elegendőnek, ezért is javasoltam a plusz 5 százalékos emelést.

A módosítómban javasolom szinten tartani az autistaotthonok, az értelmi sérültek és halmozottan fogyatékos személyek ellátását biztosító lakóotthonok támogatását. A 2015-ös évi szintet kell megtartani, évi 190 millió forintos összeggel.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az új országos fogyatékosügyi program szellemében folytatni fogjuk a fogyatékos személyek kitagolását, a 2014-20-as időszakban 36 milliárd forintot tervezünk erre európai uniós forrásból, hogy folyamatosan biztosítva legyen a kitagolás folyamata, illetve fel legyen gyorsítva ez a folyamat.

Nagyon fontos még az akadálymentesítés is, a korábbi fogyatékosügyi program és az intézkedési terv alapján 5,2 milliárd forint volt biztosítva erre, és az új program, új intézkedési terv alapján 2020-ig 8,5 milliárd forintot tervez erre a kormány, elsősorban közszolgáltatások hozzáféréseinek biztosítására.

Nagyon fontos megemlíteni azt is, hogy a korábbi tapasztalatok alapján nem mindenhol úgy sikerült az akadálymentesítés, ahogyan kellett volna. Nem volt szakszerű a megoldás, amit választottak. Ennek a kivédésére egy 1,5 milliárd forintos, úgyne-

vezett követési projektet fogunk biztosítani, hogy valóban szakszerűen történjen meg az akadálymentesítés az élet minden területén.

Végül szeretném megemlíteni, örülök neki, hogy biztosítva van a sport és a fogyatékos sport területén a jövő évi olimpiai és paralimpiai részvétel, illetve az arra való felkészülés is.

Csatlakozom Révész Máriusz képviselőtársamhoz, én is nagyon bízom abban, hogy a szociális ágazat az ez évi bérkiegészítéssel együtt valóban beindítja a szociális életpályamodell felépítését, és ezzel teljesítjük a szociális ágazatban dolgozók igényeit és ennek biztosítását. Ez egy olyan feladat, amivel még adósak vagyunk, és remélem, hogy teljesíteni fogjuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, és a jeltolmácsnak is köszönöm szépen a munkáját.

Most pedig Kepli Lajos képviselő úr következik, a Jobbik képviselője. Tessék!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök, hogy Nagy István államtitkár úr is a teremben tartózkodik, merthogy ma ismét a Földművelésügyi Minisztérium, illetve azon belül is a környezetvédelemmel kapcsolatos kiadások, illetve a költségvetés ezzel kapcsolatos számai volnának a fő témái a felszólalásomnak. Hiszen ma már szóba kerültek ezek a számok, és szeretném, ha államtitkár úr rendet rakna e tekintetben a képviselőtársak, illetve a felszólalásokat figyelők fejében, hiszen többek között én sem értem azt, hogy ugye, megtörtént április 30-i határidővel a környezetvédelmi hatóságok integrálása a kormányhivatalok alá. Egyedül a másodfok, az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség maradt a Földművelésügyi Minisztérium hatáskörében.

Na most, a számok a költségvetésben ezt nem tükrözik, hiszen fillérre pontosan ugyanaz az 5 milliárd 106,9 millió forint, ami tavaly a környezet- és természetvédelmi hatósági szervek finanszírozására szerepelt a Földművelésügyi Minisztérium számai között, ugyanaz szerepel most az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség címszó alatt. Tehát kizárólag a másodfok, ami ott maradt a Földművelésügyi Minisztériumnál, kapja meg ezt a támogatási összeget. Viszont a tíz területi felügyelőség, amely bekerült a kormányhivatalok hatásköre alá, gyakorlatilag semmiféle plusz személyi juttatást, a több száz fős személyi állomány, ami most bekerült a kormányhivatalok felügyelete alá, semmilyen plusz személyi juttatásra forrást nem kap. Hiszen ugyanaz a szám szerepel a járási és megyei kormányhivatalok személyi juttatásainál, mint ami a tavalyi évben, nem értjük, hogy hová tűnt el ennek a több száz embernek a fizetése, és hogyan lesz biztosítva így a környezetvédelmi hatóságok működése a kormányhivatalok berkeiben.

Erre a kérdésre szeretnék államtitkár úrtól választ kapni, hiszen - még egyszer mondom - a zöldhatóság működésének számai a kormányhivataloknál, a Miniszterelnökség fejezetben kellene hogy szerepeljenek most már, de ott nem szerepel erre vonatkozóan forrás. E tekintetben sajnálom, hogy a Miniszterelnökség részéről államtitkár nem tartózkodik most a teremben, mert hiszen az ő oldalukról kellene a másik irányból a választ megkapni.

Ugyancsak sajnálatos, ahogy a költségvetéstervezetben, illetve a mellékletként szereplő táblázatokban láthatjuk, hogy 330 milliárdról 233 milliárdra csökken, 87 milliárd forinttal (*sic!*) csökken a környezetvédelmi kiadások mértéke; ami akkor is kevés lett volna, ha az előző évi szinten marad, tekintve, hogy mennyi olyan ügy jött elő az utóbbi években, ami részben azt támasztja alá, hogy a környezetvédelmi hatóságokat kéne erősíteni, részben azt támasztja alá, hogy hiba volt az országos környezeti kármentesítési programot kivézetetni vagy megszüntetni, ámbár, megjegyzem zárójelben, hogy azért azt is érdemes volna vizsgálni, hogy az arra elköltött pénzek hogyan hasznosultak. Van erre vonatkozóan jócskán tapasztalatom, de a lényeg az, hogy valamiféle formában erre forrást kellene biztosítani, hiszen a Balmazújvárosban talált, „elhagyott”, felszámolás alatt lévő veszélyeshulladék-lerakó, az Illatos úton talált veszélyes hulladék, a Cséry-telep, az abasári ivóvízszennyezés problémája mind-mind arra utalnak, hogy olyan mértékű szennyezés van még a talajban, az országban rengeteg helyen, hogy ez időzített bombaként percről percre valamelyik településen élők életét, egészségét, ivóvizét, élelmiszerét veszélyezteti. És csak akkor derül fény rá, ha valamely civil szervezet vagy a helyi lakosság felzúdul, és követeli ennek a felszámolását, ahogyan történt ez az Illatos útnál, vagy ahogyan történt ez, mondjuk, a selypi cementgyárnál az azbeszt esetében, ahogy történt Balmazújvárosban a civilek segítségével, és még sorolhatnám a példákat.

Folyamatosan jönnek elő hétről hétre az újabb környezetszennyezési, környezetkárosítási események, mégpedig azért, mert annak idején, ha volt is erre forrás, azt nem megfelelően költötték el. Most pedig már nincs is környezeti kármentesítésre semmiféle forrás évek óta a költségvetésben, ami azért óriási probléma, mert ha egy konkrét példával szeretnék élni, az első Orbán-kormány alatt történt meg - idézőjelben történt meg - a garéi veszélyeshulladék-lerakó vagy átmeneti veszélyeshulladék-tárolónak a kármentesítése, ami úgy zajlott, hogy az ott található több ezer hordót 3,6 milliárd forintos költségen elszállították és elégették, megsemmisítették a veszélyes hulladékokat vagy legalábbis a hordókat.

Azok a hordók akkor már 10-20 éve ott álltak, elkorrodálódtak, a tartalmuk már nagyrészt kifolyt a talajba. Na most, ha valaki elmegy Garéra, meglátogatja ezt a telepet, amit egyébként már senki nem őriz, tehát szabadon járhatnak ki-be, bárki, én is

megtettem a múlt héten, ahogy belép, abban a pillanatban egy irtózatos bűz, vegyszerszag csap az orrába.

(14.20)

És láthatja, szinte szabad szemmel látható, szabad szaglással érezhető, hogy óriási töménységben, mennyiségben tizenvalahány év után még mindig ott van jelen a talajban a vegyszer, hiszen a hordókat elvitték, de a nagy mennyiség leszivárgott a talajba, semmiféle kármentesítés nem történt, ott összetolták egy-két kupacba, és hagyták, hogy hadd szivárogjon tovább. Az évtizedek alatt szépen eléri az ivóvízbázist, gyakorlatilag a garéi ivóvíz-, talajvízkutak már nem használhatók, hiszen már a rendszerváltás után néhány évvel az elhullott állatokban azokat a vegyszereket kimutatták, amiket egyébként szintén az Illatos úton is található hordókhoz hasonló tartalommal szállítottak oda, a Budapesti Vegyiművek hulladéka volt az is, tetraklór-benzol és más hasonló ínyencségek, amik rendkívüli módon rákkeltőek, mérgezőek, és különböző helyekre lettek eltüntetve az országban.

Ezek tehát az emberek egészségét a mai napig időzített bombaként veszélyeztetik, ezeknek a felszámolására bizony egy nagyon komoly programot kellene indítani. Ez a legsúlyosabb hiányossága talán a költségvetés környezetvédelemre vonatkozó számainak.

De még egyszer mondom, az egész elmúlt ötéves kormányzásán az Orbán-kormány, a második és harmadik Orbán-kormány az látszik, hogy a környezetvédelmi ágazat nem fontos nekik, egyfajta mostohagyvermekként kezelik. Az önálló minisztérium megszüntetésével kezdődött, és egészen mostanáig a zöldhatóságnak a kormányhivatalba történő integrálásáig tartott, illetve még tart tovább is, amennyiben még van mit lerombolni ezen az ágazaton.

Mondhatják azt, hogy a hatékonyság és a különböző igazgatási, szervezési feladatok indokolják ezt az integrálást a kormányhivatalba, de akkor, még egyszer mondom, nem értem, hogy hova tűnt annak az állománynak, annak a több száz fős állománynak a személyi költségeire, a bérköltségeire a keret, ami az elmúlt évben még megvolt, most pedig a kormányhivataloknál nem található növekedés, holott a személyi állományuk elvileg több száz fővel növekszik.

Továbbá a környezeti, energiahatékonysági, épületenergetikai feladatoknál is, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnál volt egy 650 millió forintos keret, ami 116 millió forintra csökkent az idén. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárától talán erre kapunk választ, hogy ez miért történt. Tehát mind környezetvédelemben, mind energiahatékonyságban van még azért bőven tennivaló.

Az általam beadott módosító indítványokról még itt a végén nagyon röviden, hiszen lakóhelyemmel, a Balaton környékével kapcsolatban, a Balaton problémáival kapcsolatban adtam be újfent ugyanazokat a módosító indítványokat, amiket tavaly is

beadtam, és amelyek tekintetében igazából semmi nem történt. Itt a kérdésem továbbra is az, és szeretném, ha a kormány tenne valamit ez ügyben, ha nem is az én módosítóim elfogadásával, de bármilyen olyan módon, ami tényleges segítséget nyújt az ott élőknek, a Balaton-part partrehabilitációja, tehát az illegális feltöltések, stégek elbontása, a vízparthoz való szabad hozzáférés és a Balaton fejlesztése terén úgy általában, hiszen a Balaton Fejlesztési Tanácsnál, bár mondjuk, idén a Balaton fejlesztési költségek címszó alatt 70 helyett már 99 millió forint szerepel, de ez még mindig nagyon kevés, és a balatoni térség látja ennek a kárát. Ebbe most részletekben a módosító kapcsán nem mennék bele, hiszen majd látni fogják képviselőtársaim tételesen az erre vonatkozó számokat.

Összefoglalva azt mondhatnám, hogy több sebből vérzik a hazai környezetvédelmi ágazat, és olyan nagy horderejű beavatkozásra szorul, ami módosító indítványokkal, ehhez a költségvetési tervezethez szóló módosító indítványokkal már nem nagyon orvosolható, hiszen, még egyszer mondom, hogy ötéves mélyrepülésről, egy zuhanórepülésről van szó, amely még mindig nem ért véget, és amely a magyar emberek egészségét, a környezet állapotát most már szinte szó szerint fenyegeti, mert hiába háritunk el tűzoltás jelleggel mindig éppen-éppen felmerülő vészhelyzeteket, ha a többi, többszáznyi vagy akár száz vészhelyzet ugyanúgy ott van, és ott lapul a lábunk alatt a sok szennyezőanyag, amelyet évtizedek alatt felhalmoztak, és nem számoltuk még fel.

Úgyhogy ezekre várok válaszokat. Remélem, hogy Nagy István államtitkár úrtól majd konkrét válaszokat is fogok kapni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Reménye gyorsan valóra vált, mert államtitkár úr jelentkezik. Nagy István államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy néhány feltett kérdésre itt azonnal igyekezzek válaszolni, hiszen az egyik része valóban prompt választ igénylő és számadatot jelentő válasz, a másik pedig elvi kérdések, amiket tisztáznunk kell egymással.

Schiffer képviselő úr is és Kepli Lajos képviselő úr is feszegette a zöldköltségvetés, környezetvédelmi költségvetés számain, és értetlenségét fejezte ki, amint látszatra azt jelenti, hogy mintegy 49 százalékos csökkenés mutatkozik 2016 viszonylatában 2015-höz képest. Nyilván gondolhatják, hogy ez a valóságban nincs így, és mindjárt mondom is, hogy hova tűnt a 630 milliárd forint ahelyett, hogy 321 a valóság.

A 2016. évi költségvetési törvény tervezetének mellékletei között szerepel a funkcionális tábla, ami- ben látható, hogy a környezetvédelmi funkcióra jutó forrás 2016. évben valóban csökken a 2015. évihez

képe. Ennek oka az, hogy a funkcionális beosztásban számtalan előirányzat kerül egy-egy funkció alá besorolásra. A környezetvédelemmel is ez a helyzet. A csökkenés oka átmeneti, és az uniós források alakulásával indokolható, mert 2015 a 2007-13-as uniós támogatási időszak záróéve. Amit önök hiányolnak, azok azok az önköltségek, amelyek az elmúlt ciklus megvalósulásának, az építkezéseknek az utolsó évre eső részei.

Tehát gyakorlatilag, ha igazságosak akarunk lenni, akkor a tavalyi évi költségvetésnél hozsannát kellett volna hogy halljunk képviselőtársainktól, hogy mekkora a környezetvédelemre jutó összeg.

Ugyanakkor, ha igazságosak vagyunk, és megvizsgáljuk azt, hogy valóban a környezetvédelemre évről évre jutó források hogyan alakulnak, akkor láthatja, hogy növekedés van ebben az esztendőben is, mégpedig a következőképpen.

A 2016. évi költségvetési törvény tervezetében a KEOP, azaz a környezet és energia operatív program zárása miatt lesz kevesebb a környezetvédelmi funkciókra jutó forrás a 2015. évihez képest, ugyanakkor a KEHOP, a környezeti és energiahatékonysági operatív program 2014-20 közötti időszak induló éve az idei, és a KEHOP-ból a kifizetések folyamatos emelkedése várható az elkövetkező években.

Tájékoztatom, hogy a 2016. évi költségvetési törvény tervezetében a Földművelésügyi Minisztérium fejezetén belül a környezetvédelem támogatása 268 millió forinttal nő a 2015. évihez képest. Az intézmények finanszírozása 2016-ban is megfelelő színvonalon lesz biztosítva, nem történik forráselvonás ezen a területen. Mivel kiemelt feladat a védett természeti területek és értékek állapotának megőrzése és javítása, ezért a nemzeti parki igazgatóságnak 2016-ban 700 millió forinttal több támogatás jut idén, mint 2015-ben.

Hadd mondjak még egy adatot, mielőtt aztán az elvi kérdésekre áttérnék. 2014-20 között, tehát ebben az uniós ciklusban 1100 milliárd forint jut környezetvédelmi és természetvédelmi beruházásokra. Ön is tudja, én is tudom, és szerintem mindnyájan tudjuk, kedves képviselőtársam, hogy ekkora összeg egy ciklusra soha nem volt még Magyarországon környezetvédelmi beruházásokra elkölthető.

Elvi kérdések. Számtalanszor beszélünk róla, és valóban, azt is mondhatjuk, hogy a körműnkre égett, és ennek a kormánynak a feladata lett azon szemételepek fölszámolása, amelyek veszélyesek a környezetre. Megfogalmaztunk egy elvi döntést, a „szennyező fizet” elvét. Ott a probléma, hogy akkor, amikor a 90-es években privatizálásra kerültek ilyen üzemek, kártalanítási, mentesítési kötelezettséggel vásárolták meg ezeket az üzemeket. Különböző, számtalan trükkkel a cégek bebukva, a szeméthegy ott hagyva. És ma érdekes módon senki és ön sem azokon a tulajdonosokon kéri számon az elmaradt mentesítést, hanem a magyar kormányon, amelynek igazából csak közvetetten van köze a dologhoz, azért, mert nincs már más, akihez lehetne menni, és nincs már

más, akit számon lehetne kérni azzal, hogy ezt el lehetne tenni.

(14.30)

Azt hiszem, hogy példaértékűen jártunk el 2015-ben. Balmazújváros, most Illatos út - én azt hiszem, nem mondhatja a képviselő úr azt, hogy a kormány a lehetőségein felül heroikus küzdelmet folytatva nem igyekszik megoldani ezeket a feladatokat. Azt is tudjuk, ha az összeset most idehoznánk a Parlament elé, nincs az a pénz ma Magyarországon, amivel az egész mentesíteni lehetne. Tehát nincs más lehetősége a földművelésügyi tárcának, a környezetvédelmi államtitkárságnak, mint az, hogy számba vegye ezeket a lerakókat, elkezdjen dolgozni egy mentesítési akcióterven, hogy hogyan lehet a lehetőségeinkhez képest évről évre, helyzetről helyzetre megoldani, elodáznai azt a felmerülő problémát, ami még kezelhető és megoldható. De azt hiszem, ön is láthatja, Balmazújvárosban is több mint 1 milliárd forintba került, az Illatos út megoldása is 1,2 milliárd forintba kerül, tehát irtózatosszerű összegek azok, amelyek fölmerülnek, mindez úgy, hogy ott a tulajdonosnak kellett volna elvégeznie ezt. Ehelyett a tulajdonos elvész, és ottmarad a magyar állam, aki számon kérhető, és rajta teljesen igazságtalanul ezt a mentesítést számon kell kérni.

Azt hiszem, hogy mindazon jogi eljárások és jogi útra terelések, amelyeknél a felelősöket meg kell keresni, ki kell mondani, rajtuk kell behajtani azt, hogy a szennyező fizet, neki kell garantálni azt, hogy ezek a szemétteltelepek és nagyon veszélyes hulladéklerakó telepek föl legyenek számolva. De az, hogy azzal vádolják a magyar kormányt, hogy eljelentékteleníti a környezetügyet, hogy nem fordít rá elegendő kapacitást, azt hiszem, a lehetőségéhez mérten, és ahogy a példák is igazolják, szerintem nyugodtan elmondhatjuk azt, hogy nagyon magas színvonalon, nagyon nagy erők megmozdításával, heroikus küzdelmet folytatva igyekszünk napról napra mentesíteni és megóvni a környezetet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces kör következik. Elsőként Révész Máriusz képviselő urat illeti a szó, Fidesz. Parancsoljon!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Hallgatom itt a szocialistákat, és az jut eszembe, hogy talán egy kicsit szerényebben kellene. *(Moraj az MSZP soraiban.)* Azt mondják, hogy a reménytelenség és cserbenhagyás költségvetése. Tisztelt Képviselőtársaim! Annyira jó lett volna, ha 2002-2010 között egy ennyire reménytelen és cserbenhagyó költségvetést terjesztettek volna a parlament elé, amelyben, mondjuk, 2 százalékos költségvetési hiány van. Tehát sajnos önöknek nemhogy 2 százalékos, de 4 százalék alatt sem sikerült tartani soha a költségvetési hiányt, miközben... *(Cseresnyés Péter: 7-8 szá-*

zalékos volt.) Tessék? Tehát miközben, mondjuk, a Fidesz-kormány, az első polgári kormány 1998-2002 között a jegybanki alapkamatot 19 százalékról 8,5 százalékra csökkentette, pontosabban: a jegybank csökkentette, a Fidesz-kormány gazdaságpolitikájának is köszönhetően. Gyakorlatilag az önök esetében, az önök idején ez beragadt, nyolc év alatt alig csökkent a jegybanki alapkamat.

Csak egyetlen adatot hadd emeljek most ki: a következő költségvetési évben, 2016-ban az adósságteher nagyjából 70 milliárd forinttal lesz kisebb, mint 2015-ben. Gondolják el, hogy mennyi, hány száz milliárd forintot fizettünk ki az elmúlt években 2010-től, sőt mondhatjuk, 2005-2006-tól önök miatt teljesen fölöslegesen, mert drágán, rossz megítélés miatt kaptuk a hiteleket *(Bangóné Borbély Ildikó: Hova lett a 3000 milliárd, Máriusz?)*, hogyha egyetlen év alatt 70 milliárd forinttal csökken az adósságteher!

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, amikor reménytelenségről beszélnek és sok minden másról, akkor gondolkodjanak el arról, hogy lehet hozni itt stadionokat meg sok mindent, amit szoktak mondani állandóan, de egy évben többet veszítettünk önök miatt a kamatkiadásokon, mint amennyit öt év alatt a sportra összesen elköltött ez az ország. Köszönöm szépen. *(Bangóné Borbély Ildikó: Meg a piacról finanszírozzátok az országot, ugye? - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keppli Lajos képviselő úr két percben, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, a szennyező fizet elvvel kapcsolatban az államnak igenis kutyá kötelessége azokban az esetekben beavatkozni, amikor az ország utolsó természeti kincsei, így a termőföldünk és az ivóvízbázisunk van veszélyben, amikor az a veszély áll fenn, hogy ha ezek elszennyeződnek, akkor olyan mértékű kár következik be, amit megfizetni ember nem tud. Igenis kötelessége az államnak beavatkozni, hogy utána kin vasalja be a költségeket, a szennyező fizet-e vagy nem fizet, mert nem létezik és már régen felszámolták, az bizony egy másik kérdés. Ez megint csak felvet érdekes kérdéseket, hogy amíg még fizetőképesség volt a cég, miért nem végeztették el vele a kármentesítést, de ez már korábbra nyúlik vissza, akár az elmúlt 25 évre.

Azonban rajtunk számon kérni azt, hogy miért nem fordulunk olyan cégekhez, amelyek adott esetben már nem is léteznek, meg mi tartassuk be a szennyező fizet elvet?! Csak egyet kérdeznék: a 2010-es vörösiszap-katasztrófaért számon lett-e már bárki kérve? Volt-e már felelősségre vonás? Történt-e bárkinek a vagyonelkobozása, letartóztatása? Fizetett-e egyetlen fillért is bárki a magánvagyonából azért, mert ott tíz ember halt meg és milliárdos anyagi károk keletkeztek? És akkor beszélgethetünk arról, hogy kinek a felelőssége a szennyező fizet, és ki kit

számoltat el. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Gúr Nándor képviselő úr, MSZP!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Igen, ez a cserbenhagyás költségvetése, Révész Máriusz. Azért mondom, mert csak gondoljon bele az előbbi gondolataiba meg az azt megelőzőbe. A foglalkoztatás tekintetében dicshimnuszokat zengenek, miközben mindenki tudja, hogy ha a közfoglalkoztatással nem statisztikát akarnának javítani, akkor gyakorlatilag nem másról szólna a történet, mint 10 százalék feletti lenne a munkanélküliségi ráta. Inkább értékteremtő - értékteremtő! - munkatevékenységet biztosítanak az embernek *(Dr. Hoppál Péter: Ne nézd le őket! Nézd meg a településeket!)*, nem 170 ezerrel több embert kivenni a munkanélküliek köréből, betenni a foglalkoztatottak körébe, hülyének nézni az embereket, hogy lám, milyen jó a helyzet Magyarországon, miközben ezek a közfoglalkoztatottak meg kevesebb bért keresnek, mint 2010-ben. *(Dr. Hoppál Péter: Nem igaz!)* De ugyanúgy igaz ez a külföldön történő foglalkoztatottakra is, azokra a százazatokra, akiket a magyar statisztikában tartanak nyilván, és még ezernyi példát lehetne mondani, a közszférából kirúgott emberek visszafoglalkoztatását éhbérért és sok minden mást.

De ha már foglalkoztatás, akkor hozzáteszem önnek a bér kérdését is. Akkor, amikor ön arról beszél, hogy nő a reálbér, akkor azzal is nézzen szembe, hogy a minimálbéres ember ma 5 ezer forinttal kevesebbet érő pénzt vesz a kezébe, mint öt évvel ezelőtt. Azzal is nézzen szembe, hogy a létminimum összege ma - a becslést, mert csak a 2013-ast teszi közzé a KSH - 87 500, a becslést mostani 92-93 ezer, az 24 ezer forinttal több, mint a minimálbér kézbe vett összege. Nő az olló. Akkor nem nő a szegénység? Akkor nem szélesedik, akkor nem mélyül a szegénység?

Azzal is nézzen szembe, hogy a hatodik költségvetésüket nyújtják be és változatlan a köztisztviselői illetményalap, 38 650 forint, egyetlenegy fillért nem változott ez alatt a hat esztendő alatt, és ezernyi ilyen dolgot lehetne még mondani. Egy szó mint száz, azt akarom mondani, inkább nézzen tükörbe, nézze meg az elmúlt öt évüket, s utána álljon fel ilyen gondolatokat megfogalmazni. Nem véletlen azon Fidesz-szervezetek megszűnésének a sokasága *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, amivel ma szembetalálkozunk.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Révész Máriusz: Bizonyos országrészekben megszűntek. - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Nagy István államtitkár úr kért szót. Parancsoljon! *(Zaj.)* Tessék, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak néhány mondat erejéig szeretném az idejüket igénybe venni. A MAL Zrt. ügyében, a vörösiszap-katasztrófa ügyében a jogi eljárások még nem zárultak le. Azt ön sem gondolhatja, hogy valaki azt megúszhatja felelősségre vonás nélkül. De azt is el kell mondanom önnek, hogy a kormány felelősségteljesen járt el. Nem tudom, hogy volt-e példa arra valaha, hogy egy ilyen katasztrófa következtében új településrészt épít, és új lakásokkal látjuk el a károsultakat. *(Dr. Hoppál Péter: Volt, 2000-ben, az árvíz után, de azok is mi voltunk.)* Azt hiszem, ez olyan lehetőség, amire megint csak nincs példa, hogy valaki ilyet épített volna és így segített volna.

Egyetértek abban, hogy általános felelősség van az ivóvíz és a termőföld védelme érdekében. Pontosan ezért lép fel felelősségteljesen a kormány, és ezért teszi meg mindazt a kártalanítást és mentesítést, ami az egyes-egyes telepeken van. Csak arra szerettem volna fölhívni a figyelmét, hogy akkor, amikor generálisan a kormány felelősségét említik, akkor ne felejtjük el megemlíteni azt legalább, hogy volt valahol egy gazember, aki elkövette azt, hogy nem mentesítette és a kormány nyakára maradt mindez, mert akkor igazságos és akkor vagyunk igazságosak, ha ezt mind elmondjuk, és hogyha ezt elmondva mellétezzük mindazt az erőfeszítést, amit a kormány tesz milliárdról milliárdra és veszélyes hulladéktárolóról veszélyes hulladéktárolóra, akkor mondjuk el a teljes igazságot és a teljes felelősséget.

Köszönöm szépen. *(Dr. Hoppál Péter: Így van! - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalások felszólalásaihoz. Ezek sorában Cseresnyés Péter képviselő úr következik, Fidesz.

(14.40)

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az adócsökkentés költségvetéséről is beszélünk akkor, amikor a 2016-os költségvetés tervezetét tárgyaljuk, de azt hiszem, hogy nyugodtan mondhatjuk azt is, hogy a gazdaságélénkítés költségvetése lesz. És hogy ebben az állításban van igazság, azt talán a Révész Máriusz képviselőtársam által elmondottak is igazolják, amely hozzászólás során adatok hangzottak el egy olyan folyamatról, amely egy hosszú évek óta tartó folyamat, egy folyamatos fejlődés, folyamatos gazdaságélénkülés, és a költségvetés stabilitását mutatja. De hogy honnét jutottunk el ideig, erről szeretnék beszélni, és arról szeretnék beszélni néhány adat felolvasásával, elmondásával, hogy hol tartunk most, és hová tartunk a következő évben.

Amíg 2010-ben Magyarország még a görögök-höz képest is nehéz helyzetben volt, magas államadóssággal, alacsony foglalkoztatási és rossz ver-

senyképességi mutatókkal, addigra mára egy sor fontos területen sikerült jelentős előrelépést elérni. 2010 óta csökken az államadósságunk, stabilan 3 százalék alá sikerült csökkentenünk az államháztartási hiányt, ráadásul a 2010-es kormányváltáshoz képest közel 400 ezerrel több embernek van munkája. *(Gógös Zoltán: Szerintem egymilliónak! - Dr. Hoppál Péter: Statisztika!)*

Egy adatot szeretnék mondani Gúr képviselőtársamnak, aki itt állandóan, ebben a két napban egyébként hozzászólásaiban, felszólalásaiban szinte imamalom-szerűen ismétél bizonyos adatokat és bizonyos fogalmakat, hogy most a foglalkoztatottak száma 4 millió fölött van, míg az önök idejében ez tartósan 4 millió alatt volt. *(Gúr Nándor: Majd elmagyarázom neked!)* És hogy abban az adatban, hogy mennyit ér realitékben a minimálbér, igaz van-e önnek, komoly kétségeim vannak, mert azt látom, hogy egyébként önök határozzák meg saját maguk számára *(Bangóné Borbély Ildikó: Őket kellene megkérdezni!)* a fogalmak jelentését. Például állandóan szegényekről és szegénységről beszélnek akkor, amikor nem definiálták még, hogy ki is az a szegény ember, mert ha most rosszindulatú és rosszmájú akarok lenni, akkor azért, mert önök szerveztek egy éhségmenetet, vagy nem is tudom pontosan, minék lehet ezt nevezni *(Bangóné Borbély Ildikó: Szégyelljétek el magatokat!)*, akik az önök fogalmai szerint abban részt vettek, például Simon Gábor, ezek szerint ő is szegény ember volt. *(Gógös Zoltán: Ne sértsd meg azokat, akik ott voltak! - Heringes Anita: Érveitek nincsenek? Semmi?)*

De visszatérve a költségvetéshez: a kormány munkájának és sikeres költségvetési politikájának köszönhetően Magyarország kikerült a 2004 óta fennálló túlzottdeficit-eljárás alól, ami az önök kormányzására vet rossz fényt. A kormány erőfeszítéseit ráadásul most már az Európai Bizottság és a nemzetközi szervezetek is elismerik, ugyanis 2015-re és 2016-ra vonatkozóan is egyöntetűen 3 százalék alatti költségvetési hiányt és kiegyensúlyozott, 3 százalék körüli gazdasági növekedést prognosztizálnak.

A kormány gazdaságpolitikájának 2010 óta kiemelt célja a foglalkoztatás bővítése, a magyar vállalkozások versenyképességének javítása, a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés biztosítása, valamint az államadósság csökkentése és a költségvetés hiányának a maastrichti kritériumok alatt tartása. Minden jel arra mutat, hogy Magyarországnak jó esélye van arra, hogy a következő években teljesítménye alapján európai sikertörténetté váljon.

A jelenlegi folyamatok alapján a következő években is képesek lehetünk arra, hogy 3 százalék alatt tartsuk a költségvetés hiányát és stabil gazdasági növekedést érjünk el. Ennek megfelelően 2016 az adócsökkentés és a teljes foglalkoztatottság irányába megtett lépések éve lesz. Ezt célozzák meg az adótörvényekben megvalósuló változások is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2010-es kormányváltás óta a gazdaságpolitika célja a foglalkoztatás

bővítése, a versenyképesség javítása, a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés biztosítása. Ennek érdekében a kormány az elmúlt közel öt évben jelentős strukturális átalakításokat hajtott végre, többek között a munkaerőpiac, a nyugdíjrendszer, az adórendszer, az oktatás és a közigazgatás területén is.

A vállalkozások fejlesztése kiemelt célunk, hiszen a növekedési potenciállal rendelkező vállalkozások, elsősorban a mikro-, kis- és középvállalkozások vállalati kapacitásainak komplex fejlesztése, jövedelemtermelő képességük növelése és a piaci pozíciók javítása nagymértékben hozzájárul, hozzájárulnak a magyar gazdaság teljesítményéhez.

Ennek eléréséhez szükséges a fejlett technológiaintenzív tevékenységek további kiépítése, a magas hozzáadott-értékű termelés és stratégiai szolgáltatások hazai meggyökereztetése, továbbá kiemelten fontos a kkv-sektor modernizációja, foglalkoztatásban betöltött szerepének erősítése.

A hazai vállalkozások versenyképességének növelése érdekében a 2014-2020-as fejlesztési ciklusban a magyar vállalkozások pályázati lehetőségei megsokszorozódnak. Összesen - mint ismert - több mint 34 milliárd eurónyi támogatás érkezik hazánkba. Ez a szükséges hazai társfinanszírozással együtt mintegy 12 000 milliárd forintos fejlesztést jelent a következő években. A kormány kiemelten kezeli az uniós támogatások felhasználását, az uniós forrásból megvalósuló programokra, beruházásokra a ciklus alatt több mint 1400 milliárd forintot költ a költségvetés, amely a GDP-nek a 4 százaléka, és ez mind ezt a bizonyos gazdaságélénkítést szolgálja.

A hazánkba érkező fejlesztési forrásokat céltotán kell felhasználni, úgy, hogy a források 60 százalékát a foglalkoztatás és versenyképesség növelésére épülő gazdaságfejlesztésre használjuk fel. Különösen fontos az egyes vállalkozásfejlesztési projekteken belül a vállalati szervezet- és humán erőforrásfejlesztések, a munkahelyteremtés és az információs, kommunikációs technológia, technológiák és alkalmazások használatának, illetve az üzleti és piacfejlesztési tevékenységeknek az integrálása.

A gazdasági növekedés további ösztönzése érdekében a hazai kis- és középvállalkozások társasági adója változatlanul alacsony marad. A kormány 2011-től csökkentette a társasági adót 19-ről 10 százalékra 500 millió forintos adóalapig. A kedvezményes adózási lehetőség jövőre is megmarad, és ahogy tegnap hallottuk, további enyhítésre van elképzelés, van tervbe véve.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járulékokról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása értelmében, a 2015. február 9-én az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank és Magyarország kormánya között megkötött egyetértési megállapodásban foglaltaknak megfelelően a hitelintézetekre vonatkozóan a bankadó felső kulcsa 2016-ban 0,53 százalékról 0,31 százalékra mérséklődik. A kulcs csökkenése minden hitelintézetre feltétel nélkül alkalmazandó, tehát a kedvez-

zőbb mérték alkalmazása nem kötött a hitelezési aktivitás növeléséhez, ettől függetlenül természetesen várható a hitelezés megélénkülése, ami ugyancsak a gazdaságot élénkíti, a vállalkozásokat segíti.

Szintén fontos, a hazai vállalkozások versenyképességét növelő intézkedés volt, hogy 2014. január 1-jétől kezdődően az élő, valamint egész és félszertés áfakulcsa 27 százalékról - 22 százalékpontos csökkentés után - 5 százalékra mérséklődött. E rendelkezés célja a hazai feldolgozók versenyképességének növelése, a feketegazdaság visszaszorítása, a régi munkahelyek megmentése és új munkahelyek teremtése volt. Annak érdekében, hogy a kulcs csökkentés említett pozitív hatásai az egész termékpályán megjelenjenek, indokolt a sertés tőkehúsok értékesítését is 2016. január 1-jétől a kedvezményes 5 százalékos adómérték alá sorolni. Így a körülbelül 25 milliárd forintnyi áfát érintő intézkedés a magyar családok számára is kedvező eredményeket, kedvező vásárlási lehetőségeket hozhat.

A közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosításával az új nyomvonalon létesítendő közművezetékek, különösen a hírközlési vezetékek létesítését, valamint a meglévő hírközlési vezetékek fejlesztését ösztönzendő, új nyomvonalon létesített közművezetékek, valamint a kifejezetten gyors, szélessávú internetszolgáltatás nyújtására alkalmassá tett vezetékek vagy vezeték szakaszok után az adófizetési kötelezettség csak az üzembe helyezésüket követő öt évvel később kezdődik el.

(14.50)

Ez az intézkedés is a beruházásokra, így közvetetten gazdaságfejlesztésre, munkahelyteremtésre utal, és további fejlesztésekre ösztönzi a szektorban működő vállalatokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016-os költségvetés, talán elmondhatjuk, nemcsak a magyar családok, de a hazai gazdasági szereplők számára is az adócsökkentés költségvetése lesz. A költségvetés tervezése során a stabilitás megőrzése, az államadósság csökkenő pályán tartása, az alacsony államháztartási hiány, a bővülő foglalkoztatás és a növekvő gazdasági teljesítmény volt a cél. Célunk, hogy a kiszámíthatóság, az előreláthatóság és a tervezhetőség jegyében egy olyan költségvetést fogadhassunk el, amely a hazai kis- és középvállalatok számára is megteremti a versenyképességük növeléséhez szükséges feltételeket, ezáltal hozzájárulhatunk ahhoz, hogy a magyar vállalatok minél eredményesebben kapcsolódhassanak be a nemzetközi versenybe. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló képviselő Gógös Zoltán képviselő úr, MSZP. Tessék parancsolni!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Révész Máriusz közben elment, az imént elmondtam neki, hogy remélem, az Ormánságba megy hirdetni azt az ígét, amit itt előadott, hogy itt minden szép és jó, és minden rendben van. Én attól tartok, hogy az információit nem onnan szerzi be, ahonnan kell, hanem azokból a statisztikai számokból, amelyek minden valóságot eltüntetnek, olyan értelemben, hogy attól, hogy valaki kétszer ebédel, a másik meg egyszer sem, akkor az az átlag, hogy mind a ketten jóllaktak, csak a gyakorlatban ez persze nem így van. Erre hívtam fel a figyelmét, meg arra, hogy amikor azt mondja, hogy szerényebben, akkor én meg azt gondolom, hogy 3 ezer milliárd ellopásával indítani egy kormányzati ciklust, majd utána rosszabb helyzetet teremteni öt év után, mint ahogy indultak, azért az eléggé elképesztő.

Azt szeretném jelezni, hogy valótlán itt minden olyan mondas, ami a kiváló gazdaságpolitikáról szól. Csak két dolgot mondok, ami ellentmond ennek. Mennyi volt az euró, amikor átvették a kormányzást, és mennyi most? Mibe került ez több százezer családnak Magyarországon? Úgyhogy én nem lennék olyan büszke magunkra! Egyébként is látszik, hogy ez a zseniális gazdaságpolitika azt eredményezte, hogy Újpesten, Veszprémben és Tapolcán is elvesztették a választást. Ezen lehet lemérni egy kormányzat teljesítményét, és nem azon, hogy éppen ki milyen statisztikai adatokat hoz elének, amiket persze - Churchill mondására hagyatkozva - ő maga hamisított.

Több olyan hozzászólás is volt, amelyekre egy-két mondatban reagálnom kell. Államtitkár úr említette itt a deveçseri házakat. A mai napig nem tudtuk az energiatanúsítványokat megszerezni, államtitkár úr. Én azokra se lennék olyan nagyon büszke. El kell oda menni, aztán el kell beszélgetni azokkal, akik ott laknak, hogy miért fizetnek 70 ezer forintos rezsit egy 70 négyzetméteres házban. Így könnyű házakat építeni közpénzen! Az a bútortender pedig, amit ott lebonyolítottak, azt gondolom, hogy az mindennek a teteje. De nem akarok a vörösiszapba belemenni, nem lenne elegáns, mert én ott élek, és nem biztos, hogy tudnának mindenre válaszolni. Ha Kontrát Karcsi itt lenne, ő lehet, hogy tudna, de ő meg nyilván nem akarna. *(Szilágyi György: Karesz!)* Elnézést, de én már éppen negyven éve ismerem. Ennyi talán megengedhető ebben a műfajban is.

A másik: szóba került a Kárenyhítési Alap 8 milliárdja. Most elég komoly jégverések voltak. Azt szeretném mondani Simon Miklósnak, biztos, hogy mindent jól intéznek, csak azt nem tudom, akkor miért kapok én naponta harminc telefont ebben az ügyben. Mert ha minden rendben lenne, akkor engem nyilván nem keresnének az ország másik felén, hogy mi a probléma Szatmárban.

Az a probléma, képviselőtársam, és ezt mondom államtitkár úrnak is, hogy az a 8 milliárd sajnos anynyi is marad, mert az utóbbi három évben gyakorla-

tilag szinte senki nem fér hozzá ehhez a Kárenyhítési Alaphoz, mert olyan bonyolult lett a rendszere, olyan eljárási szabályokat csináltak, hogy ha egy vállalkozás nemcsak abban az adott dologban végez tevékenységet, hanem másban is, akkor szinte kizárt, hogy hozzáférjen, mert az egész gazdaságára vagy gazdálkodására nézve számítják ki az elmúlt három évhez viszonyított adatait, és innentől kezdve ha valakinek az a néhány hektár gyümölcsöse vagy zöldséges van, de mellette szántóföldi tevékenységet is végez, akkor szinte kizárt, hogy ebből az alapból forrása legyen.

Ráadásul itt most gyors megoldás kellene, olyan értelemben, hogy minimum legalábbis valamilyen állami garanciás hitel azonnal, mert ebből pénz legkorábban jövő év tavaszán lehet. Azt hiszem, hogy ennél komolyabban kell venni ezt az ügyet. Nyilván azért is jelentkezik nagyon sokan, mert nem hiszik el, hogy ebben bármi is történne, mert volt azért nagyon sok ilyen probléma, és általában mindenhol hoppon maradtak a gazdák. Annak idején pedig tényleg elég vehemensen követelték Nagyállóban azon a rendezvényen, ahol én voltam még ott, a kárenyhítést, csak az volt a különbség, hogy akkor azonnal kaptak is 5 milliárd forintot. Ennyi volt a különbség az akkori gondolkodás és a mostani között, meg az akkori Magosz és a mostani között. Ezt én is csak megerősíteni tudom.

Még egy dolog előkerült, az áfa, és ez már a költségvetés témája lenne; igaz, hogy a többi is, hiszen ennek mindnek költségvetési vonzata is van. Van Magyarországon egy elég perverz újraelosztási rendszer, ezt mi évek óta mondjuk, és úgy látszik, ez ebben az évben is folytatódik. Hat alkalommal nyújtottuk be az alapvető élelmiszerek áfacsökkentő javaslatát. Tudom, általában az a válasz, hogy igen, mi először levittük 20-ra, majd fölemeltük 25-re. Igen, utána a Fidesz meg 27-re, de a válaszokban ez soha nincs megemlítve. És az sincs, hogy közben csináltunk egy 18 százalékos kulcsot a tejnek meg a kenyérnek, azért, hogy aki tényleg nagyon rászoruló, legalább csökkentett áfakulccsal tudjon vásárolni, mert az még a 20-hoz képest is kevesebb lett, szeretném jelezni.

Én azt gondolom, hogy az 1 százalékos szja-csökkentésnél, akinek 1 millió forint jövedelme van, az 10 ezer forint havonta, és ez tiszta pénz. Akinek viszont 100 ezer forintos minimálbére van, annak meg ezer forint havonta. Ha a 120 milliárd forintot arra az áfacsökkentő csomagra fordítanák, amit mi benyújtottunk hatszor, és ami végig van egyeztetve az összes terméktanáccsal, akkor nagyjából a minimálbéres szinten lévő fogyasztásnál havi 5-6 ezer forintot jelentene. Havi 5-6 ezer forintot! Ugyanis abban semmilyen luxuscikk nincs, ellentétben a Fidesznek azzal a javaslatával, amit Font Sándor nyújtott be még a mi időnkben, amely azonnali áfacsökkentést követelt. Gondolkodtam rajta, hogy benyújtom, de nem vagyok olyan örült, hogy 700 milliárdos vágást csináljak a költségvetésen, ugyanis

annyt jelentett volna. Ennyit az akkori ellenzék komolyságáról.

Utána viszont nem hajlandók egy 120 milliárdos csomagot sem elfogadni, úgy, hogy közben még mindig 70 milliárd forintot költenek el stadionokra, és lassan odajutunk, hogy nem lesz annyi NB I-es csapatunk, mint ahány kiváló stadionunk milliárdokért. Sajnos a saját városomban is előfordult az, hogy ha szerencsénk van, akkor a megyei másodosztályban tud majd indulni a csapat, akkor, ha a megyei harmadosztály győztese nem akar a megyei másodosztályban indulni. És olyan stadionja lesz, amelynek a fenntartási költsége több millió forint évente. Ez a pápai stadion; ez volt a legutolsó. Sajnos nagyon szomorú véget ért, mert a futball körül mindenhol gengszterek ólálkodnak, és ezeknek a gengsztereknek a kormány sajnos komoly segítséget nyújtott. És ez lett a vége! Ez lett a vége Pápán is, és ez lett a vége még nagyon sok helyen, Pécsen, s a többi.

Erre kellene valamilyen épeszű magyarázat, hogy áfát nem akarunk csökkenteni, pedig ebben a hónapban fogja csökkenteni Románia a teljes élelmiszerkörben az áfát - az alkoholos italok kivételével - 24-ről 9 százalékra, Szlovákia pedig az alapvető élelmiszereket ugyancsak ebben a hónapban 20-ról 10 százalékra. Szeretném megkérdezni, hogy mi fog velünk történni, amikor Magyarország így is Európa áfacsaló központja lesz. Eddig legalább volt mellettünk két ország, ahol hasonló áfamérték volt, mint nálunk. Közel annyi, nem annyi, mert Szlovákiában kevesebb, de Romániában nagyon közel volt. Innentől kezdve szinte nem lesz olyan termék, amit ne áfacsalással akarnának Magyarországon forgalomba hozni.

Államtitkár úr említette az EKÁER-t. Olvasom az újságban, hogy a tejesek teljesen megnyugodtak, mert 8 ezer liter tejet kivonatott az Élelmiszerbiztonsági Hivatal a forgalomból bizonytalan eredet miatt. Szeretném jelezni, hogy egy normálisan működő, 300 darabos állomány többet termel egy nap - egy napon többet termel! -, mint 8 ezer liter. Akkor miért vagyunk mi erre olyan marha büszkék? Itt több 10 ezer liter probléma van, emberek! Itt naponta tankerek ezrei mozgatják azt a tejet, amit utána egyébként nyomott áron próbálnak rásózni a magyar lakosságra! És igazuk van, mert olyan szerencsétlenek vagyunk, hogy csak a disznóhúsnál csökkentjük. A disznóhús rendben van, senki nem mondja, hogy nincs rendben, de akkor legalább a helyettesítő terméket, a baromfihúst minimum mellé kellene rakni, meg a legnagyobb áfacsalásban érintett folyadékot. Ez a kettő nem lenne 30 milliárd forint. A baromfihús meg a folyadékok együtt 30 milliárd forint. De mennyi pénz megy el hülyeségre, államtitkár úr? Mennyi pénz megy el? Ez hibahatár egy ekkora költségvetésben! És mennyit hozna vissza? Nagyon sokat hozna vissza. Többek között azt, hogy nem döglene bele a magyar tejipar, nem pusztulnának bele a magyar állattartók. Itt szó volt arról, hogy milyen kompenzációk lesznek majd a támoga-

tásoknál, de nem akarom a többiek idejét elvinni, majd holnap folytatjuk, úgymint itt lesz, gondolom, ön is.

(15.00)

Az a probléma az egészszel, hogy olyan szintű támogatásvonást csináltak a mezőgazdaságban egy bizonyos körben, amit nem lehet kompenzálni. Tudom, majd mondja, hogy adnak vissza 50 milliárdot; 100-at meg elvontak, részben az AKG-n keresztül és részben az állattartóknál lévő területalapú támogatás csökkenésével. Világosan megmondtuk, és Európa ezt csinálta: akinél van foglalkoztatás, azt ne büntessük, azt büntessük, aki 5 meg 10 ezer hektáron néhány tucat magával dolgozik. De ahol 200-300 ember dolgozik, mondjuk, 3 ezer hektáron, attól ne vonjunk el támogatást, mert az azért van, mert ott egyéb tevékenység is folyik, nem háromhavi munka egy évben. És valaki ezt nem érti meg, akkor nagyon nagy hibát csinál. Én azt gondolom, hogy el kell oda menni - Font Sándor nincs itt, elment, én nagyon szívesen elviszem abba a gazdaságba, ahol egyébként, csak jelzem, 25 ezer liter tej állítódik elő egy nap, és napi félmillió forint vesztesége van. Mert 25 százalékkal csökkent a tej ára. És erre most nagy kegyesen majd kapunk vissza 7 forintot vagy 8 forintot, vagy 12-t, ezt még senki nem tudja, mert nincs leírva, csak szeretném jelezni. De közben elvitték az AKG-t, meg elvitték a területalapú támogatásnak a felét. Na most, innentől kezdve majd oda kell menni a 200 ember elé meg a hat polgármester elé a hat falu határába - Karcsi, közel laktok, ki lehet oda menni, és a szemükbe, így a szemükbe, hogy uraim, mi tettük tönkre a munkahelyüket. Mert ez a korrekt. Nem az, hogy fölvgom az ereit, de nem egészen mélyen, hogy vagy belepusztul, vagy nem.

Ez van most, emberek! Értsük már meg, hogy ez az ágazat bele fog pusztulni ebbe az agrárpolitikába. És ki a favorit? A saját haverok a favorit. Mert a Lázár megtarthatja a földjeit a Gorzsában, de a Hód-Mezőgazda Rt., amely 500 embernek ad munkát, az már nem. Egymástól 2 kilométerre vannak, emberek!

Mezőhegyes: 270 évvel ezelőtt alapította II. József, harmadik Orbán meg tönkre fogja tenni. Most ez kinek jó? Miért jó az, ha idénymunkában legalább ezer embernek munkát adó, Magyarország legnagyobb vetőmag-előállítóját tönkretesszük, azért, hogy néhány havernak legyen földje meg legyen területalapú támogatása?

Miért jó az, hogy a Hortobágyon ötven éve gazdálkodó kis családi birtokoktól vesszük el a legelőt, azért, hogy nagy családi gazdaságok - nem gazdaságok, mert állat egy sincs - megnyerjék? Vannak itt a Hortobágy környékéről képviselők. Simon úr, a testnevelő havernak miért kellett az a 300 hektár föld, miért nem maradhatott annál az a legelő, akinél előtte volt? Miért csináltak olyan trükköt, hogy helybeli vállalkozást alakítottak, utána meg eladták a céget egy száz kilométerre levő másiknak? Miért

csináltak olyat? Ön is benne volt vastagon. Ez mind kiderül majd ám előbb-utóbb. Úgyhogy nagyon vigyázzanak erre, mert ez nagyon-nagyon rossz irány, higgyék el, hogy rossz irány!

Államtitkár úr, holnap majd folytatjuk, mert még van ezer probléma. De én azt gondolom, hogy ez a költségvetés semmit nem old meg, annyi, hogy tolja tovább a szakadékba a magyar agráriumot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében a Földművelésügyi Minisztérium államtitkára, Nagy István képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Gőgös képviselőtársunk érzelmileg fűtött hozzászólására csak úgy tudok válaszolni, hogyha a realitások talajára visszajövünk. Ugyanis, ha megnézte a KSH adatait, ha megnézte azt, amit a magyar mezőgazdaság 2014-ben, '15-ben teljesít, akkor mindaz, amit elmondott, az nem úgy van, és nem valósult meg. Tehát hogy önben féltetek élnek, hogy érzelmi viharok dúlnak, attól még a magyar mezőgazdaság kiválóan teljesít, és mindazokkal a lehetőségekkel, amivel rendelkezik, azt maximálisan ki is használja.

Simon Miklós képviselőtársam nagyon komolyan küzd a minisztériumban azért, hogy a jégkármentesítés országos szinten egy egységes rendszerben tudjon megvalósulni. És én azt hiszem, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei képviselőként ezt nagyon helyesen teszi, hiszen ahogy a példa mutatja, most is nagyon komoly jégkárverés érte ezt a térséget.

Hogy önnek miért telefonálnak a gazdák, ezt nem tudom, biztosan úgy vannak ezzel, hogy amikor az ember bajban van, akkor jó megosztani a fájdalmat, a nehézséget másokkal is, hogy minél több vállra helyezzük, annál könnyebben lehet elviselni. Azt kell mondjam önnek, hogy az a 8 milliárd forint és az a lehetőség, hogy ha a káreseménytől számított 15 napon belül a falugazdászokat felkeresik, a kárt fölmérik, akkor a kártalanításhoz, a kártérítéshez hozzájutnak. Nem olyan hosszú időtartamra, ahogy ön ecsetelte, hanem egészen belátható időn belül a pénzüknél lesznek a gazdák.

Ön úgy vádolja a kormányt, hogy gyakorlatilag nem történik semmi. Én csak hadd mondjam el, az én életem rövid történetében, mióta államtitkárként dolgozom, meggyproblémával kezdtek, dinnyeproblémával folytatódott, almakérdés jött, a tejtermelő gazdákkal probléma volt. Kedves képviselőtársam, ez mind milliárdos plusztámogatásokat és pluszsegítségnyújtást jelentett. Szinte minden ágazatban kellett segítséget nyújtani ahhoz, hogy le tudjuk vezetni a meggyet a 800 millió forintos beavatkozással, és sikerült stabilizálni a befőtt meggyenél a felvásárlási árat. És aztán lehetne sorolni, az almán és a tejen keresztül.

Érzéketlenséggel és a termelők iránti nem odafigyeléssel ez a kormány biztosan nem vádolható, mert ez a kormány mindig ott van, ahol szükséges segíteni, támogatni a gazdákat. Nem is lehet ezt a szövetséget semmilyen szónoklattal sem szétbombázni.

A jégkármentesítésnél és pontosan ezeknél a támogatásoknál is egy elvet hadd ismertessek önnek! Mint ahogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei egyedi eset is jelképezi, ez évről évre, két-, háromévente előforduló, ismétlődő problémát jelent. Nem lehet hosszú távon tervezni, gazdasági tervet készíteni úgy, hogyha ezek a veszélyek mindig előfordulhatnak. Ezért döntött úgy a Földművelésügyi Minisztérium, hogy egész országot lefedő, egységes jégkárrelhárító rendszer kiépítését valósítja meg. Ez az a bizonyos talajgenerátoros módszer, amellyel tudjuk az egész országot egységes lefedésben mentesíteni attól, hogy hasonló méretű jégkárverés történhessen, mint ami most Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében volt.

Nagyon komoly, előrehaladott tárgyalásokat folytatunk, a vidékfejlesztési programban szerepel a ráfordított összegnek a nagysága, egyeztetünk most önkormányzatokkal, biztosítótársaságokkal, mert azt el kell mondani, hogy nemcsak a gazdáknak kell viselni ennek fenntartási terhét, hiszen nemcsak mezőgazdasági károk születhetnek egy-egy jégverés során, hanem bizony önkormányzati vagy épületkárok és hasonló is előfordulhatnak. Tehát ennek a kiterjesztéséről tárgyalásokat folytatunk, és én azt hiszem, hogy egész jó úton haladunk afelé, hogy ha a vidékfejlesztési program elfogadódik most Brüsszelben, akkor már ősszel ezzel a programmal elő lehet állni, és meg lehet valósítani technológiailag, technikailag ennek a kivitelezését.

Áfakérdés: itt is sok mindennel lehet vádolni a kormányt, de azzal nem, hogy nem tesz meg lépéseket ez ügyben. Önök azzal a felelősséggel nyugodtan szidhatnak bennünket, hogy miért nem egyszerre mindent csinálunk meg, mert önöknek nincs meg az a kormányzati felelősségük. Egy kormánypárti képviselőnek mindig megvan az a felelőssége, hogy csak olyat mondhat, csak olyat ígérhet, amelyre fedezet áll rendelkezésre. Nem lehet a gazdaságot tönkretenni egyetlenegy olyan intézkedéssel, ami utána semmilyen fejlődési lehetőséget nem enged elindítani, mert mondjuk, egy egy lépésben történő áfacsökkentés az egészet lehúzza. Ezért szerintem nagyon helyesen, felelősségteljesen úgy jár el a magyar kormány, hogy előbb megpróbálja beszédni azt a forrást, ami tisztességesen jár az államnak. Nagyon helyesen jár el akkor, amikor megpróbálja visszaszorítani mindazon rosszhiszemű egyéneket, akik kihasználják vagy kizsákmányolják azokat a törvényes kereteket, amelyekben működni kellene ennek az ágazatnak, és ezért lehetetlen helyzetbe hozzák, mondjuk, a magyar tejtermelőket.

Az EKÁER-rendszer, a magyar rendőrség szerintem működik. (Göggös Zoltán: 8 ezer.) Lehet mondani a 8 ezret, csak annak egyetlenegy pozitív üzenete van: igen, képes megfogni. És innentől már

csak egy következő lépés az, hogy ezt a hálót még szorosabbra fogjuk, megtaláljuk azokat a lehetőségeket, amit lehet, hogy most még kijátszva, át tudják hozni. De én azt hiszem, hogy lépésről lépésre utolérjük őket, hiszen a krumplival sikerült elfogni - tehát számos olyan mezőgazdasági terméket utol tudtunk érni, amivel ezek a hálózatok teszik.

(15.10)

Nap mint nap olvashatja képviselőtársam a sajtóban, hogy mennyi ilyen hálózatot buktatunk le, elszörnyülködik az ember, amikor azt látja, hogy negyven cégen keresztül történik a különböző visszaélések láncolata; elszörnyülködik az ember, amikor azt látja, hogy mily hálózatok, mily professzionális hálózatok épülnek ki arra, hogy ezt kikerüljék. De a jó hír az, üzenem mindegyikük számára - nekik ez rossz hír -, hogy ezt csak ideiglenesen tehetik, utol fogja érni őket a törvény szigorúsága, és nagyon kemény kézzel le lesz csapva rájuk, és meg lesznek büntetve, mert nem hozhatják ilyen lehetetlen helyzetbe a magyar gazdákat.

Soha nem hangzott el a magyar kormány részéről, hogy nem az a távlati terv, hogy az alapvető élelmiszerek áfája csökkentésre kerül. Szerintem nincs jobb példa arra, mint hogy azt mondjuk, ami a magyar fogyasztásban az egyik kiemelkedő hangsúllyal szerepel, a sertéshús, hogy először a félsertések áfája lett csökkentve, aztán a darabolt tartalma lett csökkentve, illetve most pedig 5 százalékra le lett vite a tökehús ára. Mind-mind egy folyamat, azért, hogy hogyan tisztul a piac. Nem cél az, kedves képviselőtársam, hogy ha 5 százalékra lecsökkentjük az áfát, akkor a kereskedelem, mondjuk, benyelje azt a 20 százalékot, amit csökkentünk rajta. Ezt ki kell küszöbölni. Ezt csak úgy lehet, hogyha lépésenként, folyamatosan vezetjük be, mert akkor nem érünk el hasznot. Mert végül is mit szeretnénk? Azt, hogy az élelmiszerek áfáját is visszaadjuk az embereknek, visszaadjuk a családoknak, hogy több pénzt tudjanak elkölteni. De ha egy suhintással megtörténik, romba döntjük a magyar költségvetést, kilátástalan helyzetbe hozzuk a növekedésfejlődés lehetőségét, harmad-sorban pedig elmismásolja a kereskedelem, és nem adja oda a családoknak, akkor mit értünk el? Egy óriási csapdahelyzetbe hajszoltuk bele magunkat. De hogyha lépésről lépésre megtesszük ezeket a folyamatokat, oda érünk a végére, hogy lecsökken ez a folyamat, és ott tudjuk tartani a családoknál, a vásárlóknál ezeket a pénzeket.

Nagyon fontos kérdés, újra és újra előkerül a depressziókérdés a kérdése. Azt kell mondjam, kedves képviselő úr - sokszor megvívtuk ezt az elvi kérdést itt a parlamentben -, hogy aki 1200 hektár fölött gazdálkodik, az olyan méretelönnyel bír, hogy gyakorlatilag minden támogatás nélkül tudja végezni a mezőgazdasági tevékenységet. (Göggös Zoltán közbeszól.) Hadd mondjam el önnek: egyetlenegy 1200 hektár felett gazdálkodó gazdasági társaság

sem jött a kormányhoz azt mondani, hogy köszönöm szépen, nem kívánom tovább bérelni az állami földet, lemondok a még iksz évtizedig járó használatról (*Gógös Zoltán: Még jöhet!*), hanem visszaadom, és nyugodtan osszátok ki a gazdáknak. Egyáltalán nem történt ez. (*Gógös Zoltán: Csak abbahagyja az állattartást.*)

Amit felelősségteljesen tennünk kellett, az a következő, és hadd mondjam el önnek a tejágazat támogatását, ami 2016-ban összességében itt szerepel: 2016-ban a tejágazat mintegy 43 milliárd forintos támogatásban részesül, ez 20 milliárddal több a 2010-eshez képest; átmeneti nemzeti támogatásból 12,6 milliárd; uniós finanszírozású, termeléshez kötött támogatás a tej esetében 21 milliárd forint; uniós finanszírozású, termeléshez kötött támogatás fehérjetakarmány esetében 1 milliárd forint; a tej-állattjóléti támogatás a vidékfejlesztésen belül 8 milliárd forint. Ezenkívül a nemzeti forrásokból állat-egészségügyi támogatáson keresztül, valamint egyéb támogatási konstrukciókon keresztül - szárított takarmány, rendezett piaci kapcsolatok kialakítása érdekében nyújtott csekély összegű támogatások is - részesül az ágazat. Ezen felül nemzeti forrásból az iskolatejprogramra 2010-ben csak 400 millió forint volt költve, 2016-ban már 2,6 milliárd forint áll rendelkezésre. Ezzel szemben 2010-ben az ágazat támogatására mindössze a kiegészítő nemzeti támogatáson, a top-upon keresztül és különleges tejtámogatásokon keresztül volt lehetőség, melynek együttes összege mintegy 24 milliárd forint volt. A top-up támogatás kifizetésének forrásául szolgáló folyó kiadások és jövedelemtámogatások előirányzott alultervezettsége miatt ez a támogatás nem kerülhetett 2010-ben kifizetésre.

Csak egy egyszerű dolgot hadd mondjak még: mezői őrszolgálat támogatása. Nemcsak a városi vagy falu-belterületi biztonság fontos, hanem az is, hogy az az érték, ami kinn, a földeken megtermelődik, biztonságban legyen. A mezőgazdasági lopások és károkozások megelőzése érdekében 2016-ban 700 millió forint áll rendelkezésre, ez 2010-ben 500 millió forint volt csak. És lehetne sorolni ezeket a támogatásokat.

Egyet hadd mondjak még önnek, ami végtelenül fontos, hiszen a munkaerőről beszélt. A mezőgazdaságban is bevezetésre került a munkahelyvédelmi akcióterv. A mezőgazdasági munkakörben foglalkoztatott 25 évnél fiatalabb, 55 évnél idősebb munkavállalók esetében a munkáltatók kedvezményt vehetnek igénybe a szociális hozzájárulási adóból, a kedvezmény éves szinten mintegy 6 milliárd forintos kedvezményt jelent, és havonta 30-35 ezer munkavállalót érint. Én tehát azt hiszem, hogy a mezőgazdaság munkaerő-megőrző képessége, sokszor hoztuk ezt szóba a degresszióval kapcsolatban, és csak azt szerettem volna ezzel érzékeltetni, hogy mennyire fontos ez, és részletekbe menően odafigyel a kormányzat arra, hogy minden vidéki munkahely megőrzésre kerüljön, sőt fejlesztésre kerüljön, mert azt gondol-

juk, hogy azzal, hogy az állatállomány nagyságát segítjük, és elősegítjük a különböző támogatásokkal, hogy lehessen növekedni, ezzel együtt a foglalkoztatottság is tud növekedni, ráadásul úgy, hogy még a munkahelyvédelmi akció kereteit is figyelembe tudjuk venni.

Azt kell tehát mondjam, képviselőtársam, önnek, hogy nagyon szimpatikus dolog, hogy komoly érzelmekkel viszonyul a magyar mezőgazdasághoz, de akkor, amikor döntő és döntésképes helyzetben kell lenni, akkor ott hideg fejjel, kiszámítottan, nyugodtan, megfontoltan kell minden lépést megtenni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók felszólalásaihoz. Pócs János képviselő úr következik, a Fidesz képviselője. Tessék!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A költségvetés vitájához szeretnék magam is hozzászólni, bár Gógös képviselő úr megnyilvánulása után elég nehéz, hiszen a költségvetéssel kapcsolatban a tapolcai választástól a bútorbeszerzésig sok mindenről szólt a képviselő úr, többek között - mint minden héten - ismertette velünk, hogy milyen érzés egy nap kétszer ebédelni. (*Gógös Zoltán: Valamit nem értesz, öreg!*) Azt sajnálom, hogy a költségvetés vitájában Gógös képviselő úr nem nevesíti meg a Hortobágyi Nemzeti Park-ügyben, aki mellett mindig határozottan kiáll, csak a nagyiváni Döbrögiként elhíresült Lajtos István (*Gógös Zoltán: Az kicsoda?*) érdekeit védi (*Gógös Zoltán: De ki az?! Életemben nem láttam, figyelj!*), aki több ezer hektár állami földet Hortobágyon a földtörvény kijátszásával, az önök asszisztálásával tudott használni (*Gógös Zoltán: Életemben nem láttam!*), úgy, hogy napi szinten egymillió forint támogatáshoz jutott. (*Gógös Zoltán: Sosem láttam!*)

Gógös képviselő úr, nem tudom, hogy akkor panaszkodott vagy dicsekedett, amikor arról szólt, hogy országos szinten harminc telefont is szokott kapni. Gondolom, hogy a szimpatizánsoknak a köre ennyire csökkent, ha országos szinten ennyi telefont kap, hiszen a képviselők csak egy választókerületből naponta több telefont szoktak kapni. (*Gógös Zoltán: Sosem érnek el benneteket, azt mondják!*) Persze a magam részéről a képviselő úrnak a véleményét tiszteletben tartom (*Gógös Zoltán: Sosem érnek el!*), annak jegyében, hogy nehéz elhinni valakiről, hogy igazat mond, ha tudjuk, hogy a helyében hazudnánk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Visszatérve a költségvetés vitájához: aki kívülről figyeli a 2016-os költségvetés kapcsán zajló vitákat, az előtt egy igen vegyes kép rajzolódik ki azzal kapcsolatban, hogyan lehet megítélni az előttünk lévő pénzügyi tervezési dokumentációkat. Ha pusztán a hosszú táblázatokat és az alátámasztó szövegeket böngésszük, számunkra is nyilvánvaló, hogy hol lehetne esetleg még több, me-

lyek azok a célok, amelyekre jó volna még több pénzt szánni. De azt is látnunk kell, hogy melyek azok a sorok, amelyekkel különösen elégedettek lehetünk, melyik az az egy-egy szektor vagy csoport, amelyhez mindannyian reményeket fűzhetünk.

Egy költségvetés valamilyen szinten mindig alku és kompromisszum kérdése. Könnyű kritizálni, de talán lehetne elismerni is. Ahhoz, hogy lássuk, ezáltal milyen alku született, egy lépéssel távolabbról kell szemlélni a költségvetést, ahogy olykor a tárgyakat is. Egy-egy tágasabb látószögben már mindenki előtt látható, hogy Magyarország gazdasága növekvő pályán van, hogy hazánk nemzetközi megítélése gazdasági szempontokból is javul, hogy azok a nemzetközi hitelminősítő intézetek is javítanak az ország besorolásán, amelyek számára ez olyan, mint ha a fogukat húznák.

(15.20)

A korábbi évek pozitív folyamatainak köszönhetően a munkanélküliség csökken, a belső fogyasztás pedig élénkül; persze lehet ebben a tágabb síkban is negatív dolgokat keresni és találni. Még ha soha nem látott mértékben is, a jövő évben 70 milliárd forinttal csökken az államadósság, akkor is mondhatjuk, hogy többet szeretnénk, miért ennyi, miért nem több, de tény, hogy az elmúlt évek megfeszített munkájának köszönhetően Magyarország továbbra is a növekedés, a gyarapodás útjára lépett és ott is marad. Ebből a nézőpontból már egyértelmű, hogy a 2016. év költségvetése miért lett az adósságcsökkentés költségvetése. Ebből a növekedésből a lehetőségekhez mérten az ország minden lakójának profitálnia kell a következő évben: jövőre ebben az országban mindenkinek kevesebb adót kell fizetni, valamennyivel mindenkinek több marad a pénztárcájában.

Amikor egy ilyen költségvetésről, az adócsökkentés költségvetéséről beszélünk, amelynek elsődleges kedvezményezettjei a társadalom alappillérei, a gyermekeket nevelő családok, és amelynek fontos célja a foglalkoztatás növelése, a munkahelyteremtés, cél, hogy továbbra is több legyen a kereső, és legyen több a jövedelem, ami az embereknél marad, hogy növekedjen továbbra is a fogyasztás.

És itt van az a pont, tisztelt képviselőtársaim, ahol a mezőgazdaság felé kívánok kitérni, ami a gazdasági növekedésünk egyik motorja, a munkahelyteremtés fontos jövőbeli terepe, a fogyasztásra szánt termékek jelentős előállítója. A költségvetés mezőgazdasági fejezete összességében továbbra is stabil, az idei évhez képest növekedést tartalmaz. Az új uniós ciklusban is hamarosan beinduló vidékfejlesztési program munkahely-teremtési céljait jól egészíti ki a szakképzési rendszer átalakítása, aminek kapcsán a mezőgazdasági fejezetben is többlet jelenik meg a Földművelésügyi Minisztérium által fenntartott intézmények működtetésére és ennek fejlesztése érdekében egyaránt. Az agrárkutatói tevékenységet végző intézmények sorain is jóval több pénz szerepel

a korábbi évhez képest. A Nemzeti Agrárkutatói és Innovációs Központban az intézmények hatékonyabban és több forrásból fognak gazdálkodni a jövőt illetően.

A fogyasztóvédelem és az élelmiszerláncbiztonság céljaira is megfelelő összegek állnak rendelkezésre.

A nemzeti támogatások - a tavalyi évhez hasonlóan - emelt szinten megjelenő összegeiről, a tejágazatnak juttatott, reményeink szerint elegendő mértékű pénzről vagy a hitelgarancia-alap ugyancsak emelt összegű kezességállományáról már volt szó. Ennek kapcsán szeretném megjegyezni, hogy bár könnyen elképzelhető, hogy a nemzeti támogatások vagy a tejágazatnak nyújtott segítség több is lehetne, azonban, ha józan szemmel tekintjük a körülményeket, akkor elégedettek lehetünk.

Ezúton is szeretném Gógös képviselőtársamat kérni, hogy a mezőgazdaságból élők és tejtermelők érdekében ne a marhapörköltet reklámozza a jövőben, hanem inkább a tejbegrízt. (*Derűltség.*) Ez a szemlélet is talán több a korábbi időszakban nyújtott támogatásnál, amit különösen a képviselőtársunk figyelmébe szeretnék ajánlani, hiszen a hat-hét évvel ezelőtti támogatások mértékétől a mostani támogatás jelentősen több; jelentősen több a környező országok programjaival összehasonlítva, a hazai gazdálkodók ezzel a nemzeti programban helyzeti előnybe kerültek. Lehet kritikával élni, hogy miért nem lehet több, de azt is be kell látni, hogy korábban se volt és jelenleg sincs a környéken ekkora mértékű segítségnyújtás a mezőgazdasági ágazati szereplők számára.

Röviden szeretném megemlíteni azt, hogy az áfacsoökkentés kisebb lépései immáron megszokott szereplőivé váltak a költségvetésnek, és amíg az eddigiek leginkább a sertés-, a szarvasmarha-ágazat fehérítését szolgálták, addig 2016-tól reális esély van arra, hogy a serteshús áfájának csökkentése a fogyasztói árakban is megjelenik majd, aminek további fogyasztásélénkítő hatása lehet.

Számomra fontos terület az agrármarketing, ahol az utóbbi néhány év adatait összevetve is a szinten tartásra való törekvés figyelhető meg. Minden második évben megjelenik az OMÉK megrendezésének költsége az adott soron - a tavalyi évben egy módosító indítvánnyal teremtettük meg a vásár háttérét -, ezt leszámítva pedig az agrármarketing-tevékenység fenntartásához elegendő összeg áll rendelkezésünkre.

Régóta ismételt kérésünk, hogy az agrármarketing-célelőirányzat és az anyagi háttérrel együtt a konkrét tevékenység irányítása visszakerülhessen a Földművelésügyi Minisztérium fejezetébe és hatáskörébe, mert általános megítélésünk, hogy a korábbi Vidékfejlesztési Minisztérium irányítása alatt a jelenleginél sokkal jobban működött: látványosabb és hatékonyabb volt a mezőgazdasági termékek promóciója. Természetesen félreértés ne essék, a különbség nem feltétlenül a pénzügyi háttérnek vagy a munka-

társak teljesítményének tudható be, sokkal inkább annak, hogy a jelenlegi minisztériumközi és többszörösen alárendelt elhelyezés megnehezíti, lassítja az Agrármarketing Centrum működését, a bonyolult struktúrában nehezebben működik az intézmény.

Azért most emlitem ezt meg, mert ilyenkor, a költségvetés tárgyalásakor válik újra és újra láthatóvá, hogy a mezőgazdasághoz szorosan köthető tevékenység milyen távolra került az igazán illetékes minisztériumtól. Mindenesetre remélem, hogy a 2016. évre előirányzott összeget sikerül hatékonyan felhasználni az agrármarketing céljaira, és bízom abban, hogy kérésünknek megfelelően előbb-utóbb egyszerűsödhet az AMC túlstrukturált helyzete.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha tavaly azt mondhattuk, hogy a 2015. évben az agrárium a költségvetés egyik nyertese lett, akkor az idén is megállapíthatjuk, hogy az ágazat költségvetési háttérében a jó pozícióban stabilizálódott. Az adócsökkentés költségvetése az agrárágazat erősítésének, stabilizálódásának a költségvetése is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló képviselő Apáti István képviselő úr, a Jobbik képviselője. Tessék!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Jó néhány témáról szeretnék beszélni, az első az 5 százalékos áfakulcs kérdése, az alapvető élelmiszerek áfatartalmának 5 százalékra történő csökkentése. Tény, hogy a Szocialista Párt is többször beadta, mi 2012 óta folyamatosan próbálkozunk ezzel.

Szeretném jelezni, hogy ennek a költségvetési kihatása 70 és 200 milliárd forint közé tehető, függően attól, hogy szűken vagy tágan értelmezzük, szűken vagy tágan húzzuk meg az alapvető élelmiszerek körét. Már egy 70 milliárd forintos termékör-meghatározással is érdemi segítséget tudnánk nyújtani a lakosságnak. Az igaz, hogy nyilván meg kell oldani azt, hogy a kereskedelem ne nyelje be, tehát ne ott maradjon, és a fogyasztói árakban is meg kell hogy jelenjen, mert ha a fogyasztói árakban nem jelenik meg, akkor annak a bizonyosnak adtunk egy-nél több pofont is, és nem jutottunk előrébb. Viszont, ha az állami ellenőrzés itt is olyan erős lenne, mint egyéb, különböző területeken - gondolok itt a NAV sok esetben nem túl áldásos tevékenységére -, akkor talán ezek a problémák is áthidalhatóak lennének.

Pusztán ehhez annyit fűznék még hozzá, hogy 2009-ben Tállai államtitkár úr, Szijjártó miniszter úr és több fideszes képviselő is aláírta egyébként az 5 százalékra történő csökkentését az alapvető élelmiszereknek, akkor még ellenzékéből kiváló ötletnek tartották; valahogy kormányra kerülve elfogyott a lendület, és akkor már érdekes módon nem volt annyira fontos a számukra.

Szeretnék röviden kitérni az önkormányzatok, a magyar önkormányzati rendszer áldatlan állapotaira, és finoman szólva is borotvaélen táncoló helyzetére. Igaz ugyan, ezt önök mindig elmondják, hogy körülbelül 1100 milliárd forintnyi adósságállománytól vagy ennek nagy részétől szabadították meg a magyar önkormányzatokat azzal együtt, hogy nem történt semmilyen felelősségre vonás, hiszen a száz legnagyobb település halmozta fel ennek az 1100 milliárdnak a 90 százalékát, a fennmaradó 10 százalékon osztoztak a közepes vagy kisebb méretű települések; Debrecen 20 milliárd fölötti adóssággal, de említhetném Lázár miniszter úr korábbi települését, az általa korábban vezetett Hódmezővásárhelyt, ami szintén a top ötben vagy top tízben foglalt helyet, méretéhez képest elképesztő mennyiségű meg mértekű adósságállománnyal. Egyrészt nem történt felelősségre vonás, másrészt pedig azokat a településeket, amelyek felelősen gazdálkodtak, sem normatív támogatással, sem pályázati rendszerben nyújtott kedvezményekkel nem hozták ténylegesen előnyösebb helyzetbe.

(15.30)

Született erről egy miniszteri rendelet, de gyakorlatilag ennek a gyakorlati működése a nullához közelít. Két tény hadd emeljek ki: elmondták, hogy az önkormányzati adósságállományt ilyen módon rendezték, csak elfelejtették hozzátenni, hogy a személyi jövedelemadó helyben maradó részét csökkentették, és ami legalább ekkora, ha nem nagyobb érvágás, a gépjárműadó helyben maradó részének 100-ról 40 százalékra történő csökkentése. Tehát a gépjárműadó 60 százalékát elvonták.

Ugyanúgy, mint az elmúlt 25 év valamennyi kormánya, azt a sunyi taktikát alkalmazzák, hogy központi adóval már nem merik ilyenformán terhelni a lakosságot, de az önkormányzatokat az alulfianszírozás, az szja helyben maradó részének, a gépjárműadó helyben maradó részének jelentős lecsökkentése, megfaragása miatt olyan helyzetbe hozzák, hogy kénytelenek települési adó címszóval, települési adó néven különböző adófajtákat kivetni. És mint ahogy a Magosz, dehogy a Magosz, ma mindenről a Magosz jut eszembe, a TÖOSZ felméréséből kiderül, bocsánat, jelenleg 14-15 település vezette be, de legalább 1600 település tervezi a bevezetését, sőt vannak olyan felmérések, amelyek 2700-ra teszik a települések számát, ahol a következő három vagy négy évben bevezethetik települési néven gyakorlatilag a földadót. Ugyanis a leggyakrabban, legkönnyebben adóztatható.

Sok esetben, az önkormányzatok elmondása szerint, az egyedüli adóztatható vagyontárgyak a földterületek és a földutak körét jelentik. Jelzem, hogy Hajdú-Bihar megyében sajnos van jó néhány rossz tapasztalat, Mikepércs, Balmazújváros, Hajdú-

hadház példája hozható föl. Személy szerint Mikepércsen tájékoztam személyesen, és ott 10 ezer forint/hektár/év volt első nekifutásra. Most aztán sávossá akarják tenni a rendszert, 8 hektárig nem akarják adóztatni, 8 hektár fölött szintén 10 ezer forint/hektár/év mértékben határozzák meg.

Most teljesen mindegy, hogy központi adó, helyi adó, települési adó vagy milyen néven fut ez a rendszer, egyébként van, ahol - mint például Balmazújváros vagy Hajdúhadház - aranykorona alapon vetik ki, a vízállás és a mocsár művelési ágakat leszámítva valamennyi művelési ág adózik, még a nádasok is, kérem szépen. Azért ez egészen elképesztő! Tegyük a szívükre a kezüket: gyakran hivatkozom erre, hogy ha ezt a szocialista kormányok csinálják, önök mekkora balhét csináltak volna ebből, persze teljes joggal. Csak akkor nem ildomos ilyen adókat, ráadásul ilyen sunyin kivetni.

Ráadásul azt szokták mondani, hogy a parasztság kap elég támogatást, hát akkor fizessen be belőle aranykorona- vagy hektáralapon valamennyit. Ez egy borzasztóan veszélyes szemlélet, amikor a különböző társadalmi csoportokat egymással szembe fordítják, a gazdát a nem gazdával, amikor pedig sávosan határozzák meg a földadót, egy picikét meghátrálva a gazdák jogos felháborodása miatt, akkor pedig gyakorlatilag a kis-, a közepes és nagygazdákat fordítják egymással szembe.

Sok esetben személyes ellentétek is szerepet játszanak ebben. Mint ahogy Mikepércsen sem tetszik a település egynémely vezetőjének az egyik 280 hektáron dolgozó gazda, hát jól odasóznak neki, ilyenformán próbálják őt ellehetetleníteni.

Csak azt nem veszik figyelembe, hogy akár Hajdú-Bihar megyében, akár Szabolcs megyében, de sorolhatnék még több más megyét, jellemzően az önkormányzatok az önkormányzati intézmények a legnagyobb foglalkoztatók, illetőleg a gazdák. Ha ezeket a gazdákat kivéreztetik, kicsontozzák, tönkreteszik, nem fognak tudni még annyi munkahelyet sem biztosítani ezek a derék parasztemberek, mint amennyit eddig biztosítanak, és akkor még a különböző elemi csapásokról nem is beszéltünk. Épp ezért az a követelésünk, hogy az önkormányzati finanszírozást csak egy elfogadható mértékig, akár az szja, akár a gépjárműadó helyben maradó részének megemelésével hozzák rendbe. Hozzák fel egy elfogadható szintre, hogy ne legyen szükségük arra az önkormányzatoknak, hogy adókat vessenek ki.

És Nagy István államtitkár úr figyelmét nyomatékosan szeretném fölhívni a földadóra. Nagyon nagy tisztelettel kérem államtitkár urat, hogy vegye fel a kapcsolatot ezen településvezetőkkel. Ugyanis eljuttattuk hozzájuk azokat az információkat, hogy legfeljebb csak földhaszonbérlet esetén a haszonbérbe adót lehetne adóztatni, ők azonban, elnézést a kifejezésért, nagy ívben tesznek erre az államtitkársági vagy minisztériumi utasításra, egyértelmű iránymutatásra, és mindenhol a földtulajdonosok az adó alanyai. Egyébként azt sem tartom elfogadhatónak,

hogy haszonbérleti konstrukcióban adózzanak a gazdák. Mi semmilyen formában nem tartjuk ezt elfogadhatónak, de ez már biztos előrelépés, mert ez jóval szűkebb kör, mint általában a földtulajdonosok köre.

Néhány szót szeretnék szólni, mert az időkeret szükségessége miatt igyekezni kell, a saját választókerületem néhány jellemző problémájáról. A teljesség igénye nélkül tudok néhányat említeni. Az egyik fejlesztési jellegű, amit 20 éve ígérnek a szatmári térségnek, ez pedig az M49-es gyorsforgalmi elkerülő út, amelynek első szakasza, a Győr-Órtelek közötti szakasz legalább 20 milliárd forintba kerülne. Ha minden igaz, ez 2030-ig vagy ki tudja, mikorra épülne ki az államhatárig Csengersima irányába. Több ezer munkahelyet lehetne teremteni ezzel a beruházással, főleg a képzetlen munkaerőt lehetne egyébként ezáltal felszippantani. Rengeteg helyi vállalkozó jutna megrendeléshez, lényegesen javulna ezáltal az utak kihasználtsága, lényegesen csökkenne a mostani főútvonal leterheltsége, és sokkal biztonságosabbá is válhatna a közlekedés. Ráadásul a környéken megtermelt nagy mennyiségű, kiváló minőségű élelmiszert, zöldségeket, gyümölcsöket sokkal könnyebb lenne szállítani, könnyebb lenne bekapcsolni ezt a nagyon szép, de nagyon elmaradott vidéket az ország és Európa vérkeringésébe. Húsz éve ígérgetik a baloldali kormányok, húsz éve ígérgetik a különböző Fidesz-kormányok, és mindig tologatják, mindig húzzák-halasztják. szerintem az a probléma, hogy a mindenkori kormánypártok adott egyéni képviselője nem rendelkezik kellő érdekérvényesítő képességgel a térség érdekében - sajnos.

Van két másik jelentős problémakör az egészségügyön belül. Az egyik a mátészalkai területi kórház, illetőleg a mentőszolgálat kérdése - hosszan lehetne ragozni. Az előző ciklusban többször a parlament elé hoztam a Fidesz által 2006-ban megyei közgyűlési szinten jóváhagyott, illetőleg létrehozott egészségügyi vagy kórházholding rendszerét, ami gyakorlatilag értelmetlenebbnél értelmetlenebb, több száz milliós, helyenként milliárdos beruházásokkal kilopta, kiszivattyúzta a pénzt a rendszerből. A holding nagyszerű vezetője, K. Zoltán sokáig élvezte a magyar büntetés-végrehajtás vendégszeretétét, csak nem elég sokáig sajnos. Előzetes letartóztatásban pihent a több fideszes politikus által félistenként tisztelt úriember. Aztán néhány hónap után csak kiengedték, és egyéb kényszerintézkedés hatálya alatt várja a jogerős ítélet megszületését.

Természetesen lehet ezen mosolyogni, csak az a helyzet, hogy ha önök közül többen gyógyíthatnák a gyermekeiket, hozzátartozóikat a jelenlegi mátészalkai kórházban, valószínűleg nem mosolyognának ennyire. Ugyanis, ha vennék a fáradságot arra, hogy elmennének, azt látnák, hogy a központi labor környékén nem lehet bezárni a vécéajtót, nem jó a világítás, elképesztő körülmények uralkodnak, sokszor nincs pénz takarítószerekre, alapvető tisztítószerekre. Nincs pénz alapvető vérnyomáscsökkentőkre,

fájdalomcsillapítókra és lázcsillapítókra, sokszor vagy a személyzet viszi be a betegeknek, vagy a hozzátartozók. Ez a helyzet. És nem a személyzetet meg nem a kórházban dolgozó orvosokat hibáztatom. Minden tiszteletet megérdemelnek, mert ők viszik a vállukon még ezt a rendszert. Ha egyszer ők is meg-
unják, és elmennek külföldre, akkor nem tudom, ki fogja gyógyítani a környéken élő embereket. Legalább 100 millió forintos pluszfinanszírozásra lenne ahhoz szükség, hogy a legszükségesebb, legminimálisabb feltételeket biztosítani tudjuk. Örülünk annak, ha fejlesztik a kórházat. Egyelőre még egy régi, valamikori műemléki épület elbontásánál járunk, hogy aztán mi lesz ebből, azt nem tudhatjuk.

Végül, de nem utolsósorban a mentőszolgálat helyzetére szeretnék kitérni. Itt is az alapvető feltételek biztosításához legalább egy plusz 100 millió forintos forrásra lenne szükség. Ráadásul ez a környék, mivel 140-150 ezres ellátotti körzetről beszélünk, kérem szépen, igazán megérdemelne egy koraszülöttmentőt és egy sokkal korszerűbb szülészeti ellátást.

Nagyon remélem, hogy ezen módosító indítványok közül legalább néhányat támogatni tudnak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Szabó Zsolt államtitkár úr kért szót.

Öné a szó.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy itt hallgattam a vitát, elgondolkodtam, hogy a költségvetésbe, ami teljesen objektív elem, és tisztán matematikán, számokon alapul, miből két oldala két serpenyővel, hogy lehet ennyi szubjektív elemet, úgynevezett politikai elemet belekavarni. Hiszen a kettő nem összeférhető, és teljesen ellentmond egymásnak. *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)*

Ami bennem van gondolat, és ha szabad, ezt elmondom, kétféle alapgondolkodás van. Az egyik az építő gondolkodás, amikor azt mondom, hogy valamit létrehozok, hogyan, miként, a másik pedig, aki rombol, és aki azt mondja, hogy költsük el azt a pénzt, ami nem létezik. Ugye, ne felejtjük el, és még egy ilyen szubjektív gondolat, ha szabad az egészhez, amit a nagyszüleink tanítottak velünk. Az egyik dolog, hogy asztalról akkor vegyél el, amikor oda letetted. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* A másik dolog, hogy addig nyújtózkodj, amíg a takaród ér, különben úgy járunk, mint például 2004-ben, amikor itt elfogyott a pénz, és hiába volt miniszterelnökcsere, nem sikerült a rendszert újraépíteni.

Most van egy költségvetés előttünk, ami talán mindenre választ ad, és ha szabad együtt gondolkodni, és ha szabad képviselőtársaimnak mezőgazdasági gondolatot mondani: ugye, emlékszünk mindannyian, amikor 2005-2006-ban a kukoricából túltermelési válság volt.

(15.40)

Létrejöttek az úgynevezett intervenciós raktárak vagy közraktárak, amivel nagyon sok ember visszaélt, visszajára sült el a dolog. Ilyet még egyszer nem akarunk, én úgy gondolom, mert nem jól működik ez a rendszer.

A másik, hogy a cukoriparral kapcsolatban hadd mondjak el egy gondolatot, amikor is a gazdákat arra vettük rá, hogy mivel jó pénzt kapsz a cukorkvótáért, a répatermelési kvótáért, add azt el. *(Gógös Zoltán: Kik vettek?)* Kik vettek? Németek! Meg kell nézni! Elment teljesen külföldre a cukoripari kvóta. *(Gógös Zoltán: Maradjunk a szakmánál!)*

A harmadik dolog. Ez néhány éve volt: emlékszünk rá, amikor a 2006-2007-2008-as években a szőlőkivágásért adtuk a mezőgazdasági támogatásokat? Most mit adunk? Szőlőtelepítési támogatásokat! Végig kell menni az összes nagy szőlőtermő területeinken, hogy mennyivel nő a szőlőtermő-terület, és mennyire minőségi változás van.

A tejkvótával kapcsolatban itt beszélgetünk *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Benne van a 2016-os költségvetésben, államtitkár úr!)*, de arról nem beszélünk, hogy valójában hol van a kutya elásva szakmailag. Ugye, emlékszünk a nyolcvanas évek végére, amikor preferáltuk az állományváltást, és a régi, magas minőségű tejtermelésű állományokat lecseréltük egy nagy tömeget termelő, nagy tejmenyiséget termelő állományra? Ugye, emlékszünk ezekre a dolgokra? Egy picikét érdemes lenne ezekről vitázni és összerakni. Egy dolog biztos. *(Gógös Zoltán: Szívesen, államtitkár úr!)* Egy dolog biztos: nézzük meg a költségvetés mezőgazdasági vonzatát! Az elmúlt tíz évben melyik az a befektetés mind vagyonelemben, mind működésben, amely tartósan jövedelmező volt, értéket növelt? Megmondom! A mezőgazdaság! A termőterületek értéke - meg kell nézni, hogy a föld hol tart. Nemhiába vitatkozunk róla ennyit. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: De kinél van, államtitkár úr?!)*

A másik a jövedelem. A jövedelemtermelő képesség az agráriumban erősödött a legjobban talán. Felvetődik gyakran a stadionkérdés. Ilyenkor mindig úgy elcsodálkozom: miért nem mondja azt valaki, stadiont építsünk, meg mellette még ezt, ezt, ezt? Ez a pozitív gondolkodás, amiről beszélek *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Stadiont ne építsenek már, államtitkár úr! Hagyják már abba! Hányat akarnak még építeni?)*, hogy a költségvetésnek erről kellene szólni, és szerintem erről is szól. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Úristen, hagyják már abba a stadionépítéseket! - Zaj. - Az elnök csenget.)* Nemcsak stadiont kell építeni. Örülök neki, hogy a képviselőtársaim így együtt gondolkodnak velem. Ennek nagyon örülök, mert ez a vita lényege, és talán ez visz előre.

A másik az önkormányzatok. Apáti képviselő úr felvetett néhány gondolatot. Én 38 települést látok. El tudom mondani, hogy mely településen az elmúlt

négy évben mennyi új épület jött létre, mennyi épült, állítólag, amikor az önkormányzatok pénzügyi helyzete romlott. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Elmondom azt, hogy melyik önkormányzat nemcsak az adósságkiváltásban, hanem egyébként is mennyi támogatást kapott, mert van mód arra, és azt is el tudom mondani, hogy mennyi település volt az, amely kvázi csődbe ment, mert én ilyeneket nem tudok. Ne felejtjük el, képviselő úr, a mérleg egyik serpenyőjében azt mondjuk, hogy adókat vet ki néhány önkormányzat. Persze, az a polgármester, aki előre szeretne menekülni, minél több pénzt szeretne ahhoz, hogy fejleszteni tudjon, neki fontos, hogy a települése fejlődjön. Ehhez próbál pénzeket beszédni.

A másik dolog, hogy azt mondjuk, hogy el lett véve a bevétel oldalon a személyi jövedelemadó, a gépjárműadó, s a többi, s a többi. Tegyük hozzá a másik oldalon, és ez minden településnél más: mi lett elvéve a kiadási oldalon? Számoljuk már át ezeket a dolgokat - ez mindegyik településnél más - , és nézzük meg, hogy az adott településen ez mit jelentett! Egyedi értékelés elve, ezt úgy mondják jogszabályilag. Én azt kérem, hogy így vizsgáljuk meg a kérdést, és nézzük meg.

S ha szabad, a költségvetésnek egyetlenegy kérdésre kell választ adni, amit az emberek megértenek: milyen fejlesztések lesznek, és mit tehetünk a magyar családokért. Ha ezekben a kérdésekben együtt tudunk gondolkodni, és a költségvetésben olyan javaslatokat kapunk, amit meg tudunk vitatni, ezt a magam részéről szakmailag már többször felvettem, nagyon szívesen vitatkozom minden témáról, ha ilyen kérdésekre kapunk emelő, építő választ, akkor az a költségvetés a helyén van.

Ha szabad, néhány konkrétum, amely ezt a gondolatot viszi, hogy tükrözzem is, hogy nemcsak mondom, hanem így is gondolom, amit mondok: mit tehetünk a magyar családokért? A 2016-os költségvetés erősíti az „Otthon melege” program továbbvitelét. Energetikailag nagyon sok magyar család a saját ingatlanját, ahol most óriási pénzeket kellene energiára kifizetni, fel tudja újítani. Ne felejtjük el, könnyen tudjuk azt mondani, hogy mindez európai uniós forrásból jön. Igen, de ennek van egy magyar része, amit a magyar költségvetés állít elő *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Olvasta a költségvetést, államtitkár úr?)*, teremt elő. Önkormányzatok részére pályázati pénzek, önerő. Hallott már valaki olyat, hogy egy önkormányzat önerő hiányában nem tudott egy beruházást végigvinni? *(Közbeszólások az MSZP részéről: Hajjaj!)* Ott nagyon nagy baj van! Ott nagyon nagy baj van!

Az a kérés, hogy nézzük meg a lehetőséget a költségvetésben, hogy az önerő biztosítására azok az önkormányzatok, amelyek állítólag pénzügyileg ki vannak véreztetve, és itt jön be az, hogy egyedi értékelés elve, nem tudták megvalósítani: meg tudták valósítani.

Nem beszélünk a kis- és középvállalkozások fejlesztéséről, hogy mit tudunk értük tenni. Több mint

ezermilliárd forint van csak a Széchenyi-kártya programra. Tudják önök, hogy már nemcsak forgóeszközfinanszírozásra, működésre, hanem beruházásra is megy a hitelprogram? Tudják önök, hogy a kamattámogatás segítségével hány vállalkozás van, amely működni tud? *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem működik a gazdaság, nem mernek felvenni hitelt!)*

A másik dolog, amit gyakran felhoznak és támadnak pont a kkv-szektor témájában, az az úgynevezett online pénztárgépek. Érdekes módon az a vállalkozás, amit konkrétan mondok, piaci vállalkozás, amely eddig napi ezer forintot vallott be, hogy lehet, hogy most napi 500 ezer forintot vall be? Ez így jogszerű? Én úgy gondolom, hogy az online pénztárgéppel jogszerű, és ezért nem értünk egyet, amikor arról beszélünk, hogy személyi jövedelemadó vagy áfa. Pont ez a gondolat alapja.

A másik a lakosság ellátása a szennyvíz, a hulladék és egyáltalán az ivóvízminőség-javítás területén. Ne felejtjük el, hogy az az olló, ami a korábbiakban nyitva volt, egyre inkább megszűnik. Ne felejtjük el, hogy a lakosság ellátása bármelyik vidéki településen lassan azt a szintet éri el, mint bármelyik nagyvárosban. Ezzel pont a vidéken való élet lehetőségét teremtik meg. Amikor önök felhozzák azt, hogy a mezőgazdasági területek miért fontosak, pont azért, hogy minél több ember éljen meg vidéken, és minél kevesebben költözzenek be a városba.

Ha összességében megnézzük ezt a költségvetést, mindenestül, számaiban, azt lehet mondani, hogy sokkal jobb, mint néhány éve volt, de nyilván még van rajta mit javítani. Ezért az a kérés, amivel kezdtem a gondolatomat, hogy építsünk együtt. Javító gondolatot mondjanak, de tegyék meg azt, milyen forrásból, mit lépünk! *(Közbeszólás: Ezt adtuk be módosítóban!)* Ne azt mondják, hogy szakadékot képezzünk, mert valaki szegény. Én ezt elmondtam már önöknek, az én nagymamám 55 ezer forint nyugdíjjal kikéri magának, ő nem szegény, ezt üzente, most így átadom. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Van államtitkár segítője!)* Nekem ne azt mondják, hogy valaki szegény és azt sújtjuk! Ne ezt a szakadékot képezzék, hanem próbálják építeni a költségvetést, pozitív javaslatokkal, hogyan lehet továbbmenni! *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Nem önök! Nem önök, mert önök már voltak kormányon, és ezt megpróbálták megtenni. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Megkapják még ezt ellenzékben!)* Az a kérés, hogy valamelyik más ellenzéki csapat, valami más ellenzéki csapat tegyen erre javaslatot, hogy ez a vonal továbbmenjen.

Mindezekre hivatkozva az a kérés, hogy önök felé, hogy ez a költségvetés ugyan nem tökéletes költségvetés, de szerintem előrevisz, épít, ezért kérem, hogy támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Kétperces kör következik, hogy a jó hangulat tovább érjen. *(Derűltég.)* Gógös Zoltán képviselő úr, parancsoljon!

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon sajnálom, hogy Pócs képviselőtársam elment (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Majd visszajön!*), mert azt akarom neki mondani, hogy szeretettel várják Derecskén - most beszéltem velük -, de mindjárt vigyen is magával egy koszorút, mert az első halottja megvan az ottani földmutyinak. Egy szegény idős ember nem bírta elviselni, hogy elvitték a birkáit két hónappal ezelőtt. Kapott egy stroke-ot, tegnapelőtt pedig meghalt. Úgyhogy amikor itt okoskodik velem, hogy én kiért lobbizok, fogalmam sincs, hogy ki az a vállalkozó, akiről beszélt, de Váncsodra és Derecskére és Berettyóújfaluba menjen el, én azt mondom, majd összehozom azokkal a gazdákkal. Jobb, ha Vitányi Istvánnal előtte majd beszélget, hogy körülbelül mit műveltek azon a területen, és utána próbáljon engem oktatni!

Államtitkár úr, én meg azt gondolom, hogy mindenki maradjon a saját szakmájánál. Hogy mi a nyolcvanas évek végén hol és mire cseréltük ki a tehénállományt, az egy megalapozott szakmai döntés volt. Abban nem kellene 25 év után beleokoskodni! Tudja, mennyi tejet termeltünk akkor Magyarországon? Éppen ötszörösét, mint most! (*Szabó Zsolt: Tudom.*) Úgyhogy én azt gondolom, én sem akarok beleokoskodni azoknak a dolgába, másnak a dolgába, de akkor azt kérem, ön se tegye, mert ebből csak parttalan vita lesz.

(15:50)

Államtitkár úrnak annyit mondanék, mikor mondja, hogy fedezet nélküli az áfajavaslatunk: nem igaz. A 120 milliárd forintos szja-csökkentés, plusz a sertésáfa 145 milliárd forint. Ennek a kettőharmadából meg lehetne csinálni a baromfit, a tejet, a sertést, a tojást, a kenyert, a zöldséget, gyümölcsöt meg az édesvízi halakat. Nem többet, ennyit, mert ezek magyar termékek, mert a zöldség-gyümölcsben sem lenne benne a banán meg a narancs. Ott van, hatodszor adtuk be precízen kidolgozva. Nem igaz, hogy nincs fedezete. Van fedezete.

Ha a 120 milliárdos szja-csökkentésre van fedezet, akkor legyen a 120 milliárdos áfacsökkentésre inkább fedezet, mert ez hagy pénzt az embereknél, nem az szja-csökkentés, és nem tudják lenyúlni, ekkora volumenű áfacsökkentést, ha egyszerre csinálnak, se lehet lenyúlni, mert 20 százalékpontnyi, vagy 19 az végül is, ha lefele számolunk, nem lehet lenyúlni. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók sorához. Mengyi Roland képviselő úr a következő felszólaló, Fidesz. (*Gögös Zoltán: Újabb földmutyis!*) Tessék!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én a 2016. évi költségvetés és a hazai vállalkozások

versenyképessége erősítésének kapcsolatáról, ennek kapcsán is egy vállalkozásfejlesztési intézkedésről szeretnék beszélni, ám Gögös képviselő úr rendes felszólalása fölvetett egy kérdést, ő ugyanis azt mondta, hogy a forint jelenlegi árfolyama azt jelenti, hogy a gazdaságpolitika rossz, a magyar gazdaság fundamentumai pedig gyengék és rosszak, hiszen meg kell nézni, hogy mennyi volt akkor meg mennyi most a forint árfolyama.

Kellő tisztelettel szeretném egy másik tényezőre ráirányítani a figyelmet, ez pedig a globális pénzpiacok hatásai és szereplőik (*Herings Anita: Ilyenkor mondd!*), hiszen azt tudniuk kell, hogy az elmúlt években minden általános feltörekvő piac devizája egy egységes és azonos nyomás alatt állt, így a forint sem volt kivétel. Nem segített ezen az ukrán katonai, háborús helyzet és az azt követő, elhúzódozó, az összes ország helyzetére sodródó hatalmas gazdaság helyzete sem, és természetesen, hogy a globális szereplőket is vizsgáljuk, például egy svájci jegybank rögtönzött vagy jól eltervezett döntése sem segít mindig egy ilyen kis ország devizájának árfolyamán.

De hogy még beljebb lépünk: ha mondjuk, a kínai központi bank úgy dönt, hogy szerinte túl erős a júan és ezért elkezd dollárt vásárolni, az úgy megrázza a fejlődő piacok devizáit, hogy hihetetlen, több százalékos erősödésbe és/vagy zuhanásba kezdhetnek, és ezt itt gazdaságpolitikával sem nem kiszámítani, sem nem helyrehozni nem lehet ugyanolyan sebességgel. (*Herings Anita: Tényleg?*)

Hogy mást ne mondjak, az elmúlt öt hónapban a forint-euró árfolyam több mint 10 százalékot mozdult oda és vissza, öt hónap alatt. Ugye, azt nem gondolja senki a teremben, hogy öt hónap alatt ekkorát változtak a magyar gazdaság alapvető makroszámai, ekkorát változtak a fundamentumok. Nem, kedves képviselőtársaim, a magyar gazdaság fundamentumaival minden rendben van, hiszen tudják, ismerik a foglalkoztatottsági számokat, ismerik azt, hogy már harmadik éve 3 százalék alatt tudjuk tartani a költségvetés hiányát, amely 2002-10 között soha nem sikerült egyszer sem, sőt volt olyan, hogy 9,4 százalék volt a szocialista kormányzás alatt. A foglalkoztatás több mint 400 ezer fővel bővült, most már 4,1 millió fölött van. A gazdasági növekedés 3,4 százalék, bár a jövő évi költségvetés 2,5 százalékkal tervezi; 2009-ben volt -6,5 százalék is a GDP-csökkenés.

Nos, ahogy mondtam, a magyar gazdaság fundamentumai rendben vannak. Ha ezen múlna az, hogy hogy áll a forint árfolyama, akkor 2002-10 között nemhogy 250 forint nem lett volna, hanem a kiszámíthatatlan csillagos égig szaladhatott volna.

Tisztelt Országgyűlés! Vissza a hazai vállalkozások versenyképességének erősítéséhez és ahhoz az intézkedéshez, ahhoz a vállalkozásfejlesztési intézkedéshez, amelyről szólni szeretnék. A beruházások kapcsán elmondhatjuk, hogy a tavalyi év kiemelkedő eredményei után várhatóan idén is tovább bővülnek

a beruházások, amihez az európai uniós források lehívása mellett a kis- és középvállalkozási szektort támogató hitelprogramok és a kedvező hozamkörnyezet is hozzájárul.

2014-ben a nemzetgazdasági beruházások 14 százalékkal nőttek, és 5216 milliárd forintot tettek ki. A legnagyobb súlyt képviselő feldolgozóipar beruházásai 12,7 százalékkal emelkedtek. A külkereskedelmi termékforgalom az elmúlt években tapasztalathoz hasonlóan 2014-ben is jelentős mértékben bővült, az export 7,1 százalékkal, míg a behozatal 8,8 százalékkal nőtt 2013-hoz képest. A külkereskedelmi egyenleg kismértékű növekedést követően 2014-ben 1977 milliárd forintos többletet mutat.

A jegybank növekedési hitelprogramja és az európai uniós források további hatékony felhasználása is hozzájárulnak a hazai kis- és középvállalkozások versenyképességének növeléséhez, aminek eredményeképpen a magyar termékek és szolgáltatások egyre nagyobb arányban tudnak külföldi piacon is megjelenni.

Tisztelt Országgyűlés! De a makrogazdasági eredményeket át kell tudnunk vezetni a vállalkozások világába, és erre született is egy egyszerű és fontos vállalkozásfejlesztési intézkedés. A gazdasági sikereket elérő, fejleszteni, beruházni és további munkahelyeket létrehozni kívánó vállalkozások támogatása érdekében a társasági adózás terén újdonságként kerül bevezetésre a növekedési adóhitel. Azok a vállalkozások, amelyek egyik évről a másikra dinamikusabban növelik az adózás előtti eredményüket, elhalaszthatják az adó megfizetését, így több forrásuk marad tevékenységük bővítésére. A növekedési adóhitelt igénybe vevő vállalkozások társaságiadó-kötelezettsége természetesen nem változik, hiszen csupán a költségvetés felé fennálló befizetéseik időzítését halasztják el. A kedvezmény lényege, hogy az adóévi adózás előtti eredmények a megelőző adóév adózás előtti eredményét meghaladó része után az adót a következő két adóév során negyedéves ütemezésben elosztva kell megfizetni.

A növekedési adóhitel a legdinamikusabban fel-törekvő, legalisan működő vállalkozások számára nyújt pénzügyi segítséget, hiszen azt a társasági adót, amelyet már a növekedés évében be kellene fizetni a költségvetésnek, ott hagyja a vállalkozásnál, és csak később, több kis részletben kéri megfizetni. Így a növekvő vállalkozások tovább tudnak növekedni, az adófizetés nem fogja vissza a fejlesztéseiket, a munkahelybővítést, a további terjeszkedést, növekedést. Fontos ez az intézkedés, hiszen a beruházó, növekvő vállalkozások versenyképességét segíti, nemcsak itthon, hanem regionális vagy európai környezetben is, hiszen olyan adózási lehetőséget biztosít, amely a vállalkozások életciklusához igazodik vagy ahhoz igyekszik igazítani, és jelentősen javítja a kis- és középvállalkozások likviditási helyzetét is.

A kedvezményre való jogosultság elérésére a következő feltételek teljesítésére van szükség. Az adózó több mint három éve működik. Az adózó az adóév-

ben és az azt megelőző három adóévben nem vett részt semmilyen átalakulásban. Az adózó adóévi adózás előtti eredménye eléri a megelőző adóév adózás előtti eredményének ötszörösét, valamint nyilatkoznak arról, előzetesen természetesen, hogy ezt igénybe kívánják venni. A növekedési adóhitel a valós piaci verseny keretében elért növekedést kívánja elismerni és támogatni.

Tisztelt Országgyűlés! Megelőző kutatásokat, szűréseket végeztek meghatározó gazdasági tanácsadó cégek, és az ő eredményeik alapján ma a következőket becsülik. 20 milliárd forint feletti összeg kerülhet ezen intézkedés kapcsán a magyar gazdaságba. Több mint 18 ezer hazai vállalat veheti majd igénybe ezt az adókedvezményt, amelynek - figyelem! - 85 százaléka 100 millió forint alatti árbevételelű. Az érintett cégek a szűrések alapján több mint nyolcszorosukra növelték a bevételüket az elmúlt egy év alatt, és az összesített adóbefizetéseik pedig tizszeresére növekedtek.

(16.00)

Az érintett társaságok körét ugyanakkor növelheti az, hogy az intézkedés hatására sokan döntenek majd úgy, hogy kimutatják a könyveikben az eddigi adóoptimalizálás által átcsoportosított nyereségüket, és ez részben növeli a költségvetés bevételeit, részben pedig biztosan hozzájárul a gazdaság fehéritéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar gazdaságban 2010-ben megindult egy elmozdulás, nemcsak a makroszámaink javultak, hanem egy egészségesebb és kiegyensúlyozottabb gazdasági és növekedési szerkezet irányába is elindultunk, és ez az eredmény, ez a változás tartóssá vált az elmúlt években. A magyar gazdaság teljesítménye 2014-ben számottevően meghaladta az előzetes várakozásokat, és egyúttal az Európai Unióban is az egyik legmagasabb volt.

Az előrejelzések alapján kirajzolódó gazdasági pálya a következő évben is stabil, kiszámítható, kiegyensúlyozott gazdasági növekedést vetít előre, így a lakosság leépülő forint- és devizaadóssága is hozzájárul majd a kereslet élénküléséhez és a foglalkoztatás további bővüléséhez, amely együtt járhat a hazai kis- és középvállalkozások fokozatos, folyamatos megerősödésével.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Teleki László képviselő úr a soron következő, MSZP. Tessék!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon nehéz ilyenkor megszólalni, hogy mit is mondjak a költségvetéshez vagy amikor éppen az előttem felszólalóknak reakciót kellene kifejtenem, hogy mit is mondtak. Azt gondolom, egyetlenegy biztos, nagyon sokan úgy látják ezt a 2016-os költségvetési fejezetet, törvénytervezetet, hogy papír és írott betűk vannak,

nem pedig az embereket látják mögöttük. Nagyon sok olyan kérdés van, amely mindenképpen felveti azt a kérdést, hogy komolyan gondolja-e ma a jelenlegi kormány, hogy a szegények körét tovább bővíti, hogy az oktatási esélyegyenlőséget csökkenti, hogy az egészségügyben a prevencióra, a megelőzésre semmilyen olyan forrást nem látunk, amely emelkedést jelenthetne, és lehetne sorolni.

De azt gondolom, a legfontosabb és ami talán az egyik legfontosabb eleme a költségvetésnek, hogy hogyan akarják kezelni a foglalkoztatási helyzetet. Ma azt látom, hogy ugyanazt akarják tenni, mint az elmúlt időszakban tettek, hogy jobb, ha kimennek a fiatalok külföldre dolgozni, és semmiféle megtartóereje nincs annak a költségvetésnek, amit magunk előtt láthatunk. Ez érdekes, mert ha felelősen gondolkodnak, akkor látni kellene és érzékelteni kellene a magyar fiatalokkal, hogy van itt lehetőség arra, hogy tudjanak dolgozni, európai béreket kellene megmutatni nekik és olyan munkahelyeket, amelyekkel itt tudnának maradni. Ez a költségvetés nem arról szól. Ez a költségvetés arról szól, hogy menjetek el, fiatalok, és próbáljatok szerencsét máshol, ne Magyarországon, mert semmilyenféle perspektíva nincs előttetek.

Ebből adódóan azt gondolom, hogy mindenképpen a foglalkoztatási ágazatban az a csökkenés... - egyetlenegy tételben egyébként emelkedés van, a közfoglalkoztatottak bérénel, amire megint azt mondom, talán már mondtam, hogy az fontos jelenség, hogy a közfoglalkoztatásba tesznek bele pluszforrásokat, ami azt gondolom, hogy jó dolog. De a továbblépésre semmilyen olyan pénzeszközt nem látunk, ami azt mutatná, hogy akár a kis- és középvállalkozásoknak, akár pedig egyéb más lehetőséget tudnának biztosítani a fiataloknak. Ebből adódóan mondom azt, amit mondok, hogy nem lehet látni a fiataloknak, hogy az itthon maradás mennyire előrelátható számukra és mennyire kiszámítható. Ezért tehát azt gondolom, a kormánynak meg kell gondolnia, hogy a fiataloknak kíván-e alternatívát nyújtani a foglalkoztatás területén.

De ugyanez igaz egyébként, ha belegondolunk, a civil szektorban is. Ott is azt látjuk... - és elmondtam talán pár napja itt, a Parlament falai közt, hogy igen, lehet visszanyúlni, elmúltnyolc évezni, meg lehet az elmúlt időszekekre visszanyúlni, viszont akkor több mint 7 milliárd forintot, közel 8,5 milliárd forintot fordítottunk, például 2008-ban a civilek támogatására, és ebből csak 7,7 milliárd forint volt a Civil Alapprogramban. Ezzel is szeretném érzékelteni... - és most pedig van, ugye, 4,6-4,8 milliárd forint ezzel szemben, amikor önök nagyon sokszor azt mondják, hogy mennyit fejlődik ez az ország, viszont a civileknek sokkal kevesebb jár. De ami a legnagyobb probléma ezen belül is, hogyha nézzük itt a sorokat, akkor látjuk azt, hogy a közalapítványoknál, például az autistáknál stagnáló költségvetést jelent, ami egy forint pluszt nem jelent az autistáknál, és nem látjuk azt, hogy ők kapnának egyetlenegy forin-

tot is arra az összegre, ami ebben az évben volt. Tehát 2016-ban is ugyanez a pénzt fogják megkapni, de ugyanez igaz a Nemzeti Táncszínházra is. Ott is nem a stagnálás jellemző, hanem a csökkenés jelenti a mértéket. Tehát én ettől kezdve azt gondolom, hogy önök jól látják azt, hogy ebben az országban papírok és írott betűk vannak és számok, viszont mögötte az embereket nem látják, és nem akarják érzékelni, hogy minden sor mögött emberek állnak és embercsoportok állnak.

És ha továbbmennék a szervezetek és az alapítványok felsorolásában, akkor hiányolom azt, amit egyébként már szintén hiányoltam itt több felszólalásomban, hogy például a Magyarországi Cigányokért Közalapítványt egy tollvonással 2011-ben eltörölték, és mondták, hogy nincs erre szükség, mert egy olyan struktúra alakul ki, ahol a közalapítványokra nincs szükség, és így van a költségvetésben, hogy több közalapítvány is létezik, viszont az, ami átláthatóvá tette a romaoktatásra szánt forrásokat, ami átláthatóvá tette a romák lakhatási helyzetének a segítségét vagy éppen a kis- és középvállalkozások támogatását, azt egy tollvonással önök megszüntették, és nem látom ebben a költségvetésben, hogy benne szerepelne.

Szomorú is vagyok, mert ha önök azt mondják, hogy fontos a romaügy... - és azt mondják itt, hogy akár Orbán Viktor miniszterelnök úr vagy éppen Farkas Flórián, aki újra nincs itt a teremben, miniszterelnöki megbízottként, akinek, azt gondolom, hogy kellene értékelnie a költségvetést, még akkor is, ha kormánypárti képviselő, hogy hogyan látja, hogy érzékeli, jól lesz-e ez a magyarországi romáknak, az esélyegyenlőséget biztosítja-e ez a költségvetés. Fontos lenne hallanunk és fontos lenne látnunk, hogy ő mit mond ebben a kérdésben. Sajnos, nem fogjuk megtudni, viszont visszakanyarodva arra a gondolatra, hogy ők aláírtak egy olyan európai keretstratégiát, amibe pénzügyeket is tettek és vizionáltak itt százezer roma munkahelyet, abból nem látunk egyetlenegy sem, és nem látjuk azt, hogy egyébként ez előbbre lépett volna.

Kérdezném azt, hogy ezzel a kérdéssel mi van a költségvetésben, mert ezt nem látjuk, hogy abban a programban szerepelne egyetlenegy forint is. Tudjuk azt, hogy az európai uniós források megnyíltak, és 5 milliárdot mondanak különböző sajtóorgánumok, viszont nem látjuk, hogy az mire lesz fordítva, vagy hogyan lesz a romáknak nagyobb lehetősége a foglalkoztatási rendszerben. Ebből én azt gondolom, hogy mindenképpen Farkas Flóriánnak is kellett volna mondani a költségvetéshez valamit, mert szeretné látni a magyarországi romatársadalom. De azt gondolom, hogy nem romakérdés ez, össznemzeti, társadalmi kérdés, tehát mindenkinek fontos lenne.

Továbbmennék, a közalapítványok támogatásánál azért újra egy kérdést fel kell vetni. A kettőezres években még lehetett látni, hogy benn vannak a roma kultúrával foglalkozók is, például a 100 Tagú Cigányzenekar, a Rajkó Zenekar, a Kalyi Jag Együt-

tes, benne voltak a támogatási sorokban, ma pedig egyetlenegy roma művészcsoporthoz sincsen benne ezekben a támogatási sorokban, amit láthatunk a költségvetésben. A kérdésem: miért? Nem a magyarországi kultúra részei azok az együttesek, a 100 Tagú Cigányzenekar, aki világhírben is verhetetlen, mert mindenhol ismerik az egész világon, és Magyarország hírnevét öregbíti mindenhol? Azt hiszem, megérdemelné egy külön soron, egy külön fejezetben ugyanannyit, mint más együttes. Azt gondolom, ez is fontos lehet, hogy ebben továbblépjünk.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A másik, ami a legnagyobb szívfájdalmam egyébként, hogy azért gondoljanak bele... - a foglalkoztatásnál említettem néhány szót a közalapítványokról, civilekről, viszont a lakhatás helyzeténél meg kell hogy álljak egy pillanatra, és azt mondjam, hogy felháborító. Azt mondjuk, újra visszakanyarodnék, nem az európai, hanem a nemzeti romastratégiára, hogy a cigánytelepek felszámolását önök komolyan vették 2011-12-ben, ma pedig egy forintot nem látunk abban a költségvetésben, amit itt látunk magunk előtt, illetve lapozgattuk többet is és nem találtuk.

Tehát milyen integrációt akarnak, ha több mint százezer, 110-120 ezer emberről lemondtak? Mert akik ott élnek a cigánytelepeken, a slumosodott városrészekben, az közel 100-110 ezer ember. Lemondtak róluk egészségügyileg, foglalkoztatásügyileg és oktatásügyileg. Tehát azt gondolom, hogy ebben a kérdésben, ha akarnak valamit tenni, akkor minél előbb kell lépni, és a 2016-os költségvetést már most módosítsák annak érdekében, hogy ezt láthatóvá tegyék, mert ha nem, akkor, még egyszer mondom, lemondtak egy olyan társadalmi rétegről, akiket egyébként fel kellene hogy karoljanak.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László képviselő úr azt vetette fel, hogy a számok mögött, a papírok mögött nem látszódnak az emberek.

Én azt gondolom, hogy a kormány olyan gazdaságpolitikát folytat, amelynek az eredményeit, a pozitív eredményeit nemcsak a makrogazdasági elemzők kell hogy lássák, hanem a mindennapok emberei is. Azon túl, hogy a makrogazdasági elemzők Magyarországon és nemzetközi szinten is elismerik az eredményeket, amelyet jeleznek az Eurostat statisztikai adatai mind az államadósság, mind az államháztartási hiány, mind a foglalkoztatás, mind a nö-

vekedés, mind a folyó fizetési mérleg tekintetében, azon túl ez a gazdaságpolitika, azt gondolom, érezteti az eredményét a mindennapokban is.

Néhány adatot hadd mondjak. Több mint húsz hónapja növekednek a reálbérek. A kiskereskedelmi forgalom ennek köszönhetően radikálisan növekszik. Miért? Azért, mert több pénz van az embereknél, tudnak miből vásárolni.

A családosok kedvezményéről sok szó esett. Az egyik alapvető lépése volt a kormánynak 2010 után, hogy a családot vállaló szülőket helyzetbe hozza, ennek következményeként került bevezetésre az a családi adókedvezmény-rendszer, amelynek újabb lépését láthatjuk az előttünk lévő 2016-os költségvetési törvényjavaslatban. Bőven 200 milliárd forint feletti az az összeg, amely ezáltal a családoknál maradhat. Mindenki, akinek van gyermeke, tudja, hogy ez mit jelent. Mindenki, akinek van gyermeke, a fizetési papírján látja ezt a többletkedvezményt. *(Herings Anita: Ha van miből!)*

Az előttünk lévő költségvetési törvényjavaslat az szja csökkenésén keresztül - sokszor elhangzott - több mint 4 millió munkavállalót érint. Ezt az emberek kell hogy lássák. *(Horváth Imre: Érezzék!)*

A foglalkoztatási adatok tekintetében több mint 400 ezerrel többen dolgoznak ma Magyarországon, mint öt évvel ezelőtt. A közfoglalkoztatásban foglalkoztatottak száma 200 ezer környékén van, tehát hogyha a 400 ezret összevetjük a 200 ezres számmal, akkor látjuk, hogy a versenyszférában igenis, létrejöttek munkahelyek. Nézzék meg, kérem, a legutóbbi statisztikai adatokat *(Herings Anita: Nőtt a munkanélküliség!)*, és ezek szintén azt támasztják alá, hogy a legutóbbi bővülés az igenis, a versenyszférában valósult meg.

Tehát azt gondolom, hogy mindazok az emberek, akik most tudnak dolgozni és korábban nem tudtak, azok, akik gyermeket vállaltak, és ezáltal a nettó jövedelmük bővült, azok, akik a személyi jövedelemadó csökkentése keretében több forráshoz tudnak jutni, azok, akik anno be tudtak lépni az árfolyamgát rendszerébe, és most megszabadulnak a devizahiteltől, vagy azok, akik a mindennapok rezsizámláit kifizetik, és kisebb összeget látnak, azok azt gondolom, hogy igenis, érzékelik ennek a gazdaságpolitikának az eredményét. *(Herings Anita: Igen, meg megmentettétek a devizahitelesek is!)*

Hadd említsem meg azt is, hogy a 2014-es költségvetés indoklásának az első mondata pont ebben a szellemben fogant meg, amely úgy szól, hogy a költségvetés arról szól, hogy mennyi forrás marad az embereknél.

Tehát azt gondolom, hogy igenis, ez a gazdaságpolitika, azon túl, hogy kedvező makrogazdasági számokat produkál, a fókuszát az emberekre, a családokra helyezi.

És végül engedjék meg, hogy néhány számmal még kitérjek Apáti István képviselő úr hozzászólására, ami az önkormányzati finanszírozást és az önkormányzati rendszereket illeti.

Én abban képviselő úrral is és minden hozzászólóval egyetértek, és lehet, hogy furcsa, hogy én mondom ezt államháztartásért felelős emberként, hogy tökéletes költségvetés nincsen, hiszen minden területen lehetne még több forrást biztosítani, illetőleg minden adóból lehetne még csökkenteni. A kérdés az, hogy felelősen tudja-e ezt megtenni az adott kormányzat, az adott országgyűlés.

Igaz ez az önkormányzatokra is. És hogyha egyes önkormányzatok azt mondják, hogy többletforrásra lenne szükség, én sok esetben meg tudom ezt érteni, de mégis azt látom az összefogó számokból, hogy az az önkormányzati rendszer-átalakítás, amelyet a kormány és az Országgyűlés végrehajtott, az igenis, sikeres ezen a téren is.

Miért mondom ezt? Azért, mert ha az önkormányzatok összevont mérlegét nézem, akkor azt látom, hogy 2010 előtt jellemzően súlyosan el voltak adósodva az önkormányzatok (*Bangóné Borbély Ildikó: És kik vették fel azt a hitelt, államtitkár úr?*), nemcsak évről évre növekedett az adósságuk, hanem az éves pénzügyi egyenlegük is jellemzően nagyon komoly deficitet mutatott. 2006-ban 160 milliárd forint környéki volt ez az éves deficit, 2010-ben 232 milliárd forint.

Ezt követően egy olyan rendszer-átalakítás valósult meg, amelynek egyik elemét említette Apáti képviselő úr, ami az adósságátvállalást illeti. Egy másik eleméről is szót ejtett, a gépjárműadó rendszerének az átalakításáról, de azt gondolom, hogy érdemes komplexen néznie azt, hogy mi történt az önkormányzati rendszer átalakításában. A feladatok átstrukturálása történt, a feladatokhoz igazodóan a finanszírozási rendszer átstrukturálására került sor, ehhez igazodóan valósult meg az adósság átvállalása, és ami nagyon fontos, egy olyan új szabályrendszer került megalkotásra, amely megátolta azt, hogy ismét eladósodjanak az önkormányzatok. Ennek az eredménye az, hogy az elmúlt években, 2011-től minden évben az önkormányzati alrendszer jelentős többlettel zárt, hangsúlyozom: nem hiánnyal, jelentős többlettel zárt.

Ami pedig az adósságkonszolidációban nem részesült önkormányzatokat illeti, én azt gondolom, hogy a korábbi adósság részben köszönhető a helyenként felelőtlen gazdálkodásnak, és bizony, jelentős részben annak, hogy az önkormányzati finanszírozási rendszer alapvetően magában hordozta a forráshiányos működést. Ezért amikor a kormány és az Országgyűlés a rendszer átalakításáról döntött, nem azt a döntést hozta, hogy a korábban eladósodott önkormányzatokat szankcionálja, hanem az adósság nélküli önkormányzatok számára juttatott többletforrást. Tette ezt a kormány 2014-ben és teszi 2015-ben is, és a tisztelt Országgyűlés előtt lévő 2016-os költségvetési törvényjavaslat is 12,5 milliárd forint plusztámogatást biztosít az adósságkonszolidációban nem részesült önkormányzatok számára.

Ezért azt gondolom, hogy e kérdés tekintetében nyugodt szívvel lehet támogatni a törvényjavaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Most Kovács József képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz részéről.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány továbbra is folytatja a 2010-ben megkezdett politikáját, így az egészségügy fejlesztését is.

Az egészségügy 2010 óta fokozatosan próbál talpra állni, e talpra állást segíti és segítette a béremelés, az adósságrendezés - a legújabb adósságrendezés a napokban várható -, valamint a rendszerváltás óta zajló legnagyobb fejlesztés, amely mögött vagyunk 2007-2013 között, amelynek áthúzódó időszaka van 2015-re.

Az egészségügyi dolgozók voltak az elsők, akiknek a kormány béremelési programot indított a korábbi ciklusban, továbbá ösztöndíjprogramot vezetett be az orvosok és egészségügyi dolgozók elvándorlásának megakadályozására, valamint az egészségügyi hiányszakmák pótlására is.

Az egészségügyi ágazat 2015. évi költségvetése 1,8 milliárd, az egészségügyi intézmények E-Alapból való bevételnövekményeivel együtt számolva 2,5 milliárd forintos többletet foglalt magában ez az összeg.

A kormány 2016-ban is folytatja az egészségügy fejlesztését. A 2016-os költségvetési törvényjavaslat elfogadásával az egészségügyben jövőre az ideinél is több forrás fog rendelkezésre állni.

Az egészségügyi ágazat stratégiai prioritásai a kormány által a 2015 februárjában elfogadott „Egészséges Magyarország 2014-2020” egészségügyi ágazati stratégiában kerültek megfogalmazásra.

A 2010-14 közötti időszak volt alapvetően az, ami orvosolta a korábbi kormányzat gondatlan tevékenysége következtében kialakult torzulásokat. Itt feltétlenül ki kell emelni a 2006-os évet a torzulások kezdetét illetően. A Fidesz-KDNP és a jelenlegi kormány választ adott a legégetőbb kérdésekre, és a nemzetközi válság ellenére mindent megtett annak érdekében, hogy javítsa a kórházi infrastruktúrát és növelje az egészségügyi dolgozók fizetését.

Világosan látjuk és látnunk is kell, hogy nincs jól működő egészségügy magyar orvosok, egészségügyi dolgozók nélkül.

(16.20)

A kormány ezért lépésről lépésre halad azon az úton, amely egy stabil, kiszámítható életpályát fog eredményezni, az orvosok és szakdolgozók számára egyaránt.

A 2014-2020 közötti egészségügyi ágazati stratégia időszakának alapvető célkitűzése az egészségügy infrastrukturális hátterének megerősítése és szerkezeti átalakítása, valamint a népegészségügyi

szolgáltató rendszer alkalmassá tétele arra, hogy napjaink legfontosabb népegészségügyi kihívásaira adekvát válaszokat tudjunk adni. A 2014-2020-as fejlesztési ciklusra olyan jövőkép fogalmazódott meg, amely a társadalom és az ágazat számára is egyértelművé teszi az egészségügyi rendszer megújításának irányát. A cél a magyar állampolgárok egészségi állapotának javítása, az egészségben eltöltött életévek növelése, a fizikai, mentális egészség egyéni és társadalmi értékének növelése, az egészségtudatos magatartás elősegítése és a területi egyenlőtlenségek csökkentése.

Minden kormányzati döntést és változtatást népegészségügyi szempontból meghatározott prioritások mentén szükséges megtenni. A fentieket szem előtt tartva és azzal összhangban a kormány 2016-ban folytatja az egészségügy fejlesztését, amelyhez a 2016-os költségvetési törvényjavaslat elfogadása esetén az egészségügyben jövőre az ideinél több forrás áll majd rendelkezésre.

Az Egészségbiztosítási Alap 2016. évi költségvetése az előző évekhez hasonlóan bevételi és kiadási oldalon a főösszeg egyezőségét irányozza elő. Az Egészségbiztosítási Alap 2016. évi költségvetésének előirányzott bevételi és kiadási főösszege egyaránt 1963,7 milliárd forint, az egészségügyi költségvetés nullszaldós, egyensúlyban van tervezve. A főösszegek a 2015. évi törvényi előirányzathoz képest mintegy 2,8 százalékos növekedést mutatnak. A korábbi kormányzati időszak kezdetén az E-Alap költségvetése nagyjából és egészében 1500 milliárd forint környékén volt, a jelenlegi tervezett 2016-os költségvetés pedig megközelíti - és nincs kizárva, hogy el is fogja érni - a 2000 milliárd forintot. Évről évre emelkedik az egészségügy költségvetési főösszege.

Az alap bevételi döntően két forrásból származnak, azonban az előző évhez képest változik ezen bevételek összetétele. Az egyik csoportot a szociális hozzájárulási adó Egészségbiztosítási Alapot megillető része, illetve a járulékbévételek és a hozzájárulások képezik. A törvényjavaslat szerint 2016-ban a szociális hozzájárulási adó megfizetett összegének immár több mint 20 százaléka illeti meg az Egészségbiztosítási Alapot, szemben a 2015-ben meghatározott 14,5 százalékkal. Ebből kifolyólag a 2016. évi szociális hozzájárulási adó Egészségbiztosítási Alapot megillető része és a munkáltatói egészségbiztosítási járulék 521,85 milliárd forint, amely mintegy 50 százalékos növekedést jelent a költségvetésben ezen a területen.

A másik bevételi csoportot a költségvetési hozzájárulások adják. Az alap bevételei tartalmazzák még az egészségbiztosítási tevékenységgel kapcsolatos egyéb bevételeket is. Ezen belül a három legnagyobb előirányzatot a gyógyszergyártók és -forgalmazók befizetései, a népegészségügyi termékadó és a baleseti adó jelenti. A baleseti adó, a népegészségügyi termékadó és a dohányipari vállalkozások 2016. évi egészségügyi hozzájárulása 2016. évre tervezett előirányzatai összességében mintegy 1 milliárd

forint növekedést mutatnak a 2015. évi törvényi előirányzathoz képest.

Az alap meghatározó nagyságrendű kiadásai a pénzbeli és természetbeni ellátások. A pénzbeli ellátásokon belül a legmagasabb összeget a rokkantsági és rehabilitációs ellátások kiadásai teszik ki. Ezen túl meghatározó nagyságrendet képviselnek a csecsemőgondozási és gyermekgondozási díjak kiadásai.

A természetbeni ellátások legnagyobb előirányzatát a gyógyító-megelőző ellátás képezi, amely az előző évhez viszonyítva 33,7 milliárd forinttal magasabb összeget tartalmaz, figyelemmel elsősorban az alapellátás megújítására, fejlesztésére, amely 10 milliárd forintot jelent, a tervezett bérintézkedések fedezetére, amely 15,3 milliárd forint, valamint a többletkapacitások befogadására 5 milliárd forint van tervezve a költségvetésben. Ezen jogcímcsoportnál jövőre is rendelkezésre áll az egészségügyi dolgozók 2012-13. évi béremelésének fedezetére 53,5 milliárd forint, valamint az előző évhez viszonyítva 2004 milliárd forint többletet tartalmazó gyógyító-megelőző ellátási céltartalék 12,4 milliárd forint nagyságú előirányzata.

Az előzőekben említettekén túl az egészségügyi ágazat 2016-ban további 11 milliárd forint többletben részesül többek között a szakorvosképzés támogatási rendszerének kiterjesztésére, átalakítására, mentőgépkocsik beszerzésére, a mentésirányítási rendszer üzemeltetésére, az új budapesti kórház előkészítésére, valamint egyéb, életminőséget is javító intézkedésekre.

Az egészségügyi szakdolgozók és orvosok mozgóbérének korrekciójára a 2016. évi költségvetésben 12,8 milliárd forint áll majd rendelkezésre. Az ügyeleti díj, a készenléti díj, a rendkívüli munkavégzés, valamint a műszakpótlék számításának alapja a 2012. június 30-án hatályos kinevezésben, munkaszerződésben szereplő összeg vagy az akkori közalkalmazotti bértábla alapján járó illetmény, azaz ezen illetményelemeknek nem a béremeléssel megemelt illetmény az alapja. Az intézkedéssel biztosítható, hogy a 2012. és 2013. évi béremelés is a mozgóbér alapját képezze, ezáltal megvalósul a 2012-13. évi béremelés teljes alapbéresítése.

A költségvetés 2,5 milliárd forint forrást biztosít a fiatal szakorvosok támogatására, ezáltal megteremti a lehetőségét, hogy a szakorvosok a szakvizsga megszerzését követően is a rezidensösztöndíjhoz hasonló mértékű támogatásban részesüljenek. Az már eldőlt, hogy a túlmunkát a következő havi fizetéssel ki kell fizetni.

A benyújtott törvényjavaslat lehetővé teszi az alapellátás megújításának folytatását is. Az alapellátás megújításának második üteme jogcímen ez újabb 10 milliárd forintot jelent.

Tisztelt Képviselőtársaim! Öröndetes tény, hogy az elmúlt években számos pozitív intézkedés bevezetéséről szólhattunk az egészségügy területén. Az egészségügy a lakosság szinte minden tagjának életére hatással van, így megbízható működése ki-

emelt figyelmet kap. Figyelemmel a fentiekre, mindenképpen örömteli, hogy az előttünk lévő költségvetési törvényjavaslat az egészségügy vonatkozásában megfogalmazott számos pozitív céllal és intézkedéssel ennek elérését elősegíti. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Hoppál Péter államtitkár úr jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Ön a szó, államtitkár úr.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A 2016. évi költségvetés vitájában több olyan kérdés is felmerült az imént hozzászólók köréből, amelyek az emberi erőforrások ágazataihoz tartozó kérdések. Nagyon örülök annak, hogy az imént Kovács József képviselőtársunk részletekbe menően tudta ismertetni azt, hogy milyen módon fog az egészségügyi ágazat többletforrásokhoz jutni. Nyilvánvalóan kiemelten fontos kérdés az, hogy a népegészségi helyzet mindenféle mutatóját tekintve javuló tendenciát mutasson, hiszen a jövőnkéről szóló kérdés rejlik ebben az ágazatban.

Ugyanakkor engedjék meg, hogy egy szemléleti vonatkozásban is referáljak önöknek arról, hogy a költségvetés tervezése időszakában, amikor a Nemzetgazdasági Minisztériummal az emberi erőforrások ágazatai tárgyalták a 2016-os költségvetés tervezetét, akkor a tárgyalás alappozíciója az volt, hogy egy bázisszemléletű előrehaladást kíván a kormányzat 2016-ot illetően követni.

(16.30)

Magyarán, az emberi erőforrások ágazatai első rátekintésre úgy tűnt, hogy a '15-ös állapotot kell hogy tükrözzék majd finanszírozás szempontjából '16-ban. Olvastam is olyan publicisztikát, amelyik azt írta, hogy majd az EMMI lesz tulajdonképpen az egyik vesztese a 2016-os költségvetésnek. Ezt nyilvánvalóan eloszlatta a beterjesztett költségvetési törvény tervezete, hiszen látható, hogy számos emberierőforrás-ágazat bővülni tud a 2016-os évben. Itt szeretném azt a nagyon kemény és feszes feladatot az önök szemében is méltányolandó eljárásként tekintetni, amelynek vonatkozásában az NGM azt a célt tűzte ki magunk elé, Magyarország elé, hogy 2016-ban tovább kell lépni, a második Orbán-kormány célkitűzései után most a harmadik Orbán-kormányak tovább kell lépnie az adócsökkentés vonatkozásában.

Nagyon szép tendenciát láthatunk a 2016-os költségvetésben, nemcsak a személyi jövedelemadó csökkentésével marad több a háztartásoknál, az embereknél, tehát több marad a pénztárcában hónapról hónapra 2016. január 1-jétől, hanem a családi adókedvezmény - ami szintén egy erőteljes Fidesz-kormányzati vívmány; ez volt az a támogatási forma a családok támogatási formái közül, amelyet a szocialisták megszüntettek, teljesen kiüresítették, és aztán

2010-ben a Fidesz-kormány újra bevette az eszközrendszer sorába -, a családi adókedvezmény további bővítése azt eredményezi, hogy a kétgyermekes családoknál megint csak több pénz fog maradni.

Tehát nemcsak a személyi jövedelemadón keresztül marad több pénz a háztartásoknál, bármennyire is negatívan csóválják a szocialista képviselőtársaink a fejüket, a tények makacs dolgok. A költségvetésben ez benne van. *(Bangóné Borbély Ildikó: El kell olvasni az elemzéseket! Nem a miénket, hanem azokat, amik ma megjelentek.)* Tehát a személyi jövedelemadó csökkentésével a kormány azt a tendenciát folytatja *(Heringes Anita: Hogy a gazdaságnak ad.)*, az adócsökkentés kormányzati periódusában vagyunk, szemben a 2010 előtti adónövelés kormányzati időszakával. Most a személyi jövedelemadó mellett, tehát a családi adókedvezménnyel is több pénz marad a háztartásoknál és az embereknél, ezzel együtt nagyon nehéz volt azt az egyensúlyt megtalálni nyilvánvalóan, hogy közben az egyes ágazatok a többletigényeiket hogyan tudják érvényesíteni.

Nyilván érdemes fölvetnünk egy egyszerű matematika vagy egy otthoni kockás füzet elve alapján is, hogy ha a kiadási oldalunkat kurtítjuk, tehát ha kevesebb bevétele lesz a háztartásunknak, akkor nyilvánvalóan kevesebb lesz majd az a pénz, amit el tudunk költeni. Mégis, ezt a nagyon nehéz matematikai feladatot meg tudta oldani a Nemzetgazdasági Minisztérium, hiszen miközben kevesebb bevétel származik, mondjuk, egyes illetekekből, kevesebb bevétel származik a személyi jövedelemadóból - legalábbis a 15 százalékra való visszalépéssel igen, de persze a kibővített felügyelettel többletbevétel tervez a költségvetés -, aközben lám, látható, hogy az egészségügyre többletforrásokat tudott mozgósítani a költségvetés. Szerintem ez egy nagyon jó egyensúly.

Ugyanakkor engedjék meg, hogy röviden azokra az apró megjegyzésekre is reagáljak, amelyek a kulturális ágazatot érintették, kifejezetten Teleki László képviselő úr volt, aki rákérdezett néhány pontra a roma kulturális csoportok támogatását illetően. A külön sor kérdése, tudom, hogy sok intézménynél és sok társadalmi szervezetnél is mindig egy cél, viszont szerintem azt kell néznünk, hogy hozzájutnak-e a működésükhöz, illetve a megvalósítandó projektjeikhez szükséges forrásokhoz az állami forrásokon keresztül. Igen, hozzájutnak, tehát azok a szervezetek, intézmények, amelyek a magyar kultúrát magas szinten képviselik, és amelyek a magyar kultúra... Én úgy vallom, képviselő úr, ön ezt a költői kérdést föl-tette, hogy vajon a magyar kultúrának része-e a cigány kultúra; szerintem, akik a teremben ülünk, úgy valljuk, hogy igen, az.

Engedje meg, hogy egy nagyon fontos élményemet, tegnap esti élményemet osszam meg önökkel, amelynek vonatkozásában Kijevben, az egyik legnagyobb ukrán kulturális intézményben, a Csajkovszkij Zeneakadémián vehettem részt tegnap este a Magyar Állami Népi Együttes csodálatos gálaműso-

rán. A gálaműsor címe: „Megidézett Kárpátalja - Hágókon innen és túl”, és ezt vittük el 40 millió forintos kormányzati különtámogatással az ukrajnai városokba, nemcsak a kárpátaljai, hanem a közép-ukrajnai településekre is, kiemelten ezek közül egyébként a fővárosba. Nagy örömmel mondhatom önöknek, hogy az előadásban, a 80 perces gálaműsorban, amely a kárpátaljai népek együttéléséből származó nagyon gazdag kulturális kínálatot mutatta be, nemcsak magyar táncok és népzene, nemcsak ukrán és ruszin táncok és népzene mutatkozott be, nemcsak román dallamok csendültek fel, hanem bizony cigány táncok és cigány énekek, a roma kultúra legmagasabb rangú képviselője is megjelent ebben a 80 perces kompozícióban. Én azt gondolom, hogy ez is egy nagyon szép példa arra, hogy igenis, az egyetemesen gondolkodó, intézményi szinten gondolkodó, magas színvonalú, Közép-Európában a legmagasabb szintet képviselő magyar együttesek igenis integrálják a programjaikba a roma kulturális elemeket, és a tegnapi esti gálaműsoron azt vettük észre, hogy beletapsolt a közönség a folyamatosan zajló gálaprodukcióba, éppen a roma produkciónál egy külön tapsot kapott az a műsorelem. *(Teleki László tapsol.)* Úgyhogy azt gondolom, magas szinten vállaljuk a magyar-cigány kultúra képviselőjét nemcsak határon belül, hanem azon kívül is, és ennek látszának a gyümölcsei is. Örülnék annak, ha más közép-európai országok ilyen magas szinten mutatnák fel a roma kultúrát, a saját roma kultúrájukat a saját hazájukban és a világ előtt, mint ahogy ezt mi megteszszük. *(Teleki László: Köszönjük.)*

Azt mondhatom még, tisztelt képviselőtársaim, hogy egyébiránt a roma kultúra támogatása a szociális ügyekért felelős államtitkárságon belül egy külön támogatási keretben jelenik meg. Két-két számpárt egymás mellé állítok. Az idei év és a jövő év tekintetében a roma kultúra támogatása a szociális ügyekért felelős államtitkárságon keresztül stagnál, tehát 52-53 millió forint lesz ugyanúgy jövőre is, mint idén, tehát nem csökken. Azonban a roma ösztöndíjprogram tekintetében nagyon bízunk abban, hogy rengeteg kulturális lehetőség nyílik meg, és gazdagodik, gyarapodik majd. Itt nagyon hangsúlyosan felhívnam a figyelmet arra, hogy a kormányzat a nagyon kötött és szigorú költségvetési tervezés periódusában is vállalta azt, hogy az idei 659,5 millió forint helyén jövőre már 1 milliárd 48,9 millió forint áll rendelkezésre. Tehát azt mondhatjuk, hogy majdnem megkét-szerezszük ezt az ösztöndíjprogramot, és ebben kulturális lehetőségek is gyarapodnak.

Még azt is kiemelem, hogy a Multifunkcionális Nemzetiségi - Roma Oktatási és Kulturális Központ az idei költségvetésben még nem jelent meg, mert ilyen funkció még nem működött, de a jövő évi költségvetésben ezt is befogadta az NGM, és 80 millió forinttal mint új elem meg fog jelenni. A kulturális államtitkárság részéről magam is azt vállalom, hogy ha projektfinanszírozásra a Nemzeti Kulturális Alaphoz vagy annak miniszteri keretéhez fordulnak

magas színvonalú művészeti együttesek, amelyek adott esetben a roma kultúrát népszerűsítik határon belül vagy azon túl, akkor, ahogy eddig, ezentúl is számíthatnak a kormány támogatására. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Rig Lajos képviselő úrnak adom meg a szót, a Jobbik részéről.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Végighallgatva az egészségügyi ágazatot érintő elmélkedéseket, meg kell azt jegyeznem, hogy valószínű, Kovács képviselőtársammal nem ugyanabban az egészségügyi rendszerben dolgoztunk, mert a valóság sokkal másabb dolgokat tükröz, mint amit ön elmondott itt a tíz perc alatt.

Azt tudni kell, és azzal én most egyet is értek, amit ön mondott, hogy folytatják a 2010-es egészségügyi politikát, amit a Fidesz 2010-ben elkezdett. Én ezt úgy fordítanám le, és ezzel egyetértek, hogy azzal egy romboló politikát folytatnak. 2010-ben kezdődött el az a Semmelweis-terv nevű halálbüntetés, amelynek több kórház, köztük a tapolcai kórház is áldozata lett, amit azért léptek önök meg, azzal indokolták, hogy ez a struktúraátalakítás egy gazdaságilag fenntarthatóbb kórházat, egy gazdaságilag fenntarthatóbb egészségügyi intézményt eredményez. Az adatokból, illetve a kórházak adósságállományából láthatjuk azt, hogy ez a gazdálkodással összefüggő gondolkodás megbukott, a tapolcai kórház tekintetében majdnem eléri a százmillió forintos adósságállományt, és egy kistérségi kórházról beszélünk.

(16.40)

A pesti kórházak tekintetében a milliárdos tételeket súrolja, tehát a Semmelweis-terv mint gazdaságpolitikai, egészség-gazdaságpolitikai szempont megbukott.

Az egészségügyi dolgozók béremelésével kapcsolatosan is aggályaim vannak. 2014-ben hagytam ott az egészségügyi ágazatot, mivel alpolgármester lettem, az akkori bérem - nettóban mondom, és a négy gyermekemet is beleszámolva - 160 ezer forint 22 év egészségügyben eltöltött munka után, 160 ezer forint, úgy, hogy vezető beosztásban voltam. Hogyha azt vesszük alapul, hogy önök ezt a gazdaságpolitikát szeretnék tovább folytatni, inkább azt mondom, hogy fordítsuk meg, ezt inkább ne folytassuk, mert a következménye az, amit láthattunk, hogy az egészségügyi dolgozók az utcára vonulnak.

Nagyon sok egészségügyi dolgozóval beszélgettem az elmúlt hetekben, és nem látják a kormány azon szándékait, amelyek ígéret szinten már többször elhangzottak akár az államtitkár úr szájából, akár a miniszter úr szájából is, hogy az egészségügyi életpályamodellt be kell vezetni az egészségügyi dolgozóknál. Hogyha megfigyeljük a költségvetést,

58 milliárd forint van elkülönítve az egészségügyi dolgozók bérrendezésére, és a kormányzat kommunikációja szerint ez 43 ezer ember béérének a rendezésére elég. Csak tudni kell azt, hogy itt 65 ezer szakápolóról és szakdolgozóról van szó, tehát nincsenek tisztában az adatokkal. Hogyha megnézzük a 2015-ös és 2016-os közalkalmazotti bértáblát, érdemi változás nincsen benne. Az ügyeleti pótlékok, a veszélyességi pótlék, az ágy melletti pótlékok vonatkozásában sincsen változás.

Én úgy gondolom, hogy azokat a dolgozókat, akik a hozzátartozóinkat, az ismerőseinket, a betegeket, beteg gyermekeket ápolnak, azoknak az első és legnagyobb elismerés az, hogyha a bérüket rendezzük. Nagyon sokszor elhangzott itt, hogy a vasárnapi zárva tartás milyen jó, merthogy a családtagjaikkal tölthetik az emberek a hétvégét. Az egészségügyi dolgozók ebben nincsenek benne, tehát őket a munka törvénykönyve szerint maximum egy vasárnap illeti meg, de azon az egy vasárnapon is nagyon sokan, köztük én is arra kényszerültem, hogy más kórházba menjek el dolgozni, vagy a mentőszolgálathoz menjek el másodállásban, azért, hogy a négy gyermekemet el tudjam tartani, és iskoláztassam. Ugyanígy van ezzel a többi egészségügyi dolgozó is. Én is nagyon szívesen jártam volna misére, ahogy KDNP-s társaim, de sajnos ezt csak a munkahelyemen tehettem meg, tévén keresztül nézhettem.

Úgy gondolom, hogy a kórházak adósságállományára vonatkozó 2016-os elvek nincsenek is benne magában ebben a tervezetben, újra fognak termelődni ezek az adósságállományok, mivel az ellátások után járó hbc-s-finanszírozás, hogyha az aktív fekvőbeteg-ellátást nézzük, nem változik. A feladatellátás adott minden egyes kórház tekintetében, viszont az utána járó finanszírozás nagyságrendje nem változott. Én azt gondolom, hogy az egészségügy egy olyan fontos és akkora területet átölelő rendszer, amelybe igenis pénzt kell fektetni, máshonnan forrásokat kell átcsoportosítani, hiszen egy erős nemzetnek az alapja az erős oktatás és az erős egészségügy.

Az Országos Mentőszolgálat fejezetnél, hogyha megengedik, pár adatot azért felolvasnék, hiszen nagyon sok változás nem történt itt a finanszírozás tekintetében, akár a mentést nézzük, akár a védőnői iskola-egészségügyi ellátást, akár a betegszállítást, mentést, szakápolást és a labortechnikai eljárásokat, ugyanakkora költségvetésből dolgoznak, mint a 2015. évben, tehát 2015-ben ugyanannyi volt a finanszírozás, és 2016-ban is annyi lesz. De azt tudnunk kell, hogy azoknak az eszközöknek, amelyekkel ezeket a vizsgálatokat elvégzik, akár ha egyszer használatosak, akár ha más, újabb beszerzésű eszközök, az ára évről évre drágul. Ezek a finanszírozási pluszkiadások nem lettek betervezve az egészségügyi kasszábanál.

Az Országos Mentőszolgálatnál beruházásra el van különítve egy 2-2,5 milliárdos tétel, viszont a szöveges részben sehol nem találtam meg, hogy ezt mire fordítják. Azt tudom, hogy a mentőállomás

építése TIOP-forrásból valósul meg, ha megvalósul, ugyanúgy, mint... - és megint csak Tapolca esetét tudom mondani, tíz éve ígérik, most már talán lesz belőle valami. Tíz év alatt két alapkövetétel történt, több helyszínváltozás volt, és most, ugyan nehezen, mint magas Déva vára, nehezen, de megépül a mentőállomás, és lesz, amilyen lesz, mert egy hirtelen, elkapkodott ötlettől vezérelve a kórház struktúraváltásával együtt lépték meg ezt a mentőállomás-építést, ahova majd szívesen várom önöket is, hogyha eljönnek, mert a belmagassága sem felel már meg az elvárásoknak, nem lehet egy pulóvert levenni egy öltözőben, tehát éppen hogy csak eléri a 2 métert.

A mentőállomások tekintetében azt tudni kell, hogy 231 mentőállomás van országosan, és kormányzati cél volt az, hogy a 15 perces betegelérés az ország bármely területén lehetővé váljon, ehhez 21 új mentőállomás létesítése szükséges. Ma Magyarországon több mint 1100 olyan település van, ahol esélyük sincs az ott élőknek, mintegy másfél millió embernek arra, hogy baj esetén - és ez igaz is - 15 percen belül kiérjen hozzájuk a mentő. Felsorolnék egy párat: Baranya megye, Kőrös lakóinak például 46,5 percet, az ófalusiaknak 36,5 percet kell várniuk, hogy a mentő kiérkezzen. Ezek a mentőállomás-építési beruházások tehát meg kell hogy valósuljanak, csak kérdés, hogy mikorra.

Ez már ígéret volt 2013-ban, '14-ben, '15-ben, de még a megvalósítás szintjén sem áll ez az egész ügy. Ja nem, alapkövetétel már volt, tehát egy alapkö már van, de az a mentőállomás építésénél még nagyon kevés.

Ha viszont ezt a 2,5 milliárdos plusztámogatást a mentőgépjárművek beszerzésére, illetve cseréjére szánják, akkor megint csak alulfinanszírozott ez az egészségügyi rendszer. Azt tudnunk kell, hogy egy mentőgépjármű beszerzése 24 millió, és most csak a B típusú mentőautóról beszélek. Ha figyelembe vesszük, és elhiszük önöknek, hogy az a 21 mentőállomás megépül, már kevés oda ez a pénz. Illetve azt is tudják önök, hiszen tisztában vannak vele, csak nem mondják el, hogy az Országos Mentőszolgálatnál jelenleg állományban lévő gépjárműpark leamortizált. Minden egyes olyan mentőállomáson, amely esetkocsival, kim-mel, tehát kiemelt mentőgépjárművel, illetve betegszállító autóval rendelkezik, közel 300-400 ezer kilométert futottak azok a gépjárművek, sokszor már szabályszerűtlenül hosszabbítják meg a futásidejét ezeknek az autóknak, és ehhez hozzá kell tenni, hogy ezek 3, azaz három- vagy négyéves gépjárművek. Ezeket egyszerre le kellene cserélni, és folyamatosan monitorozni kellene a futásidejüket, az amortizációjukat, és nem lenne olyan rossz helyzetben az Országos Mentőszolgálat, hogy Veszprémbe, ha kiesik egy esetkocsi, Budapestről kell egy tartalékot beállítani, mert már tartalék mentőgépjárművel sem rendelkezik az Országos Mentőszolgálat regionális szinten, vagy ha rendelkezik, még egyszer mondom, olyan leamortizált, hogy szinte használhatatlan.

Én nem kívánom egyetlen képviselőtársamnak sem, hogy ilyen gépjárműben utazzon, illetve olyan utakon gerincsérültként vagy gerincsérültet szállító mentőautóban, mert elviselhetetlen. Ez nem az Európai Unió része, inkább a Balkánt tükrözi ez a mai egészségügyi rendszer.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Több mondandóm is lett volna, de nem akarom elvenni a Jobbik frakciójától a szót, úgyhogy még egyszer köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr jelezte hozzászólási szándékát. Öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy-két mondatban reagálnék Rig Lajos képviselő úr felvetéseire. Azt gondolom, hogy abban egyet lehet érteni a képviselő úrral, hogy számtalan feladat áll még előttünk, nemcsak az egészségügy területén, hanem más területeken is. A kormány dolgozik azon, hogy ezeket a feladatokat meg tudja oldani.

Hadd mondjak néhány gondolatot három tételről, amit a képviselő úr említett! Az egyik a béremlésnek a kérdése, és itt egy személyes tapasztalatomat is hadd osszam meg önökkel! 2010 után én magam is különböző nemzetközi szervezetektől többször hallottam azt a receptet, hogy az ország előtt lévő költségvetési problémákat a közsférában dolgozók bérének a csökkentésével kellene megoldani. Láthattuk azt, hogy Európában több ország ezt az utat választotta, az Európai Unió tagállamainak többségében a közsférában vagy jelentős létszámú vagy bércsökkentés volt, vagy a kettő együtt.

(16.50)

Ezeket a tanácsokat a kormány nem hallgatta meg, hanem egy saját gazdaságpolitikai vonal mentén tett lépéseket, és bizony, az egészségügy volt az első terület, ahol ilyen béremlésre sor került, ahogy azt Kovács József képviselő úr is említette.

Biztos, hogy az egészségügyi ágazatban dolgozók több forrást is megérdemelnének a munkájuk alapján, az a kérdés, hogy felelősen mennyit lehet biztosítani. Az az út, ami elindult az adórendszer átalakításával és a bruttó bérek növelésével 2012-től, ez folytatódik 2016-ban is. Ezért ismét megemlítem azt, hogy a 2016-os költségvetés a már említett mozgóbér-kiengedésre és a 35 évnél fiatalabb szakorvosok bérére több mint 15 milliárd forintot tartalmaz. Ez 64-65 ezer embert érint 2016-tól; és természetesen a személyi jövedelemadó-csökkenés őket is nyilván kedvezően fogja befolyásolni.

A második tétel az intézményrendszer finanszírozását illeti. Itt csak emlékeztetném a tisztelt Országgyűlést arra, hogy a kormány úgy döntött, hogy az idei költségvetésben rendelkezésre álló 60 milliárd forint adósságkonszolidációs támogatást teljes

egészeben az egészségügyi intézményrendszer adóságának a csökkentésére használja föl. Azért a nagyságrendeket tekintve el kell mondjam, hogy ez érdeemben több mint az E-Alapban megjelenő népességügyi termékadó-bevétel vagy biztosításiadó-bevétel, és pluszként jelentkezik az egészségügy számára. Tehát ezen a területen is, azt gondolom, a bérek mellett tud egyet előrelépni a kormányzat.

A harmadik dolog, ami a mentőállomások helyzetét, a beruházásokat illeti, illetőleg a mentőkocsi-beszerzéseket. A 2007-13-as európai uniós fejlesztési ciklus forrásaiból számos mentőállomás megújítására sor kerül, ahogy azt képviselő úr is említette; a kormány azon dolgozik, hogy ezeket a beruházásokat az idei év végével be tudjuk fejezni, és így a maximális európai uniós támogatásokat is felhasználva javuljon az ellátórendszer.

A jövő évi költségvetést illetően pedig azt tudom elmondani, hogy mentőgépjármű-beszerzésre 2 milliárd forint többletet tartalmaz a tervezet, illetőleg a mentésirányítási rendszer céljaira, megújítására további félmilliárd forintot.

Tehát egyetérték képviselő úrral abban, hogy az egészségügy területén is feladatok állnak előttünk, én azt látom, hogy 2016-ban az előttünk álló feladatokból vagy problémákból legalább részbeni megoldással és fontos érdemi megoldásokkal tudunk előremenni, amennyiben a jövő évi költségvetési törvényjavaslatot a tisztelt Országgyűlés elfogadja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Ennek keretében Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, olvasnék néhány adatot önnek. A 2010 és '13 közötti adóreform összességében évi 444 milliárd forinttal csökkentette az állam bevételét. Az összeg 74 százaléka a két legmagasabb jövedelmi tizedhez tartozó, gyermektelen állampolgárok nettó jövedelmét növelte. 444 milliárd forintból 329 milliárd forint ment a gyermektelen családokhoz, és a maradék 115 milliárd forint ment a gyermeket nevelő családokhoz.

A családi adókedvezmény kiterjesztése mintegy 173 milliárd forintos adókiegészítést jelent, amelynek 59 százaléka a legmagasabb jövedelemmel rendelkező két tized adóját csökkenti. Lehet, hogy önök szerint ez teljesen rendben van, és ezért mondjuk mi azt, hogy ez egy perverz újraelosztás. *(Dr. Hoppál Péter: Több marad a családoknál.)*

Mondanék még valamit. Azt mondják, hogy 2016-ban 145 milliárd forint marad megint a magyar családoknál. Közben itt az áfabevételekből 179 milliárd forint pluszbevételt terveztek be, és a jövedékadó-bevételeknél meg 39 milliárdot. Ez összességében 218 milliárd. Akkor döntsék már el, hogy adnak vagy elvesznek, mert a kettő nincsen egyensúlyban! *(Dr. Hoppál Péter: Többet adunk,*

mint...) Persze, a 145 milliárd forintból el tudnak költeni 218 milliárd forintot! A matek nincs rendben, államtitkár úr!

Köszönöm szépen. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Úgy van! - Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Két konkrét fölvetés volt, amit, azt gondolom, célszerű tisztázni, és képviselő asszony azt kérte, hogy tisztázzuk, hogy akkor milyen irányba megy a kormány. Én tisztelettel azt kérném, hogy a Magyar Szocialista Párt is tisztázza frakción belül, hogy milyen kritikákat fogalmaz meg, hiszen a legutóbbi vitában pont azt hallottam több képviselőjüktől is, hogy az úgynevezett adóék az OECD-statisztikák alapján még mindig magas, túlságosan magas. Miről van szó? Az adóék az összes munkára terhelődő adók és a kézhez kapott nettó jövedelem közötti különbséget mutatja. Pont önök javasolták azt, hogy itt még előre kellene lépni. A személyi jövedelemadó-rendszer átalakítása mind a kulcs csökkentés tekintetében, mind a kedvezményrendszer bővítése tekintetében ebbe az irányba megy. *(Herings Anita: És a magas keresetűek... Mit nem értett belőle, államtitkár úr?)*

Ami az intézkedés hatásait illeti, itt hadd ne kormányzati elemzéseket, hanem pénzügyi elemzéseket idézzek, amelyek szerint ez az intézkedés jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a foglalkoztatás a versenyszférában bővül, pont azért, hogy a munkára való ösztönzés növekedjen.

Ami pedig azt illeti, hogy a matek mennyire van rendben vagy nincs rendben. A kormánynak az volt a filozófiája 2010 után, hogy olyan lépéseket tegyen a munkát terhelő adók csökkentése mellett, amely a foglalkoztatás bővülését segíti. Önmagában már az említett adóintézkedések is ebbe az irányba hatottak, de az úgynevezett munkakeresleti, munkakínálati lépések szintén azt célozták, hogy a foglalkoztatás bővüljön. Ez eredményezhette azt, hogyha megnézzük például a szociális hozzájárulási adó bevételeit, akkor a munkahelyvédelmi akció kedvezményei mellett is ezek a bevételek növekedtek, mert ugyan az egy egyén után fizetendő adó csökkent, de mivel a foglalkoztatás bővült, az adóalap jelentősen bővült, így a költségvetésnek többletbevétele származott. Ezért van rendben a matek, ezért mondhatjuk el azt, hogy az egyének számára vagy egy adott vállalkozás számára az szja-csökkenés vagy a munkahelyvédelmi akció kibővítése kevesebb jelent, mégis a szélesedő adóalaphoz köszönhetően a költségvetés stabilitása is megmarad, és ezáltal az említett államadósság-csökkentés és fegyvelmezett államháztartási gazdálkodás jellemezheti reményeink szerint a 2016-os évet is.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: További kétperces hozzászólásra nincs szándék. Ezért visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Tiba István képviselő úrnak adom meg a felszólalás lehetőségét, a Fidesz részéről.

DR. TIBA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Kedves Képviselőtársaim! A kormány kiemelt foglalkoztatáspolitikai prioritása a „segély helyett munkát” elv érvényre juttatása, hosszú távú célja pedig - a versenyszférával szorosán együttműködve - a teljes foglalkoztatottság megvalósítása. Ennek megfelelően a bevezetett kapcsolódó szociális támogatási rendszer igazságosabb és átláthatóbb, emellett elejét veszi a korábban gyakran tapasztalt segélyek felhalmozásának.

Az állam által biztosított támogatási formákon túl az emberek szociális támogatással való ellátása az önkormányzatok feladata, mivel a helyi közösségek rendelkeznek leginkább azzal a tudással, amely alapján dönthetnek a jogosultság tekintetében. Az önkormányzatok szabadabban dönthetnek a támogatások nagyságáról és formájáról. Az új támogatási rendszerben senki sem maradhat ellátás nélkül, ugyanis a megfelelő forrással nem rendelkező önkormányzatok központi költségvetési forráshoz jutnak.

2016-ban is jelentős célkitűzés a segélyezett újabb integrálása a munka világába. Mindezekkel összefüggésben a költségvetés azzal számol, hogy az elkövetkező évek során a jelenleg foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesülő ellátottak fokozatosan átkerülnek majd a munkaerőpiacra, elsőként várhatóan döntő részben a közfoglalkoztatásba, majd pedig az elsődleges munkaerőpiacra.

A fentieknek megfelelően folytatódik a Start-munkaprogramban részt vevő személyek számának dinamikus bővülése. Tovább folytatódnak a foglalkoztatást ösztönző programok, például a munkahelyvédelmi akció. Ennek keretében újabb célkitűzés a mezőgazdasági ágazatban dolgozók foglalkoztatásának növelése. A bevezetésre kerülő kedvezmény most már lehetővé teszi azt is, hogy a 25 és 55 év közötti, mezőgazdasági munkakörben foglalkoztatott munkavállalók után is érvényesíthessenek járulékkedvezményt a munkáltatók.

(17.00)

Az elért eredmények jelentőségét bizonyítja, hogy 2010 első negyedéhez képest 440 ezer fővel bővült a foglalkoztatottak száma, és a gazdasági növekedés szerkezete kiegyensúlyozott.

A kormány az ingyenes tankönyvellátás felmenő rendszerű kiterjesztésével is támogatja a rászoruló családok. A nemzeti köznevelésről szóló törvény alapján 2016-ra kiterjesztésre kerül az ingyenes tankönyvellátás a teljes alsó tagozatra. Ehhez a költségvetés biztosítja a most belépő negyedik évfolyamosok tankönyvsomagjainak kiadási többletét, továbbra is megtartva a felsőbb évfolyamoknál a rászorultság alapú ingyenesség forrásfedezetét.

A kormány a családok támogatását, azon belül is a gyermekétkeztetési feladatok finanszírozását az utóbbi évek során mindvégig kiemelt területként kezelte. Mérföldkőnek tekinthető, hogy 2015. szeptember 1-jétől bővül a kisgyermekeket ellátó intézményrendszerben a térítésmentes étkeztetés lehetősége, ami tovább csökkenti a családok gyermekneveléssel összefüggő terheit, valamint hozzájárul a jövő generációjának egészséges fejlődéséhez. E kiemelt célkitűzés megvalósításához 2016-ban a költségvetés az önkormányzatok gyermekétkeztetési feladatainak ellátására 9,4 milliárd forint többletforrást biztosít, a nem állami fenntartói kört érintően pedig 2 milliárd forint összeg került betervezésre.

Családokat segítő intézkedést a forgalmi adók tekintetében is elfogadott a kormány. 2016. január 1-jével a sertés tőkehús áfakulcsa a korábbi 27 százalékról 5 százalékra csökken.

A 2014-2020-as fejlesztési ciklusban a magyar vállalkozások pályázati lehetőségei megsokszorozódnak. Összesen több mint 34 milliárd eurónyi támogatás érkezik hazánkba. Ez a szükséges hazai társfinanszírozással együtt mintegy 12 ezer milliárd forintos fejlesztést jelent a következő években. A kormány kiemelten kezeli az uniós támogatások felhasználását, az uniós forrásból megvalósuló programokra, beruházásokra a ciklus alatt több mint 1400 milliárd forintot költ a költségvetés, ami a GDP 4 százaléka.

A kormány felkészült arra, hogy a hazánkba érkező fejlesztési forrásokat célzottan és ésszerűbben használja fel, és arról is határozott, hogy a források 60 százalékát a foglalkoztatás és a versenyképesség növelésére épülő gazdaságfejlesztésre fogja fordítani. Fontos változás az is, hogy a pályázók a korábbinál már jóval átláthatóbb, egyszerűbb és ésszerűbb pályázati eljárásokkal számolhatnak. Az átalakítás egyik legfontosabb célja, hogy a források felhasználása koncentráltabbá váljon, egyúttal világos irányokat fogalmazzon meg a vállalkozások számára.

A Foglalkoztatási Alapból valósul meg 2016-ban is a Start-munkaprogram finanszírozása 340 milliárd forint értékben. Kiemelt kormányzati szándék, hogy a közfoglalkoztatás révén minél több ember munkához jusson. A Foglalkoztatási Alap fő célja továbbra is, hogy biztosítsa a foglalkoztatási és képzési aktív eszközök működtetéséhez, a szakképzési és felnőttképzési támogatásokhoz, a bérgarancia-támogatásokhoz szükséges pénzügyi forrást, valamint finanszírozza az álláskeresési ellátásokat. A Foglalkoztatási Alap az európai uniós források fogadásához a foglalkoztathatóság fejlesztésére és az alkalmazkodóképesség javítására szolgáló prioritások tekintetében társfinanszírozással járul hozzá. A 2014-2020-as időszak tervezett munkaerő-piaci programjainak tekintetében a Foglalkoztatási Alap előfinanszírozást teljesít.

A jövő évben is megmarad és egyre több családot érint a házasságkötés adókedvezménnyel való ösztönzése. Szintén folytatódik a gyed extra, mert bebizonyította, hogy ösztönzi a gyermekvállalást és a

kisgyermekes édesanyák foglalkoztatását. A családok 2016-ban már egész évben igénybe vehetik az új otthonteremtési programot, a családi otthonteremtési kedvezményt.

A munkahelyvédelmi akció és a közfoglalkoztatási programok kiterjesztésének eredményeképpen pozitív tendencia figyelhető meg a munkaerőpiacon is, a foglalkoztatottak és az aktívak száma jelentősen meghaladja a válság előtti szintet. Ezzel párhuzamosan a munkanélküliségi ráta is folyamatosan csökken. A kedvező folyamathoz hozzájárult mindezek felül a munkavállalást ösztönző eszközrendszer átalakítása is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány óriási energiákat fektetett a munkaerőpiac helyzetének javításába, amit igazol az is, hogy európai összehasonlításban is kiemelkedő mértékben nőtt a foglalkoztatás és csökkent a munkanélküliség mértéke. A kormány 2016-ban is mindent megtesz annak érdekében, hogy még közelebb kerülhessen a teljes foglalkoztatottság megvalósításához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Most Gúr Nándor jegyző úrnak adom meg a szót. Öné a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem tudom másképp kezdeni a költségvetési vitához való hozzászólásomat, mint hogy ez tényleg a cserbenhagyás költségvetése. De nemcsak ez az egy, most már a hatodik, mert önök 2010-et megelőzően olyan ígéreteket fogalmaztak meg, emlékezzenek vissza, Hoppál államtitkár úr, képviselő úr, emlékezzenek vissza, olyanokat, amelyek arról szóltak, hogy egymillió új munkahely a gazdaságban, adófizető munkahely, olyanokat, igen, Banai Péter Benő államtitkár úr, olyanokat, amelyek radikális adócsökkentésről szóltak. És még mondhatnám a béremeléshez kapcsolódóan, hogy mi minden mást. Aztán a valóság hogyan képződik vissza, mit mutat? Hát, nem egészen ezt. Negyven-ötven új adónem bevezetését. Az, hogy foglalkoztatás tekintetében önök énekelnek itt folyamatosan, már lassan kánonban, hogy milyen csodálatos a kép Magyarországon. De hát közben el kell mondjam, ha nem tudná, államtitkár úr, akkor jelezni szeretném önnek, hogy 2009 zárt esztendejét alapul véve és 2014 zárt esztendejét alapul véve 353 ezer fős a különbség. De ebből a 353 ezerből 170 ezer a közfoglalkoztatásban jelenik meg. Nagyjából egy százezer fős nagyságrend abban, hogy a külföldre elüldözöttek köre, a gazdasági menekültek köre bent van a magyar statisztikákban, és mondjuk, önök a 8 órás foglalkoztatásból csináltak 4 órákat, és a 4 órákat ugyanúgy veszik a statisztikában alapul, mint a 8 órákat, egyként.

Ha ezt a három számot, csak ezt, és nem mondom tovább a történetet, összegzi, akkor 300 ezer felett van azoknak a kvázi, mintha növekvő foglalkoztatási adatoknak a mértéke, a számadata, amely-

ről az előbb beszéltem, hogy összességében nagyjából ennyi az, amit kimutathatunk a két időszak között. Nincs a gazdaságban mértékadó előrelépés, az új adóforintokat termelő, jövedelmet szerző emberek köre nem bővült. Ez a legnagyobb baj. Ez a legnagyobb baj, uraim. Meg az, hogy önök statisztikai alanyként tekintenek a közfoglalkoztatottakra.

Gondoljanak Gyöngyfára! De mondhatnék más példákat is, ahol fél éven keresztül 30 ember, 30, mondhatni szerencsétlen sorsú ember 300 méter árkot pucolt, merthogy ez volt a feladat, fél éven keresztül. Ez szegyen! *(Dr. Hoppál Péter: Ez nem igaz. Már megcáfolták. Nem olvasol újságot.)* Ez szegyen! A polgármester ezért mondott le. Németh polgármester úr ezért mondott le. De más ilyen hasonló példák sokaságát lehet említeni.

Önök nem tekintik ezeket az embereket úgy, ahogy rájuk kellene nézni, és segítő kezet kellene nyújtani nekik. Önök ezeket az embereket csak statisztikai alanynak tekintik. Kivenni őket a munkanélküliek köréből, betenni őket a foglalkoztatottak, a kvázi, „olyan, mintha” foglalkoztatottak körébe, a világnak pedig megénekelni azt, hogy milyen csodát csinált az Orbán-kormány, hiszen a foglalkoztatottak száma nő.

Na, de ha nem a foglalkoztatottakat nézzük, ha a béreket nézzük, akkor gondoljanak bele abba, hogy mit csináltak önök, például ezekkel a közfoglalkoztatott emberekkel. Banai államtitkár úr, 2010-ben a közfoglalkoztatott embernek a kézbe vett, a kézbe vett nettó pénze 60 200 forint volt. Ugye, önök bevezették a 47 ezer forintos közfoglalkoztatotti bért, most 52 ezer környékén van. De közben eltelt öt esztendő a kormányzásuk alatt, nagyjából 20 százalékos, 18 százalékos, 19 százalékos infláció, ennek a közfoglalkoztatotti bérnek az értéke magyarul ma úgy néz ki, hogy körülbelül 42 ezer forintot ér. Azaz az önök, mondhatni, e tekintetben hírhedt kétharmados kormánya ezektől a szerencsétlen sorsú emberektől az ő bérük értékének egyharmadát elvette. Hát, erre ne legyenek azért olyan büszkék! Erre ne legyenek azért olyan büszkék! Azt hiszem, bírta követni. Ha nem, akkor majd megismétlem.

Tehát azt akarom mondani, sem foglalkoztatás tekintetében, sem bér vonatkozásában nincs mire oly büszkének lenniük. A minimálbéres ember ma keres 68 750 forintot. Ez a nettója, ezt kapja kézbe. Orbán orrba-szájba plakátoltatta: a minimálbér emelkedik. Hova? Hova? A bruttója, uraim! Az, ami után a személyi jövedelemadó tekintetében többletterhet fizettek az emberek.

(17.10)

Ami után a személyi jövedelemadó tekintetében többletterhet fizettek az emberek, ami után a munkaadó még inkább többletterhet fizetett, az növekedett. Ez növekedett, de nem az, ami vásárlóerő-értékben az ő zsebében, kezében többet jelentett.

Tudja, mennyit ér ma a minimálbér 2010-re visszszámolva? Megmondom, hogy ne kelljen kalkulálnia: 55 ezer forint környékén van, 5 ezer forinttal kevesebbet ér. Tudja, mennyi a létminimum összege? Nem tudja, mert a KSH a 2013-as adatokat mutatja ki. Azt mutatja ki, hogy 87 500 forint a létminimum; a becslést a mostani esztendőre 92-93 ezerre mondják. Ha ezt veszem alapul, akkor 24 ezer forintos a különbség a minimálbér kézbe vett összege meg a létminimum között. Na, nem a minimálbér javára, a létminimum javára! Azaz, nyílik az olló tovább.

És önök mit csinálnak? Önök bérfeljesztésről beszélnek, reálbér-növekedésről szólnak. Persze van, csak nem itt, nem az alacsony jövedelmű emberek esetében, azok esetében, akik ennek az országnak a messze döntő többségét teszik ki. Tudja, a 2013-as NAV-adatok mit mondanak? Azt, hogy 4,3 millió ember tett személyi jövedelemadó-bevallást, és ebből a 4,3 millió emberből több mint 2,2 millió kevesebbet keres, mint a létminimum összege. Több mint a fele a kereső embereknek kevesebbet keres, mint a létminimum összege.

Szóval, ha önök akarnak valamit csinálni, akkor alapból elsősorban ott kellene tenniük, ahol az alacsony jövedelmet kereső emberek érdekében kell lépni. Ott kellene cselekedniük, nem papolni, nem átlagokról beszélni, nem a felső régiókban a több százezer forintos növekményeket úgy behozni a képbe, mintha az tényleg az országban élő emberek messze döntő többségének a javát szolgálná.

De nemcsak a minimálbér vásárlóerő-értékének a csökkenése vagy a létminimum közötti különbségek vannak, nemcsak a közfoglalkoztatotti megaláztatott bérek kérdésköre, hanem a közszféráé is. Emlékezzenek csak! 2008 volt az az időpillanat, amikor a köztisztviselői illetményalap tekintetében változás következett be. Azóta két Orbán-kormány van: egy 2010 és 2014 közötti, meg most a 2014 utáni. Nem volt a rendszerváltás pillanatától kezdve egyetlenegy olyan kormány - az első Orbán-kormány se, hozzá kell tennem -, amelyiknek az időszakában a köztisztviselői illetményalap ne változott volna. Most szégyenletes, de két egymás utáni Orbán-kormány időszakában ez a köztisztviselői illetményalap egyetlenegy fillért nem változott: 38 650 forint az illetményalap összege, 38 650 forint. Miről beszélnek önök?!

Arról kellene beszélniük, hogy például a közszolgálati bértábla tekintetében 140 rubrikájából 33 rubrikában a létminimum alatti összeget tudják megkeresni az emberek. Erről kellene beszélniük, ezeken kellene változtatniuk. Tudják, ez az, ami emberek messze-messze döntő sokaságát érinti ebben az országban.

Azt kell hogy mondjam, önök olyan politikát folytatnak, ami tényleg gúzsba köti az embereket, és tényleg megnyomorítja az emberek sokaságát. Lehet tagadni azt, hogy nincs szegénység, lehet azt mondani, hogy nincs mélyszegénység, nincs nyomor, de van, sajnos van. Sajnos, önök erről nem akarnak

tudomást venni, de ami a nagyobb baj ettől: nem akarnak tenni azért, hogy ez megváltozzon. És tudják, a legnagyobb probléma mindezek mellett az, hogy most már felnövekvő nemzedékeknek kell megélni azt, fiataloknak, gyermekeknek kell megélni azt, hogy a nyomorban nevelkednek fel és a nyomorban élnek. Önöknek ezért kellene cselekedni, hogy ez megváltozzon.

Ez, amit önök csinálnak, mondhatni, a társadalom messze döntő többségének - idézőjelbe tetten -, a népnek a nyúzása. Az előbb mondtam, hogy ma, amikor 2,2 millió ember - a NAV, nem én, nem Gúr, a NAV! - a létminimumot nem tudja megkeresni, és közel 5 millió ember a létminimum alatt éli az életét, akkor azt gondolom, önöknek van mit tennie.

Ha nem tudják, hogy mit kell tenni, akkor próbálok segíteni ebben. Akkor azt mondom, azt javaslom, nem csak én, hanem a Magyar Szocialista Párt úgy en bloc, hogy az alacsonyabb jövedelmi szinten lévő emberek esetében vezessék be az egy számjegyű adóterhet. Én a nullát is el tudom fogadni, az is egy számjegyű, de ha azt nem képesek, akkor legalább egy számjegyűvé tegyék. Lépjenek olyanokat, amik az emberek érdekeit szolgálják, és tartsák be az ígéreteiket, azokat, amelyeket megfogalmaztak annak idején, öt évvel, most már lassan hatodik évvel ez előtt; azokat, amelyek arról szóltak, hogy ebben az országban a bérek növekedni fognak, ebben az országban egymillió új adófizető munkahelyet fognak teremteni; nem kiszolgáltatott közfoglalkoztatott, nem olyat, hogy kirúgom a közszférából az embereket, majd közfoglalkoztatottként visszafoglalkoztatom éhbérért. Nem! Olyat, ami az emberek zsebébe tisztelhetést biztosító forrást ad.

Egy szó mint száz: ezen kellene a költségvetés kapcsán tanakodniuk, ezt kellene az elkövetkezendő hetekben, míg el nem fogadjuk ezt a költségvetést, életre hívniuk. Nagy bizodalomam nincs önökben, mert az elmúlt öt esztendőben öt költségvetés kapcsán már csalatkoztam, de soha nem adom fel, a remény vész el utoljára.

Bízom abban, hogy talán kellő impulzust tudtam adni önöknek arra, hogy egyáltalán elgondolkodjanak azon, hogy van tennivalójuk e tekintetben; van, mert milliókat érint mindaz, amiről beszéltem. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Hoppál Péter államtitkár úr jelezte, hogy kíván szólni. Oné a szó, államtitkár úr.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Őszintén mondom, örülök annak, hogy Gúr képviselő úr bejött a költségvetés vitájára *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Egész nap itt volt!)*, mert az ő megnyilvánulásai és az ő érvelései választ kívánnak, hiszen attól, hogy valaki hevesen gesztikulálva érvel, még az nem igaz, amit mond, ráadásul a demagógia felsorolása sem erősíti az igazságtartalmat, csak

gyengíti. *(Demeter Márta: Elfogytak az érvei, államtitkár úr? Úgy tűnik.)*

Tisztelt Képviselőtársam! Éppen elég, ha az ön által felsorolt jóléti szolgáltatásokat a számadatok tükrében egymás mellé állítja. Tehát semmi más nem kérek, hogy nézzen meg - és utána érdemes magába szállnia, elolvasni a jegyzőkönyvből, hogy milyen sületlenségeket mondott -, csak azt, hogy az infláció mértéke milyen volt, amikor önök befejezték a kormányzást és milyen most Akkor az egekben volt, most meg a nullához konvergál. Milyen volt az államadósság, amikor önök befejezték a kormányzást és milyen most? Csökkenő tendenciában van. *(Dr. Józsa István: 5 ezer milliárddal...)* Milyen volt a minimálbér, amikor befejezték önök a kormányzást és milyen most? Kétszer akkora, mint amikor önök befejezték a kormányzást. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez a hazugság!)*

Milyen volt a magyar gazdaság növekedése, amikor önök befejezték a kormányzást? Mínuszban volt, tehát zsugorodott a magyar gazdaság teljesítménye. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.)* 7 százalékkal, elképesztő! Ilyen a magyar demokrácia történetében nem volt, képviselő úr! Önök elérték a negatív rekordot a gazdaságpolitikájukkal: mínusz 7 százalékkal nőtt a magyar gazdaság. Gratulálok ehhez, erre olyan büszke! Most pedig 3,6 százalékkal nőtt, európai rekord környékén van az idei növekedésünk, ne felejtse el! *(Bangóné Borbély Ildikó: Milyen áron, államtitkár úr?!)*

A hiánycél vonatkozásában: a szocialista kormányok soha nem bírták teljesíteni az általuk aláírt európai uniós elvárást, amit 2004-ben, az önök kormánya idején vállalt Magyarország. 2004-től 2010-ig egyetlen évben sem tudták a 3 százalékos hiánycélt teljesíteni. Magyarország csak azóta képes az uniós feltételeket teljesíteni *(Dr. Józsa István: Volt mit enni az embereknek!)*, amióta nem önök kormányoznak, ez a jó hírem van a magyar választópolgároknak.

És a munkanélküliség és a foglalkoztatás tekintetében, ami az ön szakterülete, sajnálom, hogy nem nézi meg a statisztikákat és az adatokat: szignifikáns növekedést mutat a foglalkoztatás 2010 óta *(Gúr Nándor: Miről beszélés?)*, és gyönyörűen csökken a munkanélküliség ezzel egyidejűleg úgy *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*, ahogy 1998 és 2002 között is történt. Amikor önök kormányoznak, akkor egekbe szökik a munkanélküliség, amikor mi, akkor, hála istennek, ez a tendencia folyamatosan csökken. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gögös Zoltán: Vadkacsára Pápán...)*

ELNÖK: Most Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének adom meg a szót.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ellenzéki pártok drámai jelzőkkel illették a 2016. évi költségvetésünket. Ez így szokott lenni, ez a műfaj

ezt elbírná, de majd szeretnék egy-két dologban az általam is nagyra becsült Gúr Nándor szavaira reagálni, amikor a minimálbér-emelésről szeretnék pár szót ejteni.

Az elmúlt években meghozott gazdaságpolitikai intézkedések hatására tavaly a magyar gazdaság európai összehasonlításban is kiemelkedő mértékben erősödött. A javuló foglalkoztatottsági adatok és a tartósan alacsony inflációs környezet a belső fogyasztás dinamikus bővülését eredményezi, amely 2015-ben már a gazdasági növekedés elsődleges motorja lehet.

Ma több mint 400 ezerrel többen dolgoznak Magyarországon, mint 2010-ben, a rendszerváltás óta nem dolgoztak annyian hazánkban, mint tavaly, amikor a foglalkoztatottak mértéke elérte a 4,1 millió főt. Itt Gúr Nándor mint mantra az egymillió új munkahelyről beszélt. Tisztelettel jelezem, hogy az önök kormánya fogadta el ezt az európai irányelvet, hogy 2020-ig elérjük azt az uniós elvárást, hogy 75 százalékra emelik a foglalkoztatottak arányát az aktív korú népességben. Ez egymillió új munkaerőt jelentett volna 2010-hez képest, ezt kell elérniünk, ehhez kaptuk a támogatást 2014 és 2015, valamint majd 2020 és 2022 között az Európai Közösségtől. Ezt önök vállalták, nekünk kell teljesíteni.

(17.20)

A munkanélküliek száma négy év alatt több mint 150 ezer fővel csökkent, ma már csak 330 ezer főre taksáljuk, és a hazai munkanélküliségi ráta 2014-ben 2,5 százalékponttal 7,7 százalékra mérséklődött, ami az EU 28 tagállamát tekintve a legnagyobb mértékű csökkenés. A munkanélküliség idén tovább mérséklődhet, egyes előrejelzések szerint elérheti a 7,4 százalékot is.

A reálkeresetek részben az alacsony szintű inflációs mutatóknak köszönhetően az elmúlt két évben egyaránt 3 százalékot meghaladó mértékben növekedtek. A minimálbér összege 2010 óta több mint 30 ezer forinttal, közel 43 százalékkal nőtt.

Szeretnék itt egy-két adatot hozni az Eurostattól, aminek talán hisznek. 2002-ben Magyarországon euróban számítva a minimálbér 204 euró volt egy főre vetítve, Lengyelországban 217, Szlovákiában 112 euró. 2010-ben a válság közepevége felé, kinek hogy volt ez, nálunk 256 euró/fő volt. Tehát tudtak 25 százalékot emelni a minimálbérrel nyolc év kormányzás alatt, miközben a lengyelek 100 euróval növelték a minimálbér mértékét, a szlovákok meg majdnem megháromszorozták 307 euróra, és Szlovákia ma már 380 eurót tud adni, igaz, a mértéke a növekedésnek nem magasabb már, mint Magyarországon 2010 óta, mert mi gyakorlatilag 78 euróval növeltük a minimálbért mértékét, majdnem 50 százalékkal önközhöz képest. *(Gógös Zoltán: Bruttóban. Nettóban mennyi? Nettóról beszélj! Bruttóra nem adnak kiflit a boltban!)* Ez teljesen mindegy

most, a lényeg az, hogy önök nem voltak képesek nyolc éven keresztül minimálbért emelni. Még egyszer mondom, összesen 25 százalékkal voltak képesek emelni. Ez az ára az önök kormányzásának, ennek isszuk a levét.

És kérdezem tovább, hogy ha nem növelték volna az adósságot 14 000 milliárd forinttal, amiből nagyon sok munkahelyet lehet teremteni, és nem kellene évente ezermilliárdokat fizetni törlesztésre, ez a pénz mehetne olyan célokra, amiket amúgy jogosan megjelölnek az ellenzéki pártok, de a szocialista kormányzásnak köszönhetően, Gúr Nándor szavait idézve, ő is idézte már máskor, más összefüggésben, akkor, amikor az isteni gondviselés, a világgazdaság pénzbősége meg trükkök százalai sem voltak elegendek a minimálbér emeléséhez, a gazdaság föllendítéséhez, ezt köszönhetjük a 2010-es zárásukig, az ország mai állapotában ez kimagaslóan megjelenik, a mai napig érezteti ezt a hatását. *(Gógös Zoltán: Nem így van!)*

2013-hoz hasonlóan a kiskereskedelmi forgalom tavaly is jelentős mértékben, 5,2 százalékkal bővült. A növekedés motorja idén egyre nagyobb mértékben lehet a belső fogyasztás erősödése. Itt meg kell említeni, hogy a legfrissebb adatok szerint még a vasárnapi boltbezárások hatására is nagyban növekedett a kisboltok, családi vállalkozások forgalma, míg a multinacionális vállalatoké csökkent. Mindemellett a fogyasztás mértéke nem lett kisebb, csak máskor, illetve máshol szerzik be a honfitársaik mindazt, amit eddig a vasárnapi bevásárlások során vásároltak. *(Gógös Zoltán: El is hiszed, vagy csak fölolvasad?)*

Így elmondható, hogy a terv teljesült, hogy a fogyasztók átszoktak... Köszönöm, Gógös képviselő úr, meghallgattam én is önt, tisztelettel meghallgattam úgy, hogy nem szóltam bele, köszönöm a figyelmét. A nagy áruházakból kisebb családi boltokba vándorolt át a fogyasztók nagy-nagy tömege.

Tisztelt Ház! A kormány azt szeretné elérni, hogy Magyarországon mindenkinek legyen munkája és ne szoruljon jövedelempótló támogatásokra. Ennek megfelelően 2016-ban még több ember számára lesz elérhető a közfoglalkoztatás. Jövőre 240 ezer embernek lesz lehetősége arra, hogy részt vegyen a közfoglalkoztatási programokban. Az idei 270 milliárd forint helyett 340 milliárd forintot fogunk fordítani közmunkaprogramokra. A cél az, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesülők fokozatosan munkába álljanak, ne segílyt kapjanak, hanem dolgozhassanak.

Az ezt ösztönző programok közé sorolhatjuk persze a munkahelyvédelmi akcióterveket is, de ami a legfontosabb, hogy a következő évben és már ebben az évben, a második felében az európai uniós forrásnak köszönhetően 2800 milliárdos fejlesztési forrás pályázata lesz kiírva, amely a következő év második felére - amivel a kormány nem is számolt még a jövő évi adatok szempontjából - igenis jelentősen fogja befolyásolni pozitív irányba a hazai foglalkoztatási helyzetet.

Nagyon fontos megemlíteni, hogy 2016-ban 138 milliárdot hagy a kormány a munkaerő-piaci szempontból hátrányos helyzetben lévőknek alkalmazó vállalkozásoknak, és jövőre már egész évben érvényesíthetik a kedvezményt a mezőgazdasági szektor munkáltatói is.

A több mint két éve indított munkahelyvédelmi akcióterv nagyban hozzájárult ahhoz, hogy Magyarország a foglalkoztatás terén is jobban teljesítsen. Az adatok alapján a munkanélküliség csökkenésében Magyarország az Unió élmezőnyéhez tartozik. Továbbra is érvényesíthető a kisgyermekes szülők rész munkaidős foglalkoztatása után járó adókedvezmény is. A foglalkoztatás bővülése azt eredményezi, hogy az államnak kevesebbet kell majd költenie segélyekre és jövedelempótló támogatásokra. A kormány célja, hogy az uniós fejlesztési és beruházási támogatások legalább 60 százalékát gazdaságfejlesztésre és munkahelyteremtésre fordítsuk.

2016-ban tovább csökken a személyi jövedelemadó mértéke, és növekszik a családi adókedvezmény összege is. Ezt már sokszor hallottuk, mondták mások is, de ezt fontos ismét megemlíteni. Ennek köszönhetően - ezt is mondták már - 145 milliárd forint marad pluszban a magyar családoknál. Az átlagkeresettel rendelkező kétgyermekes családoknak jövőre 116 ezer forinttal több jövedelmük lesz. 2016-tól kezdve négy év alatt fokozatosan a kétszeresére, a gyermekenkénti 10 ezer forintról 20 ezer forintra emeljük a két gyermeket nevelő szülők kedvezményét. Egyre több családot fog érinteni a házasságkötés adókedvezménnyel való ösztönzése is.

A kormány 2010 óta azon dolgozik, hogy a családok terheit fokozatosan csökkenteni tudja, támogassa a munkavállalókat és azokat, akik a munkát helyettesítő támogatásokból élnek, visszavezetve őket a munka világába. Ezt 2016-ban a költségvetés továbbra is szolgálni fogja és támogatni fogja.

Megjegyzésem lenne még egy-két előttem felszólalóhoz. Szeretném mondani, csak később kaptam az SMS-t, Mirkóczki Ádám képviselő úr beszélt a rendőrség helyzetéről és arról, hogy nincs benzin a kocsikra és már hónap közepén, hónap végén már nem tudnak tankolni és a saját zsebükre tankolnak. Megkérdeztem két rendőr barátomat, egyike jobbikos, ami semmi bajt nem jelent, egyébként jó barátom gyerekkorom óta (*Dr. Répássy Róbert: Jobbikos rendőr az nincs.*), azt mondta, hogy nem igaz, nincs kvótájuk, szabadon használhatnak bármennyi benzint és gázolajat a járműveikhez. (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból.*) Tehát a lényeg az, hogy ez nem volt igaz.

Annyit szeretnék megjegyezni, itt Nagy István államtitkár úrnak csak jelzem, hogy ne kötelezze el magát rögtön egy jégeső-elhárító rendszer mellett sem, mert ennek a vitáját még folytassuk le, hogy most generátoros vagy más megoldást alkalmazunk, de a lényeg az, hogy ebben a következő ciklusban négy éven keresztül van rá lehetőség, ennyi idő kell hozzá, 70 milliárd forint kárelhárítási forrás áll ren-

delkezésre a mezőgazdasági, vidékfejlesztési források területén, úgyhogy van remény arra, hogy Magyarország nagy részét lefedjük jégeső-elhárító rendszerekkel, akármilyen technológiai megoldással is, de lesz rá pénz, ezt tessék támogatni, és ne ellene tessék drukkolni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Most Szávay István képviselő úrnak adom meg a szót, a Jobbik részéről.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök, hogy Hoppál államtitkár úr, a Nemzeti összetartozás bizottságának a volt tagja is jelen van, mert főként nemzetpolitikai tárgyú lesz a felszólalásom, illetve a költségvetés vonatkozó soraihoz kívánok hozzászólni, illetve előtte még két másik témához röviden, engedjék meg.

Az egyik a Nemzeti Együttműködési Alap és a civil szervezetek támogatásának kérdése. Sajnálatos szegyenbe került a kormány ezen a területen ismét. Itt Teleki MSZP-s képviselő úr még az előző felszólalásában emlékeztette önöket arra, sajnálom, hogy nekem is meg kell tennem egyébként, hogy még a szocialista kormányzás alatt is kétszer annyi állami forrás jutott a civil szervezetek támogatására, mint ahogy az önök alatt jut, elvileg egy konzervatív, a közösségeket támogató kormány idején. A Nemzeti Civil Alapprogramban annak idején a kormányváltáskor 7 milliárd forint volt. Ezt önök lecsökkentették néhány milliárdra. Az előző évben volt egy komolyabb változás, a 2014-es 3,3-ról tavaly 5,4 milliárd forintra nőtt ez az összeg. Ezt mi akkor üdvözlöttük, bár akkor is kevésnek tartottuk.

Érthetetlen, hogy ez a tendencia nem folytatódik, tisztelt államtitkár úr, tisztelt fideszes képviselőtársaim, hanem a jövő évi tervezetben már ismét félmilliárd forinttal kevesebb támogatás szerepel, amit a civil szervezeteknek kioszthat az egyébként Csizmadia László CÖF-vezér vezette Nemzeti Együttműködési Alap, amely itt külön megérne egy misét, de most ebbe azért talán ne menjünk bele, ez majd inkább a 2018-19-es elszámoltatási kormánybiztos hatáskörébe fog tartozni, azt hiszem, hogy ott mik történnek.

A másik téma pedig, ha mi nemzetpolitikára át akarunk térni, az a nemzetiségek támogatása. Hogy valami pozitívát is mondjak, mert ezt is el kell ismerni, mindenképpen szeretném a Jobbik nevében üdvözölni, hogy a kormánynak világos és egyértelmű törekvése van arra, hogy a nemzetiségeket, a nemzeti intézmények helyzetét rendezze, és a nemzeti támogatások az elmúlt évek során rendre növekedtek.

Mi magunk számos alkalommal elmondtuk, kulcskérdésnek tekintjük azt, hogy Magyarország példaértékű nemzetiségpolitikával járjon elől itt a Kárpát-medencében, ennek a szellemében is kerültek be nemzetiségi szószólók a Házba. Nagy öröm-

mel látjuk, hogy ennek a fontosságát a kormány is érzi akkor, amikor a jövő évi költségvetésben a nemzetiségi szószólók javaslatának megfelelően jelentősen meg fogja növelni azokat a költségvetési támogatásokat, amikből nemzetiségi célokat, többek között nemzetiségi intézményeket lehet majd finanszírozni.

(17.30)

Rátérve a nemzetpolitikára, az elmúlt években is mindig azért voltunk nehéz helyzetben, sőt minden évben, azt hiszem, éppen Rétvári államtitkár úr volt az ügyeletes, akivel mindig ment a vita és a szópárbaj arról, hogy valójában mégis mennyi pénz fordítódik a nemzet egynegyedére, mennyi pénzt szánnak önök a külföldi magyarságra. Ez nem teljesen világosan kiolvasható a költségvetésből. Még talán önnel is, államtitkár úr, annak idején beszélgettünk erről egyet-kettőt a bizottsági üléseken. Azért nem kiolvasható, és erre egyébként az Állami Számvevőszék is számos alkalommal felhívta az önök figyelmét, mert a nemzetpolitikai támogatások még mindig elképesztően érthetetlen módon vannak szanaszét szórva a költségvetésben. Ez minden évben komoly munkát okoz nekem és munkatársaimnak, hogy nagyjából összeszedjük, és valamit tudjunk mondani.

Nos, ebből idén az derül ki, hogy érdemi változással megint nem kell számolnunk a nemzetpolitika tekintetében. Van reálértéken növelés, ha jól számolunk - szeretném jelezni, ha jól számolunk -, akkor valamennyi kevés reálértéken való növekedés van. Talán eljutottunk most már a nemzeti együttműködés rendszerének ötödik esztendejében ahhoz, hogy reálértéken is a 2010-es kormányváltásnak megfelelő vagy az akkori összeget tudjuk a nemzetpolitikai célokra, a határon túli magyarság céljaira, kultúrájára, intézményeire, egyebekre fordítani.

Azonban azért is nehéz kiszámolni egyébként, hogy valójában mennyi pénzről beszélünk, mert nemcsak arról van szó, hogy a költségvetésben meg a minisztériumban különböző helyekre el vannak dugdosva egy-két százmillió forintok, amelyekkel önmagukban persze nem lenne probléma, mert minden ilyen célt támogatnánk, csak ez egyrészt az átláthatóságot nem igazán segíti, másrészt pedig a nemzetpolitikai célú támogatások elköltését a tavalyi évben is a miniszterelnök úr meglehetősen kreatívan értelmezte. Rendszeresen találkoztunk azzal, hogy a miniszterelnök úr valamire járkált a Kárpát-medencében, hol éppen Beregszászra látogatott vagy ő, vagy valaki a kormányából, vagy Kolozsvárra, és akkor hipp-hopp, pikk-pakk, előkerült 1-2 milliárd forint meg határon túli magyar intézménytámogatásra. Szeretném hangsúlyozni, mielőtt még bárki azzal vádolna, hogy ezt a pénzt keveslem vagy sajnálom, nyilván nem erről van szó, hanem arról van szó, hogy ezekkel az összegekkel tervezetten kellene számolni. Van egy költségvetés, tessék akkor ezeket az összegeket belerakni! Azt, hogy a beregszászi Rákóczi Ferenc Főiskolának éppen szüksége van új épü-

letre, lehetett tudni, mondjuk, tavaly is. Mondjuk, azon lehet vitatkozni, hogy éppen miért annyiba került, amennyibe, de azt egy évvel korábban is lehetett tudni, vagy azt is, hogy jó lenne a kollégiumot felújítani Kolozsváron. Főleg annak fényében nehezen érthető a pénzek ilyen irányú kezelése, pontosabban nem nehezen érthető, ennek nyilván kampánycéljai vannak, de annak fényében egy kicsit visszás, hogy egyébként önök egy viszonylag jó kezdeményezésként - rosszul kivitelezve, de viszonylag jó kezdeményezésként - bevezették néhány évvel ezelőtt a nemzeti jelentőségű intézmények rendszerét. Ennek az a lényege, hogy fő szabály szerint azok a legfontosabb intézmények, amelyek a külföldi magyarság életében a legfontosabb szerepet játsszák, ne legyenek kitéve annak, hogy különböző pályázatokra kelljen ácsingózniuk és ennek az összegére várniuk, hanem év elején legyen eldöntve, sőt már lehetőség szerint előző év végén, hogy a következő évben milyen összegű normatív támogatásban fognak részesülni. Ezzel kapcsolatban a mostani költségvetésben is szerepel egy rendkívül komoly összeg, nagyon helyesen. Más kérdés, hogy ezt önök a nemzeti együttműködés szellemében a szokott erőszakossággal és arroganciával, senki mást meg nem hallgatva és senkinek a véleményét tiszteletben nem tartva vitelezték ki, és vették fel azokat az intézményeket, amelyek az önök számára kedvesek, illetve amelyek öönhöz politikailag közel állnak.

Tehát van több olyan tétel a költségvetésben, és ezzel kapcsolatban természetesen pozitívumokat is meg kell hogy említsek, hogy igazságos legyenek, tehát van egy-két olyan tétel, ahol komolyabb növekedés tapasztalható. Ezt mindenképpen szeretném üdvözölni, akár azt, ami a hungarikumokra vonatkozik, akár a külföldi magyar egyházi személyekhez kapcsolódó tevékenység, illetve a külföldön szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelempléka, hogy pontos legyenek. Itt konkrétan a tavalyi összeg duplája szerepel. Nagyon jó és helyes, templom és iskola, erre van szükség külföldön természetesen.

Viszont ha az iskolánál járunk, a kolbásztartó kezem helyett most felemelem a korbácsot tartót: Hoppál képviselő úr, államtitkár úr, miért nem fizetik ki most már negyedik éve a külföldi magyar szülőknek a nevelési-oktatási támogatást? 4,8 milliárd forint szerepel megint a költségvetésben nevelési-oktatási támogatásra. Ezek azok az összegek, azok az elvileg 22, gyakorlatilag most már csak 17 ezer forintok, amit azok a családok kapnak meg, akik magyar iskolába íratják a gyermekeiket. Ezt az összeget önök még kettő kormánnyal ezelőtt, 2002-ben vezették be, azóta egy fillért nem emeltek rajta. Annyira erős volt ez a rendszer, hál' istennek, hogy ezt még a Gyurcsányék se merték eltörölni. Önök azonban nemhogy ezt az összeget megemelték volna, hanem az elmúlt években 5 ezer forintot elvettek, gyakorlatilag most már csak 17 ezer forintról beszélünk. Többször szóba került ez a parlamentben, vitatkoztunk erről, megígérték, hogy az összeget vissza fogják

adni, nem adták vissza. Most már a jövő évi költségvetésben is teljesen egyértelműen és világosan látszik, hogy nincsen önökben szándék arra, hogy ezt az összeget kifizessék. Miért nem? Nem értem. Tényleg nem értem. Értetlenül állok az ügy felett. Számos alkalommal beszélünk erről a Nemzeti összetartozás bizottságában. Ha valaminek van nemzetmegtartó ereje külhonban, határon túl, az a magyar iskola. A magyar iskolába járás, a magyar gyermekeknek a magyar iskolába való íratását minden lehetséges erővel a magyar kormánynak ösztönöznie kell. Tudom, persze, volt arról szó, hogy ezt az egész rendszert át fogjuk tekinteni, én ezt öt éve szajkózom itt, a parlamentben, bizottsági ülésen, hogy nem jó a rendszer, nem jó az összeg, nincsen megszűrve az, hogy pontosan a jogosultak kapják meg ezt, vagy akik megkapják, tényleg berakják-e a magyar iskolába a gyerekeket, vagy egyáltalán magyar gyerekek kapják-e meg, és például nem koszovói szerb cigányok, akik a délvidéki magyar iskolákat elárasztják, s a többi, s a többi. Ezzel kapcsolatban számos alkalommal megígérték, hogy párbeszéd fog kezdődni. Semmilyen párbeszéd nem kezdődött, a rendszer továbbra is ugyanolyan rossz, mint amilyen volt, de ráadásul legalább még a pénzt is kivették belőle.

A másik pedig a Határtalanul!-program. Ez a határon túlra irányuló osztálykirándulások, ez is egy kiváló kezdeményezés. A Jobbik programjában szerepelt még egyébként 2010-ben, de örülök, hogy megcsinálták. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr most már ötödik éve van egy hatalmas hazugságban ezzel kapcsolatban. Amikor ez a program elindult, akkor arról volt szó, hogy 2014-re, tehát az előző kormányzati ciklus végére minden magyarországi gyermek állami támogatással részt tud majd venni egy határon túlra irányuló osztálykiránduláson. Ahhoz képest itt továbbra is a tavalyi összeg szerepel, amely tavalyi összegből egyébként kevesebb mint 20 ezer gyermeknek volt erre ehetősége. Anynyinak volt, még egyszer mondom, nagyon jó természetesen, csak önök nem ezt ígérték, meg nem erre lenne szükség. Arról nem is beszélve, hogy felmerülnek bizonyos kérdések a Határtalanul!-program kapcsán főleg annak a meghívásos részében, de erre majd kitérünk máskor vagy a bizottsági ülésen. Sajnos az időm lejárt, amit erre a témára fordíthattuk.

Még egyetlen dolgot megemlítenék, ez a Rákóczi Szövetség. Több civil szervezet is szerepel a költségvetésben, a kulturális, társadalmi, civil szervezetek, szövetségek, egyesületek támogatási sorban van például elhelyezve a Magyar Írószövetség vagy a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat is. Ezek valójában civil szervezetek. A Rákóczi Szövetség is nagyjából civil szervezet volt az elmúlt években, bár kezdett már egy kicsit Fidesz-rendezvény szervező irodává átalakulni. Most érdekes módon megjelent a költségvetésben egy 50 millió forintos támogatása, amit mi alapvetően egyébként nem bánnánk, hiszen ez nagyon jó és nagyon helyes célokra fordítódik, csak sajnos érzünk némi összefüggést aközött, hogy most

a Rákóczi Szövetség bekerült 50 millió forinttal a költségvetésbe, illetve hogy a múlt héten Németh Zsolt volt államtitkár úr pedig bekerült a Rákóczi Szövetség elnökségébe. Nagyon remélem, hogy nem arról van szó, hogy volt államtitkár úr ezzel az 50 millió forinttal vásárolta be magát a Rákóczi Szövetségbe. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hoppál képviselőtársam, attól, hogy ön nem lát, mert nem néz szét a teremben, még nincs igaza. Tudja, én 7 óra 55 perctől itt vagyok ma ebben a teremben. Na, ennyi az igazsága annak a felvetésnek *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: 7 óra 55-től?)* - igen, 7 óra 55-től -, ennyi az igazsága annak a felvetésnek, amit ön elmondott az én mondataimmal kapcsolatban, mint amennyi a tekintetben, hogy azt feltételezte, hogy én nem voltam ott, és most estem be.

A másik gondolat, hogy csak meg kell kicsit kutatnia, hogy mondjuk, a gazdaság hogyan működött, a válságot követően 2009 utolsó negyedévét és 2010 első negyedévét nézze meg a kormányváltás előtt, hogy az milyen irányba mutatott, csökkent vagy nőtt, és utána mi történt 2011-ben. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nőtt.)* Nőtt, igen, 2009 végén és '10 tavaszán. A kormányváltás után pedig újabb csökkenés következett be. Ezeknek az eredménye az, ennek a kormányzásnak, mármint amit csinálnak, ahová jutottunk, s két egyszerű mondat, a foglalkoztatás tekintetében csak annyit kérek önöktől, hogy ne kozmetikázzanak: új adófizető munkahelyeket teremtsenek! Tudja, azt mondták, 1 millió új adófizető munkahely. Most már több mint 500 ezerrel adósak ennek az országnak.

(17.40)

A bérek tekintetében ne arról beszéljenek, hogy mi a bruttó, senkit nem érdekel. Az emberek úgy tekintenek rá a bérekre, ami a kezükbe jut, amiből vásárolni tudnak, bemennek a boltba és megveszik a terméket. És tudja, a bérek tekintetében az összehasonlítást igen, az infláción keresztül meg lehet tenni, meg kell nézni, hogy mennyi volt ebben az öt esztendőben az infláció, meg kell nézni, hogy mennyi ma a nettó, visszaszámolni, és kiderül, hogy sajnos a minimálbér kevesebbet ér, mint 2010-ben.

Hát, ezt csinálták önök, változtassanak ezen, az emberek javát szolgálják, ne nyomorítsák meg őket! Köszönöm, elnök úr. *(Taps, közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Úgy van!)*

ELNÖK: Kulcsár Gergely képviselő úrnak adom meg a szót kétperces időkeretben.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Bányai képviselő úr szavaira reagál-

nék, ugyanis Mirkóczki Ádám képviselőtársam nem tartózkodik a teremben, de én a benzinnel kapcsolatosan, a rendőrök tankolásával kapcsolatban egy pár gondolatot mondanék, ha megengedik.

Nem tudom, hogy önnek a barátja hol szolgál a rendőrségen belül, de sajnos a magyar rendőrség nem engedheti meg magának, hogy nyakló nélkül tankoljanak a rendőrök. Van keret, ezt hívhatjuk kvótának, kilométerkorlátnak vagy anyagi keretnek, de igenis, ez létezik. A keleti végeken, nálunk, Hajdú-Bihar megyében én is beszéltem több olyan rendőrrel, akinek sajnos szintén az a problémája, amit már Mirkóczki képviselőtársam elmondott, a hó második felében elfogy a keret, és saját pénzből kénytelen tankolni az autóját.

Ezt a problémát meg kell oldani, ez a probléma igenis létezik, és senki ne mondja nekünk azt, hogy ez nem létezik és nem valós. Saját példából, saját tapasztalatból mondjuk ezt, hogy létező probléma, és reméljük, hogy a kormány erre a problémára is megoldást nyújt az elkövetkezendőkben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr jelentkezett szólásra.
Oné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A foglalkoztatás tekintetében itt egy számháború kezd kibontakozni *(Dr. Józsa István: Megélhetési háború!)*, amihez engedjék meg, hogy néhány tényyszerű adatot adjak hozzá.

A kormány elsődleges célja a foglalkoztatás bővítése és a reáljövedelmek növekedése. Nyilván ez egy olyan cél, amelyet minden kormány megfogalmaz szerte Európában és a világban. A kérdés az, hogy ezt a célt el tudja-e érni az adott kormány. *(Dr. Józsa István: És milyen szerkezetben?)*

Az én állításom az, tisztelt Országgyűlés, hogy ezeket a célokat a kormány az elmúlt öt évben elérte, ami alatt azt értem, hogy mind a magyar statisztikai adatok alapján, mind az Európai Unió statisztikai hivatalának az adata alapján a foglalkoztatás is bővült, és a reálbérek is növekedtek.

Felhívom a figyelmet arra, hogy a Magyar Statisztikai Hivatal adatait előzetesen az Európai Unió statisztikai hivatala áttekintette, mindazt a statisztikai módszertant, amivel a KSH dolgozik. De hogyha valaki nem hisz a magyar Statisztikai Hivatal adatainak, akkor kérem, hogy tekintse meg az Európai Unió statisztikai hivatalának az adatait.

Gúr képviselő úrnak fel kell hogy hívjam a figyelmét arra *(Mesterházy Attila: Ott van fent!)*, jegyző úrnak a figyelmét arra, hogy ezek az európai uniós statisztikák minden országnál azonos módon nézik a részmunkaidőben foglalkoztatottak számát. Képviselő úr, hogyha megnézi 2010 után, akkor azt látja, hogy Európa számos országában - épp a gazdasági válság miatt még - a munkanélküliség növeke-

dett, a foglalkoztatás csökkent. Hál' istennek, Magyarországon minden évben a foglalkoztatottság bővült.

Ami pedig a reáljövedelmeket illeti, csak egy adatot hadd említsek, a legalacsonyabban keresők tekintetében. A minimálbér összege 2014-ről 2015-re 3500 forinttal növekedett. A rezsicsökkentéseknek, számos más intézkedésnek és a kedvező nemzetközi környezetnek, az alacsony olajáraknak is köszönhetően az idei évben nincs infláció. Ez mit jelent? Azt jelenti, hogy mindenkinek, a legalacsonyabb jövedelműeknek is a reáljövedelme érdemben növekszik. Mindez a folyamat indokolja azt, hogy a kiskereskedelmi forgalom bővül, mindez alátámasztja azt, hogy úgy kerülhetett sor a bérek növekedésére, a családikedvezmény-rendszer kibővítésére, hogy mellette az államháztartás stabilitása megmaradt, és azt gondolom, hogy ez a folyamat folytatódhat 2016-ban is.

Képviselő úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő jövő évi költségvetési törvényjavaslat csak olyan bér- és adóváltoztatásokat tartalmaz, amely az idei évhez hasonlóan jövőre is a reálbérek növekedését eredményezi minden fizetési kategóriában. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces időkeretben Bányai Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Rövid leszek, csak Kulcsár képviselő úr számára: nem lehet kiadnom a nevet, de négy szemközt megmutatom az úrnak. Azt írja a rendőr kolléga, hogy nincs semmilyen kvóta, annyit mennek, amennyit akarnak a kollégák, nincsenek elszámoltatva. Ez Bács-Kiskunra igaz. Ha Hajdú megyében nem így működik, akkor tessék kopogtatni az ottani főkapitány ajtaján.

Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most visszatérünk a normál felszólalások körébe. Kovács Sándor képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz részéről.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a jövő évi költségvetés szociális területét érintő részéről beszélnék, szólnom kell azért néhány szót, hogy honnan is indultunk, hiszen az előző kormányok negatív intézkedései egészen idáig kihatnak. A Gyurcsány-kormány első körben egyetlen segélybe gyúrta össze a rendszeres gyermekvédelmi támogatást, a családi adókedvezményt és a családi pótlékot. Az intézkedés miatt a családi adókedvezmény gyakorlatilag megszűnt.

A gyesre való jogosultságot a rendszeres szociális segélyben részesülők esetében megszüntették. Ezután Bajnai Gordon idején a családi pótlékot a

2009-es szinten befagyasztották, két évre maximalizálták a gyés és a gyed időtartamát, valamint a gyed, illetve a gyés megszerzéséhez szükséges biztosítási időt fél évről egy évre emelték.

2009-ben eltörölték az addigi lakástámogatási rendszert. A megszorító intézkedések a szegények mellett leginkább a kevésbé tehetős középosztályt sarcolták, konkrétan a nyugdíjasokat és a közsférában dolgozókat. Ezen intézkedésekkel devizahitelbe kényszerítették az embereket.

A 2010-ben megkezdett szisztematikus munka eredményeként negyedmillióval csökkent a szegénységgel veszélyeztetettek száma Magyarországon. Míg az EU-ban 16,7 százalék azon személyek aránya, akik a szegénységi küszöb alatti jövedelemmel rendelkeznek, addig Magyarországon ennél jobb a helyzet, 14,6 százalék.

A válságot követően a Fidesz-KDNP kormányzásának köszönhetően Magyarországon megállt a gyermekszegénység növekedése. *(Bangóné Borbély Ildikó: Komolyan?)* A Központi Statisztikai Hivatal után a Tárki elemzése is azt mutatta, hogy csökkent a szegénység mértéke, mélysége és a jövedelmek közti egyenlőtlenség Magyarországon. A méréskor uniós szabvány szerint 11 jellemzőt vizsgáltak. Ezek legfontosabbika, hogy az átlagjövedelem 60 százalékát el nem érő személy vagy család már szegénynek számít, de a munkanélküliséget is szegénységi kockázatnak tekintik.

Mind a 11 mutató tekintetében jelentős javulások voltak az elmúlt két évben. A legnagyobb javulást a foglalkoztatásban mérték, 2010-től tavalyig 18-ról 9 százalékra csökkent azon háztartások aránya, amelyekből senki nem dolgozik. Javult a háztartások helyzete is, kevesebb családot fenyeget a társadalmi kirekesztődés és a szegénység veszélye. Ez a kézzelfogható eredmény a rezsicsökkentésnek és a devizahitelek megsegítésének is köszönhető. De fontos tényező a közmunkaprogram is. A szegénység visszaszorítását elősegítő programjainkat a jövőben is fogjuk folytatni.

A szegénységből való kivezetésre, a felzárkózásra gyerekkortól kezdve van a legnagyobb esély, ezért döntöttünk a kötelező óvodáztatás mellett, amely azt a célt szolgálja, hogy a gyermekek minél hamarabb kerüljenek abba a szocializációs közegbe, amely az iskolai sikereiket megalapozhatja. Ezért az elmúlt öt évben mintegy 28 milliárd forintból több mint 6 ezer bölcsődei férőhely jött létre, csaknem 5 ezer pedig megújult.

Az óvodáztatás, csakúgy, mint az iskoláztatás, a szülő felelőssége. Ezért fontos, hogy a gyermekek ellátására célzott társadalmi juttatásokhoz e feltétel teljesítésével jussanak hozzá a családok. A 2010-ben hivatalba lépett kormány egyik első intézkedései között szereplő lépés az iskoláztatási támogatássá alakított családi pótlék iskolalátogatási kötelezettséghez kötése volt. Úgy tűnik, hogy ez eredményes, tanévről tanévre csökken az iskolai mulasztások száma.

(17.50)

Az egyik kiemelt célkitűzésünk, hogy Magyarországon minden gyermek hozzájusson a napi többszöri egészséges ételhez. A Fidesz-KDNP a tegnapi nap folyamán megszavazta, hogy 2015. szeptember 1-jétől több gyermek részesüljön ingyenes étkezésben. Így a jövőben ingyen étkezhetnek a gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermekeken kívül a jelenleg 50 százalékos étkezési térítésszámú kedvezményre jogosult gyermekek, a három vagy több gyermeket nevelő családok gyermekei, a tartósan beteg és fogyatékos gyermekek és testvéreik. Továbbá azon két vagy egy gyermeket nevelő szülők gyermekei, ahol a családban az egy főre jutó jövedelem nem haladja meg a kötelező legkisebb munkabér nettó összegének 130 százalékát, amely ebben az évben 89 408 forint. Így szeptembertől háromszorosára növekszik az óvodákban és bölcsődékben ingyenesen étkezők száma. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy a gyermekek ne csak az oktatási, pedagógiai segítséget kapják meg az óvodákban, hanem az étkezésük is biztosítva legyen, hiszen ha csak egy éhező gyermek is van Magyarországon, már az is sok. A gyermekek étkeztetésére 2010-ben 29 milliárd forint volt fordítva, mára ez a duplájára, 58 milliárdra nőtt.

A 0-3 éves korúak számára a „Biztos kezdet” gyerekházak segítik a gyermekszegénység és a gyermekéhezés felszámolását. 2009 óta több mint 11 ezer gyermek és szülője látogatta ezen intézményeket. 2014-ben 606 millió forint keretösszeg állt rendelkezésre ezen intézmények számára. Az eddigi 114-en túl 50 új ház indítását fogjuk támogatni a következő időszakban.

A rászoruló családokat ma már a tankönyvcsoomag árával sem terheljük. Bevezettük az ingyenes tankönyvellátást felmenő rendszerben. Ebben a tanévben már a gyermekek 60 százaléka ingyenesen jutott a tankönyvekhez.

Elindítottuk és folytatjuk az Erzsébet-programot, ami nemcsak a családok, a nyugdíjasok, a fogyatékkal élő emberek vagy a szociálisan rászoruló gyerekek üdültetéséről, táboroztatásáról szól, hanem Magyarország, a magyarok lakta területek értékeinek, hagyományainak, természeti kincseinek és kultúrájának bemutatásáról is.

Jövőre tovább csökken a személyi jövedelemadó mértéke, és növekszik a családi adókedvezmény összege. Ennek köszönhetően 145 milliárd forint marad a magyar családoknál. Végeredményben az átlagkeresettel rendelkező kétgyermekes családoknak jövőre 116 ezer forinttal több jövedelmük lesz. 2016-tól kezdve négy év alatt fokozatosan a kétszeresére, a gyermekenkénti 10 ezer forintról 20 ezer forintra fog emelkedni a két gyermeket nevelő szülők kedvezménye.

A jövő évben is megmarad és egyre több családot érint a házasságkötés adókedvezménnyel való ösztönzése. Szintén folytatódik a gyed extra, mert bebizonyosodott, hogy ösztönzi a gyermekvállalást és

a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatását. A családok 2016-ban már egész évben igénybe vehetik az új otthonteremtési programot, a családi otthonteremtési kedvezményt. A szakmai dolgozók 63 ezren bérkiegészítésben fognak részesülni, amelyre 2015-ben 7,5 milliárd, 2016-ban pedig 15 milliárd fog rendelkezésre állni.

A segélyezési rendszer átalakítása és a kapcsolódó szakpolitikai intézkedések révén a Fidesz-KDNP megteremtette annak feltételeit, hogy a szegénységben élők elsődlegesen a piaci foglalkoztatás révén, másodlagosan a biztos megélhetést támogató szolgáltatások és közmunkaprogramok segítségével, míg harmadlagosan a szociális segélyezési rendszer keretein belül találjanak maguknak megélhetést.

Összességében az Emberi Erőforrások Minisztériuma szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős ágazatot érintő 2016. évi tervezett támogatási előirányzata 219 milliárd 316 millió forint, amely a 214 milliárd 111,5 millió forintos 2015. évi eredeti támogatási előirányzatot összesen 5,2 milliárd forinttal haladja meg. Több pénz jut például a szociális célú nem állami humányszolgáltatások támogatására. Az előirányzat biztosítja a fedezetet a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi közfeladatokat ellátó egyházi és nem állami fenntartók részére az alap- és egyházi kiegészítő támogatásokra is. Jövőre 2 milliárd 42 millió forinttal több áll rendelkezésre támogató szolgáltatásokra, közösségi ellátásokra, utcai szociális munkára, krízisközpontok támogatására, a „Biztos kezdet” gyerekházak finanszírozására és fejlesztésére.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy néhány mondatot szóljak a felzárkóztatási programokról is. A romák nem bűnbakok, hanem a magyar társadalom olyan tagjai, akikért közösen vagyunk felelősek, ahogy közös felelősség a szegénység felszámolása is. A magyar EU-elnökség alatt fogadták el az európai roma keretstratégiát, amire büszkék lehetünk. Európa ma 10-12 millióra teszi a romák számát, Magyarországon ebből körülbelül 700-800 ezren élnek. Az ő boldogulásuk is fontos a Fidesz-KDNP kormányának, és ez a jövő évi költségvetésben is megjelenik. Ezért több pénz jut például a Türr István Képző és Kutató Intézetnek. Ez látja el az állami felnőttképzési és területi felzárkóztatási koordinációs feladatokat, kiemelt tevékenysége a közfoglalkoztatással összefüggő feladatok végzése. Feladata a komplex és hosszú távú társadalomfejlesztés, a társadalmi felzárkózás elősegítése és a mélyszegénység társadalmi hatásainak csökkentése. Az intézkedések segítik a romák foglalkoztatását, integrációját, valamint a felzárkóztatási politikai programok kidolgozását. Szervezésében, illetve közreműködésével indulnak operatív programok, amelyek fenntartása és fejlesztése is az intézet feladatkörébe tartozik, például „Bizalom és munka”, Start-munkaprogram, „Újra tanuló!”, illetve „Aktívan a munkáért!”.

Jövőre több jut a roma ösztöndíjprogramokra is, amelynek célja a hátrányos helyzetű, elsősorban

roma hallgatók tanulmányainak támogatása és az Útravaló-MACIKA esélyteremtő ösztöndíjprogram folytatásának támogatása. A hátrányos helyzetű, elsősorban roma tanulók iskolai sikerességét elősegítő programok az általános iskolától a diplomáig adnak támogatást, folyamatosan végigkísérik a tanulót a tanulmányain. Része továbbá az „Út a szakmához” alprogram. Új fejezetként jelenik meg a költségvetésben a Multifunkcionális Nemzetiségi - Roma Módszertani, Oktatási és Kulturális Központ, amelyre a 2016. évi tervezett előirányzat 79,2 millió forint.

Ezekből az adatokból is látszik, hogy a Fidesz-KDNP senkit nem hagy az út szélén. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a 2016. évi költségvetést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Most Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót, az MSZP részéről.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! Érdekes hallgatni a 2016-os költségvetés tervezeténél még mindig az elmúltnyolc évezt. Számomra az egyik legmegdöbbentőbb az volt, amikor Kovács képviselő úr azt mondta, hogy a Bajnai-kormány befagyasztotta a családi pótlékot. Képviselő úr nagyon jól tudja, hogy hányszor nyújtottuk be a családi pótlék emelésére kezdeményezett módosítóinkat, és a Népjóléti bizottságban ön is mindig leszavazza. Szóval, ez azért egy kicsit alságos, hogy azzal takaróznak, hogy 2009-ben mit tett a Bajnai-kormány, miközben 2008-ban mi emeltük utoljára ezt a tételt. *(Font Sándor: Ettől még a Bajnai befagyasztotta!)*

A másik pedig, amit el kell mondanom: maguk annyira fontosnak tartják, hogy a családokat hogyan fogja érinteni a 2016-os költségvetés, hogy a majd' 80 milliárddal támogatott közmédia nem közvetíti ezt a költségvetési vitát. Azt is át kellene gondolni, hogy mennyire foglalkoznak önök a magyar családokkal.

Akkor ténylegesen beszéljünk a számokról! Összehasonlításképpen 2010-ben a GDP-nek még több mint 30 százaléka jutott jóléti funkciós ellátásra, jövőre már kevesebb, mint 26 százalék. Ezen belül a szociális juttatásokra, a társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatásokra 2010-ben még több mint a GDP 17 százaléka jutott, 2016-ban már csak 14 százaléka. De az oktatásnál és az egészségügynél is csökkenés látható a 2010-es adatokhoz képest.

Érdemes megnézni azt is, hogy más területeken hogyan változott az összkép. Amíg a szociális területen csökkenés volt 1,6 százalékponttal, addig az állam működésének a költsége 6 százalékról 8,4 százalékra nőtt GDP-arányosan. Ha minden évben csak 6 százalékos arányban költött volna az állam a saját működési funkcióira, akkor 2010-től 2016-ig összeségében 2300 milliárd forinttal kevesebbet költött volna az állam önmagára, és költhetett volna többet

a magyar családokra. De hát látjuk, van már annyi államtitkár és helyettes államtitkár ebben a kormányban, hogy soha nem láttunk még ennyit.

(18.00)

Érdekesség, hogy arányait tekintve a sport- és szabadidős tevékenységek és szolgáltatások területén volt a legnagyobb arányú növekedés, azaz 2008-ban a nemzeti összterméknek még csak 0,07 százalékát fordítottuk erre, nem fognak meglepődni, 2016-ban már hétszer ennyi lesz, a GDP 0,5 százaléka.

És ha fellapozzuk a költségvetés néhány sorát, nemcsak stadionokat építünk már tömegével ebben az országban, hanem vannak ilyen sorok, hogy országos sportági szakszövetségek akadémiai rendszernek kialakítása. Már még akadémiaikat is hozunk létre 7 milliárd forintért! *(Dr. Répássy Róbert: Az akadémia nem futballpálya.)* Döbbenetes! Szóval jó lenne, ha lassan felkészülne a kormány arra, hogy ha betegesen ragaszkodnak ehhez a stadionépítéshez, kezdjenek már egy hosszú távú fejlesztési stratégiát kidolgozni arra, hogy mit fognak ezekkel a stadionokkal néhány év múlva kezdeni. Mert szerintem jó lesz, ha erre is gondolnak, mert ebben az országban nincs szükség ennyi stadionra, ráadásul a foci támogatására meg különösképpen. Elvenni kellene, nemhogy még többet tenni rá a költségvetésben. *(Font Sándor közbeszólása.)*

Szeretnék jó néhány módosító indítványunkról beszélni a költségvetés kapcsán. Nagyon sokat beszélnek önök a lakástámogatásról, a CSOK-programról, és közben az idei évre közel 25 milliárd forinttal több szerepel lakástámogatásra, mint a jövő évi költségvetésben, miközben a kormány úton-útfélen azt mondja, hogy ők mennyire foglalkoznak a családok otthonteremtési kedvezményével, meg mennyire foglalkoznak azzal, hogy az otthonteremtésüket tudják támogatni. De arról is beszélni kell, hogy az idei költségvetésben tervezett összeg majdnem 30 milliárddal marad elő az előző évihez képest, és ugyebár a mostani évet még jövőre 25 milliárd forinttal meghúzzák. Erre adtunk be módosítót, hogy jó lenne, ha tényleg az otthonteremtési programra forrásokat szánnának.

A következő módosítónk arról szól, hogy Zombor Gábor államtitkár úr még januárban egy rádióműsorban azt mondta, hogy nagyon erős kormányzati akarat van arra, hogy a meddőségi kezelésekre elkülönített 2 milliárd forintot a lombikbébi programra nagyon erős kormányzati akarral az idei költségvetésben 4 milliárd forintra emeljék. Ez a nagyon erős kormányzati akarat, most május vége van, látszik, hogy eléggé lelassult, mert a mai napig nem látjuk az idei költségvetésben sem az emelést, de a jövő évben sem. Erre adunk be módosító indítványt, hogy ténylegesen legyen meg ez a 4 milliárd forint, mert mindig el szoktam mondani, a meddőségi kezelés által született gyermekek a vágyott gyermekek megszületését eredményezik.

Nagyon fontos lenne, hogy a kormány részére is fontos legyen ez a téma, a meddőség kezelése.

A következő módosítónk: több éve nem emelkedett számos családi támogatás, mint a családi pótlék, a szociális ellátás, sőt volt, amelyiket 20 százalékkal csökkentették, ami elfogadhatatlan egy ilyen rossz állapotban lévő társadalommal szemben. Lehet hozni adatokat, én már a héten legalább háromszor elmondtam, hogy az Eurostatnak van egy másik felmérése is, ahol a régiókat vizsgálják, 273 európai régióból a 20 legszegényebb régióba 4 magyarországi régió tartozik bele a 7 közül. Módosítókat adtunk be a családi pótlék emelésére, az anyasági támogatás emelésére, a gyermekgondozási segély, gyermeknevelési támogatás, rendszeres gyermekvédelmi kezdemény, ápolási díj és a közgyógyellátás emelésére, mert ezek a tételek évek óta nem emelkedtek vagy csökkenésnek voltak kitéve.

A gyermekéhezés felszámolásáról a héten is beszélünk a parlamentben, üdvözlöttük, hogy szeptembertől bevezetik az óvodai és bölcsődei ingyenes étkeztetést. Igaz, hogy az előre beharangozottakhoz, a 3,5 milliárdhoz képest 3 milliárd forint van az idei költségvetésbe betervezve a szeptembertől decemberig tartó időszakra, és 3 milliárd forint van a nyári szociális étkeztetésre, és a jövő évi gyermekétkeztetési támogatásra körülbelül 10,7 milliárd forint van úgy betervezve, hogy ott már nincs a nyári szociális étkeztetésre 3 milliárd forint, és bele van még a 10,7 milliárd forintba tervezve az egész éves ingyenes óvodai és bölcsődei étkeztetés - akkor felteszem a kérdést, hogy van-e egy forinttal több is a gyermekétkeztetésre szánva. Feltételezem, hogy ez még elég sem lesz, mert szeptembertől elvileg - ha nem módosítják még a törvényt, mint ahogy tették több mint egy éven keresztül - be kell vezetni a közétkeztetésben az egészséges közétkeztetést, ami megint újabb forrásköltségeket fog eredményezni. Vagy a költségvetés fog forrást rendelni hozzá, de ezt nem látjuk az idei költségvetésben, sem a jövő évben, vagy a szülőkkel fogják megfizettetni. Az a gyanúnk, hogy az utóbbi fog előfordulni, hogy a szülők fogják ennek az intézkedésnek megfizetni az árát. Amivel egyet lehet érteni, hogy a gyerekek étkezzenek egészségesebben, csak a feltételeket kell hozzá megteremteni.

A következő módosítónk a szociális soroknál látható. Úgy véljük, hogy az olimpiai központ közel 36 milliárdjából talán ki lehetne pótolni azt a 110 millió forintos csökkenést, amely a különböző szociális soroknál hiányzik az idei évhez képest. Sorolok néhány tételt, ahol csökkenés történik a 2016-os költségvetésben. Ne csökkenjen a hajléktalansághoz kapcsolódó feladatok támogatása, ne kapjanak kevesebbet a jelnyelvi szolgáltatások és a látásrehabilitációt végző intézmények, ne jusson kevesebb az autistaotthonok, értelmi sérülteket és halmozottan fogyatékosokat ellátó lakóotthonok támogatására, és ne kapjanak kevesebbet a

különböző fogyatékossgot képviselő szervezetek sem, mert addig, míg a költségvetésben azt láttuk, hogy az összes, sporthoz kapcsolódó civil szervezetnél nagyarányú támogatásnövekedés van a 2016-os költségvetésben, addig ezeknél a fogyatékos, sérült embereket támogató civil szervezeteknél csökkenés látható.

Itt még kiemelném a családon belüli erőszak és a gyermekeket ért erőszak témáját. Itt is módosított nyújtottunk be, hogy igenis a jelzőrendszer fejlesztésére több forrást kell a kormánynak szánnia, és ha ez megvalósulna a 2016-os költségvetésben, akkor talán az isztambuli egyezményt is tudná a kormány ratifikálni.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Amit még szeretnék elmondani: a szociális ágazatban dolgozók béremelése, amit már több éve várnak. Én döbbenet láttam, hogy hittantankönyvtámogatásra 3,8 milliárd forint van a költségvetésben, kis létszámú hit- és erkölcsstan oktatására 400 millió forint, egyházi hitoktatás támogatására 3,1 milliárd forint. Ez 7,3 milliárd forint. *(Dr. Aradszki András: Kevés.)* A szociális ágazatban dolgozók bérrendezésére nem tudnak elkülöníteni ennyi forrást. Szóval, mérlegelni kell, hogy mi a fontos. Az erkölcsstan oktatása a pedagógusoknál alpból megtörténik a gyerekeknek. Mérlegeljék, képviselőtársak, hogy mi a fontos, hogy a szociális ágazatban rendezik ezt, vagy ekkora összeget költenek hit- és erkölcsstanoktatásra.

Azt gondolom, hogy ha végigvesszük ezeket a sorokat, hogy a szociális ellátórendszerből az elmúlt években 600 milliárd forintot vontak ki, a mostani konvergenciaprogramot átolvasva újabb 300 milliárd forint kivonása történik meg, akkor gondolkodjanak el, hogy beszélhetünk-e arról Magyarországon, hogy milyen mértékben támogatják a magyar családokat. Úgy gondolom, hogy be kell ezt fejezni, hogy hazudozunk tovább. *(Boldog István: Akkor fejezd be!)* Lehet ennek a háznak a falain belül mondani, hogy csak a magyar családokat és csak a jóléti kiadások és csak őket nézzük, azt gondolom, lehet, hogy itt, ennek a háznak a falain belül önök ezt elhiszik, de ha kimennek az utcára, az emberek elmondják a véleményüket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket, folytatjuk munkánkat.

A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Öné a szó. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgy éreztem, hogy az elhangzottakat ismét sajnos pontosítanom kell vagy helyenként ki kell egészítsem ahhoz, hogy az

Országgyűlés pontos információkkal rendelkezzen a törvényjavaslat vitájában.

(18.10)

Az első apróság, hogy a közszolgáltatimédia-hozzájárulásnak az összegét egy külön törvény határozza meg, eszerint tervezte be a kormány a vonatkozó kiadási tételt a jövő évi költségvetésben, nem 80 milliárd forint, hanem 70 milliárd forint alatti ez az összeg *(Bangóné Borbély Ildikó: Jaj, államtitkár úr!)*, amit - ismétlem - egy külön törvény határoz meg.

A második dolog, ami egy érdekesebb, fontos dolog, az, hogy az állam vajon magára többet költ-e, vagy sem. Én azt gondolom, hogy ez az a szakmai kérdés, amit meg lehet vitatni, és én azt látom, hogy az állam, a széles értelemben vett állam feladatát-rendezeit hajtott végre az elmúlt években *(Bangóné Borbély Ildikó: Persze!)*, a helyi önkormányzatoktól számos feladat a kormányzathoz került, a központi kormányzathoz került, ez is kellett ahhoz, hogy az önkormányzati rendszer stabilizálódjon, és az említett pozitív pénzügyi szaldókat produkálja. De ha ezen belül megnézzük, hogy mire költ az állam, akkor arról beszéljünk, hogy támogatja-e az Országgyűlés azt, hogy a közszférában dolgozóknál béremelés valósuljon meg jövőre vagy sem, támogatja-e azt, hogy az a fegyelmezett gazdálkodás, ami eddig megvalósult az úgynevezett dologi kiadások teljesítésekor, például a gépkocsi vagy bútor, eszközök vásárlásakor, az folytatódjon-e vagy sem, mert én azt látom, hogy ezeknél az úgynevezett dologi típusú kiadásoknál *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*, azoknál igenis - képviselő asszony, engedje meg, hogy önnek mondjam, mert ön vetette fel -, tehát ezeknél a kiadásoknál igenis az állam igen takarékosan gazdálkodik. *(Bangóné Borbély Ildikó: Miben? Miben, államtitkár úr?)* Tehát arról beszéljünk, hogy ez a feladatátstrukturálás jó volt-e vagy sem, illetőleg arról beszéljünk, hogy a béremelés a közszférában dolgozóknak kijár-e vagy sem.

Ami a jóléti támogatások rendszerét és az állítólagos forráskivonást illeti, képviselő asszony, el kell mondjam azt, hogy hál' istennek, a magyar gazdaság olyan mértékben növekszik, amely értelmében GDP-arányosan egyes kiadásoknak a súlya valóban csökkenhet, mondom: GDP-arányosan, nem nominálisan. Nézzünk ezért a számok mögé! *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Arról beszéljünk, hogy a magyar gazdaság növekedése és a foglalkoztatás bővülése azt eredményezi, hogy egyes szociális és munkanélküliséggel kapcsolatos kiadások csökkennek. Bizony, képviselő asszony, itt egyenesen kiadáscsökkenést is láthatunk a 2016-os költségvetési tervezetben, sőt a 2017-18-19-es, úgynevezett kitekintő számokban is. Na de ez nem azt jelenti, hogy az állam forrást von ki bizonyos területekről, hanem azt jelenti, hogy hál' istennek, segély helyett munkából tudnak egyes emberek megélni. *(Bangóné Borbély Ildikó: Jaj, államtitkár úr!)*

Ami a családi támogatásokat és a családi pótléknak az összegét illeti, a képviselő asszony pontosan tudja, hogy mennyi a családi pótléknak és az egyéb családi támogatásoknak az összege, és akkor, amikor megnézi azt, hogy az állam a családokra mennyi forrást fordít (*Bangóné Borbély Ildikó: Elmondtam az imént!*), akkor kérem, tekintse meg a benyújtott törvényjavaslat 282. oldalán lévő adókedvezményeket is, ezeket is vegyük hozzá a családi támogatásokhoz. Ez a táblázat azt mutatja, hogy jövőre a családi adóalap-kedvezmény és az első házások adókedvezménye mintegy 260 milliárd forintot hagy a családoknál. Ismétlem: kérem, hogy ezt is vegyük figyelembe akkor, amikor a családi támogatások összegének változásáról beszélünk, és vegyük figyelembe azt, hogy a sokszor elhangzott jogszabály-módosítás értelmében jövőre több mint 300 ezer családnál, a két gyermeket nevelő családoknál az adókedvezmény összege érdemben növekszik.

Ami a lakástámogatásokat illeti, örülök, hogy a képviselő asszony felhívta a figyelmet erre a tételre, mert itt is tisztán kell látni. Igen, a jövő évi költségvetési törvényjavaslatban ennek az előirányzatnak az összege az ideihez képest csökken. No de nézzük meg, hogy miért! Azért, képviselő asszony, mert hál' istennek, a kormányzati politikának és a jegybank politikájának köszönhetően sokkal kisebb az alapkamat, sokkal kisebb a kamatszint, ami után az államnak támogatást kell fizetnie. Jelentem: ez egy olyan folyamat, amelynek minden hiteles örül, minden olyan személy örül, aki lakástámogatásra kölcsönt vett fel vagy vesz fel. (*Bangóné Borbély Ildikó: Nagyon boldogok!*) Igenis, ez is tükröződik abban, hogy a lakáspiac élénkül, sokkal olcsóbban lehet hitelt felvenni, és értelemszerűen az ehhez kapcsolódó állami kamattámogatás is csökken.

Ami pedig az előirányzat egésze csökkenésének egy másik pillérét, az árfolyamgátat illeti, képviselő asszony, kérem, hogy nézze meg a benyújtott törvényjavaslat indoklásait (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), és látni fogja, hogy az ön által említett előirányzaton az árfolyamgát állami támogatása szerepelt. De ebben az évben, hál' istennek, a devizahitelek problémáját sikerül megoldani (*Bangóné Borbély Ildikó: Hol, államtitkár úr?!),* ezért az árfolyamgát rendszerére már nincsen szükség. (*Bangóné Borbély Ildikó: Úristen, államtitkár úr!*) Ez szerepel tényszerűen, ez szerepel a számok csökkenése mögött, és tisztelettel kérem képviselő asszonyt, hogy nézze meg a benyújtott javaslat indoklását.

Ami pedig a hit- és erkölcsstan oktatását illeti, én általában ragaszkodom a szakmai számokhoz, hadd idézzem a képviselő asszonyt, azt mondta: be kell fejezni a hazudozást. Én azt gondolom, hogy a hit- és erkölcsstanoktatás ennek tükrében egy igenis támogatandó és pozitív kiadási tétele a jövő évi törvényjavaslatnak.

Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Bangóné Borbély Ildikó közbeszól. - Gógös Zoltán: Be kell oda iratkozni! Be kell*

oda iratkozni! - Bangóné Borbély Ildikó: Arra van pénz! - Gógös Zoltán: Krétára nincs, erre van! - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Bangóné Borbély Ildikó Gógös Zoltánnal és Banai Péter Bernóval beszélget.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk az előre bejelentett felszólalók felszólalásait, ezek sorában is most Aradszki András képviselő úr, a KDNP képviselője, államtitkár következik. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Legelőször a költségvetési vitához 2012-ben szoltam hozzá, amikor a 2013. évi költségvetésről folyt vita a Házban. Akkor azt említettem meg, hogy a 2013-as költségvetés adózási szempontból a stabilitás költségvetése, ugyanis hosszú évek után először történt az meg, hogy a költségvetést megalapozó legfontosabb dolgok, az adóbevételekkel kapcsolatosak, az adómértékek nem változtak meg 2013-ra nézve, azaz 27 százalékos volt az áfa, 10 százalékos a társasági adó és 16 százalékos a személyi jövedelemadó, az egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékok mértéke sem változott. Ezt tulajdonképpen el lehetett volna mondani '14-ben is, és örömmel kell mondanom, hogy most a '16-os költségvetési évre ezt nem mondhatjuk el, ugyanis a személyi jövedelemadó mértéke 1 százalékkal csökken, ami jelentős megtakarítást jelent a családok számára.

De miért fontos az, hogy egy költségvetés irányai az adózáson keresztül stabilak és hosszú távon kiszámíthatóak legyenek, és miért fontos az, hogy ilyen jellegű költségvetési politikát folytattunk immár - hozzá kell tennem - negyedik éve? Azért fontos, mert mindig, amikor arra gondolunk, hogy jó lenne, ha Magyarország fejlettségi szintje hasonlítana a skandináv államokéhoz vagy a luxemburgi államközösségéhez vagy egyéb más fejlett országokéhoz, akkor mindig elfelejtjük hozzátenni, hogy ennek milyen alappillérei kell hogy legyenek. Olyan alappillérei kell hogy legyenek, hogy kezelhető legyen a költségvetési hiány, azaz az európai uniós elvárásoknak megfelelően 3 százalék alatti legyen; legyen egy olyan gazdasági növekedés, amelynek mértéke meghaladja az éves költségvetési hiányt; csökkenjen a munkanélküliség; kezelhető, csökkenő tendenciát mutasson az államadósság mértéke.

Kérem tisztelettel, Magyarország 2010 után elindult ezen az úton, hogy ezeket az ismérveket, amelyek jellemző ismérvei és fundamentumai egy fejlődő, önagát megújítani képes társadalomnak, egy gazdaságilag növekedést és életkulturát is ennek megfelelően tükröző társadalomnak, egy 2010 óta elinduló folyamat volt, és a mai napon azt lehet mondani a költségvetési vita során, hogy az eddigi munka nem vészett kárba, mert most a 2016. évi költségvetés vonatkozásában a gazdasági stabilizáció, a gazdasági vészhelyzet megszüntetése után egy olyan költségve-

tésről beszélünk, amely a növekedés költségvetése kell hogy legyen, és erre minden remény megvan, mert jelen pillanatban 3,4 százalékos az év/év GDP-növekedés az első negyedév vonatkozásában, 3 százalék alatti a költségvetési hiány, csökkenő tendenciát mutat a munkanélküliség, jelentősen csökken a munkanélküliség aránya; hozzá kell tennem: ami együtt jár azzal is, hogy növekszik a foglalkoztatottak száma, amiben igen rosszul szerepeltünk 2010-et megelőzően, és hozzá kell tennem azt is, hogy az államadósság is elismerten csökkenő tendenciát mutat, amit jelez a magyar állampapírok kelendősége (Dr. Józsa István közbeszól.), hogy a mai vagy közelmúltbeli eseményeket is idézzem egy nagyszerű, igazán elfogulatlan hírrel: mélybe rántották a magyar hozamot. Ez, kérem tisztelettel, minden rossz íz, rossz felhang ellenére egy pozitív üzenet, mert azt jelenti, hogy sokkal olcsóbban tudunk hozzájutni külföldi forrásokhoz, ami lényegesen enyhíti a magyar államháztartás kitétséget a kamatpiacon, illetve a kötvénypiacon, és csökkenti az erre szánt összegeknek a mértékét.

(18.20)

Tehát mindez egy olyan hosszú folyamatnak a része volt, amit úgy neveztek csúfolkodva némely esetben, hogy ez egy unortodox gazdaságpolitika. Kérem szépen, az az unortodox gazdaságpolitika, amely ezeket az elveket, amiről az előbb beszéltem - költségvetési hiány 3 százalék alatt tartása, növekedés támogatása, munkahelyteremtés, a munkanélküliség csökkentése, az államadósság csökkentése -, amelyik nem ezt célozza meg, az az unortodox politika. Minden más eszköz felhasználható erre a célra, mint ahogy Ciprus is felhasználta azt, hogy elkönfiskálta a bankbetéteket, Romániában csökkentették a nyugdíjakat, csökkentették a béreket a közszférában. Mi nem ezt tettük, hanem arra alapoztuk a gazdasági növekedést és a kedvező gazdasági folyamatok megindulását, hogy a munkát terhelő adókat kellett csökkenteni, a munkát termelő... - a munkáért kapott jövedelmet kellett támogatni, és ma ott tartunk, ahol tartunk, hogy Magyarország az Európai Unió egyik éllovasa a növekedési szempontok alapján.

Mindezt kell folytatnunk és a benyújtott, 2016. évre vonatkozó költségvetés az ilyen irányú céloknak megfelel. Ugyanis folytatódik a költségvetési politika ebben az évben is, folytatódik abból a szempontból, ahogy elmondtam, hogy stabil, kiszámítható adórendszer van mögötte csökkenő személyi jövedelemadóval, továbbra is fenntartják a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó, igen kedvezményes alacsony bürokráciát és a kiszámítható adórendszer, adózást biztosító adórendszereket. Továbbra is létezik és részünkről támogatásra ítélt a munkavédelmi akcióterv folytatása, és örömmel üdvözljük, hogy ezt a 2016. évben az agráriumra is ki fogják terjeszteni.

Azt hozzá kell tennem, illetve alá kell húznom ismételtén, hogy a 15 százalékos személyi jövedelem-

adóra történő csökkenés mintegy 116 ezer forintos többletjövedelmet jelent a családok számára, és megmarad a gyed extra, az otthonteremtési támogatás, és a sertéshús áfájának csökkentésével szintén a megélhetési lehetőségeket, az életszínvonal növelését célozza meg a kormányzat. De mindezt azért tudjuk megtenni, mert van miből költeni, van olyan gazdasági potenciálunk most, van olyan lehetőségeink, a gazdasági növekedés megalapozott, adókkal és gazdasági intézkedésekkel megalapozott növekedés van mögöttünk, amely lehetővé teszi azt, hogy a fogyasztás növekedjen Magyarországon.

Fontos eleme a fogyasztásnövekedési céloknak, illetve tényeknek, hogy nagyon alacsony az infláció. Nem mehetünk el amellett, hogy az infláció alacsony volta megszünteti a szegények legnagyobb adóját, az inflációt, mert mindig a szegényebb sorsú embereket sújtotta, mindig a szegényebb sorsú embereket, akik nem voltak abban a lehetőségben, hogy így vagy úgy, ilyen trükkökkel, amolyan trükkökkel, ilyen befektetéssel meg amolyan befektetéssel - Simon Gábor-i Nyugatra vitt pénzekkel például - elkerüljék ennek az inflációnak a hatásait. Azzal, hogy alacsony az infláció, bátrabban terveznek az emberek, bátrabban fogják a megszerzett jövedelmüket tartós fogyasztási cikkekre költeni, és bátrabban tudnak nyúlni az otthonteremtés lehetőségét biztosító állami eszközökhöz, az állam által támogatott eszközökhöz.

Mindez persze azt is jelenti, hogy növekszik a kiskereskedelmi forgalom, növekszik a gazdaságban a termékek iránti kereslet, amely egyrészt a kis- és középvállalkozások erejét fogja növelni, és továbbra is azt lehet mondani, hogy az a kis- és középvállalkozási réteg, amely egyébként a magyar foglalkoztatotti létszám közel 70 százalékát adja, hosszú távon tudja foglalkoztatni ezeket a munkavállalókat, amely szintén a stabilitás, a növekedés és - félve mondom ki - a jövőbeni prosperitás irányába mutat. Ezért jó ez a költségvetés, mert ezeket az irányokat, ezeket a stabilitási tényezőket, beleértve az állam takarékos működésének elveit és a közpénzzel történő gondos, óvatos költést is... - úgy gondolom, arra predesztinálja a magyar gazdaságot, hogy 2016-ban ismét, ahogy az elején elmondtam, a növekedés és a siker költségvetése legyen.

Engedjék meg, hogy egypár szót szóljak hozzászólásomban ahhoz a területhez, amihez egyébként nekem hivatalból is értenem kellene, vagy talán értek is, de ezt nem tudom, nevezetesen: az energetikával kapcsolatos költségvetési tételek alakulásáról. Kétségtelen, hogy a költségvetésnek szolgálnia kell, hogy a 2011-ben elfogadott energiapolitikánkat, energiastatégiánkat miképpen tudjuk megvalósítani és az ehhez a megvalósításhoz szükséges intézményrendszer miképpen tudjuk hatékonyan, jövőbe mutatóan és korszerűen működtetni. Fontosnak tartom megemlíteni ezekből a tételekből, hogy a 2016. évi bányabezárás központi előirányzat mértéke egy bázisalapú 1 milliárd forintos előirányzat mellett a 2016. évi költségvetés tervezete során 150 millió forint

többletforrással emelkedik, ami a stabilitási, tartalékolási kötelezettség okán közel 38,5 millió forintos többletet jelent, ezzel lehet számolni a bányabezárási projektek kapcsán az azért felelős személyeknek.

Továbbra is el kell mondanom azt, hogy az elmúlt évek társadalmi és politikai vitáiban mindig előkerül az atomenergia békés célú használatával kapcsolatos költségek alakulása, előkerül az a kérdés, hogy mi lesz akkor, hogyha a Paks I. atomerőmű-csoportot, atomerőművet, a blokkokat le kell szerelni, mi fog ezekkel történni. Mindig felteszik a kérdést, hogy a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap költségvetése hogy alakul, és van-e egyáltalán erre fedezet. Azt kell mondanom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a radioaktív hulladékok végleges elhelyezésének, a kiegészítő üzemanyag átmeneti tárolásának, a nukleáris üzemanyagciklus lezárásának, továbbá a nukleáris létesítmény leszerelésének és az atomtörvény 10/A. §-a szerinti ellenőrzési és információs célú önkormányzati társulások támogatásának finanszírozását a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap az atomtörvény 62. §-ának megfelelően biztosítja.

2016. január 1-jétől a KNPA működését összesen 26,252 milliárd forint értékben biztosítják az atomenergiáról szóló törvényben meghatározott erőforrások. Lényeges, hogy az MVM, a Paks Atomerőmű Zrt. ebbe az alapba történő befizetése a 2016. évben is a 2015. évi szinten marad, azaz ez nem ró többletterhet az alapképzési kötelezettség befizetőjére, azaz magára döntően az atomerőműre.

A nukleáris létesítmények tekintetében az atomerőmű befizetési kötelezettsége közel 21,2941 milliárd forint, ezt egészíti ki a Tudományos Akadémia által alapított költségvetési szerv, valamint a felsőoktatási intézmény vagy a központi költségvetésből finanszírozott más szerv által működtetett nukleáris létesítmény üzemideje alatt keletkezett, a radioaktív hulladék végleges vagy eseti elhelyezésével kapcsolatos, a központi költségvetésben biztosított befizetések. Idetartoznak a költségvetési támogatásban nem részesülő, atomenergiát alkalmazó szervek radioaktív hulladék végleges elhelyezésével kapcsolatos befizetései. A felsorolt szervek befizetése 6,7 millió forinttal járul hozzá az alap működéséhez.

2016-ban a KNPA a bevételeiből, abból a több mint 26 milliárd forintos bevételből összesen 13 milliárd forint összegben finanszírozzuk azokat a célokat, amit az atomtörvény megfogalmaz, tehát azokat a célokat, amelyek között a kis és középaktívitású radioaktív hulladék-tároló beruházása és fejlesztése, a nagy aktivitású radioaktív hulladék-tároló lephely kiválasztására irányuló kutatás és Boda, a kiegészítő kazetták átmeneti tárolójának bővítése és felújítása, az ellenőrzési és információs célú önkormányzati társulások támogatása.

(18.30)

Ez mutatja a költségvetésben, hogy azok a szírhangok, amelyek kétségessé teszik az atomerő-

műből származó hulladékok sorsát, illetve azok kezelésének finanszírozását, nem igazak, hanem hamisak. Úgyhogy nyugodtan nézhetünk a jövő felé, ez a fajta finanszírozás, ami egyszerre növeli a KNPA bevételét, illetve tartalékosár részét, másrészt már hozzákezd a szükséges beruházások lebonyolításához és végrehajtásához, amely folyamat nem ma kezdődött, minden bizonnyal azt fogja eredményezni, hogy biztos megoldásokat fog a jövő találni arra, és megfelelő fedezetet fog találni a jövő arra, hogy ezeket a problémákat, ezeket a munkákat elvégezzék.

Ki kell emelnem azt, hogy a költségvetési törvény kapcsán a Paks Atomerőmű kapacitásfenntartásával összefüggésben az atomenergia-felügyeleti szervnél foglalkoztatott kormánytisztviselők és kormányzati ügykezelők illetményére vonatkozó szorzószám és ennek megfelelően az illetmény összege is jelentősen változott. A hivatal számára 2016. évre a 2015. évi 392,6 millió forintról 1 milliárd 736 millió forintra növekszik a központi költségvetési támogatás. Azaz megismétlem, 392,6 millió forintról 1,736 milliárd forintra növekszik ez a támogatás. Ezzel biztosítottá válik a hivatal, mind a paksi kapacitás fenntartásával kapcsolatos, mind az új hatósági feladatok hatékony ellátása is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében a gazdasági általános megközelítéseken túl az energetikai szempontból, az atomenergia békés hasznosítása szempontjából is azt lehet látni, hogy gondos, jól előkészített, megalapozott költségvetési tervetről vitatkozunk. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, a KDNP nevében is és mint államtitkár is, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatni kívánom önöket, hogy Harrach Péter frakcióvezető úr arról tájékoztatott, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a törvényjavaslat időkeretes általános vitájában a mai napon a frakció további időkeretéről a Fidesz javára lemond. Kérem a munkatársakat, hogy az időkereteket a bejelentésnek megfelelően módosítsák.

Most pedig folytatjuk munkánkat előre bejelentett felszólalóval. A következő felszólaló képviselő Kulcsár Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője. Tessék!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én a költségvetés honvédelmi fejezetével szeretnék nagyrészt foglalkozni felszólalásomban, de mielőtt erre rátérnék, engedjenek meg egy rövid kitérőt.

Az örömteli számunkra, hogy Kovács Sándor fideszes képviselő úr cigány felzárkóztatásról beszélt, de az érthetetlen, hogy miért nem a Fidesz-frakció cigány származású képviselői beszéltek erről. Az ő szájukból talán hitelesebb lett volna ez a dolog, és talán a választóik is ezt várnák el tőlük. Köztük Far-

kas Flóriántól, az ORÖ egykori elnökétől is, aki, igaz, az elmúlt öt évben nem kápráztatott minket felszólalásaival, egy kezemen is meg tudom számolni, hány-szor szólalt föl az elmúlt öt évben. Illetve az is igaz, hogy most más gondjai is lehetnek, hiszen nyomozás folyik az ORÖ ellen hűtlen kezelés miatt. Lehet, hogy szüksége lesz Farkas képviselőtársunknak ismételt köztársasági elnöki kegyelemre, ahogy már a '90-es években ez megtörtént.

De akkor rátérnék a honvédelmi fejezetre. A honvédelmi fejezet kiadási főösszege számszerűleg közel 300 milliárd forintot tartalmaz, ez a tervezett GDP 0,85 százalékát jelenti. A kormány képviselői, illetve a miniszter úr is sokszor hivatkozik arra, hogy a nemzetközi kötelezettségeket be kell tartani, de a NATO elvárása az, hogy a GDP 2 százalékát költjük honvédelmi kiadásokra. Ez a közelébe sem ér. Ez a főösszeg ugyan 48 milliárd forinttal nagyobb, mint az idei évi költségvetésben, de ezt elég trükkösen oldotta meg a kormány. Ugyanis az idei költségvetésben a katonai életpályamodell költségei nem a honvédelmi fejezet alatt voltak, most pedig ide kerültek be. Illetve az ISIS elleni fellépés 20 milliárdja is hozzáadódik ehhez, ami teljesen fölösleges, illetve veszélyes Magyarország számára, és nem a nemzeti érdekeink mentén történő politizálás.

Alaptörvényünk úgy fogalmaz, hogy a honvédeket az áldozatvállalásukkal arányos illetmény illeti meg. Ez az örvendetes béremelés ellenére még mindig nem teljesül. Szeretnénk, ha a jövőben valóban a honvédek áldozatvállalásával arányosan emelnék a fizetésüket. A létszámkeretet 25 533 főben határozzák meg. Ez, mint az idei évben is, több mint 4 ezer fővel elmarad attól a 29 700 főtől, amit egy 2013-as országgyűlési határozat határozott meg. A hadra fogható katonák létszámában így, el lehet mondani, csökkenés áll fenn.

A legnagyobb hiánya a honvédelmi költségvetésnek a fejlesztések kicsi száma, illetve a fejlesztésekre költött kevés összeg. Az indoklásban büszkén írják, hogy 17 százalékban határozzák meg a beruházási arányt, de ebben benne van a Gripen-lízing, ami 27,4 milliárd forintot tesz ki. Ha ezt levesszük belőle, akkor a fejlesztésekre körülbelül a honvédelmi költségvetés 7-8 százaléka jut. Az ideális arány az lenne, ha 40 százalék személyi, 30 százalék dologi és 30 százalék fejlesztési kiadások lennének, de ez az arány eltorzult, közel 50 százalék a személyi, 43 százalék a dologi, és ahogy az imént említettem, csak 7-8 százalékot költünk fejlesztésekre. Így lehetetlen ütőképes haderőt építeni. Ez az út a hadseregünk leépítése felé halad.

Érdekes dolog, hogy a jövő évi költségvetésben sem szerepel a helikoptertender kiírása, illetve a helikopterbeszerzés. Ezt már régóta lebegteti a kormány. A kérdésünk az, hogy mikor lesz kiírva ez a helikoptertender, és honnan lesz rá pénz, ha nem szerepel a jövő évi költségvetésben. Az idén valószínűleg erre már nem kerül sor.

Amit már említettem, és ami nagyon fájó, az iszlám elleni fellépés, évente 20 milliárd forintot köl-

tünk az iszlám elleni fellépésre, ami fölösleges kockázatot jelent hazánk számára azon túl, hogy magyar katonák idegen földön teljesítenek szolgálatot, és veszélybe kerülhetnek. Ezt a fellépést a Fidesz a Demokratikus Koalícióval kéz a kézben szavazta meg. Azt is el kell mondani, hogy már idén is emelték az erre szánt összeget, 5,5 milliárról 6,8 milliárdra nő az az összeg, amit már az idén az Iszlám Állam elleni fellépésre, katonai akcióra költünk. A költségvetésben ezek az összegek, amiket az Iszlám Állam elleni akciókra költünk, nem egy sorban található, fel vannak osztva, így elég nehéz ehhez akár módosítót is benyújtani.

Amit még fontosnak tartok elmondani a honvédelmi költségvetéssel kapcsolatban, az az, hogy magas összegnek találjuk az őrzés-védelemre szánt több mint 38 milliárd forintos összeget. Ez valószínűleg abból származik, hogy előnytelen szerződéseket kötöttek az objektumvédelemre, és ennek felülvizsgálatára lenne szükség. Azt az összeget, amit ebből meg lehetne spórolni, akár adhatnánk a katonai nemzetbiztonsági szolgálatoknak. Az ismert nemzetközi helyzetben, gondolok itt az orosz-ukrán háborúra, illetve a már említett Iszlám Állammal szembeni fellépésünk kockázataira, különösen fontos szerepük van a katonai nemzetbiztonsági szolgálatoknak. És ahhoz, hogy a kiemelkedően értékes feladatukat teljes mértékben teljesíteni tudják, illetve a magyar emberek biztonsága maximálisan szavatolva legyen, többletköltségre lenne szükségük. Ezt majd mi, a Jobbik képviselői módosító javaslatunkban fogjuk benyújtani, és kérem a kormányt, hogy támogassa ezeket.

(18.40)

Ami még fontos és szintén a fejezeten belüli átcsoportosításra irányul, ez a Honvéd Egészségpénztár károsultjai. Mint tudjuk, a Honvéd Egészségpénztárba fektetett pénzüket, biztonságban hitt pénzüket visszatartják a honvédeknek, mert a Buda-Cash hazardírozó tevékenységével pont azt a bankcsoportot fosztotta ki, amelyiknél tartották a megtakarításukat. Ez közel 28 ezer emberről és családjukról szól, akiknek összesen 1,8 milliárd forintjuk vészett oda. Ezt is szeretnénk kompenzálni a jövő évi költségvetésben, és ezeket a forrásokat a már említett Iszlám Állam elleni akcióktól vennénk el.

Amit még fontosnak tartok kiemelni, és ez már nem a honvédelmi fejezethez tartozik, hanem szűkebb pátriámhoz, Hajdú-Bihar megyéhez, amit már sokszor említettem a Ház falai között, a debreceni menekülttáborral kapcsolatos intézkedések. Orbán Viktor szavai kampánycélokat szolgáltak, amikor Debrecenben járt, erről már folyt diskurzus itt a Házon belül, Kontrát Károly államtitkárral cseréltünk eszmét, hisz pár nap múlva azok a hírek jöttek, hogy valóban, nem csak a debreceni, de a vámoszabadi menekülttáborukat is bővítik, és még

több bevándorlót fognak elhelyezni ezekben a menekülttáborokban. Ami egy nagyon fontos és kardinális kérdés ebben - és ezt számtalanszor feltettem már itt a parlament falai között -, hogy mikor érünk el végre odáig, hogy a kormány olyan lépésre szánja el magát, hogy zárttá teszi ezeket a menekülttáborokat, zárttá teszi a debreceni menekülttábort, a vámoszabadi menekülttábort, az ott tartózkodóknak ne legyen szabad kijárása. Hogyha megkérhetem államtitkár urat, erre konkrétan válaszoljon, hiszen eddig mindig elkerülte a válaszadást ez ügyben.

Ezen túl még szintén egy helyi, hajdú-bihari helyzettel kapcsolatban benyújtott módosító javaslatomról mondanék néhány gondolatot. A kabai cukorgyár újraindítását is nagyon fontosnak tartjuk, a cukorkvóta jövőbeli eltörlése után. Ez egyrészt több száz munkahelyet teremtene olyan lemaradott környéken, mint a bihari térség, Kaba és környéke, illetve emellett a mezőgazdasági termelést is fel tudnánk lendíteni.

Ezen túl még a hajdú-bihari úthálózat fejlesztésére is szeretnénk többletösszegeket indítványozni. A két autópálya, az M4-es és az M35-ös autópálya országhatárig továbbépítése is nagyon fontos a helyi emberek számára, és rengeteg alsóbbrendű út is olyan állapotban van, ami tarthatatlan Hajdú-Bihar megyében.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében Vargha Tamás államtitkár úr jelentkezett szólásra. Tessék, parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagy örömmel tölt el, hogy a Jobbik-frakció is üdvözölte a 2016-os költségvetésben, a honvédelmi fejezetben található illetményemelést. Mint ahogy sokszor elmondjuk, ez a költségvetés lehetőséget biztosít arra, hogy mindannyian egy kis lépéssel előbbre lépünk, ez az idei költségvetés lehetőséget biztosít minden katonának is, hogy egy kis lépéssel előbbre lépjen, hiszen az első Orbán-kormány idején volt utoljára a Magyar Honvédségnél illetményemelés. Valóban, az idei 30 százalékos illetményemelést további 5-5 százalékos követi, 2016 és 2019 között minden év január 1-jén is léphetnek a katonák is, a honvédelmi költségvetés is egy kis lépést előre. Mint ahogy az egész költségvetés is lép egyet előre, és emelkedik a kiadási főösszeg, és eléri majdnem a 300 milliárd forintot.

A fejlesztések folytatódnak, és valóban a Gripen-lízing nagy részét teszi ki a jövő évben a fejlesztésekre fordítható összegeknek. Ebből is látszik, hogy a hadiipari fejlesztés nem olcsó mulatság; ebben is lépünk egy lépést előre.

A 25 553 fő illetményét és bérét biztosító költségvetés ebben az évben lehetőséget fog biztosítani arra, hogy a létszám - különösen a szerződéses kato-

nák tekintetében - bővüljön. Tehát itt is léphetünk egyet előre.

Én bízom benne, hogy képviselő úr nyelvbotlása volt csak az iszlám elleni fellépés, hiszen az iszlám vallás elleni fellépésről szó sincs sem a költségvetésben, sem pedig az országgyűlési döntésben, amit több mint kétharmaddal megszavazott az Országgyűlés; az Iszlám Állam elleni, barbár terroristaszervezet elleni fellépésről van szó. Azt gondolom, abban egyetérthetünk, legalábbis az itt lévők, a Magyar Országgyűlés többsége és a magyar emberek többsége is, hogy ez ellen a szervezet ellen, amit mindennapi hírekben olvasunk barbár, embertelen cselekedeteikről, egy nagy összefogásra van szükség, hogy megállítsuk még ott, ahol csírájában meg tudjuk állítani őket. Ehhez a fellépéshez, a 60 országot tömörítő koalícióhoz csatlakozott Magyarország is.

A költségvetés GDP-hez arányított százaléka is növekszik, egy kis lépéssel itt is előbbre léphetünk: 0,85 százaléka lesz a GDP-nek a jövő évi költségvetés kiadási főösszege. Képviselő úr a NATO által előírt vagy elvárt 2 százalékot említette; ennek mindösszesen az Egyesült Államokon kívül két ország felel meg jelen pillanatban, tehát a 2 százalékot nagyon kevés ország tudja teljesíteni. De ezzel is léptünk egyet előre. 2010-ben egy csőd közeli helyzetben vette át a második Orbán-kormány a kormányzást, ez alatt a négy év alatt ennyit tudtunk előbbre lépni. Minden bizonnyal a jövő évben is fogunk tudni egy lépést előrelépni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr jelentkezett, a Belügyminisztérium államtitkára.

Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely képviselő úr szólított meg iménti hozzászólásában, erre szeretnék válaszolni. Itt is megerősítem, hogy eddig is mindig konkrét választ adtam a hozzám intézett kérdésekre, most se térek el ettől a jó gyakorlatomtól.

Szeretném emlékeztetni képviselő urat arra, hogy a bevándorlás kérdéséről, az illegális migráció, megélhetési bevándorlás kérdéséről nemzeti konzultáció folyik. Én arra kérem önt, hogy ön is vegyen részt, és válaszoljon ezekre a kérdésekre. Ezeknek a kérdéseknek az értékelése után leszünk olyan helyzetben, hogy a szükséges törvényjavaslatokat be tudjuk terjeszteni a tisztelt Ház elé. Bízom abban, hogy olyan támogatást kap ez a nemzeti konzultáció, amely megfelel Magyarország érdekeinek, a magyar emberek érdekeinek, és ezeket a javaslatokat a tisztelt Ház elé tudjuk terjeszteni, és bízom abban, hogy erre a kérdésre ezt követően világos és egyértelmű választ tudunk adni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Most kétperces kör következik. Tapolczai Gergely képviselő úr, a Fidesz képviselője kért szót. Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kicsit vártam, sajnos nem jött vissza Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam, legalább a jegyzőkönyv számára szeretném elmondani a következőket.

A mai nap folyamán többször is elhangzott, hogy a kormány, illetve a parlament nem tudott félretenni 7,5 milliárd forintot a szociális szférában dolgozók számára 2015-től. Ezzel kapcsolatban szeretném megnyugtatni képviselőtársaimat, hogy már megszületett a kormány döntése, Balog Zoltán miniszter úr is, Czibere Károly államtitkár úr is elmondta, hogy 7,5 milliárd forint lesz félretétel, elkülönítve, jövőre pedig még további 15 milliárd forint.

(18.50)

Ezenfelül a tavalyhoz hasonlóan idén is és jövőre is évi 12 milliárd forint lesz a bérpótléokra elkülönítve. Tehát összesen három év alatt megközelítőleg 60 milliárd forintot fordítunk a szociális szférában dolgozók béremelésére. Ez nem jelenti azt, hogy itt megállunk. Ahogy a korábbi felszólalásomban is említettem, nagyon bízom abban, hogy 2016-ra kidolgozzuk és beindítjuk a szociális életpályamodellt ezen a területen is.

Viszont abban egyetértünk képviselőtársammal, hogy csökken a szervezetek támogatása, az autista-otthonok támogatása. A felszólalásomban is említettem, hogy beadtam egy módosító javaslatot ezzel kapcsolatban, hogy a 2015. évi támogatási szint maradjon meg ezen a területen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Gúr Nándor képviselő úr a következő kétperces. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Sajnálom, hogy Banai államtitkár úr már elment, mert nem úgy akartam reagálni, akkor még itt volt, amikor nyomtam. De kénytelen vagyok elmondani, mert a jegyzőkönyv számára, ha másért nem, rögzíteni kell azt, hogy azzal nincs vitája senkinek, hogy ha a segélyezettek köréből minél többen munkalehetőséget kapnak. Azzal már van, hogyha olyan munkalehetőséget kapnak, amely egyébként a korábbi pozíciókat rontja. A közfoglalkoztatást nem kell hogy újra elmondjam. Kevesebb pénzért dolgozhatnak az emberek. Meg azzal is van, hogyha Magyarországon közel 70 százaléka az embereknek az átlagbér alatt keres, és a kormánynak nem az a szándéka és nem az irányba cselekszik, hogy az alacsony jövedelmi szinten lévő emberek esetében próbáljon meg segítő kezet nyújtani. Meg azzal is van, hogyha

több mint 2,2 millió ember keres a létminimum alatt.

Szóval, ezek elfogadhatatlan nagyságrendek, elfogadhatatlan arányok. Önöknek e tekintetben van vagy lenne meggyőződésem szerint tennivalója.

A másik megjegyzésem pedig az, hogy államtitkár urat a távollétében is arra kérem, hogy ha hivatkozik, akkor ne egyszer öt éves adatsorokra hivatkozzon, a másik mondatában egyéves meg köztes évek adataira, hanem konzekvensen tegye mindezt, hogy követhető legyen és illeszthető legyen a történet.

Egyébként pedig a két befejező gondolatom csak az, még egyszer nagy tisztelettel arra kérem képviselőtársaimat a kormányoldalon, arra törekedjenek, amit öt évvel ezelőtt ígértek: egymillió új adófizető munkahely - még egyszer, hogy tiszta legyen: egymillió új adófizető munkahely -, és a bérek tekintetében pedig nem csökkenő vásárlóerő-értékkel bíró bérek, hanem növekvő vásárlóerő-értékkel bíró bérek legyenek, mindegy, hogy miről van szó, minimálbérről vagy bármilyen másról.

Utolsó mondatom: az OKÉT ma azzal találta magát szembe *(Az elnök csenget.)*, hogy tizenegy kérdéséről kilenc nem, egy talán, egy meg nem aktuális, ez volt a válasz a 2016-os költségvetésben. Köszönöm. Elnézést, elnök úr. *(Taps az MSZP padso- raiból.)*

ELNÖK: Kulcsár Gergely képviselő úr, Jobbik, két percben.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Konkrét Államtitkár Úr! Valóban, jó szokásához híven választott, azaz elkerülte a konkrét választ. A konkrét kérdésem az volt: a kormány zártta kívánja tenni a debreceni menekülttábor vagy sem, van-e ilyen célja a kormánynak vagy nincs a nemzeti konzultáción túl. A másik dolog, amit a Jobbik már régóta követel, hogy lakott területeken kívülre kell helyezni ezeket a menekülttáborokat.

Az illegális bevándorlással kapcsolatban a másik fontos kérdés, amit már Mirkóczki képviselőtársam is említett, az önálló határőrség felállítása, amire nagyon nagy szüksége van hazánkknak. A déli határainkon özönlenek az illegális bevándorlók. Nagyobb probléma is lehet ebből, de ezt, ahogy említettem korábban, Mirkóczki képviselőtársam már kifejtette.

Még egy gondolat a maradék egy percemben, ez pedig a bevezetendő kvótarendszerrel kapcsolatos. Itt is kíváncsiak vagyunk a kormány álláspontjára. A Jobbik véleménye szerint ezt el kell utasítani, ugyanis olyan kaput nyithat meg ez a kvótarendszer, aminek a levét a Magyarországhoz hasonló kisebb államok ihatják meg, ugyanis ezeket a kvótákat a későbbiekben megváltoztathatják, drasztikusan felemelhetik, és a magyar emberekre, hazánkra zúdulhat a menekültáradat még inkább, mint napjainkban.

Ezekre a kérdésekre kérném a konkrét választ, kiemelve azt, hogy a debreceni menekülttáborot zártta

kívánják-e tenni vagy pedig sem, marad-e ilyen nyitott tábor. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr jelentkezett.
Tessék!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Sorrendben visszafelé haladva válaszolnék a hozzám intézett kérdéseire. A kvótarendszerrel kapcsolatban Orbán Viktor miniszterelnök úr világosan kifejtette a magyar álláspontot. Engedje meg, hogy utaljak erre. Úgy gondolom, hogy ezt se kommentálni, se megerősíteni nem kell, tehát ez világos álláspont.

Ami a határőrséget illeti: többször elmondtam Mirkóczki Ádám képviselőtársa és több képviselő kérdésére is, hogy 2008. január 1-jétől, amikor a határőrség rendőrségbe történő integrációja megtörtént, új helyzet állt elő. Megszűnt az önálló határőrség. De míg korábban 11 ezer körüli volt a határőrség létszáma, addig az új helyzetben a rendőrség egésze is elláthatja ezt a feladatot, tehát nemcsak a határrendészeti szerepet, feladatot ellátó egységek, hanem a mélyégi ellenőrzés adta lehetőségekkel élve valamennyi rendőr részt vehet ennek a fontos feladatnak az ellátásában. Tehát gyakorlatilag korábban 11 ezer körüli határőri létszámmal számolhattunk, most pedig az egész rendőrség személyi állományával, hivatásos állományával számolhatunk. Tehát úgy is tekinthetjük, tisztelt képviselő úr, hogy ez egy olyan lehetőség, ami még inkább növeli a hatékonyságot.

Ami meg az integrációt illeti, azzal kapcsolatban engedje meg, hogy elmondjam, hogy az én megítélésem szerint az akkori kormány a hibát akkor követte el, amikor a határőrség személyi állományának jelentős részét elengedte a rendszerből, tehát nem tudott új feladatot adni, nem tudta megtartani a rendszeren belül ezeket a jól képzett, kitűnően képzett szakembereket, határőröket, és ez valóban jelentett egy veszteséget az új szervezet személyi állományának tekintetében. De ezt a gyakorlatot mi 2012. január 1-jével megszüntettük.

Ami a debreceni menekülttábor zárttá tételét illeti, illetőleg egyáltalán a debreceni menekülttábor jövőjét illeti, a miniszterelnök úr debreceni látogatása során világosan megfogalmazta az ezzel kapcsolatos kormányzati álláspontot, ezt ön is ismeri.

Ami pedig a zárttá tételt jelenti, én úgy gondolom, hogy azzal, hogy a nemzeti konzultáció értékelését követően kialakítandó törvényalkotási elképzeléseket érintettem, világosan azt mondtam, ezzel azt erősítettem meg, hogy megkérdezzük az embereket, az emberek véleményének a birtokában fogjuk ezeket a javaslatokat megtenni. Türelmet kérünk. Bízunk abban, hogy a nyár végére ezeket a javaslatokat el tudjuk készíteni, és akkor olyan választ tudok adni az ön kérdésére, ami az ön kíváncsiságát is kielégíti.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Előre bejelentett felszólalókkal folytatódik a munka. Boldog István képviselő úr a következő felszólaló, Fidesz. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Amikor készültem a mai ülésre, a kisleányom kérdezte: édesapa, soká jössz haza? Mondom, hogy soká, mert a költségvetést tárgyaljuk. Mi az a költségvetés? Mondom, az olyan, mint mikor itthon leül a család és megbeszéljük, hogy mire költünk ebben az évben, lesz-e játék, megyünk-e kirándulni s a többi. Azt mondja: jó, jó, édesapa, de miért vagytok olyan sokáig ott? Mondom, azért, mert ez egy kicsit nagyobb, ez olyan, mintha az egész ország összes családjának a költségvetését tárgyalnánk, sőt a nagy költségvetés, az ország költségvetése olyan, mintha a nemzet költségvetését tárgyalnánk. De, mondok, van egy nagy különbség. Azt mondja, mi csoda. Az, kisleányom, hogy amikor itthon leülünk és elkezdünk beszélni a költségvetésről, akkor a végén megállapodunk, és mindenki tudja, hogy ő is felelősséggel tartozik azért, hogy amennyi bevételünk van, annyi legyen a kiadásunk, mert ha az nem így van, akkor hitelt kell felvenni, az meg nem olyan jó. *(Dr. Józsa István: Ez a kormányoldal felelőtlen sége!)* Míg az Országgyűlésben azért tart sokáig a vita, mert itt csak a kormány meg a kormánypártok tartoznak felelősséggel azért, hogy a költségvetés be is legyen tartva, a többiek olyan ígéreteket és igényeket mondhatnak, amelyet akarnak, mert nem tartoznak érte felelősséggel, hogy ez be legyen tartva.

Na, ilyen ez az országgyűlési vita, én azt gondolom. A kisleányom is megértette. *(Gógös Zoltán: Szegény gyerek!)* Bízom benne, hogy az emberek is megértik, akik nézik ezt a vitát. Láthatják azt, hogy én most már ötödik éve a hatodik költségvetést ülök itt végig, bizony-bizony láthatom én is meg láthatják a tévénezők vagy akik követik... *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból, köztük: Azok nem!)* Vannak, akik láthatják, legyen nyugodt, mert van olyan televízió, ami közvetíti, a Parlament TV közvetíti. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Kevesen!)*

(19.00)

Tehát láthatják, hogy mi felelősséggel elkészítünk minden évben egy költségvetést, és amikor ezt a költségvetést tárgyaljuk, akkor az ellenzék támadja. Mindig egyre nagyobb és nagyobb ígéreteket tesz, a szocialisták is megvilágosodnak, és mindent felsorolnak, hogy mit kellene csinálni a költségvetésben, amit annak idején egyébként vagy elvettek, vagy megszüntettek, vagy eszükbe se jutott egyáltalán. *(Gógös Zoltán: Csak amit ti ígértetek a mi időnkben!)*

Ezért van az, hogy mindig figyelmeztetnünk kell arra, hogy honnan indultunk. Tegnap az egyik ellen-

zéki vezérszónok mondta azt, hogy mindig meg kell nézni a bázist. Igen, a bázis nyilvánvalóan azért mindig 2010, hogy 2010-ben mit is örökölt a kormány, még ha már el is telt öt év, de azért az az alap, hogy onnan indultunk. *(Dr. Józsa István: Ez az, eltelt öt év!)* Onnan indultunk, hogy 13 százalék fölött volt a munkanélküliség. Onnan indultunk, hogy 83 százalék fölött volt az államadósság, a GDP mínuszban volt, és kérem szépen, a hiányt soha nem tudták 3 százalék alatt tartani, túlzottdeficit-eljárás volt az ország ellen. Gyakorlatilag, nyugodtan kimondhatjuk, Görögországgal együtt emlegettek bennünket. *(Gógös Zoltán: Ez volt a baj, hogy ti így emlegettétek!)* Nézzük meg, ma hol van Görögország és hol van Magyarország! *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Örülök neki, hogy a szocialista képviselőtársaim bekiabálnak. Ha nem vették volna észre, én reggel nyolc óra itt ülök, és hagytam önöket beszélni, ezt a tiszteletet elvárom önöktől is. *(Gógös Zoltán: Mi is itt vagyunk reggel nyolc óta!)*

A lényeg az, hogy erről a szintről indultunk, amit önök ránk hagytak: egy csőd közeli országból. És mi történt, kérem szépen, öt év alatt? Ahova most jutottunk el: az történt, hogy a kormány mutatott egy utat *(Az elnök csenget.)*, megpróbálta ezt az utat megvédeni, és nemcsak hogy megpróbálta megvédeni, sikerült is megvédeni sokszor az Unió-biztosokkal szemben, sokszor az ellenzéki támadásokkal szemben, sokszor egyébként multinacionális cégekkel meg bankokkal szemben. A magyar emberek pedig kitartó munkával, öt év alatt eljuttatták oda ezt az országot, hogy most már elmondhatjuk, hogy jövőre minden ember egy kicsit előrébb léphet, ha csak egy nagyon kicsit is, de előrébb léphet, annak köszönhetően, hogy jövőre csökkennek az adók.

És mennyit csökkennek? Ha a személyi jövedelemadót vesszük, az 16-ról 15 százalékra csökken. Tegnap az MSZP vezérszónoka azt mondta, hogy ez semmi, kérem, ez egy 100 ezer forintos fizetésnél csak ezer forint. Igen, csak tudják, amikor valakinek több százezer forint a fizetése, akkor ezer forint neki semmi, de akinek 100 ezer forint a fizetése, annak ezer forint is nagyon sokat jelent. *(Gógös Zoltán: És a nyugdíjassal mi lesz?)* Azt gondolom, és ebben az országban nagyon sokan élnek úgy, hogy jó nekik, örülnek annak, ha ezer forinttal is növekszik a jövedelmük. *(Gógös Zoltán: Nektek! Lesz játék a gyerekeknek belőle!)* Ez az az út, ami azt mutatja, hogy évről évre talán egy kicsit jobban tudnak élni a magyar emberek, annak köszönhetően, hogy sokat dolgoztak érte, sokat tettek érte az elmúlt öt évben, és továbbra is ezen az úton haladnak és dolgoznak.

Egyébként meg természetesen az ellenzéki képviselők jönnek az igényeikkel. Hát ki az, amikor ott-hon a családi költségvetését csinálja, aki nem azt mondja, hogy persze, ha a fiam zsebpénzre 5 ezer forinttal többet szeretne, akkor adjunk neki 5 ezer forinttal többet? Csak mindig beleütközik a falba, hogy lehet, hogy nincs annyi bevétele. Itt a zseb-

pénznél az ellenzéki képviselők mondják, hogy mennyi zsebpénz kéne még, ide is kéne, oda is kéne, amivel akár egyet is érthetünk, mert ki ne szeretné egyébként, ha mondjuk, a minimálbér 200 ezer forint lenne. Én is azt szeretném, milyen jó lenne! Ki ne szeretné, ha egy fizetés, egy magyar átlagkereset több százezer forint lenne? Vagy ki ne szeretné, ha az önkormányzatok, akár a kicsik is több tíz, több száz millió forintot költhetnének egy évben fejlesztésre? Azt gondolom, ha ezt itt megkérdem, ezzel mindenki egyetért.

Csakhogy ezek a vágyálmok szépek, de mégis be kell tartuk azokat a kereteket, amelyekből egy költségvetés gazdálkodik, és egy költségvetés gazdálkodásában bizony nem lehet arra építeni, amire a szocialisták építettek, hogy hiteleket vettek fel azért, hogy jóléti intézkedéseket csinálhassanak, utána pedig még a 13. havi fizetést is elvették. Bizony, nekünk azt a 2 százalékos hiányt, amit jövőre tervezünk, azt is be kell tartani, mert nagyon fontos, hogy betartsuk. *(Dr. Józsa István: Adjátok már ki! - Gógös Zoltán: Igen, ki kell adni ennyi idő után!)*

És hogy mi is történt az elmúlt években? Az önkormányzatoknak az elmúlt években elvittük az adósságát, illetve átvállalta a kormány. Több mint kétezer önkormányzatnak összességében több mint 1300 milliárd forint adósságát vállalta át *(Gógös Zoltán: Csak elment vele a vagyon is!)*, és volt 1176 olyan önkormányzat, amelyiknek pedig nem volt adóssága. Teljesen nyilvánvaló, hogy rajtuk is segítenünk kell, az én körzetemben például ilyen Martfű városa. Nagyon örülök neki, hogy 2015-ben 6 milliárd forintot költöttünk erre, 2016-ban pedig 12,5 milliárd forintra pályázhatnak a kétezer főnél nagyobb települések, és reményeim szerint Martfű városa is elnyeri azt a 180 millió forintot, amiből fejleszthet.

Miket fejleszthetnek ezek a települések? Belterületi utakat, járdákat építhetnek, önkormányzati ingatlanokat újíthatnak fel, csapadékelvezető rendszereket tehetnek rendbe. Azt gondolom, ezek mind nagyon-nagyon fontos beruházások.

És itt mondhatjuk el azt is, hogy szintén ezeknél az önkormányzatoknál jelennek meg azok a beruházások, amelyeket a szocialisták támadnak: ilyenek az akadémiák, ilyenek a tanuszodák, mint ami például Törökszentmiklóson épül - egy gyönyörű szép tanuszoda több mint 300 millió forintért -, amire nagy szükség van, mindenki ezt mondja, pártállástól függetlenül, és természetesen ilyenek a tornatermek, amelyekből szintén nagyon sok épül az országban.

Az önkormányzatoknál jelenik meg az az 5,4 milliárd forint is a jövő esztendőben, amely a kis értékű, kis beruházásokra van, kis összegű fejlesztésekre, és bizony-bizony, vannak olyan kis önkormányzatok, amelyek csak ezen a pályázati lehetőségen tudnak elindulni, és itt tudnak pályázni.

Az önkormányzatoknál nagyon fontos a foglalkoztatás, nagyon sok településen a „segély helyett munka” programban közmunkások vannak. És bár

Gúr képviselőtársamnak nagyon nem tetszik ez a közmunkaprogram, úgy látom, ő úgy van vele, hogy ezek az emberek nem érdemlik meg azt, hogy ezeket a munkákat elvégezzék, azért hozzá kell tenniük, hogy 224 ezer ember fog jövőre közmunkában dolgozni, és 340 milliárd forint áll erre rendelkezésre.

És mit végeznek ezek az emberek? Mert önök mindig le szokták kicsinyelni az ő munkájukat. (*Gógös Zoltán: A fizetésüket!*) Kérem szépen, kertészeteket tartanak fenn, például Kétpón, kertészeteket tartanak fenn például Kengyelen, sajtüzemet üzemeltetnek Tiszatenyőn, és még sorolhatnám, sőt van olyan, ahol saját maguk verik a válykot, és szociális lakásokat építenek a fiataloknak. Azt gondolom, az ő munkájuk tiszteletet érdemel, és nem azt, amit önök itt adnak nekik a parlamentben, és állandó jelleggel bírálják a Start-munkát. (*Gógös Zoltán: Ti adjátok a nevelésért!*) A Start-munka és a közmunka nagyon fontos az ország számára, az a közmunka is, amiben éppen csak a parkokat takarítják.

Ami pedig a körzetemet illeti, annak örülök, hogy már a 2016. évi költségvetésben is megjelenik az M44-es gyorsforgalmi út megépítési költségének egy része (*Gógös Zoltán: Végre valami!*), hiszen ez a gyorsforgalmi út nagyon fontos a Tiszazug térsége számára. Itt a Kecskemét-Békéscsabát összekötő útról van szó, amely összességében 243 milliárd forintba fog kerülni. Azt gondolom, a Tiszazug térségében élők nagyon örülni fognak, amikor az út elkészül. Bízom benne, hogy még az idei esztendőben hozzáfognak a munkálatokhoz.

A másik ilyen nagyon fontos útberuházás az én körzetemben az M4-es gyorsforgalmi út, amit most az Unió miatt leállítottak, de már az NFM dolgozik egy új koncepció kidolgozásán. Ennek az autópálynak, kérem szépen, el kell érnie Budapesttől az országhatárig, úgyhogy Bangóné képviselőtársam is jól fog járni, mert az ő körzetébe is menni fog ez az autópálya, szerencsére. (*Bangóné Borbély Ildikó: Aha! Olvas-tam a tegnapi híreket!*) Bízom benne, hogy minél hamarabb hozzáfognak a most leállított szakasz folytatásához; ebben is biztos vagyok, és abban is, hogy a Budapest-Szolnok közötti szakasz is el fog indulni.

Nagyon fontos még, hogy a jövő évi költségvetés is gondoskodik arról, hogy azoknak az alsóbbrendű utaknak a felújítását, amit elkezdtünk két évvel ezelőtt, továbbfolytassuk, hiszen nem mindegy az, hogy a gyorsforgalmi utakat egyébként meg lehet közelíteni a kistelepülésekről, hogy a kistelepüléseken élők tudnak-e közlekedni vagy nem tudnak.

Azt gondolom, ez a költségvetés ilyen fontos dolgokról szól, olyan dolgokról szól, ami nagyon fontos az emberek számára. Ennek a költségvetésnek - pont úgy, mint az előző ötnak, aminek részt vettem a vitáján - pontosan ugyanaz a feladata: az ország stabil működtetése, amit az ellenzék nyilván mindenféle javaslattal megpróbál megtámadni, és olyanokat beletenni, amelyekről ez felborul. Mi pedig tudjuk azt felelősséggel, hogy az a költségvetés, amit összeállított a kormány, biztosítja az ország stabil

működését, és biztosítja azt, hogy jövőre minden magyar ember egy kicsit előrébb léphet. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője a következő felszólaló. Tessék!

(19.10)

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Azért jó reggel 8 óta itt ülni és a költségvetési vitát hallgatni, mert jó hallgatni, ahogy a Fidesz-KDNP-s képviselők próbálják mondataikkal védeni a védhetetlen költségvetést. Olyan családi példákat és meséket mondanak el, hogy tényleg lassan már teleírja az ember a papírját, hogy mivel próbálja majd önöket meggyőzni arról, hogy azokat már az emberek sem hiszik el, amiket önök elmondanak. Még jó, hogy egyébként már az M1 lassan nem közvetíti, mert senki nem nézné, merthogy az átlagember ma vidéken végighallgatja az önök mondatait, legyint egyet, és azt mondja, hogy hát, ezek már megint összevissza beszélnek. Tényleg ezt érezzük reggel 8 óta, hogy a valóságtól olyan távol vannak önök, hogy az valami hihetetlen!

Az elmúlt napokban mindegyikőjüknek jól leírták a papírjára, hogy el kell mondani, hogy a több munkahely, kevesebb adó költségvetését látjuk most. Nekünk az az érzésünk egy jó ideje már, hogy a több közmunkás és kevesebb adót a haveroknak, a jómódú haveroknak költségvetését láthatjuk az elmúlt időszakban, és tudják, mi nem a közmunkások munkáját kicsinyeljük, hanem a fizetésüket kicsinyeljük. Az a problémánk, tudják, hogy oké, beszélhetünk kertészetekről, ahogy Boldog István képviselő úr elmondta, hogy a kertészetekben dolgoznak és teremtő munkát tesznek, csak az a baj, amikor önök a saját képviselőik saját dinnyeföldjén dolgoztatják a közmunkásokat. Maguk ennyire becsülik meg ezeket az embereket! (*Gógös Zoltán: Simonka-ügy!*)

Mi megbecsüljük, mi sokkal több munkát szeretnénk nekik adni, értékteremtő munkát szeretnénk nekik adni, és olyan munkát, amiből meg lehet ma élni. Mert tudják, az a baj, amit pont az önök korosztályának szoktam elmondani, amikor kérdezik, hogy mi a véleményem a mostani dolgokról, amik itt az országban folynak, hogy amíg az önök korosztályának, a legtöbbször korosztályának az a lehetősége megvolt, hogy amikor fiatal volt, akkor tudta, hogy munkahelye lesz, fizetése lesz, egyszer lakása biztos, hogy lesz, és majd egyszer kocsija is biztos, hogy lesz; az én korosztályomnak ma ezek a lehetőségei nincsenek meg. Az én korosztályom most egy olyan világban kell hogy felnőjön, amiben azt látja, hogy munkája nem biztos, hogy lesz, vagy holnap nem lesz, vagy esetleg közmunkából kell hogy megéljen.

Közmunkából nem lehet gyereket vállalni. Akkor beszélhetnek önök a gyerekeket támogató adójóváírásokról, csak ezek pont nekik nem mondanak

semmit, nem merik megtenni ezt a lépést. Azért nem merik megtenni ezt a lépést, mert ma azt sem tudják, hogy ők miből fogják eltartani magukat, vagy egyáltalán hogyan tudnak majd kirepülni a családi fészekből, mert a mai 30-as korosztálynak otthon kell élnie a szüleivel, ami nagyon jó dolog, nem erről van szó, csak a lehetőségük nincs meg arra, hogy továbblépjenek, és majd normális családot tudjanak alapítani.

Ez az önök felelőssége az elmúlt hat évben. Rengeteget rontottak ennek a korosztálynak a jövőképe, mert ez az a korosztály, aki most nő felnőtté, és ha teheti, ezért megy el innen, mert nem látja a jövőjét, nem látja azt, hogy ebben az országban neki bármi adottsága és lehetősége legyen lassan a közmunkán kívül, mert önök más munkahelyet nem nagyon teremtettek az elmúlt időszakban.

És akkor nézzük meg, hogy egyébként mit kaphattunk önöktől az elmúlt időszakban, 2010 óta a gazdaságpolitikájuk miatt. Lemaradtunk a régióban lévő országoktól, ezeket számok bizonyítják, ezt önök sem tudják cáfolni.

Az államháztartási egyensúlyjavulás csak látszólagos, a hiány is csak a magán-nyugdíjpénztári vagy államozás miatt került a GDP 3 százaléka alá. A hiányszint tartása csak ennek volt köszönhető. Önök eltapsolták ezt a 3000 milliárd forintot, és most pont ez a fiatal korosztály az, aki majd nem tudja, hogy miből lesz nyugdíja, pedig ott gyűjtögette a pénzt. Remélem, nagyon sok olyan fiatal volt, aki úgy döntött, hogy még a mai napon is megtartja a magánnyugdíjpénztárát, és nem adja önöknek.

A szegénység csak nőtt, és ezt önök sem tudják cáfolni, hiszen a dolgozói szegénység ma már alapfogalom. Olyan alapfogalom, amit már vidéken mindenki ért, hogy amiért dolgozik, abból nem tud megélni. Nemhogy a hónap végéig nem tud megélni, két hét után nem tudja, hogy miből fogja megvenni az élelmet. A csekkeket ott gyűjtik, uraim, a fiókjaikban az emberek, és azt nézegetik, hogy mi az a határnap, a naptárjaikba beírják a határnapokat, hogy mikor vágják le a villanyt vagy a gázt, és azt fizetik be, ami éppen a levágás előtt áll.

Nem hiszem el, hogy ezt önök nem hallják! Én nem hiszem el azt, hogy önöket nem szembesítik a piacon, amikor hazamennek, mert megdöbbenő lenne, hogyha nem találkoznának ezzel, mert akkor önök tényleg egy kalitkában élnek, egy üvegalitkában, amiből kifelé nézik a valóságot, a mai magyar valóságot.

Az, hogy 16 százalékról 15 százalékra csökkentik most önök a személyi jövedelemadót, ez megint nem azt a réteget érinti majd úgy igazán, akinek szüksége lenne most erre. Tudják, uraim, az a legnagyobb probléma, hogy ez pont azoknak az embereknek, akik a létminimum környékén élnek, ilyen ezer forintot fog jelenteni, maximum 1000-1500 forintot. Önöknek, a minisztereknek és államtitkároknak igen, ez egy komolyabb összeget fog jelenteni, önök észre fogják venni, de ezek az emberek nem fogják ezt észrevenni. Ez a megdöbbenő - önök nem értik

meg, hogy ezeket a személyi jövedelemadókat nem csökkenteni kell, mert ahhoz komolyabb fizetés kell, hogy az ember megérezze? Hanem olyan lépéseket kell tenni, hogy például ne legyen a minimálbéren ilyen dolog? Merthogy ez lenne az egyetlen megoldás, de önök ezt sem értik, vagy nem találkoznak olyan emberrel, aki ezzel szembesül.

A devizahitelek problémát - mint ahogy láttuk - önök nem akarták megoldani, és ez a mostani költségvetésben is elég komolyan látszik. Hiszen a költségvetés továbbra is távol tartja magát attól, hogy a devizahitelek problémáit megoldja, annak ellenére, hogy az árfolyamgyengülés jelentős részben az önök gazdaságpolitikája a ludas. Az állam ugyanis nemhogy nem vesz részt a tehervállásban, hanem kifejezetten nyereszkezik a meggyengült forinton, és más célokra akarja felhasználni ennek hasznát. Ugyanis az MNB 2014 első félévi mérlege szerint 422 milliárd forint árfolyamnyereséget mutatott ki. Mindebből nemcsak a 2016-os, de a 2015-ös költségvetésben is már jelentős, az MNB által történő osztalékbefizetésből adódhatna olyan összeg, amivel a devizahiteleket ki lehetne segíteni. Mert hogy az állam az egyetlen, aki még nem vállalta ezért a felelősséget. Önök, az önök kormánya az, aki nem vállalta a devizahitelekért a felelősséget.

Önök mondták, hogy akkor majd 30 százalékkal csökkennek a törlesztőrészek, ezzel hitegettek. Most több képviselőjük is azzal jött, hogy a családi költségvetést úgy szokták megtervezni, hogy az ember tudja, hogy mennyi jön be. Decemberben az emberek számoltak azzal, hogy önök majd jól megmenetik a devizahiteleket. Számoltak azzal, hogy nekik majd olyan 25-30 százalékkal csökkenni fog a törlesztőrészetük, és azzal számoltak, hogy akkor majd május-júniustól egy kicsivel könnyebb lesz az életük.

Önök ezzel is becsapták őket, mert bárhogy nézzük, a devizahitelek 22 százaléka esetében nemhogy csökkent, hanem nőtt a törlesztőrészet. Tehát amivel ő számolt, hogy majd mennyi lesz az ő zsebében vagy mennyi jön be neki, és mennyit tud majd költeni bármi másra, azzal kellett szembesülnie, hogy az a valóságtól olyan távol van, mint - ahogy szokták felénk mondani - Makó Jeruzsálemtől.

De már meg sem lepődünk, és az emberek tényleg ezért legyintenek magukra, hogy amit maguk mondanak, azt már el sem szabad hinni. Jobb, ha elkapcsol az ember, mert legalább nem idegesíti fel magát rajta. *(Boldog István közbeszól.)* Kiálhat Boldog képviselő úr, csak tényleg ez a mai magyar valóság, ha jár az utcán, akkor találkozik vele.

Azt is végighallgathattuk még az első napon, hogy a keresztény gondolkodás költségvetésével találkozhatunk most. Hát akkor a családokat kellene segíteni, meg a kis keresetből élőket, meg a szegényebb embereket, meg azokat, akik vidéken épphogy meg tudnak élni, mert a keresztény gondolkodás ez lenne. Még Ferenc pápa is azt mondta legutóbbi megszólalásában, hogy meg kell védenünk a szegé-

nyeket, és nem védekeznünk kell tőlük, meg kell védenünk a gyengéket, és nem kihasználni őket. Én sváb katolikus lányként, azt gondolom, megengedhetem magamnak, hogy Ferenc pápát idézzem, mert én hiszek abban, amit ő mond. Amit magukról, itt szemben, nagyon kevésről tudok elmondani, hogy szívből hisz benne.

És akkor térjünk rá a környezetvédelmi kérdésekre! A környezetikár-mentesítési programra például a kormányzat egy fillért sem javasol, miközben szembetaláljuk magunkat most olyan problémákkal, mint az Illatos út és a Cséry-telep. Értem én a kormány gondolkodását, hogy majd a szennyező fizet, csak jelen pillanatban ez a szennyező nem fizet, bárhányszor szólítjuk fel őt, bárhányszor mondjuk neki azt, hogy egyébként büntetéseket szabunk ki rá, attól ez a szennyezőanyag most még ott lesz. Azt gondolom, hogy most az állam feladata az, hogy ezt megoldja, és utána majd behajtja rajtuk a pénzt. Ez az egyetlen lehetősége, és ezért kellene, hogy egyébként ezen a soron pénzt is találjunk, merthogy ez csak úgy fog működni.

Alapvetően katasztrofális helyzetben vannak most a hulladékgazdálkodási feladatokat ellátó szervezetek is. Ahogy mi jó párszor elmondtuk, ahogy önök szétzúzták a hulladékgazdálkodás rendszerét, az tényleg hihetetlen. Egy jól működő rendszer volt, amire sikerült 6-7 adót és egyéb megnevezésű, plusz kifizetendő összegeket kivetni, telefonadót, lerakási járulékot, és akkor most nézzük a költségvetésben, hogy majd a lerakási járulékból kevesebbet, most már csak 8 milliárdot várnak el, merthogy nyilván szembesültek azzal, hogy a hulladékszállító cégek már kifizetni sem tudják, így ezért nem számolnak azzal, hogy majd ezt az összeget befizetik.

(19.20)

S igen, ezt aszerint kéne befizetni, hogy amennyi hulladék összejön, csak hát önök olyan rendszert alakítottak ki és annyi terhelő adót raktak rájuk, hogy nem tudják kifizetni, s így nem lehet a költségvetésben számolni vele. Mi ezért módosítót is nyújtottunk be, hogy vegyék észre, hogy a hulladékgazdálkodó cégeknek segíteni kell, és ezt az önök polgármesterei valószínűleg minden egyes héten meg is írják önöknek, merthogy nekünk is jelzik, hogy már fenntarthatatlan számukra ez a rendszer.

Közel 20 százalékkal tovább csökkentik a természetvédelmi pályázatok támogatását, és 350 millió forinttal kevesebb jut majd a természetvédelmi kártalanításra is. Eltűnik az épületenergetikai és energiahatékonysági célú irányzat, és kevesebbet költ a kormány a közösségi közlekedés összehangolására.

Akkor nézzük az útdíj problematikáját! A határozati javaslatomat, amit már másfél hónapja benyújtottam, a 30 napos határidő utolsó napján sikerült önöknek megtárgyalniuk a Gazdasági bizottságban, amit természetesen el is utasítottak, mégpedig azzal az indoklással, hogy ezt a problémát tudják, de

majd meg lesz oldva a nagy csomagban, mert tudják, hogy az útdíjjal kapcsolatban rengeteg probléma van, és a kormány ezt majd egy csomagban oldja meg. Én arra hívtam fel az önök figyelmét, hogy a D1-es és D2-es kategóriák között csináltak egy komoly különbséget, duplájára nőtt az, amit az embereknek fizetni kell. Aki nem vette észre a változást, rossz matricát vásárolt, és 30 napig használta az autópályán mindennap, az egy hónap alatt 450 ezer forint büntetést gyűjtött össze. 60 nap után fogják majd kipostázni, a szabályok szerint 60 nap után érkezik majd meg az összes büntetés, ami lehet akár 900 ezer forint is, ha két hónapig sikerült ezt a hibát elvétenie egy autósnak. A legtöbb autósnak az autója nem ér annyit, amennyit most büntetésben be kéne fizetnie. Attól a bérből, amiből ma egy átlagember él, 900 ezer forint olyan távol van, hogy még hitelt sem kapna annyit, hogy ezt valaha is ki tudja fizetni. De önök lesöpörték, és azt mondták, hogy majd megoldják.

Első felindulásomban azt mondtam, azt kívánom minden képviselőnek, aki ezt a határozati javaslatot lesöpörte az asztról, hogy aki mostantól ilyen büntetést kap, addig, amíg ezt a problémát önök nem oldják meg, postázzák el ezeket a büntetéseket azoknak a képviselőknél, akik ezt megkapják, mert önöknek tényleg csak a pártlojalitás a fontos, és ha egy ellenzéki képviselő olyan javaslatot nyújt be, amely az emberek érdekeit képviselné, azt is lesöprik az asztról, csak azért, hogy majd hónapok múlva, egyszer, ha lesz rá idejük, majd megoldják. De önök nem azért vannak itt, hogy a haverokat szolgálják ki, meg ha majd lesz rá idejük, akkor megoldják a kisemberek problémáit is, meg hogy majd csomagban megoldjanak olyan problémákat, amiket rossz törvényekkel, rossz szabályokkal kapkodva hoztak elénk és szavaztak meg akkor még a kétharmados többségükkel, hanem azért vannak itt, hogy a kisemberek problémáját azonnal oldják meg, mert annál nincs fontosabb. Ennél semmi nem lehetne fontosabb az önök számára. De már tényleg nem lepődöm meg azon, hogy semmit nem hajlandók átengedni, ami az embereket segítené.

Két apróságot még gyorsan elmondanék. A munkahelytermelő adókról véletlen elszólással, freudi elszólással beszélt Aradszki András államtitkár úr. Mi is reménykedünk abban, hogy léteznek munkahelytermelő adók, minél kisebbek, annál több munkahely jön létre. Mi ezt támogatjuk, és minél kisebb adókat szeretnénk, és akkor lehet, hogy létrejönnek munkahelyek. Rengeteg módosító indítványt nyújtunk majd be erre, de olyan adókat kell csökkentenünk, amiket az emberek megéreznek, például a közműszolgáltató cégek szolgáltatási áfájának a csökkentése jó ötlet lenne. De hát úgyse hallják meg, teljesen mindegy.

Végül az utolsó, ami nekem a szívügyem, az atomerőmű békés célú felhasználása, ahogy Aradszki államtitkár úr mondta. Nagyon remélem, hogy az atomerőművet mindig is békés célra fogjuk felhasználni. Mi akkor lennénk igazán békések, ha ez a do-

log szakmai lenne, a szakemberek dönthetnének róla, és ez a beruházás átlátható lenne számunkra, magyar emberek számára, és nem a külföldi menedzserek számára. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Czomba Sándor államtitkár úr jelentkezett szólásra. Parancsoljon!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A foglalkoztatással kapcsolatban hallottunk itt most sok mindent. Engedjék meg, hogy gazdagítsam néhány számadattal a mai vitát.

2010. február-áprilisi és 2015. február-áprilisi adatokat fogok mondani, hiszen a KSH-nak épp ma jelent meg a legfrissebb adata. 2010-ben 6 millió 393 ezer embert foglalkoztattak, 2015-ben 4 millió 141 ezret. A különbség 447 ezer. Ebből közfoglalkoztatott 2010-ben 60 ezer, 2015-ben 186 ezer, a különbség tehát 126 ezer. Külföldön dolgozott, amit a KSH lát: 2010-ben 46 ezer, 2015-ben 108 ezer, a különbség 62 ezer. Tehát 447 ezerrel nőtt a foglalkoztatotti létszám, ebből 126 ezret magyaráz a közmunka, 62 ezret magyaráz a külföldön munkát vállalók száma, és 260 ezer ember az elmúlt öt évben a versenyszférában találta meg a munkahelyét.

A másik, ha nem tetszik esetleg ez az adatsor, 2010 egész éves és 2014 egész éves adatot szeretnék mondani, hogy szakszerűek legyünk. 2010 egész éves adat, foglalkoztatotti létszám 3 millió 730 ezer, 2014-ben 4 millió 100 ezer, a kettő közti különbség 370 ezer. Ebből közfoglalkoztatott 2010-ben egész évben átlagban 75 ezer, 2014-ben 175 ezer, a különbség tehát 100 ezer. Migrációban 2010-ben 50 ezer, 2014-ben 100 ezer, a különbség 50 ezer. Tehát 370 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma - azért mondom ilyen szaporán, hogy lehessen visszahivatkozni majd a KSH adatsorából, kedves képviselőtársaim -, ebből 100 ezer a közfogi, a migráció 50 ezer, vonjuk le a kettőt: 220 ezer ember az elmúlt négy esztendőben a versenyszférában találta meg a munkahelyét.

S még egy dolgot szeretnék mondani: Heringes Anita képviselő asszony azt mondta, hogy a közmunkában nem lehet gyereket vállalni. Szeretném jelezni, hogy közfoglalkoztatásban három gyerek után a családi adókedvezmény igénybevétele a bővítésével a helyzet az, hogy a háromgyerekes nettóban kapja meg azt, amit egyébként bruttó bérben kaphat, tehát több mint 73 ezer forintot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban. - Zaj az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felhívások hozzászólásaihoz. Molnár Ágnes képviselő asszony a következő, Fidesz. Parancsoljon! Azt szeretném kérni a tisztelt képviselő asszonyoktól és képviselő uraktól, hogy legalább olyan fontos kérdé-

sekben, mint ami az előbb elhangzott, Molnár Ágnes képviselő asszonyt hallgassák. Parancsoljon, öné a szó!

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az egészségügy szerte a világban mindenhol a legnagyobb ellátórendszerek közé tartozik, és ez alól Magyarország sem kivétel, tehát egy olyan rendszerről van szó, amelynek a változtatása, fejlesztése csak évek, sőt sok területen évtizedek alatt mehet végbe. Úgy gondolom, hogy ezzel mindannyian tisztában lehetünk. Ezzel együtt nem mindegy, hogyan fogunk neki egy rendszer átalakításához, milyen módon törekszünk annak jobbá tételére.

Sajnos, az öt évvel ezelőtt megörökölt egészségügyi rendszerünk hármassá válságban volt, egyszerre jellemezte egy népegészségügyi válság, az ellátórendszer válsága és a humán erőforrás válsága. Innen kellett indulnunk. Tudtuk nagyon jól, hogy ez az út nagyon hosszú, de 2010-től tudatosan meghatározott irányvonal mentén, a Semmelweis-terv és a megalkotott ágazati jogszabályok mentén lépésről lépésre haladtunk, és teremtettük meg egy új ellátórendszer alapjait.

Először is a népegészségügy területén hoztunk olyan intézkedéseket, amelyek az alapok lerakásáról szóltak. Rendszerszintű intézkedéseket hoztunk, amiket önök nem hoztak meg: a nemdohányzók védelme, az egészségre káros élelmiszerek visszaszorítása érdekében, vagy a népegészségügyi termékadó, a transzsírszabályozásunk és az új közétkezési jogszabályunk tekintetében.

A béremelések szintjén két lépcsőben, 2012-ben és '13-ban 95 ezer egészségügyi dolgozó bérét sikerült emelni, a rezidenseink számára pedig ösztöndíj-programokat indítottunk, amelyek annyira sikeresek voltak, hogy 2500 fiatal orvos vett részt ebben a rezidensprogramban. Részben ezen intézkedéseknek is köszönhető, hogy 2012 óta a fiatal orvosok elvándorlása megtorpant.

Az alapellátás szintjén fő célként tűztük ki, hogy erős alapellátó-rendszert építsünk ki. Kezdeményeztük, hogy támogatásokkal az üres praxisok betöltésére pályázatokat írtunk ki, a pályázatok meghirdetésével az üres praxisokra ösztönöztük az orvosokat.

(19.30)

Több lépcsőben emelkedett a finanszírozásuk. Jelentős fejlesztések is indultak az ágazatban, a kórházakban, a szakrendelőkben, a sürgősségi ellátásban, összesen 500 milliárd forint értékben. A sor még hosszan folytatható lenne egészen a legutóbbi jogszabály módosításáig, amely a napokban jelent meg, amellyel lehetővé válik, hogy daganatgyanús betegek 14 napon belül időpontot kaphassanak diagnosztikai vizsgálatokra. Ezekhez biztosítjuk a forrásokat. A Semmelweis-tervhez 2015-ben az egészségpolitika legfontosabb irányait meghatározó Egészséges Magyarország 2014-2020 ágazati stratégia is

csatlakozott, amely hosszú távra kijelöli egy népegészségügyi szemléletű, fejlesztéseken alapuló egészségügy kereteit az ellátórendszer megerősítésére, valamint egészségben eltöltött életevek számának növelése érdekében. Ennek a szemléletnek kell érvényre jutnia az ország költségvetésében is.

Mára azt mondhatjuk, hogy egyensúlyban lévő egészségügyi költségvetésünk van, ahol a kiadások megegyeznek a bevételekkel, olyan költségvetésünk, amelyben nem hitelekre, hanem valódi forrásokra épített béremelések voltak és vannak. Olyan költségvetésünk, ahol a legfontosabb célokhoz többletforrásokat lehetett rendelni. 2002 és 2010 között összesen 2000 milliárd hiánnyal működtették az egészségügyi ellátórendszert, az egészségügyi kasszát, ami a 2016-os egészségügyi költségvetésnek felel meg. Természetesen, ha az idei, 2015-ös költségvetést megnézzük, akkor azt látjuk, hogy várólista-csökkentési programok indultak, amelyhez 6 milliárd forint többletforrást sikerült biztosítani, mellyel 18-20 ezer beteg helyzetét lehetett rendezni. Szintén ebben az évben 10 milliárd forint többlettámogatást kapnak a háziorvosok a rezsiköltségeik csökkentéséhez. Ez praxisonként havi 130 ezer forint többletet jelent.

Rendkívül fontos, hogy az idei költségvetésben a kórházak helyzetén is sikerül javítani. A kormány 60 milliárd forint valódi egészségügyi költségvetésen kívüli többletforrást juttatott az ágazatba 2015-ben az adósságok konszolidációjára. Éppen a mai napon kapták meg a kórházak, száz kórház 60 milliárd értékben azt az adósságállomány rendezéséhez szükséges forrást. A már említett Egészséges Magyarország 2014-2020 ágazati stratégia prioritásai között szerepel többek között az ágazati gazdálkodás erősítése, az egészségügyi alapellátás megerősítése, a népegészségügyi szolgáltatások megújítása, a szakorvosképzés rendszerének átalakítása, az ágazati bérfejlesztés fenntartása, bérrendezés, illetve a rezidenstámogatási program fenntartása és kiterjesztése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016-os költségvetési törvényjavaslatban ez a szemlélet tükröződik vissza, és ennek megfelelő támogatásokat találhatunk. Az Egészségbiztosítási Alap kiadási előirányzata 2015-höz képest több mint 50 milliárd forinttal nő, nem forráskivonás történik, 50 milliárddal nő. Ami legalább ilyen fontos, hogy a gyógyító-megelőző ellátásokra, tehát közvetlenül a betegellátásra jövőre az idei évhez képest közel 34 milliárd forinttal több pénz jut. Ez egy nagyon fontos adat, hiszen idetartozik, a gyógyító-megelőző ellátások közé a háziorvosi, a védőnői, a gyermekorvosi ellátás, a mentés, a szakrendelők és a kórházak támogatása. A 2010-es szocialista kormány által tervezett egészségügyi költségvetéshez viszonyítva a gyógyító-megelőző ellátásokra 30 százalékkal több pénz jut 2016-ban. Emlékeztetőül mondanám, 2010-ben 757 milliárddal tervezték működtetni a gyógyító-megelőző ellátást Magyarországon a szocialisták. Jelenleg ez a gyógyító-megelőző ellátási forrás 982 milliárd forinttal működik 2016-ban. Az alapellátás ellátórendszerünk szí-

lárd bázisát kell hogy képezze és jelentse. A legtöbb orvos-beteg találkozás itt történik, és népegészségügyi szempontból is kiemelt jelentőségű, hogy a betegségek megelőzését és korai felismerését milyen színvonalon tudjuk megtenni.

A számok nem hazudnak, ezért fontos tudnunk, hogy többszöri finanszírozásemelés és a rendszer megújítására célzottan elkülönített források után hogyan állunk. 2010-ben a háziorvosi, a háziorvosi ügyeleti ellátásra a szocialista kormány 77,9 milliárdot tervezett a költségvetésben. Jövőre ez az összeg tovább emelkedik 10 milliárddal, és a többletforrást is beleszámítva összesen 2016-ban 117 milliárd forinttal működtetjük a háziorvosi rendszert. Ez több mint 50 százalékos növekedés.

A védőnői szolgáltatásra szánt összeg 2010 óta 17,9 milliárdról 22,4 milliárddal nőtt. Ez 25 százalékos növekedés. Mindent egybevetve az alapellátásra 2010-hez képest 40 százalékkal több pénzt fordít a kormány. A szocialisták mindezen idő alatt, a nyolc éves kormányzásuk alatt összesen 24 százalékos emelkedéssel fordítottak az alapellátás működtetésre. Nyolc év alatt! Ráadásul a költségvetési többletek mellett éppen most került egy önálló törvényjavaslat is a parlament elé, amely az alapellátás fejlesztéséről szól. Ez a továbbiakban is és továbbra is azt a meggyőződésünket erősíti meg, hogy az egészségügyi ellátórendszer átalakítását az alapellátás megerősítésével kell kezdeni. Ezért tartjuk szükségesnek az alapellátási törvényben szabályozni a rendszer működési feltételeit.

Sürgősségi ellátás: ugyanígy komoly eredmények mutatkoznak a sürgősségi ellátás területén is. Az idei évhez képest jövőre 2,5 milliárddal több pénz jut mentésre, amelyből körülbelül további száz új mentőautót lehet majd üzembe állítani az eddigi tervezett 300 mentőautóhoz képest. Meglesz a forrása az új mentésirányítási rendszernek is. 2010-hez képest jövőre már 31 százalékkal több pénz, közel 30 milliárd forinttal több jut mentésre, ezen felül uniós forrásból még további 11 millió forint összegből kerül sor a működtetés megerősítésére. Nemzetközi trendeknek megfelelően történik a géppark fejlesztése is, és ezzel mind arra törekszünk, hogy az Európa-szerte elfogadott 15 perces kiérkezési arány javuljon.

Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy az egészségügyi rendszerünk talán legfontosabb alappillért azok az orvosok és ápolók jelentik, akik a rendelőkben, kórházakban nap mint nap végzik áldozatos munkájukat a gyógyítás érdekében. Egy kormányzatnak az a feladata, hogy ezt a munkát elismerje. Az elmúlt évek béremelései részét képezik a jövő évi költségvetésnek is. Közel százezer egészségügyi dolgozót érintő bérfejlesztés fedezetére 2016-ban 53,5 milliárd forint áll rendelkezésre. Ehhez járul hozzá többletként az a 15,3 milliárd forint, amely kettős célt szolgál. Egyrészt biztosíthatóvá válik, hogy a korábbi béremelések is az úgynevezett mozgó bér alapját tudják képezni, ami régi kérése volt az ágazatban dolgozóknak. Másrészt 2,5 milliárd

forint többletforrás van fiatal szakorvosaink támogatására annak érdekében, hogy szakvizsgájuk megszerzése után is ugyanabban a támogatásban tudjanak részesülni, mint az ösztöndíjjal együtt rezidens éveikben.

(19.40)

Ha mindehhez hozzátesszük, hogy a rezidensrendszer működtetésére további 3 milliárd forintos többletet tartalmaz a költségvetés, az ösztöndíjak kiterjesztésére és egyéb, szakképzéshez kapcsolódó támogatásra pedig újabb 3,7 milliárd forintos többlet társul, elmondhatjuk, hogy az egészségügyi dolgozók anyagi helyzetének javítása érdekében is sikerült továbblépniük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen a bérek esetében és a teljes költségvetés áttekintésénél is felmerül a kérdés, hogy elég-e mindez. Fontosnak tartottam, hogy tisztán lássunk, ezért mondtam el, hogy lépésről lépésre hogyan sikerült számos kulcsterületen kimutathatóan előrelépni. Természetesen nem vagyunk még az útnak a végén, én is tisztában vagyok ezzel, többre lesz szükség, ami miatt azonban bizakodóak lehetünk, hogy jó az irány, a tendencia kedvező, és ennek megfelelően azt gondolom, hogy a 2016-os költségvetésben is megmutatkoznak a tudatos, jövőbe mutató építkezés fontos lépései. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk az előre bejelentett felszólalók hozzászólásait. Lukács László György képviselő úr, Jobbik, a következő. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásom elején röviden reagálnék a Boldog István képviselő úr által elmondottakra, amelyet ha jól figyeltem, akkor úgy gondolta, illetve úgy értette, miszerint a kormánypárti képviselőknek - tekintettel arra, hogy ők a többség, és ők a felelős többség, ahogy ő mondta - van igazuk, és úgy gondolta, hogy mindazok a költségvetési módosítók, amelyek az ellenzék részéről bekerülnek, azok felelőtlen ígéretések. Én felhívom a figyelmét arra, hogy ön hamis premisszákból fog téves következtetést levonni ezzel, hiszen - ne tévedjen ebben az álláspontban! - azt mondta a családjával példálózva, hogy mit üzent gyermeke, illetve hogy miről beszélgettek. Hogyha a többség, a fiúgyermek, illetve az apa azt szeretné, hogy focizzanak, az nem jelenti azt, hogy a feleségének ne lenne igaza abban, hogy kirándulni szeretne, és a kirándulás is hasznos időtöltés. Nem szabad leegyszerűsítve gondolkodni ebben, bizony vannak - és ezt be fogja bizonyítani az én hozzászólásom is - felelősségteljes költségvetési módosítók az ellenzék részéről is, és ezzel kapcsolatosan ehhez befogadó készséggel kell állni.

Én a tavalyi költségvetés, illetve az ez évi költségvetésnek a tavalyi vitáját úgy indítottam, hogy az itt húzódó teret, amely kettőnk között, tehát akár az ellenzék, akár a kormánypártiak között húzódik, egy mágikus folyóként jellemeztem, amelynek az egyik oldalán minden csodálatos, és minden jól van, a másik oldalon pedig minden csak negatív színben tűnik fel. Úgy tűnik, hogy ez a folyó nem sokat változott, viszont a hangulat egy kicsit változott az önök oldalán, mert nemcsak hogy egy ilyen folyónak a túloldalán vannak, hanem tündéralmokban, víziókban és hamis képekben uralkodó tájban osztoznak önök, amelyek, én úgy gondolom, a valóságtól elrugaszkodottak.

Az önök illúziói megakadályozzák önöket, hogy észrevegyék, hogy az egészségügyben zajlik a nővértavas, megakadályozzák abban, hogy észrevegyék, hogy zajlik az elvándorlás, ezen túl a betegek nagy része már lassan eszköz híján ellátatlan, egy nagyon egyszerű, eklatáns példát mondok: nem a kabáthoz varrjuk a gombot, hanem a betegek hasához szokták már a gombot varrni, gyarapszanak a várólisták, de azt is tisztán kimondhatjuk, hogy kezdenek kezelhetlenné válni a kórházi adósságállományok, még akkor is, hogyha Molnár Ágnes képviselő asszony most jelentette be, hogy a mai napon kifizetik ezeket a tartozásokat. Ezt egyébként Zombor Gábor államtitkár úr eddig négyszer jelentette be, hogy milyen időpontban fog ez megtörténni, nagyon várom, hogy ez most tényleg megtörténe. *(Dr. Molnár Ágnes: Igen, már megjelent.)* Figyelni fogjuk a médiát, és figyeljük a híreket ezzel kapcsolatosan.

Ami elsődleges és fontos, és sajnálom, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről talán egyedül Czomba államtitkár úr van itt, de nagyon fontos, és meg kell hogy hallják ezt az üzenetet, hogy jó napot, Nemzetgazdasági Minisztérium, jó reggelt, Nemzetgazdasági Minisztérium, jó reggelt, államtitkár úr, nagyon nagy gond van, ideje felébredni az illúziókból. Konceptcionális problémával kell kezdeni a jövő évi költségvetésnek a tervezetét, méghozzá azzal, hogy a 2015. évi költségvetésnek az egészségügyre vonatkozó számai megvalósulását még most sem tudhatjuk, még most sem tudhatjuk, az adósságrendezés valójában tényleg megvalósul-e, és mekkora lesz, és mennyire lesz elegendő, amikor a Magyar Államkincstár adatai szerint most az egészségügyi intézményeknek 85 milliárdos tartozása van, és 60 milliárdot kíván a kormány kifizetni - én még mindig úgy mondom, hogy kíván kifizetni, mert a teljesüléséről visszacsatolások és visszaigazolások szükségesek. De gond van, és látható az is, hogy nem tudjuk, hogy csökkent a várólista, vagy mennyire csökkent a várólista. Vannak már róla kezdő adatok, de pont ezért lenne szükség arra, hogy a 2015. évi költségvetésben haladjunk előrébb, lássuk a megvalósulásának azokat a sarokszámait, hogy miként alakulnak, és akkor hitelesen és nyugodtan tudnánk beszélni a 2016. évi költségvetésről. De ugyanezt

mondhatjuk el az alapellátásnak az első ütemű fejlesztésénél is.

Szintén nagyon nagy probléma, amit önök úgy mondtak, hogy a stabilitás tette lehetővé ezt a helyzetet. Én úgy gondolom, hogy az egészségügyben ez a stabilitás nem más, mint az egészségügynek a stabil oldalfekvése. Éppen hogy nem múlik ki, éppen hogy még valamilyen szinten talpon van, és ezért nem önök a felelősök, hogy talpon van, hanem az ebben dolgozó személyek. De stílusosan azt is mondhatnánk, hogy azt mondták, hogy egy lépéssel mindenki előrébb léphet, az egészségügy az egy lépést éppen a szakadék felé teszi meg előre, hogyha nem lépünk azokon az irányvonalakon, azokon az utakon, amelyeket a Jobbik és amelyeket egyébként a dolgozók maguk felvázoltak.

Nyugodtan elmondhatjuk azt is, és vegyük egészségügyi szemmel górcső alá a költségvetést, állítsunk fel egy diagnózist, nézzük meg, hogy mik a gyermekbetegségei, milyen diagnózis, kihívások vannak, nézzük meg, hogy erre a látületra később milyen választ tudunk adni. Alapvetően a költségvetési koncepcionális hibát abban láthatjuk, hogy még mindig nem kellő mértékű, nem kellő a forrás a költségvetésben, amit az egészségügyre fordítunk, bár nem szabad elvitatni azt a tényt, hogy 2,6 százalékkal így is több az E-alapra fordított vagy az E-alapban szereplő pénz, mint korábban volt, így valóban van egy olyan tendencia, amelyből többet lehet gazdálkodni. De hogy ez a 2,6 százalék mire elég, azt jól mutatja, hogy egy év alatt vagy közel egy év alatt 50 százalékkal növekedett a kórházi tartozások állománya, növekedőben vannak azok a lemaradások, amelyekkel az egészségügy küzd. Említettem: 85,5 milliárdos kórházi tartozásállományról beszélünk, amelybe most 60 milliárdot kívánunk önteni, de ezek újragenerálódnak, és sajnos az előbbieknél, az előző évek üteméhez képest egyre gyorsabban generálódnak újra.

Nagyon nehéz megfejtetni a költségvetésben - és ez is egy koncepcionális hiba - a bérfejlesztésre adott összegeket. Itt korábban azt mondták, hogy az E-alapban célleírányzatban 16 milliárd van, majd 15 milliárd szerepelt, most kiderül, hogy 15,1 milliárdról van szó, az is kiderült, hogy ez például nem minden dolgozót fog érinteni, hanem közel 45 ezer dolgozónak 9900 forintos bruttó segítség lesz, ami egyébként alapterbe nem épül be. Így hát nyugodtan mondhatjuk a látülethez, hogy nagyon sok komoly kihívás van, nagyon sok komoly probléma van, például rögtön költhetnék többet egy kicsit az egészségügyi dolgozókra, és nem, mondjuk, az EMMI-re, magára a minisztériumra, amelynek 3,2 milliárd forinttal nőtt meg a személyügyi kiadása, ennyivel többet költünk az államapparátusra ebben a vonatkozásban.

De azt mondták, hogy a háttérintézményekre is szükség van a struktúraváltásban, hogy egy kicsit gazdaságosabban gazdálkodjanak, ehhez képest a GYEMSZI-jogutód ÁEEK, amellel, hogy megmarad-

tak egyébként az Állami Egészségügyi Ellátó Központ mellett más szervek is, mégis 1,3 milliárd forinttal kap többet a feladatai ellátásához. Én úgy gondolom, hogy ez is egy olyan kiadás, ahol érdemes lenne azért elgondolkodni azon, hogy mivel jár a struktúraváltás például a háttérintézményekben. Vagy itt van a nagy talányos kérdés: 1 milliárd forintot különítettünk el a budapesti nagykorház tervezésére, ha egyáltalán ilyen budapesti nagykorházra szükség van, és nem arra lenne mondjuk szüksége Budapestnek, hogy egy három-négy pilléren álló, nagyobb kórházakból megvalósuló, egyébként sokkal jobban elosztott ellátása legyen.

De nem vitatom el azokat, amelyekben a kormány segíteni kívánt: a kötszertámogatásra adott 800 millió szintén nagyon hasznos lehet; a gyógyászati segédeszközök terén a nagyon régóta szorgalmazott 3,1 milliárd forintos kiegészítés hasznos lehet, feltéve, hogyha sikerül végre úgy módosítani, hogy azok az eszközök, amelyekre tényleg szüksége van az embereknek, bekerüljenek, erről korábban szó volt.

Kár, hogy elment közülünk Banai Péter Benő, hiszen hozzá lehetett volna olyan kérdéseket feltenni, amelyekre mindenhol ideírtam magamnak, hogy: hol a pénz, hol a pénz? Szintén a 60 milliárdos kórházi tartozásállomány-csökkentés, ha jövőre is szeretnénk folytatni, hol van erre a pénz? Hol van a struktúraváltásból az OEP számára a 75 milliárdos többletforrás, amit megjelöltek? Az összevont szakellátásnál a 3,4 milliárd forintos emelkedés összesen csak 0,5 százalékos emelkedés, tehát szintén azt mondhatjuk: nem elegendők azok a források, amelyeket biztosítanak

Összegezve, a látülethez megállapíthatjuk: nem elegendő az a fedezet, amelyre az egészségügynek szüksége lenne. Természetesen vannak olyan apró, finom igazítások, amelyek jó irányba mutatnak, azonban továbbra is szükség van nemcsak az alapellátásnak a fejlesztésére, hanem valamennyi szakellátásra is.

(19.50)

A javasolt terápiában a Jobbik Magyarországért Mozgalom benyújtja és most már benyújtotta azokat a módosító javaslatokat, amelyekkel nagy, illetve kis kiigazításokat lehet tenni. Nagyobb kiigazítás lenne a már nagyon-nagyon régóta várt kórházi, gyakorlatilag 145-150 ezer forintra fizetett ellátási összegeknek a 180 ezer forintra való felhúzója. Ezt is tartalmazni fogja. Az egészségügyi életpályamodellnek végre az elindításához az első lépést szintén tartalmazni fogja a módosítónk. A kórházi tartozásállomány megakadályozásának szintén lesz egy külön indítványa, amelyben 30 milliárd forinttal még az ezek fölöttire is lehet fordítani.

De a Jobbik figyel azokra a civil szervezetekre is, amelyek kiegészítik az állami tevékenységet, így például a Magyar Rákellenes Ligának, így például a

Mályvavirág Alapítványnak a méhnyakrák elleni küzdelmével kapcsolatosan, azoknak a civil szervezeteknek, akiknek a támogatásáról megfeledezett a kormány már évek óta vagy valamilyen minimális támogatást ad, azoknak a növelését is meg fogjuk tenni.

A Jobbik egyébként kiemelten fontosnak tartja az egészségügyet, éppen ezért túl azon, amit az akciószövetség kért, és egyébként szerintünk máshonnan is teljesíthető, ott 120 milliárd forintnak azonnali bérfelesztésre kell mennie. Ezentúl a Jobbik talált olyan költségvetési forrásokat, nyugodtan mondhatjuk, azt a közel 450 milliárd forintot, amely nyugodtan átcsoportosítható úgy, hogy egyébként az adócsökkentést megtartjuk. De ez a 450 milliárd forint rendelkezésre tud majd állni azokhoz az egészségügyi fejlesztésekhez, amelyeket elterveztünk, mert a huszonnegyedik óra után jár az egészségügy, és higgyék el, amit önök mondtak, hogy ha egy lépést előre tesz és még egyet előre kell, akkor a szakadékba fog zuhanni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces kör következik. Z. Kárpát Dániel képviselő úr az első, Jobbik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kulcsár Gergely képviselőtársam kiválóan mutatott rá arra, hogy a magyarság három hatalmas probléma között órlódik jelen pillanatban. Ebből az úgynevezett bevándorlás, menekültkérdés csak az egyik. De miközben Orbán Viktorék Brüsszselre mutogatnak, nem teszik meg azt sem, amit saját hatáskörben megtehetnének. Az önálló határség visszaállítása pedig ilyen kategória, hiszen Brüsszsel nemhogy ebbe nem szólhat bele, ez önöknek kötelességük lenne. Az egyetlen schengeni határral bíró ország vagyunk, amelynek nincs önálló határőrizete ebben a közösségben. Azt is el kell hogy mondjuk, törvényi kötelességük lenne megvédeni azt a magyar határt, amelyen szabadon járkálnak át azok is, akik valódi üldöztetés elől érkeznek, és akiken kutya kötelességünk segíteni, de azok a túlnyomó többséget képező gazdasági bevándorlók is, akik a szociális rendszerhez való kapcsolódás érdekében jönnek ide, akiken álláspontunk szerint nem kötelességünk segíteni és nem is dolgunk.

Elmondható ugyanakkor, hogy a bevándorlás kérdését, a menekültkérdést, ami két külön kategória azért, helytelenül kezeli a kormányzat, kifelé mutogat, a cselekvést elmulasztja. Zárttá kell nyilvánítani a debreceni menekültzállót, de erről konkrétumokat nem mondanak, csak ígéretnek. Ezzel szemben a papírok szerint 140 millió forinttal bővítik apartmanokkal azt az intézményt, aminek a bezárását Orbán Viktor megígérte. Tessenek már megmagyarázni, hogy van ez! Tehát még egyszer mondom, a bevándorlás, menekültkérdés kezelését önök tökéletesen elbaltázták. Ez a három présből az egyik.

A másik a kivándorlás, ami azért sokkal fajsúlyosabban nyomasztja a magyarságot jelen pillanatban még, mint a bevándorlás kérdésköre. Itt 100 millió forintból próbálnak bohóckodni 50-60 magyar fiatal javára, ahelyett, hogy ennyiből vagy még többől, sokkal többől elindítanának egy otthoneremtési programot.

A legsúlyosabb probléma viszont az, hogy nem ismerik fel a harmadik prést, ez pedig a magyar népességfogyás elképesztő tarthatatlan helyzete, ahol épphogy csak a statisztikai hibahatáron belül tudtak elmozdulást elérni, pedig ennek kellene minden költségvetési döntésüket alárendelni. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Boldog István képviselőtársamra reagálnék M4-es kapcsán. Képviselő úr, a Bizottság súlyos szakmai kifogásokat támasztott az építkezés előkészítésével kapcsolatban. Ezt most már maga is ismeri, és semmiféle kartellgyanút nem írt le a Bizottság jelentése. A Bizottság anyagában ez nem szerepel, és az Unió 2014 tavaszán módosítást kért a kormánytól, ami miatt 2014 őszén vissza is vonták a támogatási kérelmet az M4-es szakaszára, és 2014 decemberében megfejezték még a 110 milliárdos költségvetést 160 milliárdra. Ezt az 50 milliárd forintot akarták ellopni, tudja?! És folyamatosan hazudtak a magyar embereknek és csapták be a kelet-magyarországi embereket. Amúgy meg Lázár János jelentette be utána, hogy 20 milliárd forintot az elköltött 40 milliárdból vissza akarnak szerezni, úgyhogy a 60 milliárdból még, lehet kimondani, hogy 20-at még elloptak. Már ezt tudja Lázár János is. *(Font Sándor: Ezt majd bizonyítani kell ám!)* És tudja, ezzel ellentétben meg mennyit költenek gyermekétkeztetésre, szociális étkeztetésre? 3 milliárd forintot. Húsz év gyermekétkeztetési pénzét akarták elsípolni *(sic!)*, és jönnek azzal, hogy majd valami csökkentett műszaki tartalommal majd megvalósul? Hát, ott áll egy 60 milliárdos torzó, és majd hitegetik itt a kelet-magyarországi embereket, hogy majd ezt meg fogják oldani! Nem kellett volna két éven keresztül hazudni, tudja?! És folyamatosan becsapni a kelet-magyarországi embereket!

És akkor most jön itt nekem, hogy majd én nyugodjak meg? Szerintem maguk próbáljanak megnyugodni, mert ennek előbb-utóbb nagyon súlyos következménye lesz! Nagyon súlyos következménye, végre eljut már ez az ország, hogy magukat majd felelőségre fogja vonni. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók sorához. Hadházy Sándor képviselő úr következik, Fidesz. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A politika egy

bizalmi légkört igényel, és azt gondolom, hogy minden politikus számára fontos az, hogy megbízhatónak, kiszámíthatónak látszódjon. Az elmúlt, mondjuk, 2002 és 2010 közötti időszakban a költségvetés vitája során az aktuális pénzügyminiszter mindig elmondta azt, hogy milyen költségvetési hiánnyal számol, és milyen makrogazdasági mutatókat kell figyelembe venni. Ez igazából nem is volt annyira izgalmas egészen 2004-ig, amikor az Unió tagja lettünk, és szépen elkezdett ez a dolog úgy működni, hogy először nagyon finoman, majd egyre határozottabban az Európai Unió figyelmeztette az országot, hogy tessenek betartani az uniós előírásokat, és tessenek 3 százalék alatt tartani a hiányt. Ez minden évben meg lett ígérve, de egyetlen évben sem lett betartva.

Ezt önmagában lehetne olyan kis mellékkörülményként említeni, azonban az a helyzet, hogy ez azzal járt, hogy az országot finanszírozó pénzintézetek bizalma folyamatosan csökkent, és ez a bizalomcsökkenés a kamatok emelkedésében, a hitelek megrágulásában nyilvánult meg. Ezt követően az ország a működését finanszírozni csak egyre drágább és drágább hitelek útján tudta.

2010 után ugyanaz a politikai közösség, jelesül a szocialisták azzal álltak elő a költségvetési vita során, hogy a Fidesz-kormányzat által benyújtott költségvetés hiányszáma nem tartható. Többek között a hiányszáma, de egyáltalán arról folyt a kommunikáció, hogy az egész költségvetés rossz. De az elmúlt öt év azt bizonyította, hogy sikerült öt éven keresztül 3 százalék alatt tartani a hiányt. Ez rendkívül fontos számunkra, hiszen meggyőződéssel állíthatjuk, hogy a költségvetés tervezése megfelelő szakmai színvonalon történik, és meggyőződésem szerint most is így volt.

Eppen ezért kicsit furcsán esett az, hogy ma is ezekkel a vélekedésekkel találkoztam a szocialista oldalon, azt állítván, hogy a betervezett költségvetési hiány nem fog megállni, és 3 százalék fölött fog majd teljesülni az év végén. Szeretném azt, ha ezt a vitát a jövőben évben is tudnánk folytatni ugyanezzel a felütéssel.

Tisztelt Országgyűlés! 2010. április 11-e után számos alkalommal a frakcióüléseken nagyon komoly vitákat folytattunk arról, hogy hogyan lehet ebből az igen mély válságból kivezetni az országot. Sorra vettük az egyes rendszereket. Áttekintettük a közigazgatás helyzetét, és arra jöttünk rá, hogy nagyon rossz hatékonysággal működik és nagyon drága, ráadásul megkeseríti a vállalkozók és az állampolgárok életét is.

(20.00)

Megnéztük a közoktatást. Szintén megállapítottuk, hogy rossz hatékonysággal és nagyon drágán működik. Ráadásul a közoktatás az önkormányzatok részére lett átadva, az önkormányzatok pedig az elmúlt 20 év során adósságokat halmoztak föl, mert ezt a közoktatási hiányt, amit az állam produkált és az önkormányzatokra testált, finanszírozni kellett.

Ugyanilyen problémákkal talákoztunk az egészségügy területén és a társadalom más területein is. Elindult egy gondolkodás, és az önkormányzati rendszer teljes átalakítását láttuk célravezetőnek. Ebbe beletartozik természetesen az is, hogy a feladat- és hatásköröket alapvetően újra kellett gondolni, és a feladatokat jelentős mértékben csökkenteni kellett. Ennek eredményeként az önkormányzatok feladatai és értelemszerűen az önkormányzatok terhei is jelentős mértékben csökkentek.

Elérkeztünk oda, hogy 2013-ban arról beszélhetünk, hogy tiszta lapokat kellene elővenni, és új költségvetési helyzetet kell teremteni az önkormányzatok számára. Elindult az adósságkonszolidáció folyamata. Ennek eredményeként az önkormányzatok által felhalmozott, 20 esztendőn keresztül felhalmozott adósságot az állam átvállalta. Most gyakorlatilag odajutottunk, hogy az önkormányzatok újra kezdhetik gondolkodásukat, és természetesen újra kell nekik figyelembe venni azt is, hogy milyen forrásokat tudnak felhasználni a célok, illetve a feladatok megvalósításához.

Nos, a 2016-os esztendőben az önkormányzatok gazdálkodását körülbelül 2500 milliárd forint fogja biztosítani, amiből az állami költségvetés a benyújtott tervek szerint 661 milliárd forinttal fog részt vállalni, a többi viszont helyben kell előteremteni az intézmények működési bevételeiből, illetve helyi adókból természetesen. Itt ez egy rendkívül fontos kérdés, mert ez összefügg a kormányzat egyéb szándékával, jelesül a kormányzatnak az a határozott szándéka, hogy a magyar kis- és közepes vállalkozásokat megerősítse, helyzetüket stabilizálja annak érdekében, hogy egyrészt az állami költségvetéshez nagyobb mértékben tudjanak hozzájárulni, másrészt az adóviselést ki lehet teljesíteni, szét lehet teríteni, így az egy vállalkozásra vagy egy főre jutó adófizetési kötelezettség alacsonyabban állapítható meg.

Ahhoz azonban, hogy ez a folyamat elinduljon, nemcsak az államnak kell részt vennie ebben, nemcsak az államtól várható el, hogy adómérsékléseket javasoljon a parlamentnek vagy a költségvetéssel támogassa egyes vállalkozások beindítását, illetve működését, hanem bizony egy jó együttműködésre is szükség van a vállalkozói réteg és az önkormányzati vezetések között. Mert az a helyzet, hogy nagyon sok településen megromlott ez a kapcsolat. Az önkormányzatok egy része úgy gondolja, hogy a vállalkozásnak az a dolga, hogy befizesse az adót, a vállalkozónak pedig az a vélekedése, hogy az önkormányzat ezt az adót olyan célokra költi el, ami nem az ő tevékenységét segíti.

Ezt az együttműködést egyrészt az európai uniós támogatási rendszer hivatott szolgálni, és örülök annak, hogy a következő hét éves költségvetési ciklusban a kis- és közepes vállalkozások fogják ennek a támogatásnak a döntő részét, több mint 50 százalékát élvezni, azonban rendkívül fontos az, hogy ez a forrás olyan környezetben találja a vállalkozót, ahol ő ki tudja bontakoztatni tevékenységét. Rendkívül

fontos tehát az, hogy az önkormányzatok olyan településfejlesztési programokat fogalmazzanak meg és valósítsanak meg, amelyek ebbe a folyamatba illeszthetők.

Azt gondolom, hogy a kormányzat ezt a folyamatot támogatja egyrészt azzal, hogy az önkormányzatok számára az uniós pályázatok felhasználásánál önerőt biztosít, korábban is megette ezt, a jövőben is meg fogja tenni, illetve ahol uniós forrásokat nem lehet felhasználni, ilyen például sajnálatos módon a központi régió, ott reményeink szerint hazai forrásból tudjuk finanszírozni azokat a feladatokat, amelyek megoldása feltétlenül szükséges és sürgető.

Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott költségvetés ebbe az irányba mutat, éppen ezért üdvözlöm ezt a folyamatot, és kérném tisztelettel, támogassák a benyújtott költségvetést. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Horváth Imre képviselő úr, az MSZP képviselője. Parancsoljon!

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetéssel kapcsolatban máris számtalan hibát, kritikát foglalmaztunk meg, azonban nem mehetünk el szótlánul mellett sem, hogy a 2016. évi költségvetés korai, erőltetett elfogadása számos problémát okoz, miközben nem hoz érezhető hasznot az országnak, illetve a magyar lakosságnak. Hiába mondja a miniszterelnök, hogy ezzel versenyképesebbek leszünk, itt nyilván a kiszámíthatóságra hivatkozik.

Emlékszünk arra is, hogy a 2012-es költségvetés tárgyalásánál hiába fogadták el idő előtt a büdzsét, a törvényt még hét alkalommal kellett módosítani, de az ezt követő költségvetési büdzsét is több alkalommal kellett módosítani. Ez minden, csak nem kiszámíthatóság. De szintén nem gondoltak bele, hogy hirtelen ötletük képtelen helyzetet eredményez számos ágazatnál. Például pont a kormány által annyira támogatott sportnál, hiszen törvénysértésre kényszerítik a sportszövetségeket.

A sportról szóló törvény ugyanis úgy rendelkezik, hogy az egyes szövetségeknek június 15-ig el kell készíteniük a jövő évi finanszírozási tervüket, amit aztán megküldenek a Magyar Olimpiai Bizottságnak, a bizottság pedig június végéig az egységes tervet továbbítja a nemzetgazdasági miniszternek. A törvény szigorú, mert nem kaphat állami támogatást az a szövetség, amelyik a kötelezettségét határidőre nem teljesíti. De hogy is teljesíthetné, amikor egy régen elfogadott költségvetése van az országnak, akkor, amikor a határidő még le sem járt.

Ezek szerint úgy készül most is a költségvetés, hogy sem a szövetségek, sem a Magyar Olimpiai Bizottság a költségvetésről véleményt nem tudott nyilvánítani. És amikor kifizetésre kerülne sor, akkor lábbal kell tiporni a sporttörvényt. Hiszen a fentiek szerint állami támogatásban nem részesülhetne

egyetlen sportszövetség sem. Egyébként sajtóhírek szerint a sportszövetségek legalább fele az elmúlt három évben nem tett eleget ennek a kötelezettségének, ennek ellenére mégis állami támogatásban részesültek, mert sem a bizottság, sem a minisztérium ezzel az üggyel nem foglalkozott.

Ráadásul biztosan lehet állítani, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetség egyáltalán nem nyújtott be évenként június 15-ig szakmai terveket, mégis kiemelten kapott állami támogatást, főleg utánpótlásnevelésre hatalmas összegeket, ami jövőre is fennmarad. Az Olimpiai Bizottság és a Labdarúgó Szövetség között semmiféle együttműködés ezen a téren nincs.

Tisztelt Országgyűlés! Kapkodás jellemzi a kormányt. Átlépi saját rendelkezéseit. A neki kedves területeken elnézi a törvénysértéseket, sőt százmilliárdon felül támogatja is azt, míg máshol a legenyhébb szabálysértést sem tűri.

(20.10)

Kérdezném a kormány képviselőitől: hogyan lehetséges ez? Ki ezért a felelős? Helyreáll a rend vagy átláthatatlanul adunk jövőre újabb milliárdokat?

Én sem, de a Magyar Szocialista Párt sem sportellenes, mi azt kérjük, hogy a költségvetésben ezeket az arányokat legyenek szívesek betartani. Köszönöm figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Dr. Salacz László képviselő úr, a Fidesz képviselője a következő. Parancsoljon!

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság tagjaként, jogásként a 2016-os költségvetés tervezetével összefüggésben elsősorban a kormány igazságügyi politikájáról szeretnék beszélni. Az igazságügyi politikáról szóló 1710/2014. kormányhatározat elfogadásával a kormány meghatározta azon főbb alapelveket, amelyeket az igazságügyi tárca célkitűzései is meghatároznak. A határozati javaslat deklarálja, hogy az alapjogok érvényre juttatása terén figyelembe kell venni, hogy az egyéni és a közösségi érdekek összhangban álljanak, a jogszabályok előkészítése során az alkotmányosság elve érvényesüljön, a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatásba vetett közbizalom erősödjön, az Alaptörvényben meghatározott tisztességes eljárás követelménye ne csak az eljárás tisztességére, nyilvánosságára és ésszerű tisztességére vonatkozzon, hanem abból a döntés tisztességére vonatkozó elvárás megkérdőjelezhetetlen legyen. Szükséges a jogászképzés színvonalának emelése, a jogász hivatás védelme és a jogász identitástudat növelése. Erősíteni kell az európai együttműködés keretén belül a nemzeti érdek hatékony képviselését. Elő kell segíteni az igazságügyi szervezetrendszerrel történő hatékony közreműködést és a

velük történő kapcsolattartás folyamatos biztosítását. Örömmel látom, hogy a benyújtott költségvetés X. fejezete teljes egészében összhangban áll az elfogadott célokkal, és azok érvényre juttatása érdekében biztosítja a megfelelő finansziális háttérrel is.

Külön kiemelném az Igazságügyi Hivatal működéséhez kapcsolódó költségvetési előirányzatot. A központi költségvetés több mint egymilliárd forinttal támogatja a Közigazgatási és Igazságügyi Hivataltól kivált szervezetet, ezenfelül kiadási fedezetként közel 600 milliós bevétellel is számol. A közel 1,7 milliárdos büdzséből el kell látnia áldozatsegítési és pártfogó felügyeleti feladatát, valamint jogi segítségnyújtást kell biztosítani. Ezenkívül a hivatalnak kárpótlási feladatai is vannak. Önálló bírósági végrehajtókkal kapcsolatos feladatokat kezel, az Igazságügyi Szolgálatok Jogakadémiájával kapcsolatos munkát végzi.

Különösen fontosnak tartom a felsoroltak közül az önálló bírósági végrehajtókkal kapcsolatos újdonsült feladatot. A 25/2015. kormányrendelet alapján a hivatal ellátja az önálló bírósági végrehajtók ügyvitelének, hivatali működésének és magatartásának ellenőrzésére irányuló vizsgálatok lefolytatását, valamint a 3/2015. IM rendelet alapján az önálló bírósági végrehajtó intézkedése ellen benyújtott panaszügyek felügyeletét és a fegyelmi eljárások nyilvántartását. Bízom benne, hogy e rendelkezések hozzájárulnak a közbizalom helyreállításához és a tisztességes végrehajtási eljárások lefolytatásához, amely egyaránt érdeke az adósnak és a hitelezőnek.

Az említett Igazságügyi Szolgálatok Jogakadémiája pedig a hatékony igazságszolgáltatás érdekében szakmai ellenőrzéseivel, módszertani állásfoglalásaival, képzések és továbbképzések szervezésével segíti a területi igazságügyi szolgáltatók, valamint az igazságszolgáltatáshoz közvetlenül kapcsolódó egyéb jogi szolgáltatások, így a végrehajtók, igazságügyi szakértők, mediátorok, felszámolók, családi csődgondnokok egységes jogalkalmazását.

Az igazságügyi politikai célkitűzések megvalósításához, így az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom növeléséhez elengedhetetlenül szükséges a megfelelő tudományos háttér. Ezért is tartom fontosnak az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek finanszírozását, amely kevéssel ugyan, de meghaladja a 2015-ös támogatást.

Végezetül engedjék meg, hogy kiemeljem a jogászképzés színvonalának emelését célzó programok támogatását, amely projekt szívemhez igen közel áll. Egy régóta halogatott reformnak a kezdetét jelentheti a program. Az állam működését, az igazságszolgáltatás megbízhatóságát a jövő jogászai nagymértékben fogják alakítani. A kormány döntése így különösen indokolt, amely alapján ki kell dolgozni a jogászképzés tartalmi fejlesztését elősegítő támogatás igénybevitelének rendjéről szóló szabályokat, továbbá az előterjesztés elemző részében foglalt egyéb javaslatok megvalósításának előkészítését is meg kell kezdeni, így a jogi egyetemek specializációjára vonatkozó javaslatot is ki kell dolgozni. Az előirányzat a

jogi karok közötti tisztességes szakmai versengés keretei között és a nemzetközi szakmai közvélemény által megkövetelt színvonalnak megfelelő jogtudományi kutatások finanszírozására is szolgál. Fedezetet biztosít továbbá a vidéki jogi karok hallgatói részére megítélt ösztöndíjakkal kapcsolatos kiadásokra.

Úgy vélem, a 2016-os költségvetés nemcsak biztosítja Magyarországon az igazságszolgáltatás különböző szegmenseinek működését, hanem magasabb rendű célokat is elérve annak színvonalát növelheti nemcsak rövid, hanem hosszú távon. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője következik.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A következő percekben a XIX. fejezettel kapcsolatban, vagyis az uniós fejlesztésekkel, az európai uniós források felhasználásával összefüggésben kívánom ismertetni a Jobbik képviselőcsoportjának álláspontját, de mielőtt ezt megtenném, szeretnék néhány alapvetést egyértelművé tenni az Európai Unióhoz való viszonyunkkal kapcsolatban.

Amit a Jobbik a legfontosabbnak tartana, az csatlakozási szerződésünk bizonyos pontokon történő módosítása, elsősorban élelmiszer-önrendelkezésünk biztosítása tekintetében, termőföldünk védelme ügyében, amit mindig is hangsúlyosan jelenítettünk meg programunkban és országgyűlési felszólalásainkban. De emellett elengedhetetlennek tartjuk azt is, hogy ha már most Nagy-Britanniában egy nagyon komoly vita bontakozott ki ebben az ügyben, mi is felvessük a piroslapos eljárás bevezetésének kérdését, hiszen szeretném emlékeztetni az Országgyűlést arra, hogy amikor például a magyar parlament is, az Európai ügyek bizottsága sárgalapos eljárással élt az Európai Ügyészég kérdésében, és számtalan más tagállam is megtette ezt rajtunk kívül, akkor ennek nem lett érdemi következménye, s aztán még hosszú lobbitevékenységnek kellett ahhoz történnie, hogy legalább némi elmozdulás történhessen ebben a kérdésben, bár hozzáteszem, hogy továbbra is magát a koncepciót is határozottan elutasítja a Jobbik.

De ha már a britek által felvetett példát előhoztam, akkor azt is megemlíteném, hogy adott esetben pedig éppen a britek kárára is lennének javaslatunk, hiszen véleményünk szerint nemzeti önrendelkezésünk szempontjából teljességgel elfogadhatatlan az, hogy hosszú évtizedek óta a brit korrekció rányomja a bélyegét a magyar költségvetésre, és nagyon jelentősen szűkíti a mozgásterünket. Tehát ennek az újratárgyalását is szükségesnek tartjuk felvetni a megfelelő nemzetközi fórumokon, az Európai Parlamentben és minden helyen, ahol ezt meg tudjuk tenni a magunk eszközeivel, és igyekszünk arra sarkallni a kormányt, hogy valóban lépéseket tegyen ebben a vonatkozásban.

Konkrétan a XIX. fejezet kapcsán, ahol az uniós fejlesztések szerepelnek, látni kell azt, hogy itt már csak a 2014-2020-as időszak programjait láthatjuk, hiszen a kifizetési határidő 2015. december 31. az $n+2$ szabálynak megfelelően, s míg az idei évre 1725 milliárd forint volt a bevételi előirányzat, addig jövőre, 2016-ra csupán 862 milliárd forint szerepel itt. Az elmúlt évek során is elmondtam azt felszólalásaimban, amikor ez a kérdés volt terítéken, hogy túlzottan ambiciózusnak tartottuk rendre azokat az összegeket, amik itt megjelentek, és sajnos minden esetben bebizonyosodott, hogy ebben igazunk volt, hiszen az előirányzat és a teljesítés között minden évben komoly különbségekkel szembesülhettünk.

(20.20)

Így az idei és a jövő év vonatkozásában is azt láthatjuk, hogy csak feszített tempóban tudjuk felhasználni a rendelkezésre álló összegeknek egy jelentős részét, és biztos, hogy a kormánynak az a vállalása nem fog teljesülni, ami arra vonatkozott, hogy nem fog bent ragadni pénz az előző, 2007-2013-as ciklussal összefüggésben.

A tavalyi évben is végigmentem konkrétan az egyes operatív programokon abból a megközelítésből, hogy hogyan is állunk a kifizetések tekintetében, és bizony pont a legnagyobb összegű operatív programok között találtunk olyanokat, ahol nagyon komoly elmaradások szerepeltek.

Ami ennél még fontosabb, hogy a korábbi évek során is azt tapasztalhattuk, hogy ilyen módon sokszor felesleges beruházásokra költöttük el a forrásokat, egy kapkodás volt jellemző ezen a területen, és ha visszatekintünk arra az évtizedre, ami eltelt az európai uniós csatlakozásunk óta, akkor azt láthatjuk, hogy rossz hatékonysággal, hosszú távon kevés eredményt hozó programokra költöttük el a források jelentős részét. Nem gazdaságélénkítésre vagy munkahelyteremtésre fordítottak ezek az összegek, hanem presztízsbetűzésokra.

Most a 2014-2020-as ciklus tekintetében kormányzati oldalról számtalanszor hallhatjuk a bővös 60 százalékot, ami azt jelenti, hogy a rendelkezésre álló pénzeknek ekkora részét gazdaságfejlesztésre kívánjuk fordítani. A magunk részéről azt tudjuk ígérni, hogy követni fogjuk ezt a folyamatot, hiszen a gazdaságélénkítés azt jelentené, hogy hosszú távú, tartós hatással rendelkező beruházásokra költjük el ezeket a pénzeket, és sokkal hatékonyabban, célzottabban, mint az a mögöttünk hagyott évtizedben jellemző volt.

A munkahelyteremtő, foglalkoztatásnövelő beruházásokat kellene tehát középpontba állítani, és kiemelten fontosnak tartanánk azt, hogy a kis- és közepes méretű vállalkozások, a kkv-szektor megfelelő módon tudjon részesülni a támogatásokból.

Tisztelt Országgyűlés! Arra is fel szeretném hívni a figyelmet, hogy kormányzati oldalról a tekintetben is egy sikerpropagandát hallhattunk, hogy a kohéziós források ügyében micsoda eredményeket tud felmutatni Magyarország. Sajnos, azért messze

nem ennyire pozitív a helyzet, hiszen 20 százalékkal csökkentek a rendelkezésünkre álló pénzek, 25,7 milliárd euró helyett 20,6 milliárd euró áll csak rendelkezésre ilyen módon 2014-20 között, amihez persze a korrektség jegyében hozzá kell azt tenni (*Dr. Józsa István: Forintban!*), hogy a korábbi számokhoz képest magasabb összeggel találkozhatunk. De ettől függetlenül a tárgyalások vonatkozásában tehát előzetesen még alacsonyabb összegről volt szó, de igen, valóban, itt forinttal és ezzel próbált trükközni a kormány, hogy az átszámítás hogyan történjen meg. Tehát ez a sikerpropaganda teljesen álságos kormányzati oldalról.

Kiemelten fontosnak tartanánk azt, hogy az innováció és a kutatás-fejlesztés területe kellő súllyal megjelenjen a különböző programokban, hiszen az uniós átlagtól rendkívül nagy mértékben elmaradunk, és ez különösen igaz a kis- és középvállalkozások esetében.

2020-ra az Európa 2020 stratégiával összefüggésben azt tűztük ki magunk elé, hogy az 1,8 százalékos értéket érjük el, miközben uniós szinten 3 százalék a célkitűzés. Persze, azt el kell mondani, hogy az EU-s tagállamoknak jelentős része ettől még messze elmarad, de ha megnézzük azt, hogy a kkv-szektor esetében azért attól az európai uniós 30 százalékos átlagtól mennyire elmaradunk, ami arra vonatkozik, hogy önálló innovációs tevékenységet milyen mértékben folytatnak a kis- és közepes méretű magyar vállalkozások, akkor bizony azt kell mondanunk, hogy bőven van még teendők ezen a területen. Előrelépések történtek az elmúlt évek során, de még messze nem beszélhetünk egy olyan áttörésről, amit szintén hallhattunk itt sikerpropaganda szinten a Fidesz-KDNP részéről.

Az innovatív vállalatokkal kapcsolatban azt mindenképpen el kell mondani, hogy ezek alkalmazotti létszámukat kutatások alapján nagyobb mértékben tudják bővíteni, ami különösen igaz a kkv-szektor tekintetében, így lehetne tehát értékteremtő munkahelyeket létrehozni, hogyha a források jelentős részét idecsoportosítanák. Ott is egy nagy lehetőség kínálkozik, hogy a kutatás-fejlesztési és innovációs célokra rendelkezésre álló összeg 700 milliárd forint ebben a hét évben, ami nagyjából két és félszerese a 2007-2013-as ciklusénak. Tehát a versenyképességünk előmozdítása szempontjából rendkívül fontos lenne az, hogy ezzel a lehetőséggel élni tudjunk.

Abban pedig bízni tudok a magam részéről, hogy a gazdasági operatív program helyett a gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program elnevezés nemcsak nevében fog megjelenni, hanem tartalmában is majd látni fogjuk azt, hogy valóban ebbe az irányba tudunk elmozdulni, és kellő hangsúlyt fog majd kapni ez a terület a következő évek során.

Egy fontos problémára még itt fel szeretném hívni a figyelmet, a mi megyénkben, Vas megyében is nagyon sok települést érint, a kistélepüléseket, a 2 ezer fő alatti településeket, ez pedig a szennyvízelvezetés kérdése. Korábban az Európai ügyek bizottsága ülésén felmerült az, hogy milyen módon lehet erre lehetőséget biztosítani, viszont az illetékes államtit-

kár nem adott túlságosan pozitív választ az ilyen irányú kérdésre. Azt mondta, hogy ha úgy alakul majd, akkor erre is próbálnak figyelmet fordítani. Én kérném azt a kormánytól, hogy valóban ezt kellő mértékben vegyék figyelembe, hiszen ez nagyon sok helyen, nemcsak megyében, hanem az ország számtalan pontján jelent problémát. Ma már hallhattunk ezzel összefüggésben felszólalást.

A vállalkozásokra visszatérve, ami különösen fontos lenne számukra, az a megbízható és stabil környezet biztosítása, szemben azzal, amit tapasztalhattunk a Fidesz kormányzása alatt, hogy nagyon sok esetben hirtelen döntésektől vezérelt intézkedésekkel kellett szembesülniük a magyar cégeknek. Kiszámíthatóságra, tervezhetőségre lenne szükség ezen a területen.

A pályázatok kapcsán pedig, amit kiemelten figyelni fogunk, az az, hogy a korrupciógyanús pályázatok ne jelenjenek meg ilyen jelentős mértékben, hiszen sajnos azt kell mondani, hogy nemcsak a szocialisták kormányzása idején, hanem bizony a mögöttünk hagyott évek során is rendre ezek a média érdeklődésének középpontjába kerültek, hiszen egy nagyon szűk kör juthatott csak hozzá bizonyos támogatásokhoz.

Most itt fekszik a parlament előtt az új közbeszerzési törvény, amelyhez majd a Jobbik is le fogja tenni az asztalra a megfelelő szakmai javaslatát, és számon fogjuk kérni azokat az ígéreteket a Fidesz-KDNP politikusaival, amelyeket a transzparencia előmozdításának irányába és ezzel összefüggésben megfogalmaztak a törvény kapcsán.

Amit még felszólalásom végéhez közeledve szeretnék hangsúlyosan megemlíteni, hogy az elmúlt időszakban nagyon sokszor hivatkoztak arra, hogy meg volt kötve a kezük, a mozgásterük szűk volt, hiszen a 2007-13-as időszak alapjait még az előző szocialista-szabad demokrata kormányok tették le, és ilyen módon nem lehetett már bizonyos pontokon érdemben változtatni. Most ezzel szemben egy olyan ciklus kezdődött el 2014-2020 hétéves ciklusa tekintetében, amelyet a Fidesz fog megalapozni, és egyáltalán nem mindegy sem abból a szempontból, hogy ha adott esetben egy új kormány érkezik, és a Jobbik-kormányra kell majd adott keretek között mozognia, sem az ország szempontjából, amit én még fontosabbnak tartok, hogy hogyan is kezdődik ez az időszak, hogyan kerülnek kiírásra a pályázatok, és az összegeket milyen módon fogják majd elosztani.

Ezért azt kérem, hogy mind az Európai ügyek bizottságában, mind adott esetben plenáris ülésen folyamatos tájékoztatást kaphassunk az egyes operatív programokkal kapcsolatban. Hozzáteszem, hogy bizonyos pozitív elmozdulásról azért az előző négy évhez képest olyan tekintetben beszélhetünk, hogy bizottsági szinten azért a tájékoztatás rendszeresebben történik meg, bár ez azt követően van csak így, hogy még a ciklus elején felvettem azt, hogy ha már az Európai ügyek bizottságáról van szó, akkor jó lenne azért, ha erre is kellő rálátásunk lehetne, és szerencsére legalább ilyen irányban megnyíltak a lehetőségek.

Amit azért még fontosnak tartanék kiemelni: ha visszatekintünk erre a mögöttünk hagyott most már több mint tíz évre, akkor azt láthatjuk, hogy bizony azért egyáltalán nem olyan pozitív az összkép, mint azt sok esetben hallhatjuk, hiszen ha a közvetett hatásokat is mérlegre tesszük, akkor nem jöttünk ki pozitívan ebből a folyamatból. Ezért is tartanánk azt elengedhetetlennek, hogy érdemben, ne csak a szavak szintjén és ne csak bizonyos kérdésekben, amelyek éppen aktuálpolitikai szempontból fontosak a Fidesznek, hanem azokban az ügyekben, amelyeket a felszólalásom elején említettem, kezdeményezzük a csatlakozási szerződés érdemi módosítását.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Kétperces kör következik. Elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor kértem a kétperces reagálás lehetőségét, ma sokadszorra hangzott el az adócsökkentés költségvetése titulus, amivel kapcsolatban meg kell hogy jegyezzük, a jövő évi központi költségvetés bevételeinek egyharmada áfabefizetésekből ered, itt az európai uniós rekorder 27 százalékos áfára gondolunk, a többi, fogyasztáshoz kapcsolt adóval együtt pedig 4612 milliárd forintot tesz ki a fogyasztási típusú adók összege, ami 45 százalékát biztosítja a központi költségvetés bevételi várakozásainak.

Ha mindent összeadunk, az jön ki, hogy a törvényjavaslat szerint, tehát nem szerintem, hanem az önközpontú papírcsomagja szerint, az innen származó pénzügyi források jövőre összességükben 215 milliárd forinttal nőnek.

(20.30)

Tehát ennyivel több várakozása van bevételi szinten a kormányzatnak ezen adótípusokból. Ezt követően pedig az adócsökkentések költségvetésének nevezni azt, ami több száz milliárdos nagyságrenddel megfelel az előző éves bevételi várakozásokat, még az állítólagos könnyítések és engedmények dacára is, egészen elképesztő.

De hogy egy sokkal konkrétabb példát mondjak. Én nagyon támogatom a személyi jövedelemadó 1 százalékos csökkentését, nem vagyok ellendrukker, fontos lépésnek tartom, sőt azt mondom, hogy a nehéz helyzetben élő társadalmi csoportok számára sokkalta nagyobb engedményeket kellene adni. De hogy van az, hogy miközben önök kampányolnak egy 1 százalékos csökkentéssel, ezen költségvetés tervezete szerint a személyi jövedelemadóból származó összes bevétel mégis nő, 1640 milliárdról 1658 milliárdra? Érttem én, hogy vannak begyűrűző hatások, vannak különböző adóalapot érintő hatások, önök talán azt várják, hogy az öt év alatt teremtett 50-100 ezer versenyszférás munkahelyhez majd még csapódik pár, többen fizetnek esetleg adót, de

hogyan van az, hogy az önök látszólagos engedelménye dacára majdnem minden adótípus esetében növekszik a bevételi várakozásuk, tehát jobban terhelik a magyar embereket, mint korábban? Ez válaszáért kiált. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, két percben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A szociális ágazatban való béremelésre reagálnék, hogy ugyebár a szociális ágazatban béremelés 2008-ban történt utoljára, és lényegében a bérpótlék bevezetése azért történt, mert ebben a szférában dolgozóknak a létminimumot sem érte el a fizetése. De egyet tisztázni kell: a bérpótlék nem tartozik az alapfizetéshez, és végre el kellene már a kormánynak oda jutni, hogy az embereknek ezt a bérpótlékot beépítik az alapfizetésébe, mert ez lenne a legfontosabb. Mert ha végre valamikor sor kerülne a szociális ágazatban a rendes béremelésre, a bérpótlék nem fog beleszámítani az alapfizetés béremelésébe. Duplán lesznek becsapva ezek az emberek. És értem én, hogy 7,5 milliárd forint most majd be lesz tervezve a 15-höz képest, bár tegnap megint bejelentették, megint megígérték, hogy meglesz a jövő évi 15 milliárd forint, csak értsék meg, ebben az ágazatban az átlagkereset nettóban 71 ezer forint, míg máshol meg 155 ezer forint. Az sem sok átlagkeresetnek, de nézzük meg, ez ennek még a felét sem éri el!

Szóval lehet itt visszamutogatni az elmúlt nyolc évre, de maga Varga Mihály mondta, meg többször hallottuk a költségvetés vitájában is, hogy a gazdaság teljesen rendben van, itt minden rendben van, a fejlesztési államtitkár azt mondta, hogy először tegyünk le valamit az asztalra, tegyünk javaslatokat. Hát tesszük a javaslatot: úgy adjanak ebben az ágazatban fizetésemelést, hogy az ne bérpótlék legyen, hanem normális bérfelállítás legyen az ágazatnak. Én csak ennyit szeretnék kérni, államtitkár urak, hogy ezt verjék keresztül a kormánynon.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Előre bejelentett felszólalók következnek. Pószán László képviselő úr, Fidesz. Tessék, parancsoljon!

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden a felsőoktatás és a tudomány területének költségvetéséről szeretnék pár szót mondani.

A felsőoktatás egésze, ha megnézzük a számokat, akkor azt látjuk, mintegy 3,4 százalékos növekedést mutat. Összességében ez - kerekítve - 6,5 milliárdos többlet. Ezen belül természetesen nem egyforma arányban részesülnek az egyes területek. Ha a százalékos növekedéseket nézzük, akkor azt látjuk, amit egy jóval korábbi felszólalásában Szávay képviselő úr megjegyzett, hogy nem nagyon látja a határon túli összegeket, nos, a legnagyobb arányban szá-

zalékosan pontosan a határon túli felsőoktatási feladatok támogatása és a határon túli magyar felsőoktatási intézmények támogatása növekszik, az első esetben 14,2, a másik esetben 20 százalékos növekményről van szó.

Az állami felsőoktatás keretében, ami növekmény kimutatható az ez évi kerethez képest, az mintegy 789,1 millió forint. Ez nyilván összességében nem tűnik túl nagynak, ez az összeg egyébként egészen konkrétan arra vonatkozik, hogy a felsőoktatási intézmények által fenntartott köznevelési intézményekben köznevelési feladatokat finanszírozzanak, nyilván összekapcsolódik ez a pedagóguséletpálya bevezetésének költségeivel, a pedagógusminősítések forrásigényével és a gyermekétkeztetésre fordítható többlettel, hiszen jó néhány felsőoktatási intézmény fenntart gyakorló iskolákat, és ezen gyakorló iskoláknak a költségvetését a felsőoktatási büdzsén belül kell megtervezni.

A nem állami felsőoktatási intézményeknél is van ugyanilyen logikából következő növekmény. Ezek természetesen a vatikáni megállapodás szellemében és jogi előírásai alapján kerültek megállapításra.

A kiválósági támogatások viszont öröndetes növekményt mutatnak: 2015-ben, tehát ebben az esztendőben ez 9850 millió forint, a 2016. évre ez 12 044 millió forintba van belőve. Ez azt jelenti, hogy több mint 2 milliárd forinttal növekszik a felsőoktatási intézményeknek adható kiválósági támogatások aránya.

Ugyancsak jelentős összeggel nő a felsőoktatási vagyongazdálkodási feladatokra szánt keret. Ez több mint 5 milliárd forint. Még mielőtt nagyon megörülne annak, hogy ez milyen jó, azért jó, ha látjuk, hogy ez megint csak egy nagyon súlyos és keserű örökség felszámolásához kapcsolódik: a felsőoktatási ágazat legelőnytelenebb és a továbbiakban gyakorlatilag felsőoktatási célra nem vagy csak részben hasznosított PPP-konstrukció kiváltására szolgál. Ezeket az örökségeket még a 2010 előtti kormányok hagyták ránk.

A nemzetközi kétoldalú kapcsolatok, képzési programok támogatása tovább folytatódik, és itt is van egy 3,2 százalékos növekmény, ami, azt gondolom, hogy szerencsés és kellemesnek mondható.

Ha megnézzük a Magyar Tudományos Akadémia költségvetését, ott azt látjuk, hogy lényegében az ez évi számokkal találkozunk, illetve van egy tétel, ami első ránézésre komoly hiányként jelenik meg: mínusz 2,4 milliárd forintról van szó. Még mielőtt bárki is azt gondolná, hogy a Magyar Tudományos Akadémia teljes leépítése zajlana, jó, ha azt tudjuk, hogy egyszerűen arról van szó, hogy befejeződik az új Bölcsészettudományi Kutatóközpont építése, és ez a tétel korábban erre volt betervezve, mivel ez befejeződik, értelemszerűen a további költségvetésben ez nem szerepel.

A K+F, tehát a tudományos kutatásokra és fejlesztésekre fordítható keret, ami a Nemzeti Innovációs Hivatalhoz van betervezve, az elsőre egész imponálóan tűnik, itt viszont nehéz megmondani a konkrét arányokat, hiszen ebben a külföldi, tehát az

uniós pályázati elnyerhető források is szerepelnek. Ha ezeket összegszerűsíteni próbáljuk, akkor a következőt látjuk: a Nemzeti Kutatási és Fejlesztési Alap 2016. évi költségvetése hazai forrásokból közel 80 milliárd forint lehet, ez 78,9 milliárdos kiadási előirányzattal szerepel. A GINOP és a VEKOP, ami még ebben szerepel mint forrás, ez az uniós forrás, éves átlagban a GINOP esetében évi 105 milliárdos átlaggal tudunk kalkulálni, a VEKOP estében pedig évi 7 milliárdos átlaggal. Nyilvánvalóan ezeknek az előirányzatoknak mindig az a jellemzője és tulajdonsága, hogy ebből a szempontból ennyire egyértelműen nehéz őket belőni. Ettől függetlenül ezek biztatónak tűnnek, én sok sikert kívánok minden pályázónak, aki ezekre a forrásokra ráhajt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tudnak olyan számokat előhúzni évről évre itt a költségvetésben, ami előremutató és pozitív - ez a dolga a kormánynak -, és biztosan vannak is azért ilyenek. Elég furcsa lenne, ha a korábbi szocialista kormányzás után meg egy világgazdasági válság után ne tudnának olyan számokat előhúzni, ami előremutató lenne. Ugyanakkor, ahol biztosan nem változott érdemben a helyzet, az a vidék sorsa és a vidék megtartó képessége, én ezekről szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel.

Az ötödik költségvetési vitán vagyok, ha jól számolom, és mindegyik ilyen költségvetési vitában önök elmondják, hogy a következő év aztán most már tényleg az elrugaszkodás, a fejlődés és a hatalmas előrelépés éve lesz. Sajnos ezt minden évben meg tudják ismételni, hiszen a valóságban ezek nem történnek meg, legalábbis nagyon mérsékelten. És ahogy említettem, ez különösen, hatványozottan igaz a vidék helyzetére.

(20.40)

Most szándékosan nem csak az agráriumot említem vagy a mezőgazdaságot, hiszen itt egy alapvető különbség van az önök felfogása és a mi felfogásunk között. Hiszen amikor például az elmúlt hónapokban arról vitatkoztunk mezőgazdasági bizottsági ülésen, hogy legyenek már szívesek a saját stratégiájukat, a saját, korábban kormányülésen elfogadott és megvalósításra szánt stratégiájukat, a nemzeti vidékstratégiát idehozni a Ház elé, akkor önök azzal érveltek, hogy részben ezt azért nem szükséges a Ház elé hozni, mert minden megfelelő ütemben zajlik, és 2020-ra - ahogy vállalta is ez a stratégia - majd bizony megtörténnek azok a fejlesztések és előrelépések. Ehhez képest azonban mi egészen más állásponton vagyunk, és jó néhány ponton be tudtuk bizonyítani azt, hogy miért nincs igazuk, és a nemzeti vidékstratégiát miért szükséges újra előrángatni és idehozni.

Ezt most csak azért mondom el a költségvetés vitájában, mert olyan módosító indítványok sorozatát nyújtottuk be, és nyújtottam be én is, amelyek pont azt szolgálják, hogy az önök korábbi ígéreteit - 2010-et megelőző ígéreteit - be tudják tartani. Ilyen módon szerintem kifejezetten pozitívan kellene hogy álljanak ezekhez a módosító indítványokhoz, hiszen sok esetben nem is tettem semmi mást, mint megpróbáltam megvalósítani ezekkel a módosító indítványokkal a vidék alkotmányában leszögezett alapvetéseiket.

Amikor azt mondtam, hogy koncepcióbeli különbség van a kettőnk gondolkodásában ezen a téren, akkor arra gondoltam, hogy önöknek az agrárium azt a 15-20 ezer gazdálkodót vagy kft.-t jelenti, akiknek ma Magyarországon egészen jól megy, és örülök is, hogy jól megy, tevékenykedjenek továbbra is az ország és az ott dolgozók boldogulására, legyen ez így a továbbiakban is. A problémám azzal van, hogy ez vajmi kevéssé érinti azt a több mint 7 millió embert, aki mondjuk, szorosan vett értelemben a magyar vidéken él, és az ő életükre ez a 15-20 ezer jól menő gazdálkodó egyáltalán nincs kihatással, de legalábbis minimálisan.

Itt arra gondolok, hogy abba az állapotba szűkült be a magyar mezőgazdaság, amikor gyakorlatilag iparinyersanyag-termelésről beszélünk, és azoknak, akiknek ma már ezek a jól menő gazdaságaik megvannak, megfelelő birtokmérettel, megfelelő gépesítéssel, ők nem tudnak - nem akarnak, nem hajlandóak - megfelelő mennyiségben vidéken munkahelyet teremteni. És ezt természetesen nem legfőképpen az alaptervékenységre értem, hiszen abban korlátozottak a lehetőségek, de a feldolgozóipar, illetve minden arra épülő vidéki munkahely bizony nagyon-nagyon hiányzik. És ahogy említettem, ezekre vonatkozóan is nyújtottam be módosító indítványokat.

Szintén szerettem volna az Agrárgazdasági Kutatóintézetnek és a Nemzeti Agrárkutató és Innovációs Központnak is egy kis költségvetési bővülést, egy kis többletlehetőséget biztosítani, azt hiszem, hogy mind a két intézet nagyon jó munkát végez, és egy ilyen agrárközpontú... - vagy legalábbis reméljük, hogy abba az irányba indul el az ország, de egy ilyen adottságokkal megáldott országban mindenképpen szükség lenne mind a két intézménynek egy nagyobb fokú költségvetési támogatásra. Azok az anyagok, amelyeket ők kidolgoztak és eljuttat a Mezőgazdasági bizottság elé vagy más módon megismerhettem, mind azt bizonyítják, hogy megfelelő minőségű munka folyik ezekben az intézetekben. Jó lenne, ha komolyabban venné őket a kormányzat. Tudom én, hogy nyilvánvalóan ez költségvetési kérdés, hogy mennyit tudnak erre szánni, de mindenképpen úgy gondolom, hogy érdemes erre jobban odafigyelni.

A génmegőrzési intézményekről is minden évben szó esik itt, a Ház falai között. Olyan értékekkel rendelkezik a magyar állat- és növénynevelés... - rendelkezett a múltban is, de sajnos, sokan már kihalófélben vannak, illetve állami segítség, állami szerepvállalás nélkül egyszerűen nem tartha-

tóak fenn, hiszen jelen gazdasági körülmények között még nem találtuk meg annak a módját, hogy ezek tisztán piaci alapon fenntarthatóak legyenek. Panaszkodnak az ilyen génmegőrzéssel foglalkozó intézmények és magánszemélyek is, hogy bizony, az állami szerepvállalást komolyabban szükséges lenne, különben jó néhány fajta veszélybe kerülhet.

A hungarikumokról is hasonlóképpen gondolkodunk. Nagyon örültünk, hogy felállt a Hungarikum Bizottság és az egész intézményrendszer, ami lehetővé teszi ezt. Szeretnénk azt biztosítani ugyanakkor, hogy komolyabb forrásokkal és a munka egyrészt felgyorsuljon, profibbá váljon, és ki tudja olyan területekre is terjeszteni a hatáskörét, amire ma még nincsen módja.

A mezőgazdasági középfokú intézményeknél is javasoltam egy kisebb átcsoportosítást, hiszen sokan panaszkodnak arra vonatkozóan, hogy nincs meg minden tárgyi feltétel ahhoz, hogy minőségi mezőgazdasági oktatást tudjanak folytatni ezekben az intézményekben. Itt van talán a legnagyobb hiányossága a mezőgazdaságnak, hogy a középfokú utánpótlás mind mennyiségben, mind minőségben jócskán elmarad a kívánalmaktól. Úgy gondolom, hogy felsőfokú végzettségekkel még úgy-ahogy megfelelően állunk, de ezen a szinten tényleg erősítésre van szükség.

Egy nagyobb összegű átcsoportosítást is javasolunk minden évben a Nemzeti Földalapkezelőnél, ezt idén is megtettük. Itt természetesen nem arra gondolunk, hogy a jelenlegi NFA működésével egyetértünk, vagy azokkal az irányelvekkel, amit az NFA képvisel. Ahhoz, hogy ez az átcsoportosítás, amit javasolunk, valóban a magyar embereknek, Magyarországnak és a magyar jövőnek hasznára váljon, ahhoz természetesen egy komoly átalakítás mind személyi tekintetben, mind pedig birtokpolitikai tekintetben szükséges az NFA-nál, de mindenképpen megadnánk ezt a pénzüsszeget, ha kormányon lennénk, hiszen a Nemzeti Földalapkezelőnek kell biztosítania azt, hogy a mindenkori kormányok birtokpolitikája érvényesüljön.

Abban pedig csak reménykedni tudunk és a szavazók bölcsességére tudunk hagyatkozni, hogy ez a birtokpolitika nem fog úgy változni, ahogy önöknél szokott. Ha visszaemlékszünk, '98-2002 között még az volt a Fidesz-kormánynak a birtokpolitikája, hogy az államnál ne maradjon föld, és minél inkább próbáljuk meg ezt kiosztani. Ahhoz képest ebben az értelemben szerencsére változás történt, hiszen állami földet mostanában nem szoktak értékesíteni. Tehát ebben mindenképpen van előrelépés. Azt, hogy kinek adják oda, meg milyen feltételekkel, meg milyen átláthatatlan módon, azt a vitát most nem nyitnám meg, mert tényleg nem a költségvetéshez tartozik, és sokat vitatkoztunk már róla.

De visszatérve az eredeti gondolatra, remélem, hogy nem fognak majd újra 180 fokos fordulatot tenni, és mondjuk, a kormányzásuk vége felé, amikor érzik a végüket 2018 elején, nem fognak hirtelen megint teljesen ellenkezőképpen gondolkodni az állami földről, és nem kezdik el majd tömegesen értékesíteni azt.

A halgazdálkodás is egy olyan terület - áttérve a következő javaslatomra -, ami minden költségvetési vitában előkerül. Itt a mindenkori kormányok mulasztásáról kell szót ejtenem. Úgy gondolom, hogy a magyar halnak sokkal nagyobb szerepe kellene hogy legyen mind a nemzetgazdaságban, mind a hazai táplálkozásban. Sajnos, mi, magyar emberek az európai átlaghoz képest is jóval kevesebb halat fogyasztunk, miközben annak pozitív élettani hatásait jól ismerjük és talán elég sokat szóba is kerül még itt, a Ház falai között is. Ugyanakkor az, hogy a mai gödörből a magyar halgazdálkodás ki tudjon jönni és elfoglalja méltó helyét a magyar emberek táplálkozásában, ahhoz sokkal komolyabb kormányzati lépések szükségesek. Ezt indokolja többek között például az is, hogy a tengeri halnak az ára emelkedik, a minősége pedig zuhan, ilyen módon előbb-utóbb szélesebb társadalmi igény is kell hogy mutakozzon a hazai halak iránt.

A Kincsem nemzeti lovas programmal kapcsolatban is szeretnék néhány gondolatot ejteni. Ez a kormányának szintén egy komoly kudarca. Én 2010-ben még elhittem önöknek, hogy komolyan gondolkodják azt, hogy a magyar lovas ágazatot - és itt most beleértem tényleg a turizmust, az oktatást, a rekreációt, a tenyésztést, a versenyzést és mindent - komolyan fel akarják emelni és ezzel valamit kezdeni akarnak. Már csak azért is, mert önöknél köztudottan komoly lovas szakemberek és a lovas üzletben utazók jó pozíciókkal rendelkeznek, jó kapcsolatokkal rendelkeznek, de úgy tűnik, hogy ez csak arra volt elég, hogy egy szűk kör rendezhesse meg ezeket az államilag dotált nagy rendezvényeket, arra már kevésbé volt elég, hogy azok a nagy beruházások, amelyeket akkor ígértek, valóban megvalósuljanak.

Itt két beruházásról tudok, hogy talán valami mozgolódás van, de messze elmarad attól, amit a Kincsem nemzeti lovas programban vállaltak. Miközben állítólag lovas nemzet vagyunk, és büszkén valljuk ezt, büszkék vagyunk a lovas múltunkra, ahhoz képest ma nem tudom, van-e erről a kormányának statisztikája, hogy hány százaléka a magyar gyermekeknek, aki mondjuk, megtanul lovagolni. De biztos vagyok benne, hogy ha tudnánk növelni annak az esélyét, hogy egyáltalán egy általános iskolás vagy középiskolás találkozzon a lóval, legyen esélye kialakítani egy megfelelő kapcsolatot az állattal, biztos vagyok benne, hogy akkor egy nagyságrenddel már emelkedne a lovagolni tudók száma Magyarországon.

(20.50)

De időm lassan lejár, így csak tényleg érinteném, hogy a tanyafejlesztési programmal, a prémes állatokkal és az osztatlan közössel is kezdeni kellene már végre valamit. Arról megint lehetne talán egy órát is beszélgetnünk, hogy az osztatlan közös tulajdon megszüntetését már hány kormány, mikor és milyen körülmények között megígérte, ehhez képest semmi nem történt, illetve csak az a néhány minta-projekt zajlik, az országban azonban tovább gyűrűzik a probléma.

Csak érinteni tudtam a módosító indítványaimat. Remélem partnerek lesznek abban, hogy a magyar vidék előrelépjen, és támogatni fogják ezeket. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Nagy István államtitkár úr jelentkezett szólásra. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Valóban igaz az, hogy van közöttünk koncepcionális különbség, az viszont egyáltalán nem igaz, hogy a Fidesz-KDNP-nek csak 15-20 ezer jobban gazdálkodó vagy nagygazdálkodó gazda érdekképviselete a fontos. Azt hiszem, számos bizonyítékát adtuk annak, hogy mennyire elkötelezetten vagyunk a legkisebb termelők felé is, mennyire fontos az, hogy a vidéki élet megteremtéséhez, a vidéken való megmaradáshoz mennyire szükséges a föld, és hogy milyen támogatásokat próbálunk ehhez juttatni. Képviselőtársam ellenzékéből is érzékelheti, mekkora küzdelmet folytatunk azért, hogy a birtokstruktúra átalakulásra kerüljön Magyarországon. Mi mondtuk ki a 300 hektárt az egy magánszemélyre, mi mondtuk ki az 1200 hektárt, illetve az állattenyésztő telepekkel rendelkezőknek az 1800 hektár korlátozását. Mi vezettük be az 1200 hektár fölötti degressziót és a támogatások teljes elvonását.

Jelzem önnek, hogy a vidékfejlesztési program pályázatait szintén hasonló alapelvek szerint fognak felépíteni. Tehát ott is a támogatási prioritás az általunk meghatározott 80:20, ezt tartjuk kívánatosnak, 80 százalékban a kisüzemek, 20 százalékban pedig a nagyobb gazdaságok működését ebben az országban. De most is szeretném elmondani, hogy a két gazdaságot, a két birtokméretet nem szabad egymással szembefordítani. Véleményem szerint az a helyes eljárás, ha egymás mellett, egymás tevékenységét kiegészítve tudjuk tenni. Agrárértelmiségi ön is, így tudja nagyon jól, hogy a nagygazdaságok műszaki fejlettségére, beruházásaira szüksége van az országnak a versenyképesség eléréséhez, az ott folyó kutatások, kísérletek, K+F beruházások nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy a magyar mezőgazdaság legszélesebb köre is előre tudjon menni. Az ott létrejövő gazdasági eredmények húzzák magukkal a többi gazdaságot is. Az elkövetkező időben kiszélesedő integrációs termelés helyesen fogja elosztani a szerepeket, és a nagygazdaságok mint integrátorok, az újraéledő, újrakezdő kisvállalkozások pedig integrálva ebbe a termelési rendszerbe, a maguk munkaerőjét, szaktudását beleadva tudják majd húzni a magyar mezőgazdaságot.

Ezért az, hogy csak az iparinyersanyag-előállítás van preferálva, már csak azért sem lehet annyira hangsúlyos, mert Magyarország méreténél fogva egyáltalán nemcsak az iparinyersanyag-előállításra van predestinálva - ezt jelezzük is majd a vidékfejlesztési pályázatokban, a vidékfejlesztési programban -, hanem pontosan azokat az induló feldolgozó-

ipari beruházásokat, kertészeti, gyümölcsstermesztési, ültetvény-létrehozási és korszerűsítési támogatásokat tartalmazza, amelyeket megint csak a kisvállalkozások számára írunk elő és teszünk lehetővé. S természetesen vidéken minden egyes munkahelyre úgy kell vigyáznunk, mint egy kincsré. Nem véletlenül van a munkahelyvédelmi akciótérvezetve a mezőgazdaságra is. Ez 30-35 ezer ember stabilitását jelenti a mezőgazdasági munkahelyeken. Azt hiszem, az egy óriási eredmény, amit sikerült itt a munkahelyek megőrzése terén tenni.

Igaza van, az *acquis* munkája elismerésre méltó, és mint egy vezérfonal, úgy egészíti ki a Földművelésügyi Minisztérium szakmai munkáját. Mindazok a kutatások és vizsgálatok, amiket megrendelünk onnan, a helyes szakmai döntések meghozatalában mindnyájunknak segítenek. Jelezni szeretném önnek, hogy amikor a költségvetést terveztük, az *acquis* vezetőivel természetesen tárgyalások folytak arról, hogy a munkájukhoz mekkora nagyságrendű támogatás szükséges.

A génmegőrzési intézetek szükségessége és ott az állami szerepvállalás. Szeretném ajánlani képviselőtársamnak, hogy jöjjön ki Gödöllőre, nézze meg, hogy mekkora felújítások és milyen munka folyik ott, hogyan újul meg egyik épület a másik után, hogyan terjed át a kutatás egyik épületből a másikba, egyik ágazatról a másikra, hogy milyen tervek vannak ott. A génmegőrzési programban, az őshonos állatok vonatkozásában, a méhészet vonalában olyan világszínvonalú kutatómunka folyik ott, amire méltán lehetnek büszkéek, és nagyon remélem, hogy nagyon sok eredményről is be tudnak majd számolni. Pontosan a génmegőrzésnek köszönhetjük most azt a kis-kaput, amin az új fehérjeprogramba be tudunk menni, hiszen több mint száz olyan növényünk van, amit a takarmányozásban szójaalternatívaként majd ki tudunk váltani. Most veszik elő azokat az őshonos növényeket, amelyeket őriznek ezekben a bankokban, most történik az elszaporításuk, és folynak azok a kísérletek, hogy hogyan, milyen százalékban, milyen arányban lehet belőlük olyan új fehérjetakarmányt előállítani, amivel tudjuk majd a genetikailag módosított takarmányt biztosítani.

A középfokú utánpótlás szükségessége óriási kérdés jelen pillanatban a magyar mezőgazdaságban. Bármerre megyek, bármelyik gazdával beszélek, mindenütt a „jó napot kívánok, hogy van” után az a kérdés következik, hogy nincs tanuló, akit tudna foglalkoztatni, nincs szakképzett munkás, akit föl tudna venni. Az az igazság, képviselőtársam, hogy erről tényleg komolyan kell beszélnünk, s nemcsak magunk között, hanem az emberekkel, a lakossággal, a fiatalokkal. Meg kell győzni őket arról, hogy sertés-tenyésztő szakmunkásnak lenni ma Magyarországon jó döntés, 300 ezer forintot lehet keresni vele egy hónap alatt. Ezt teljesen komolyan mondom. De el kell fogadtatni a fiatalokkal azt, hogy ez egy jó döntés lehet, és nem hibás választás az, ha valaki állattenyésztőnek megy. Át kell vinnünk a közgondolkodásba azt a gondolatot, hogy biztos megélhetést, hosszú távú munkát és stabilitást jelent, ha vidéken,

vidéki iskolában, ott a környezetében lévő munkahelyen talál majd megélhetést magának. Ebben még nagyon sok közgondolkodásbeli feladatunk van.

A magyar hal szerepe. Azt kell mondjam, hogy bármikor külföldi delegáció érkezik a minisztériumba, az egyik tárgyalási pont az, hogy a kutatóintézetünk munkatársait kéri, hogy küldjük ki hozzájuk az édesvízi halászzattal kapcsolatosan. Olyan tudományos eredményeink vannak, olyan nemzetközi presztízse van a magyar édesvízi haltenyésztésnek, hogy Kínától Indián át Afganisztánig mindenki őket keresi, mert olyan eredmények vannak. Ezt az eredményt, ezt a tudást kell végre átfordítani a gyakorlatba is, hogy Magyarországon is tudjuk ezt használni.

A Kincsem-programmal kapcsolatosan csak annyit szeretnék elmondani, hogy az idén egy szilvásváradai nagyberuházás indul, amihez az erőforrás biztosított, és ott rövidesen egy olyan mintaprogram készülhet el, amely minden lovas ember és lovat szerető ember szívét bizsergetheti majd.

Az osztatlan közös tulajdon megszüntetésével kapcsolatban ismét egy jó hírem van. Az a program, amely Vas megyében lezárult, most elindult, a gazdák már májusban megkapták a levelet, minden megyében egy-egy járás lett kijelölve, és június-júliusban történik a második járás kijelölése. Az a célunk, hogy a 2018-as ciklus végére elmondhassuk, hogy ezt a problémát megszüntettük. Innen is csak arra tudom a gazdák figyelmét felhívni, ha azt akarják, hogy ez a program gyorsan és biztosan megvalósuljon, és ez a beruházást, fejlődést gátló probléma megszűnjön, akkor törekedjenek a teljes körű egyezségekre. Sokkal jobb, ha ők egy asztalnál megegyeznek egymással, mert évekig, évtizedekig még a gyerekeik is ott fognak egymás mellett gazdálkodni. Egy teljes körű egyezséggel pillanatok alatt, teljesen ingyen, díjmentesen még azok számára is tudjuk biztosítani a közös osztatlanból való kimenekülést, aki anno nem jelentkezett be ebbe a programba. Én innen is azt ajánlom mindegyikük számára, hogy jelentkezzenek és egyezzenek meg teljes körű egyezséggel, akkor 2018 végére tényleg teljesen készen vagyunk. Az idén is a költségvetésbe a tavalyról megmaradt 5 milliárd forint mellett még 2,5 milliárd van, tehát 7,5 milliárd forinttal indulunk neki 2016-ban - de már 2015-ben is - annak, hogy ezt a programot megvalósítsuk. Kérem, hogy támogasson majd ebben. Köszönöm szépen.

(21.00)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces kör következne, de nemhogy kör nem következik, hanem egy felszólalás sem következik, minthogy erre nem jelentkeztek. Ez nem biztatás, csak egyszerűen a tények leszögezése.

Így aztán előre bejelentett felszólalóként Vécsey László képviselő úr szólhat, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Felszólalásomban a

2016-os költségvetés önkormányzati fejezetéről, az önkormányzati finanszírozásról szeretném néhány gondolatomat megosztani önökkel.

Még mielőtt a 2016-os költségvetés-tervezet számomra fontos konkrét számaira rátérnék, engedjék meg, hogy alapozásként két, szerintem nagyon fontos momentumot, mozzanatot megemlítsék. Az egyik, amit jó lenne leszögezni: az önkormányzati rendszer átalakítását, mint általában a nagy rendszerek átalakítását, nagyon komoly támadások érték, és ezek a támadások az önkormányzati rendszer átalakításának egészére vonatkoztak, egészét érték, nemcsak belföldön, hanem külföldön is. Éppen ezért nem árt, ha a 2016-os költségvetés kapcsán is megemlítjük, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény, tehát az átalakulást levezénylő törvény - összességében az önkormányzati vagyon, a tulajdonosi jogok gyakorlása, az önálló helyi adó kivetésének és beszedésének joga, a vállalkozási tevékenység folytatása, illetve a költségvetési és gazdálkodási szabályok tekintetében - megfelel az önkormányzatok európai chartájában foglalt alapelveknek, megfelel a gazdálkodási és keretrendszerét illetően is.

Ennek a törvénynek, mint tudjuk - és most már a törvény működésének harmadik éve igazolja -, célja volt, fontos célja volt, hogy stabil, kiszámítható és biztos gazdasági háttérük legyen az önkormányzatoknak; célja volt a törvénynek, hogy ne teremtődjön újra a hiány, megteremtődjön a hiány nélküli működés, a hiány nélküli gazdálkodás feltételei megteremtődjenek, hiszen erre lehet alapozni hatékony helyi igazgatási és színvonalas közszolgáltatási tevékenységet.

A másik alapozó, nyilván idekívánkozó fontos momentum az adóssághozzájárulásra vonatkozik. Ha visszaemlékszünk rá - és ebben a Házban szerintem mindenki képes visszaemlékezni rá -, az önkormányzatokkal nagyjából 2002-től egészen 2010-ig valami olyasmi történt, kísértetiesen hasonló történt, mint ami a magyar családok jelentős részével: a továbblépéshez, a fejlődéshez egyszerűen belekényszerültek a hitelfelvételbe, és ezeknek a hiteleknek a nagy része devizaalapú hitel volt, köszönhetően annak, hogy a forinthitel felvételét - ahogyan a családok esetében is - a kormányok, a 2002 és 2010 között regnáló kormányok ellehetetlenítették.

2010-re az önkormányzatok adósságállománya mintegy meghúszszorozódott, nagyon komoly összegű, több mint 1300 milliárd forintos adósságot görgettek maguk előtt már az önkormányzatok. A kormánynak ez az egyszeri döntése, a törvényhozásnak ez az egyszeri döntése, hogy az adóssághozzájárulást végrehajtotta - ezt el kell mondjuk, és ezt büszkén vállalhatja a kormány és a kormányzó koalíció is -, olyan lépés volt, amit az elmúlt 25 évben, az önkormányzatiság egész története alatt egyetlen kormányzat sem, egyetlenegy törvényhozás sem tett meg mind nagyságrendjét, volumenét tekintve, mind a gazdálkodás szempontjából a jelentőségét tekintve, tehát egy rendkívül fontos és nagy ívű döntés volt.

Ellenzői máig mondják - önkormányzati szinten is egyébként -, hogy ez egyszeri döntés volt, és ennek

a hatása már úgymond elkopott. Azt szeretem a legjobban, amikor bizonyos szereplők részéről ezt halom, hogy elkopott. Azt azért tudni kell, hogy az adósságkonszolidáció idején az önkormányzatok nagy része nem volt úgymond a fizetéseképtelenség szélén, tehát betervezett, 10-15-20, olykor 25 éves hitelek futottak az önkormányzatoknál, és ezeknek bizony az adósságkezelését be kellett tervezni, tehát előre az önkormányzatok büdzséjében ezek az adósságkonszolidációra szánt összegek 10-15-20 évre benne voltak.

Na most, ezek az adósságkonszolidációval fel szabadultak. Ezért tartom fontosnak megemlíteni, hogy akkor, amikor az idei évi költségvetésben és az elkövetkező évek költségvetésében az önkormányzatok finanszírozásáról beszélünk, akkor bizony figyelembe kell venni ezt az egyszeri döntést, aminek évtizedekre is kiható pozitív hatása van az önkormányzatok gazdálkodására, már amennyiben természetesen élni tudnak ezzel.

Engedjék meg, hogy most rátérjek néhány olyan konkrét számra és momentumra, amelyek jellemzik ezt a 2016-os költségvetés-tervezetet. Az első mindjárt éppen az önkormányzatokkal és az adósságkonszolidációval kapcsolatos: 12,5 milliárd forintos forrást biztosít az adósságkonszolidációban részt nem vett települési önkormányzatok fejlesztéseinek támogatására ez a jelenlegi költségvetés-tervezet. E keretösszegből az érintett településeken út-, járda-építések, egyéb infrastrukturális beruházások, vízrendezési és csapadékvíz-elvezetési rendszerrel kapcsolatos beruházások, munkahelyteremtést szolgáló fejlesztések valósulhatnak meg, és minden egyéb természetesen, amit az önkormányzatok a fejlesztési programjukban fontosnak tartanak.

Továbbá az előző évhez hasonlóan, tehát a 2015-öshöz hasonlóan, 5,4 milliárd forintos keretösszeg szolgálja a kis összegű fejlesztések, felújítások támogatását. Ezen belül fontos változás, hogy a korábbi években a fővárosi, kerületi önkormányzatokat külön jogcímen megillető másfél milliárd forintos, a belterületi utak szilárd burkolattal való ellátását szolgáló előirányzat beépült a belterületi utak, járdák, hidak felújítása jogcímebe. Ez azt jelenti, hogy a többi településhez hasonlóan a kerületi önkormányzatok is pályázat útján juthatnak forráshoz a fejlesztésekhez.

További említésre méltó fejlemény, hogy a költségvetés a 2016. évben is biztosítja a felhalmozási célú támogatások között a közművelődési, érdekelt-ségnövelő támogatást, a muzeális intézmények szakmai támogatását, amely a közművelődési infrastruktúra technikai, műszaki fejlesztéséhez, valamint a múzeumok, muzeális intézmények szakmai fejlesztéséhez járul hozzá.

Az önkormányzatok finanszírozási rendszerében a 2016. évben is indokolt a kiegyenlítő rendszer fenntartása, ez a finomhangolás keretében, azt gondolom, nem szorul különösebb magyarázatra. Ennek megfelelően az önkormányzatok iparűzési adóalapból számított bevétele 2016-ban is csökkenti az általános támogatások összegét a 2015. évi elvek és mér-

tékek változatlanul hagyása mellett. A beszámítás mellett az alacsony gazdasági potenciállal rendelkező települések továbbra is számíthatnak azonban a 2015-től bevezetett pozitív kiegyenlítésre. Az alacsony helyi adóbevéttel rendelkező települések - ez a 8500 forint/fő alatti adóbevéttel rendelkező települések köre - a beszámításban érintett támogatások összegére vetített, meghatározott százaléku kiegészítő támogatásban részesülnek alapfeladataik ellátása érdekében.

A helyi önkormányzati finanszírozás 2016-ban - nyilvánvalóan a 2015-ös tapasztalatokat is figyelembe véve - finomításra kerül, lépés történik a feladatfinanszírozás célszerűbb, okszerűbb biztosítása érdekében. Úgy gondolom, ennek alapvető nyertesei lehetnek bizonyos értelemben a kistelepülések, illetve azok a települések, amelyek kevésbé jelentős helyiadó-bevétellel rendelkeznek.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem szerint az önkormányzatok fontos feladata a kulturális feladatok ellátása, a kulturális javak kínálatának javítása. E tekintetben a megyei hatókörű városi múzeumok feladatellátása, illetve a települési önkormányzatok muzeális intézményi feladatainak támogatása, végezetül pedig a megyei könyvtárak kistelepülési könyvtári szolgáltatásainak finanszírozása egyaránt javul.

(21.10)

Azt gondolom, hogy ez az elmúlt időszak törvényalkotási folyamatának pozitív eleme, biztosabbá válik ezzel a megyei hatókörű városi múzeumok, illetve a megyei feladatokat ellátó könyvtárak finanszírozási helyzete.

Véleményem szerint említésre méltó, említésre érdemes továbbá az is, hogy 2016-ban a muzeális intézményt támogató települések is részesülhetnek támogatásban. A kulturális javak védelmére, a muzeális intézményekre, a közművelődési és nyilvános könyvtári ellátásra, a jogszabályi környezet és az ellátandó feladatok változatlanúságára tekintettel a 2015. évvel azonos összeg, 19,4 milliárd forint fordítható. Említésre méltó továbbá, hogy a már ismert adatok alapján 2016-tól a kiemelt minőségű színházművészeti, táncművészeti és zeneművészeti szervezetek köre bővülni fog, e szervezetek működésének és művészeti tevékenységének biztosítása érdekében 250 millió forinttal magasabb összeg fordítható a feladat ellátására. Így az érintett települési önkormányzatokat összességében mintegy 11,6 milliárd forint illeti meg e célra 2016-ban.

Végezetül megemlíteném az önkormányzatok egyéb kiegészítő támogatásait, amely fejezet a 2016. évben a korábbi célcsoportoknak megfelelő előirányzatokra tagozódik. Külön jogcímen jelenik meg az önkormányzatok rendkívüli támogatása. Az egyedi önkormányzati támogatások jogcímen belül kapnak helyet a egyes települési önkormányzatok beruházásaihoz és egyedi működési kiadásaihoz nyújtott központi költségvetési támogatások. Az önkormányzatoknak a korábbi években megszokott módon és összegben áll rendelkezésükre immár külön jogcí-

men az előre nem látott, váratlan helyzetek kezelésére és védekezésre szolgáló vis maior keret, vis maior támogatás is.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében meggyőződésem, hogy a 2016. évi költségvetés a 2015-öshöz képest pozitív irányú, további pozitív irányú elmozdulást jelent az önkormányzati feladatfinanszírozásban. A kormány elvi alapállása, hogy nem teherként, hanem erőforrásként gondol a kultúrára, e vonatkozásban a költségvetés, a költségvetés ezen fejezete is ékes bizonyítékkal szolgál. Nyugodt lélekkel állíthatjuk tehát, hogy a 2016-os költségvetési törvényjavaslat már csak az előbbieken általam felsorolt pozitív tartalmi és szemléleti elemei alapján is önkormányzati szempontból határozottan támogatható.

Erre a támogatásra kérem a tisztelt Házat, és a késői órán figyelmükkel megtisztelő képviselőtársaimnak köszönöm figyelmét. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Két percre nem kért senki sem szót, elfogytak az előre bejelentett felszólalók. Most normál szót kérő képviselők következnek, ezek sorában Józsa István képviselő úr, MSZP, következik. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szinte megható volt hallani expolgármester úr, Vécsey László képviselő úr szavait, mintha nem tudná, hogy hogyan állnak az önkormányzatok. Nem hiszem tehát, hogy könnyű szívvel hagyta volna ott Szada polgármesteri székét, hogyha olyan rendben lenne az önkormányzatok hatásköre. Ahogy mondta szépen: a nagy rendszer átalakításából az jött ki, hogy az önkormányzatok egész kicsik lettek hatáskör és pénz dolgában egyaránt, de ezt csak a meghatottság mondatja velem, olyan szépen tetszett volt mondani.

Amit viszont teljes súllyal akarok itt kifejtetni, az az, hogy jól fogták meg az elejét, hogy kiszámíthatóságot kellene szolgálnia a költségvetésnek, viszont azért van ennek súlyos hibája, ami miatt ez a költségvetés már a betérjesztésének a körülményeit tekintve sem szolgálja a kiszámíthatóságot. Az Állami Számvevőszék elnöke is ismertette, a Költségvetési Tanács elnöke is felhívta rá a figyelmet, hogy törvénybe ütközik ez az előterjesztés, pont az önök törvényébe, az úgynevezett adósságképletről vagy adósságpályáról hozott korábbi törvényükbe, amely 2015. január 1-jével lépett életbe, tehát jelen állás szerint hatályos, önök mégis betérjesztették ezt a költségvetést úgy, hogy az nem felel meg ennek a törvényi előírásnak.

Érdekes megoldási mód, hogy miután a Költségvetési Tanács erre felhívta az önök figyelmét, hogy van itt egy apró kis ellentmondás a törvényi előírások és a betérjesztett költségvetés között, gyorsan írtak vagy kilátásba helyeztek egy előterjesztést, amellyel eltörlik ezt a törvényi kötelezettséget az adósságpálya kiszámíthatóságára. Nem hiszem, hogy

itt, a törvényalkotás házában ezt az álláspontot hitelesen meg lehet védeni, tehát önök, amikor ezt teszik, hiteltelenek, nem szolgálják azt a célt, amit szavakban kitűztek, hogy ez az előrehozott költségvetés a kiszámíthatóságot növelje.

Ez a törvényi ellentmondás szakemberek számára - lehet, hogy a sajtó számára önök ezt negligálni tudják, hogy majd módosítjuk, mert annyi minden törvényt módosítottak már, ugyanakkor a szakemberek számára - ez egy súlyos fiaskó. Önök azt várták, hogy a Fitch Ratings majd egy jó minősítést ad, azok tudtak erről a bizonyos adósságpálya-képlet problémáról, megvárták, hogy mi történik, és aztán nem minősítették fel, csak a kilátást javították egy picit. Én úgy gondolom, hogy ilyen fiaskót nem lenne szabad felvállalnia egy kormányzati többségnek, amikor egyébként azt mondják, hogy a makrogazdasági mutatók jól alakulnak. Na de mihez képest alakulnak jól?

Önök azt állítják be, hogy a 2010-es bázishoz képest milyen jó a helyzet, én meg azt mondom, hogy vegyék már figyelembe, hogy 2010 után a Matolcsy-csomagok keretében önök három Bokros-csomagnak megfelelő megszorítást hajtottak végre. A Bokros-csomagban szerepelt a nemzeti fizetőeszköz, a forintnak egy 9 százalékos leértékelése. Számolják már meg, hogy a kormányváltáskor olyan 260 forint körül volt az euró, most pedig 300 forint körül van! Akkor ha nem is adminisztratív módon, de az önök gazdaságpolitikája, tudatos gazdaságpolitikája mennyivel értékelte le a magyar fizetőeszközt? Legalább 15 százalékkal. Vagy nézzük a nagy elosztórendszerek területét! Az egészségügyből háromszor 300 milliárdot vontak ki három éven keresztül, és ott hagyták, azon a padlószinten ott hagyták az egészségügyi finanszírozását. Vagy az oktatásnak a finanszírozása: csak a felsőoktatásból a korábbi, kereken mondjuk, 180 milliárdos költségvetési támogatást egyetlen év leforgása alatt visszavették 120 milliárdra, tehát egyharmadával csökkentették, tehát a mai érték, a 120 milliárdnak a felével, és azt is ott felejtették.

Szóval, hogy ehhez képest valami ilyen kis morzsákat most visszaadogatnak, én nem hiszem, hogy erre olyan nagyon büszkének kellene lenni, tehát az a hihetetlen elégedetlenség, ami a különböző szakmai területeken megnyilvánul, gondoljunk akár csak az oktatási területnek a bérezésére, hogy a nem pedagógusokat teljesen kifelejtették mindenféle bérfejlesztésből, a szociális dolgozókat kihagyták a bérfejlesztésből, más területeknek csak ígérgetik bizonyos életpályamodellek keretében a későbbi, kilátásba helyezett bérfejlesztést, ehelyett mi szocialisták azt mondjuk, hogy ha tényleg jobban teljesít a gazdaság, akkor valódi béremelésekre van szükség. Lépjenek meg, legyenek szívesek, a valódi béremeléseket!

A másik, szintén az adósságpályához, hogy rendkívül pozitívan állítják be az adósság alakulását. Hadd mondjam el, hogy a kormányváltáskor forintban számolva 20 000 milliárd forint alatt volt az államadósság, jelen állás szerint pedig 25 000 milliárd forint fölött van! Tehát nominálisan van egy 5000 milliárd forintos növekmény, úgy, hogy a

magánnyugdíjpénztárak 3000 milliárd forintos megtakarítását eltüntették, egy részét állítólag adósságtörlesztésre használták fel, de mindenesetre a nemzet tartalékvagyonából ez a 3000 milliárd hiányzik. Tehát hogyha ezt a 3000 milliárdot hozzáadjuk az 5000 milliárdos nominális növekményhez, akkor az egy 8000 milliárdos veszteség, ami ráakódik a 2010-ben önök által megörökölt 20 000 milliárdra.

(21.20)

Tessék már kiszámolni: ez 40 százalékos növekménye nominálisan az adósságnak. Ez azért olyan nagyon nem látszik az országon! Jó, az önkormányzati adósságokat visszafizették, na de ezt az önök fideszes polgármestereivel vetették fel! 2007-ben közszájon forgott, hogy kötvényt bocsássatok ki, vegyetek fel hitelt. Nem véletlenül szaladt fel bizonyos nagyvárosok, sőt kisebb települések adósságalománya is. Úgyhogy a kiszámíthatósághoz az őszinte beszéd is hozzátartozik, kedves képviselőtársaim.

Én egy ellentmondásra, ami törvényi ellentmondás, rávilágítottam, és egy másikra, amit mellébeszélnek az államadósság alakulásával, szintén. Azt hiszem, hogy mindezek következménye, hogy van némi növekmény, elsősorban 2014-ben az uniós pénzek nagyarányú felhasználása következtében egy picit mozdult a beruházás, kicsit mozdult a felhasználás, de ez azért egy-két évre korlátozódó hatás. Tehát ami növekedés van, az rendkívül szerény. Hadd említsem meg, hogy a Bokros-csomogat követően 4 százalék fölötti növekedést produkált Magyarország, és ez még az első Orbán-kormány idején is kitartott, amíg bele nem nyúltak.

A másik terület, amiről szeretnék szólni, ez is a pénzügyi élet nagyon súlyos ellentmondása, és a kkv-kat hátrányosan érinti. Ez a banki finanszírozás. Kétségtelen, hogy a Nemzeti Bank élénkítési programja jó hatású volt, de garanciavállalással segíteni kellene a kkv-kat, hogy az utófinanszírozás keretében megvalósuló uniós támogatásokat érdemben fel tudják használni. Jelenleg erre nincs lehetőség.

Az innováció területén szeretném szorgalmazni a szabadalmak támogatásának felfuttatását. Ennek az ellenkezőjét tapasztaljuk. Szintén az innovációhoz kapcsolódik, hogy termékdíjat vetettek ki az innovatív termékekre is, például a napelemgyártásra. Ez rendkívül kontraproduktív, és miközben adócsökkentésről beszélnek, az ilyen pici, és az elmúlt öt évben az adócentralizáció elérte a közel 50 százalékot. Ez viszont az Unió területén is az egyik legmagasabb.

Tehát én csak azt mondanám, hogy ezekre az ellentmondásokra figyeljenek, szorítsák a kormányukat arra, hogy ezeket korrigálja. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Boldog István képviselő úr, a Fidesz képviselője jön. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Természetesen Józsa képviselő úrral

nem egyetértve, igenis jelentős az az adócsökkentés, ami a családoknál marad az új költségvetésben. Azt gondolom, csak ami az 1 százalék, a 16-ról 15 százalékra csökkentett személyi jövedelemadó 120 milliárdját illeti, már meg fog jelenni akár a kiskereskedelemben is, biztos vagyok benne. Ez fontos, hiszen ez is növeli a gazdaságot.

Én azért még visszatérnék erre a közmunkára, mert úgy látom, hogy egyes emberek lenézik a mások munkáját, vagy én nem is tudom, hogy hogyan gondolják ezt. Sajnos Heringes képviselőtársnőm element, pedig megkérdeztem volna, hogy sorolja már fel nekem azokat a munkákat, amelyek nem értéktelmentők, mert én ilyet még nem láttam. Az én hitvallásom szerint az az ember, aki reggel felkel és elmegy dolgozni, mindenki azért kel fel és azért megy el, hogy értéket teremtsen, kezdve attól, aki mondjuk, a parkban közmunkásként gereblyézik, a kőművesen át az országgyűlési képviselőig. Azt gondolom, mindnyájan azért kelünk fel, mi, akik dolgozni járunk, mert értéket szeretnénk teremteni. De szeretettel várom és figyelemmel nézem, hogy a szocialista képviselőtársaim mit fognak mondani, hogy melyek a nem értéktelmentő munkák, mert még egyszer mondom, hogy én ilyet nem tudok, de biztosan önök szerint van ilyen. Utána azt megvitathatjuk, hogy melyek ezek.

Lukács képviselő úrnak szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy ha már rám hivatkozik, akkor legalább azt mondja, amit mondtam. Én ugyanis azt mondtam, hogy a költségvetésért mi tartozunk felelősséggel. Én nem azt mondtam, hogy önök nem használható, jó vagy akár felelősségteljes gondolatokat mondanak, hanem olyanokat, amelyek ezt a költségvetést, ennek a költségvetésnek a kereteit, amelylyel akár csak a 3 százalék alatti hiányt, a 2 százalékos hiányt, amit betervezünk, tartani tudjuk, azok nem biztos, hogy beleférnek. Ezt majd meg fogja vizsgálni a kormány és a frakciónk, hogy azon javaslatok közül melyik az, amelyik belefér. Nem azt mondtam, hogy nem értékesek. Biztos, hogy nagyon értékesek, csak nem biztos, hogy a jelen költségvetés kereteibe beleférnek. Azért, hogy amit beleteszünk egy költségvetésbe, az működőképes legyen és működjön az ország, és tartsuk a kereteket, azért viszont igenis a kormány és a kormányhoz tartozó frakciók a felelősek. Azt tudom mondani, hogy azt gondolom, nem tündérialmaink vannak. A valóságról beszélünk. Valóság akár az adócsökkentés, valóság az, hogy nő a kiskereskedelmi forgalom, valóság az, hogy nő a GDP, fejlődik az ország. Ez mind valóság.

Az M4-re muszáj visszatérjek, mert nem is értem, hogy az M4-gyel mi a probléma, miért gond az egyes képviselőtársaimnak, hogyha az M4-et mi be akarjuk fejezni. Az egy nagy dolog... *(Dr. Józsa István: Leállítás!)* A leállítás azért történt, amit már sokszor elmondtunk, de úgy látszik, nem hallják, az Unió csak hitegetett bennünket két évig. Igaz, hogy ez az az Unió, amely leírta, hogy ennek az útnak a forgalma nem indokolja azt, hogy gyorsforgalmi út legyen. Üdvözlöm az Unió tisztelt szakembereit innen a parlamentből is. Egyszer majd közlekedjenek

már a 4-es úton, úgy, ahogy én teszem nap mint nap, és akkor talán majd ők is felfogják, hogy igenis indokolt, hogy ez gyorsforgalmi legyen, és talán megváltoztatják a véleményüket, és mégis biztosítanak rá pénzt. De ha nem biztosítanak, akkor az adófizetők pénzéből, magyar költségvetési forrásokból be fogjuk fejezni ezt az utat. Bízom benne, hogy Budapestről az országhatárig meg fog épülni ez az út. Mégis már többet tettünk egyébként Szolnok megyéért vagy az országnak azért a részéért, mint amit a szocialista kormányok. A szocialista kormányok alatt egyetlen méter gyorsforgalmi út nem épült Szolnok megye irányába vagy Szolnok megyében. *(Dr. Józsa István: 800 kilométer!)* Mi meg, ha csak megnézem a költségvetést, akkor az M44-et megépítjük a megye déli részén, és itt a megye középső részén pedig reményeim szerint meg fog épülni az M4-es út. Bízom benne, hogy a továbbépítés hamarosan folytatódik.

Bana képviselő úr pedig állandóan számon kéri rajtunk a kkv-k támogatását. Egyet nem értek. Amikor a vasárnapi boltbezárások kapcsán elmondtam többször is, hogy ezzel a magyar kisvállalkozásokat, közepes vállalkozásokat kívánjuk támogatni, önök hevesen tiltakoztak, és azt mondták, hogy nem, vasárnap nyitva kell lenni a boltoknak. Akkor is elmondtam, hogy azért csináljuk, hogy támogassuk a kis boltokat, a kiskereskedőket, a magánszektort. Ehhez képest önök tiltakoztak. Most kijönnek az adatok, látszik, hogy ezeknek az üzleteknek a bevétele lényegesen növekedett. Nem értem, hogy akkor most szeretnék támogatni a kkv-kat vagy nem, mert akkor támogatni kellett volna a vasárnapi boltbezárást, hiszen ez is rengeteg kis és közepes kereskedőcetet támogatott.

Kár, hogy elment Z. Kárpát Dániel képviselőtársam, mert a több adóbevételről érdeklődött. Hát, nem akarom bántani, de ha egyszer követelik azt, hogy nőjön a foglalkoztatás, és mi el is mondjuk, hogy nőni fog a foglalkoztatás, és egyébként több ember dolgozik, akkor az teljesen nyilvánvaló, hogy a személyi jövedelemadó-bevétel is nőni fog, mert ha több ember dolgozik, akkor több ember fizet személyi jövedelemadót, még 15 százalékkal számolva is, ha úgy nézzük. Az meg, hogy a fogyasztási adóbevételek nőnek, teljesen természetes. Hónapok óta nő a fogyasztás az országban. Nem is kismértékben nő a kereskedelmi fogyasztás, innentől kezdve teljesen nyilvánvaló, hogy a kormány jól tervezett ezzel, és nő a fogyasztási bevétel.

Józsa képviselőtársam, ne haragudjon meg, de az, hogy az önkormányzatok miért vették fel a sok hitelt, talán el kellene gondolkodni azon az időszakon, amikor önök kormányon voltak. Én polgármester voltam, és történetesen önök alulfinanszírozták, mintegy 40 százalékos finanszírozást adtak az iskolaműködtetésre és az összes közfeladatra. Miért vették fel a hitelt? Azért vették fel, mert nem akartuk bezárni a falusi iskolákat, mert nem akartuk, hogy megszűnjenek a közszolgáltatások egy-egy településen. Ezért vették fel az önkormányzatok a hiteleket, és ezt látta a kormányunk, és ezért vállalta át a kormány ezektől az önkormányzatoktól a hitelek vissza-

fizetését, és ezért van az, hogy a jövő esztendőben is folytatjuk azt a programot, hogy akik viszont nem vettek fel hitelt, azok pályázhassanak és fejleszthetnek, mert megérdemlik, mert ők nagyon jól gazdálkodtak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lukács László György képviselő úr következik, Jobbik. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Így a vita végére nem marad más, mint egy összefoglaló. Igyekeztünk a mai napon egy teljes képet festeni az egészségügyről. Sorra vettük, hogy hol kevés a forrás, milyen kevés erénye van, mennyivel több hibája van. Természetesen próbáltunk igazságosak és felelősségteljesek lenni ebben.

(21.30)

Egy biztos, amit a kormány erre a területre fordítani akar, az nem elég. Azt, hogy nem elég, nem én mondom. Hadd idézzek a Kórházszövetség elnökétől, aki azt mondta, hogy a jelenleg rendelkezésre álló források veszélyeztetik a társadalmi békét. De nem én mondtam, hanem Zombor Gábor államtitkár úr ment bele abba az ígéretési versenybe, szintén a Kórházszövetség elnökével, amelyben ő maga kijelentette, 300 milliárd forint hiányzik az egészségügyből - szerinte. De szintén, akinek jobban hisznek, Varga Mihály, aki a költségvetést is önök elé terjesztette, kifejtette, hogy azért jut mostanában arányában kevesebb pénz a területre, mert kevesebben vagyunk, és kifutottak a korábbi uniós beruházások, és el kell fogadni, hogy Magyarországon ennyire van pénz.

Hát ennyire van pénz, ezek a szikár tények. Hogy mekkora is a gond, azt az imént hallhatták, s horribile dictu, lassan Szlovákiához kell mérni magunkat ezen a téren. Szóval, itt állunk, és ez mutatja, az itt elhangzott vélemények, Zombor Gábor miniszter úr *(sic!)*, hogy megalapozottak és jogosak az ellenzéki kritikák, hogy a Jobbik által javasolt módosítók elfogadása szükséges, mert azok megalapozottak. Arra kérem a jelen lévő kormánypárti képviselőket, tolmácsolják a Jobbik és az ellenzék elvárását. Tolmácsolják, mert az az egészségügy dolgozóinak teljes egészében az akarata, és ezt figyelembe kell vennie a kormánynak. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra kért lehetőséget Vécsey László képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Nagytiszteletű Józsa István képviselőtársam, felszólalásomra reagálva, ha jól emlékszem, azt találta mondani, hogy vannak problémák az önkormányzati szférában. Hát, azt gondolom, ez teljesen természetes. Az egész mai napi vitában érteni vélem az ellenzéki hozzászólók mentalitását, hogy

még, még, még, hiszen ahogy éppen István mondta, különösebb felelősségük a költségvetés végrehajtásában nincsen. Értjük azt, hogy többet kéne adni. Senki nem mondta azt, hogy ez a költségvetés a paradicsomi állapotok költségvetése. Mi egyszerűen azt szeretnénk, hogy egy kicsit mindig jobb legyen.

Az önkormányzatok között szerintem nincs, nem is volt olyan, amikor bárki bárhol azt mondta volna, hogy itt van a Kánaán. Nem ismerek olyan polgármestert, polgármesteri múltammal együtt sem, aki, lett volna olyan pillanat, hogy azt mondta volna, hogy ne kellene még több az önkormányzati feladatok finanszírozására. Nincs ilyen. Polgármesterek és önkormányzatok is szeretnék még többet adni a településüknek. Ez teljesen természetes. Mi felelősséggel viszonyulunk a költségvetéshez, addig nyújtózunk, ameddig a takarónk ér, és megpróbálunk olyan kereteket teremteni, hogy ez fenntartható is legyen.

Józsa képviselőtársam nagy nemzetközi tapasztalataival pontosan tudja egyébként, hogy Franciaországtól a 30 évvel ezelőtti tanácsrendszerig milyen önkormányzati formák léteznek. Sehol nem azonosak a hatáskörök. Itt nem arról van szó, hogy elég-e a pénz. Az a kérdés, hogy a törvény által előírt feladatok ellátására elegendő-e. A továbbiakban sem hiszem azt, hogy régi polgármester kollégáimtól bármikor azt fogom hallani, hogy minden nagyon szép és nagyon jó. Persze, hogy nem. Hát ők is többet szeretnék a településüknek. Ez egy abszolút természetes dolog.

Még egyetlen gondolat a számmisztikáról. Ha Józsa képviselőtársunk még a továbbiakban is számolta volna, hogy mekkora a veszteség, akkor szerintem nem lenne miről beszélni, mert elfogyott volna a 2016-os költségvetés. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Normál szót kérvényként Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A brókerkormány bűvészmutatványai nélkül ma 10 százalék felett lenne a munkanélküliségi ráta. Nagyon egyszerű a történet. Abból fakad, hogy a munkanélküliek köréből nagyon sok embert egyszerűen kilöktek, három hónapra szűkítették, emlékeznek, az ellátás időtartamát, majd közfoglalkoztatotti körbe átemeltek sok embert. Boldog képviselőtársam, szeretném önnek jelezni, hogy sajnos a közfoglalkoztatottak esetében nagyon sok visszás helyzet van. Én egyetértek azzal és támogatom, hogy jó az, ha a szülőnek fel kell kelni, és a gyermek ezt látja, és a munkatevékenység irányába kell elmozdulnia. De az már rossz, ha emberek, akár egyedül, akár csoportosan az út szélén támasztják a lapátot, délelőtt az út egyik oldalán, délután a másik oldalán. Ez, mondjuk, nem értéktermelő tevékenység az én értékítéletem szerint.

Ez, tudja, azért rossz, mert egyrészt annak az embernek is rossz, aki ebbe a helyzetbe kerül, másrészt azokban az emberekben, akik mondjuk, a munkapadok mellett minimálbérért dolgoznak, tudja,

azért a csökkenő vásárlóerő-értékű minimálbérért, amit önök adtak nekik, azok az emberek nem jó szemmel néznek ezekre az emberekre. Tehát rossz folyamatokat indít el. Ezen alpból változtatni kell. Olyan típusú tevékenységet kell találni ezeknek az embereknek, ami hozamot termel, hasznót, ami jó érzéssel tölti el őket is és mindenki mást, aki órájuk néz. És nem azt fogalmazza meg, hogy hát miért, ezeknek az embereknek azért, mert itt állnak, adni pénzt? Majdnem annyit, mint nekem, aki minimálbérért dolgozom? Szóval, ezek a torzók, ezeken kell változtatni. De ha nem érti teljesen, amit mondok, akkor konzultáljon Czomba Sándor államtitkár úrral, nem hiszem, hogy e tekintetben engem cáfolna meg.

Tudja, 2009-2014 időszakában olyan mérvű közfoglalkoztatási többletek születtek, amelyek torzítják a munkaerő-piaci statisztikákat e tekintetben. És nemcsak a statisztikákat torzítják, hanem az életünket is, mert a közfoglalkoztatás csúcsra járatása nem fogja megoldani 4-5 millió, létminimum alatt élő ember dolgát, és nem fogja megoldani a 600 ezer külföldre menekült gazdasági menekült sorsát sem.

Egy szó, mint száz, én kérem szeretnék itt a vita vége felé. Azt szeretném kérni, hogy a fókuszban, a középpontban az legyen a gondolkodásukban, hogy az embereknek munkát adjanak. Munkát, valós, kézzelfogható, értéktermeléssel párosuló munkát. Teljesítsék azt, amit vállaltak, egymillió új munkahelyet a gazdaságban, és mindezek mellett a munkáért pedig tisztességes bért, amiből meg lehet élni. Ne csökkenő minimálbért vásárlóerő-értékben és sok minden egyéb mást. Alacsonyabb bérek esetén gyakorlatilag vezessenek be egyszámjegyű személyi jövedelemadót, a minimálbér és sok minden egyéb más tekintetében mértékadó növelést.

Nézzék! Az utolsó mondatom. Módosításaim kapcsán a nemzeti béremelés programjára teszünk majd javaslatot. Javasolom, hogy a cserbenhagyás költségvetése helyett ezt tartsák szem előtt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Józsa István és Horváth Imre tapsol.)*

ELNÖK: Lukács László György képviselő úr, Jobbik.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Így, a nap végén engedjék meg, hogy két lábjegyzettel toldjam meg mindazt, ami elhangzott. Két olyan fontos módosítóra szeretném most felhívni a figyelmüket, amiket már beterjesztettünk. Ez még el fog hangzani. Természetesen ez mind az én közösségi médiaoldalamon, mind a blogomon követhető lesz, hiszen erről még beszélni fogok terveim szerint.

Az egyik a karcagi rendőrkapitányságnak most már 20 éve várt megépítése, ami minden évben csak ígéret. Vizont ezt az ígéretet egyetlenegy kormánytag sem tudja papírra váltani, pedig van belőle kettő is Karcagon. Az ígéret továbbra is csak szóban létezik, meg kell valósítani. A másik pedig a Ferenczi Sándor Szakközépiskola Miskolcon *(Az elnök csenget.)*, ahol a kötelező testnevelés-oktatás ellenére

valódi, normális tornaterem nélkül kell a gyermekeknek a testnevelést végezniük, úgy, hogy az udvart elvették tőlük.

ELNÖK: Kérem szépen, fejezze be!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Gyakorlatilag ott egy ingatlan, amit be kellene fejezni, erre számhatunk még pénzt. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Boldog István képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Továbbra is azt gondolom, hogy nem kaptam meg a választ arra, hogy melyik a nem értékes munka. Mert amit ön mondott, az nem munka. Az ácsorgás. De erről nem a kormány tehet, és nem azok, akik a közmunkára biztosítják a pénzt, hanem azok a munkavezetők, akik nem tudnak utasítást adni arra, hogy végezzék el a munkát, kérem szépen!

És ne haragudjon meg, de akkor el kéne dönteni, hogy egyszer meg akarják emelni a minimálbér szintjére ezeknek az embereknek a bérét, vagy pedig most itt, az előző felszólalásában úgy beszélt ezekről az emberekről, mintha borzasztó sokat keresnének a minimálbéresekhez képest. Azért döntsék el, hogy melyiket akarják!

Azt tudom önnek mondani továbbra is, hogy véleményem szerint minden egyes ember, aki reggel fölkel és elmegy dolgozni, az értékteremtő munkát kíván végezni. És ha hagyják neki, akkor azt is végez.

Egyébként meg, ami a külföldre menekült embereket illeti, az a helyzet, hogy ezek az emberek az önök devizamenekültjei, ugyanis önök voltak azok, akik felvetették velük a devizahitelt, és nem tudták visszafizetni. Az elmúlt években rengeteget próbáltunk tenni értük, de az az igazság, hogy nagy részük 2010 előtt ment ki, azért, mert önök devizahitelbe kergették őket, és nem tudták fizetni a hiteleiket. *(Dr. Józsa István és Gúr Nándor folyamatosan közbeszól.)*

(21.40)

Azt tudom mondani, ez a költségvetés az adócsökkentés költségvetése. Az a kormány, amelyik ezt beterjesztette és a Fidesz-frakció a felelős azért, hogy ezt végrehajtsa. Ennek a költségvetésnek az alapján jövőre minden egyes magyar ember egy kicsikét előrébb léphet, azt gondolom, az életében, és minden egyes magyar ember elindulhat a felé a cél felé, amit én kitzútem annak idején mint országgyűlési képviselő. Azt mondtam mindig a kampányban, azt szeretném elérni, hogy a negyedik év végére minden magyar ember elmondhassa, hogy egy kicsikét jobban él.

Biztos vagyok benne, hogy ha így halad tovább a magyar gazdaság, és így folytatjuk a kormányzást, akkor ezt 2018-ra minden magyar ember és minden család elmondhatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Az általános vitát elnapolom, folytatására holnap reggel 8 órától kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontunk tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalás** következik.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr. Megadom a szót, öt perce van. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Itt a költségvetési vita mai végén szeretnék egy kicsit más témában is elmerülni, méghozzá az oldtimerek világában. Megkerestek ugyanis egy problémával a magyar veteránjárművek szövetségétől, illetve annak a tagjaitól, amilyen problémával egyébként már megkeresték többször a mindenkori kormányokat és jogalkotókat, de nem találtak erre mindezidáig megoldást, miközben egyébként jó néhány nyugat-európai országban jól működő rendszert láthatunk. Így úgy gondolom, hogy ebben sem kellene a spanyolviaszt feltalálni, hanem érdemes lenne megvizsgálni azt, hogy más országokban ezeket a problémákat hogyan is oldják meg.

Összefoglalva, talán itt az elején az lenne a legfontosabb kérdésem, kérésem, és amire a választ várjuk, hogy mikor mondanak le a túlzott bürokráciáról, mikortól lesz könnyebb a régi járműcsodák megmentése az enyészettől, avagy mit tegyen egy törvénytisztelő állampolgár, ha meg akar menteni az enyészettől egy hatvan évvel ezelőtt gyártott motorkerékpárt.

A szövetség adatai szerint körülbelül 3 ezer olyan jármű közlekedik az utakon, amely elnyerte az úgynevezett oldtimer rangot, amelyet különböző paraméterek teljesítése alapján kaphat meg valaki. E járművek egy nem elhanyagolható része motorkerékpár. Ez a szám azonban jóval nagyobb is lehetne a hétköznapiakban, ha a motorok többségét nemcsak múzeumokban lehetne megtekinteni, hanem a való életben, akár az utcán közlekedve is találkozhatnánk velük. Az előző ciklusban is egyébként már foglalkoztam a témával, akkor még Németh Lászlóné minisztersége idején tettem fel egy kérdést ezzel az üggyel kapcsolatban, és arról érdeklődtem, hogy a kormány erre a problémára milyen megoldásokat kínál majd esetleg. Hiszen gyakori az, hogy egy megörökölt vagy éppen rég elfelejtett sufnit eldugott részén megtalálnak egy régi motorkerékpárt, vagy legyen az akár autó, és forgalomba szeretnék hozni.

A probléma leginkább abban testesül meg, hogy e tárgyak tulajdoni vagy bármilyen eredetiségét igazoló okmány eltűnt, így a tulajdonjogát igazolni nem lehet. Ebből kifolyólag, ha valaki forgalomba szeretné állítani őket, akkor olyan törvényi akadályokba ütközik, melyek lehetetlenné teszik az ez irányú törekvését. Időm hiányában nincs módomban most felolvasni a teljes választ, idéznék csak egy mondatot

belőle. „A közúti közlekedés igazolási feladatáról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. kormányrendelet 42. §-ának (2) bekezdés a) pontja szerint a járművet egyéb feltételek fennállása mellett akkor lehet forgalomba helyezni, ha a tulajdonjog megszerzését eredeti okirattal vagy annak eredeti hitelesített másolatával igazolják, illetve ha azt nem magyar nyelven állították ki, akkor annak hiteles magyar nyelvű fordítását a kérelemhez csatolták.”

Természetesen tudom, hogy a legalizálás folyamata során éppen a cél elérése érdekében kiemelt óvatossággal kell eljárni. A jármű-nyilvántartás köz-hitelessége és a komoly eszmei és gyakran jelentős anyagi értékkel bíró járművek, illetve tulajdonosainak védelme megkívánja azt, hogy csak azok a járművek legyenek legalizálhatóak, melyek aktuális birtoklója nem eltulajdonítással vagy más úton jutott a járműhöz. Ennek hiányában ugyanis sérülhet a jóhiszemű és a közlekedéssel kapcsolatos múltunk megőrzése iránt elkötelezett személyek érdekei. Ahogy mondtam, ezzel tisztában vagyok, és én is ilyen irányba tennék módosításokat.

Konkrétan ezzel a problémával azért is fordulok önökhöz, mert egy konkrét ügyben kerestek meg, és igyekeztem segíteni az állampolgárnak, azonban az illetékes önkormányzat felelős osztálya, a KPM és a hazai oldtimeréletben jártas civilek más-más tanácsokat adtak. Senki nem tudta megmondani, hogy ennek a folyamatnak mi a legális, pontos, mindenki számára véghezvihető útja.

Ugyanis egy törvénytisztelő állampolgár ügyéről van szó, aki a rég elhunyt nagyszülők udvarának

rendbe rakása közben talált egy hatvan évvel ezelőtt gyártott motorkerékpárt. Mivel hobbiszinten foglalkoztatták a régi járművek, tökéletesen felújította azt, korhű alkatrészeket vett hozzá, és energiát, pénzt nem kímélve felújította ezt a remek járművet. Sajnos azonban semmilyen papír nem maradt a motorkerékpárhoz, semmilyen nyilvántartásban nem szerepel az, sem alváz-, sem motorszám, de mégiscsak szeretné forgalomba hozni, ha már ennyi energiát és anyagi forrást ölt ebbe.

És itt jött a probléma, mert mindenhol el-
küldték, minden szerv egy másik szerv lépésére vár, nem lehet megszerezni ilyen módon a forgalmi engedélyt, nem tud rá kötelező biztosítást kötni és az eredetiségvizsgálatot sem elvégeztetni. Ez a hercehurca éveken keresztül körbe-körbe jár, ezért szeretném, ha az oldtimeres közösség érdekében lépne a kormány. Tényleg nem pénzre van szükségük, hanem olyan apró jogszabály-módosításokra, amelyek lehetővé teszik, hogy ezt a szép hobbit tovább űzhessék. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalás végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja ülését. Az ülésnapot bezárom. Jó éjszakát kívánok mindenkinek!

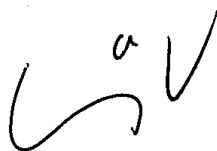
(Az ülésnap 21 óra 47 perckor ért véget.)

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)